

ΑΠΑΝΤΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

ΜΕΓΑΛΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΑΠΑΝΤΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ «ΟΦΕΛΙΜΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ»

**ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΑΠΑΝΤΑ**

Β

Χριστόν εἰσποικισάμενος ἐν τῇ ψυχῇ Σου
διὰ τῆς καθαρᾶς Σου πολιτείας,
τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς,
Ἱεροφάντια Βασιλείας,
ποταμούς ἀνέβλυσας
Θημάτων εὐσεβῶν τῇ Οἰκουμένῃ
ἐξ ὧν ποτιζόμενος
ὁ πιστὸς τῆς Ἐκκλησίας λαὸς
καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων,
τὴν χάριν προσφέρει
τῷ δοξάζοντι τὴν μνήμην Σου
εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

(Α' Ἰδιόμειλον Διτῆς τῆς α' Ἰκτοσφόου, Ἦχος Γ', Πόνημα Γερμανοῦ).

Ὁ Ἅγιος Βασίλειος

Τοιχογραφία 15' αἰ., διὰ χειρὸς Θεοφάνους τοῦ Κρητός. Εὐρίσκεται εἰς τὴν δεξιάν πλευράν τῆς Κόγχης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τῆς Ἱ. Μ. Μεγίστης Λαύρας ἐν Ἀγίῳ Ὁρί. Ὁ Ἅγιος, ὡς λειτουργῶν Ἀρχιερεὺς, κρατεῖ Εὐχητάριον, εἰς τὸ ὁποῖον διακρίνεται ἡ ἀρχὴ τῆς Εὐχῆς τῆς θ. Λειτουργίας: «Οὐδεὶς ἄγιος τῶν συνεδερμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς προσέρχεται...».

ΑΙ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΣΥΝΤΜΗΣΕΙΣ

Πλὴν τῶν γνωστῶν, αἱ κάτωθι:

ΒΕΠΕΣ=Βιβλιοθήκη Ἑλλήνων Πατέρων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Συγγραφέων. Ἐκδόσις τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», Ἀθῆναι.

Court.=Courtoupe. Ἡ παραπομπὴ γίνεται εἰς τὴν ἀντίστοιχον σελίδα τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἐκδόσεώς του, περὶ ἧς βλ. 1 MBA, Εἰσαγωγή, σ. 42 καὶ 43.

Defer.=Deferrari. Ὡς ἀνωτέρω.

Ἐπιστ.=Ἐπιστολὴ — αἱ: μόνον τοῦ Μ. Βασιλείου τῆς παρουσίας ἐκδόσεως.

Εἰς τὴν παραπομπὴν π.χ. Ἐπιστ. 30, 15: ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ἀναφέρεται εἰς τὴν 30ὴν Ἐπιστολὴν καὶ ὁ δεύτερος εἰς τὸν 15ον στίχον, ἐνῶ εἰς τὴν παραπομπὴν Ἐπιστ. 38, 2, 11: ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ἀναφέρεται εἰς τὴν Ἐπιστολὴν, ὁ δεύτερος εἰς τὴν § (παράγραφον) καὶ ὁ τρίτος εἰς τὸν στίχον τῆς § ἐκείνης, κ.ο.κ.

ΘΗΕ=Θρησκευτικὴ καὶ Ἠθικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια. Ἐκδόσις Μαρτίνου, Ἀθῆναι.

L—S=Λεξικὸν Liddell — Scott — Κωνσταντινίδου.

M.B.=Μέγας Βασίλειος.

1—7 MBA=Τόμοι «Μεγάλου Βασιλείου Ἀπαντα» τῆς παρουσίας ἐκδόσεως.

P.G.=Patrologiae Graecae... (Migne).

ΠΧ=Παναγιώτης Χρήσιου. Ἡ παραπομπὴ γίνεται εἰς τὴν ἀντίστοιχον Ἐπιστολὴν τῶν 3 πρώτων τόμων τῆς Σειρᾶς ΕΠΕ (=Ἑλληνες Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας), τῶν «Πατερικῶν Ἐκδόσεων Γρηγόριος ὁ Παλαμῆς», Θεσσαλονίκη.

Σ ὁ μ β ο λ α τ ῶ ν κ ω δ ῖ κ ω ν τοῦ κειμένου βλ. σ. 152.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

		Μ*.	Κ.*
Ἐπιστολή	269	Παρηγορητική πρὸς τὴν σύζυγον τοῦ Ἀρινθαίου	17 153
»	270	Χωρὶς ἐπιγραφὴν, περὶ ἀπαγωγῆς (κόρης)	21 155
»	271	Πρὸς τὸν φίλον Εὐσέβιον, αὐστατική ὑπὲρ τοῦ πρεσβυτέρου Κυριακοῦ	24 156
»	272	Πρὸς τὸν μάγιστρον Σωφρόνιον	26 158
»	273	Χωρὶς ἐπιγραφὴν, χάριν τοῦ Ἦρα	30 160
»	274	Πρὸς τὸν μάγιστρον Ἠμέριον	31 161
»	275	Χωρὶς ἐπιγραφὴν, χάριν τοῦ Ἦρα	32 161
»	276	Πρὸς τὸν Ἀρμάτιον τὸν μεγαλύτερον	32 162
»	277	Πρὸς τὸν λόγιον Μάξιμον	34 163
»	278	Πρὸς τὸν Οὐαλεριανόν	36 165
»	279	Πρὸς τὸν ἑπαρχὸν Μόδεστον	37 165
»	280	Πρὸς τὸν ἑπαρχὸν Μόδεστον	38 166
»	281	Πρὸς τὸν ἑπαρχὸν Μόδεστον	39 167
»	282	Πρὸς κάποιον ἐπίσκοπον	40 168
»	283	Πρὸς κάποιαν χήραν	41 168
»	284	Πρὸς τὸν «κινσίτωρα», περὶ τῶν μοναχῶν	43 169
»	285	Χωρὶς ἐπιγραφὴν, περὶ προστασίας τῆς Ἐκκλησίας (ἀπὸ τῆς φορολογίας)	44 170
»	286	Πρὸς τὸν ἀρχιφύλακα	45 170
»	287	Χωρὶς ἐπιγραφὴν, περὶ τιμωρίας (παρανόμου)	47 171
»	288	Χωρὶς ἐπιγραφὴν, περὶ τιμωρίας (παρανόμου)	47 172
»	289	Χωρὶς ἐπιγραφὴν, χάριν συκοφαντουμένης παρθένου	48 173
»	290	Πρὸς τὸν Νεκτάριον	52 175
»	291	Πρὸς τὸν χωρεπίσκοπον Τιμό-	

(*) Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ἀντιστοιχεῖ εἰς τὴν σελίδα τῆς Ματαρράσιως (Μ) καὶ ὁ δεύτερος εἰς τὴν σελίδα τοῦ Κεϊμένου (Κ).

	θεον	55	177
	Πρὸς τὸν Παλλάδιον	59	179
»	293 Πρὸς τὸν Ἰουλιανόν	61	180
»	294 Πρὸς τοὺς Φῆστον καὶ Μάγνον	63	181
»	295 Πρὸς τοὺς μοναχὰς	65	182
»	296 Πρὸς κάποιαν χήραν	67	184
»	297 Πρὸς κάποιαν χήραν	68	184
»	298 Χωρὶς ἐπιγραφὴν, πρὸς κάποιον εὐλαβῆ ἄνδρα	69	185
»	299 Πρὸς τὸν «κηναίτωρα»	70	186
»	300 Πρὸς τὸν πατέρα κάποιου σπουδαστοῦ, παρηγορητικὴ	72	187
»	301 Παρηγορητικὴ	76	189
»	302 Πρὸς τὴν σύζυγον τοῦ Βρίσωνος παρηγορητικὴ	79	192
»	303 Εἰς ἓνα κόμητα τῶν Πριβάτων	81	194
»	304 πρὸς τὸν Ἀθούργιον	82	194
»	305 Ἀγνώστου παραλήπτου. Ἐγγραφὴ πρὸς χάριν ἐναρέτων τιῶν ἀνδρῶν	82	195
»	306 Πρὸς τὸν ἡγεμόνα τῆς Σεβαστείας	84	195
»	307 Ἀγνώστου παραλήπτου	85	196
»	308 Ἀγνώστου παραλήπτου		
	Αἴτημα προστασίας	86	197
»	309 Ἀγνώστου παραλήπτου. Ὑπὲρ ἑνὸς πτωχοῦ	87	198
»	310 Ἀγνώστου παραλήπτου. Πρὸς χάριν συγγενῶν του	88	199
»	311 Πρὸς τὸν πρωτεύοντα	89	199
»	312 Πρὸς ἓνα κηναίτωρα	89	200
»	313 Πρὸς ἓνα κηναίτωρα	90	200
»	314 Ἄνευ παραλήπτου. Δι' ἓνα ἰκέτη	91	201
»	315 Ἄνευ παραλήπτου. Διὰ κάποιαν συγγενῆ	92	202
»	316 Ἀγνώστου παραλήπτου. Διὰ κάποιον ταλαπωρημένον	93	203
»	317 Ἀγνώστου παραλήπτου. Διὰ κάποιον πτωχόν	93	203
»	318 Ἀγνώστου παραλήπτου. Διὰ		

	κάποιον συμπατριώτην του ...	94	204
» 319	Ἀγνώστου παραλήπτου. Διὰ κάποιον ξένον ...	95	205
» 320	Ἀγνώστου παραλήπτου. Χα- ρετισμὸς ...	96	205
» 321	Πρὸς Θέκλαν ...	97	206
» 322	Ἀγνώστου παραλήπτου. Πρὸς ἓνα φίλον διὰ τὴν συνεορτάσῃ τὸ Πάσχα ...	98	207
» 323	Πρὸς τὸν Φιλάγγριον τὸν ἀρκη- νόν ...	99	208
» 324	Πρὸς τὸν Παοίνικον τὸν ἱατρὸν	100	209
» 325	Πρὸς τὸν Μαγνιναῖον	101	210
» 326	Ἀγνώστου παραλήπτου. Ἐξ ἀ- φορμῆς μιᾶς νοθεσίας ...	102	211
» 327	Ἀγνώστου παραλήπτου. Παρη- γορητικὴ ...	103	211
» 328	Πρὸς τὸν Ὑπερέχιον	104	212
» 329	Πρὸς τὸν Φουλέριον	104	212
» 330	Ἀνεπίγραφος	104	213
» 331	Ἀνεπίγραφος	105	213
» 332	Καὶ αὕτῃ ἀνεπίγραφος	105	213
» 333	Εἰς ἓνα νοτάριον	106	214
» 334	Πρὸς καλλίγραφον	106	214
» 335	Ὁ Βασίλειος πρὸς Λιθάνιον	107	215
» 336	Ὁ Λιθάνιος πρὸς Βασίλειον	109	215
» 337	Ὁ Βασίλειος πρὸς Λιθάνιον	112	217
» 338	Ὁ Λιθάνιος πρὸς Βασίλειον	113	218
» 339	Ὁ Βασίλειος πρὸς Λιθάνιον	115	219
» 340	Ὁ Λιθάνιος πρὸς Βασίλειον	117	220
» 341	Ὁ Λιθάνιος πρὸς Βασίλειον	119	222
» 342	Ὁ Βασίλειος πρὸς Λιθάνιον	120	222
» 343	Ὁ Λιθάνιος πρὸς Βασίλειον	120	223
» 344	Ὁ Βασίλειος πρὸς Λιθάνιον	121	223
» 345	Ὁ Λιθάνιος πρὸς Βασίλειον	122	224
» 346	Ὁ Βασίλειος πρὸς Βασίλειον	124	225
» 347	Ὁ Λιθάνιος πρὸς Βασίλειον	125	226
» 348	Ὁ Βασίλειος πρὸς Λιθάνιον	125	226
» 349	Ὁ Λιθάνιος πρὸς Βασίλειον	126	227
» 350	Ὁ Βασίλειος πρὸς Λιθάνιον	127	228
» 351	Ὁ Βασίλειος πρὸς Λιθάνιον	128	228

»	352	Ὁ Λιβάνιος πρὸς Βασίλειον ..	129	229
»	353	Ὁ Βασίλειος πρὸς Λιβάνιον ..	129	229
»	354	Ὁ Λιβάνιος πρὸς Βασίλειον ..	130	230
»	355	Ὁ Λιβάνιος πρὸς Βασίλειον ..	130	230
»	356	Ὁ Βασίλειος πρὸς Λιβάνιον ..	131	231
»	357	Ὁ Λιβάνιος πρὸς Βασίλειον ..	131	231
»	358	Ὁ Λιβάνιος πρὸς Βασίλειον ..	132	232
»	359	Ὁ Βασίλειος πρὸς Λιβάνιον ..	132	232
»	360	(Ἀπόσπασμα) Ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ (ΜΒ.) πρὸς τὸν Ἰουλιανὸν τὸν παραβάτην ...	133	233
»	361	Πρὸς τὸν Ἀπολινάριον	134	233
»	362	Ὁ Ἀπολινάριος πρὸς τὸν Βασίλειον	137	236
»	363	Πρὸς τὸν Ἀπολινάριον	140	237
»	364	Πρὸς τὸν Βασίλειον ὁ Ἀπολινάριος	141	238
»	365	Ὁ Βασίλειος πρὸς τὸν ἐνδοξὸν βασιλέα Θεοδόσιον	143	239
»	366	Ὁ Βασίλειος πρὸς τὸν μοναχὸν Οὐρθίκιον περὶ ἐγκρατείας ...	145	241

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 269 (ΣΞΘ' — ΟCLXIX)¹

ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΙΚΗ², ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΖΥΓΟΝ ΤΟΥ
ΑΡΙΝΘΑΙΟΥ³

1. "Ὅ,τι θεοβαίως ἤρμοξε καὶ ἐχρειάζετο διὰ τὴν κα-
τάστασίν σου ἦτο τὸ νὰ παρειαυρισκομεθα ἡμεῖς οἱ ἴδιοι
καὶ νὰ συμμετείχομεν εἰς τὰ γεγονότα. Διότι τοιοῦτο-
τρόπως ἄφ' ἑνὸς θὰ εἶχομεν καταπραῖνει τὴν ἰδικήν μας
λύπην καὶ ἄφ' ἑτέρου θὰ εἶχομεν ἐκπληρώσει τὸ πρὸς
τὴν σεμνότητά σου καθήκον τῆς παρηγορίας. Ἐπειδὴ δ-

1. Ἐγγραφή περὶ τὸ τέλος τοῦ 377 ἢ ἀρχῆς 378.

2. Ὡς ἔχομεν ἀναφέρει εἰς τὴν πρώτην παρομοίαν «παραιοθητικὴν» Ἐ-
πιστολὴν τοῦ Μ. Β. (62. 1 M B A, σ. 71 - 72, σημ. 76), αἱ Ἐπιστολαὶ αὐ-
ταὶ ἔχουν πολλὰ τὰ κοινὰ πρὸς τὸ ρητορικὸν εἶδος τῶν Ἐπιστολῶν λόγων.
Αἱ ἀρκεταὶ δὲ σχετικῶς κοιναὶ Ἐπιστολαὶ τοῦ Μ. Β. θὰ πλεῖν τις ὅτι
εἶναι αἱ πρῶται ἐκ τῶν ἀρίστων (Ἐπιστ.: 5, 6, 28, 29, 62, 206, 300, 301
καὶ 304).

3. Πρὸς τὸν «στρατηλάτην» (στρατηγόν) Ἀρινθαίον ὁ Μ. Β. ἔχει γρά-
φει καὶ τὴν Ἐπιστ. 179 (62. 5 M B A, σ. 84, σημ. 76). Τὰ ἔργα δὲ οὗτος
γενναϊότητος ὄχι μόνον κατὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ κράτους Πόνθων, τοὺς ὁποίους
τὸ 355 κατετρόπωσεν ἐξῆς πρωτοβουλίας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀ-
ληθοῦς πίστεως Ἀρειανῶν, ἐλέγχας μετ' ἄλλων στρατηγῶν ἐπὶ Ἀρειανισμοῦ
καὶ πτόν τὸν Οὐδέλεντα (I. d. καὶ παρὰ Defer.). Τὸ 372 διετέλεσαν
ἐπικτος. Τὸ ὄνομα τῆς συζύγου τοῦ Ἀρινθαίου εἶναι ἀγνωστον.

- 5 μως πλεον τὸ σῶμα μοι δὲν ἀντέχει εἰς πολὺ μακρινάς μετακινήσεις, κατέφυγον εἰς τὴν ἐπικοινωνίαν δια μέσου τῆς ἐπιστολῆς ὥστε νὰ μὴ φανῶμεν ὅτι εἴμεθα ξένοι πρὸς τὰς συνθέτα.

- 10 Ἄλλα ποίος ὄντως δὲν ἐστенаζε (δ' α) τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον. Ἡ ποίος εἶναι τοσοῦτο λιθοκάρδιος, ὥστε νὰ μὴ χυση θερμὰ δάκρυα δι' αὐτόν. Ἄλλ' ἐμέ κατελαβεῖ ἀκόμῃ μεγαλύτερα θλίψις καθὼς ἐσκεπτόμην ἀφ' ἑνὸς τὰς ἰδιαιτέρας εἰς ἐμέ τιμας τοῦ ἀνδρός καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν γενικὴν προστασίαν (καὶ βοηθειαν ἐκ μέρους τοῦ) τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ.

- 15 Ἐν τούτοις ὁμῶς ἐσκέφθην ὅτι, ἀφοῦ ἦτο ἄνθρωπος καὶ ἀφοῦ ἐξεπληρώσεν εἰς τοὺς παρόντας θίους τὰς ὑποχρεώσεις του*, εἰς τοὺς καταλλήλους καιροὺς προσελήφθη καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ κυβερνήτη τῶν ἀνθρωπίνων Θεῶν. Αὐτὸ ἀκρῶς ἀφοῦ θα σκεπτεται καὶ ἡ φρόνησίς σου παρακυλοῦμεν ν' ἀντιμετωπιζῇ μὲ ἡρέμια το σιμβαι καὶ, ὅσοι εἶναι, δυνατόν νὰ πομένη μὲ μετριοφροσύνην τὴν συμφορὰν. Ἀσφαλῶς ἄλλωστε καὶ ὁ (παρελθὼν) χρόνος εἶναι ἀρκετός ὥστε νὰ ἔγῃ καταπραΰνη τὴν καὶ διασῶν σου καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν δημιουργίαν τῶν ὀρθῶ, σκέψεων.

- 20 Ἀλλ' ὁμῶς μᾶς ἐμβάλλει, εἰς ὑποψίαν ἢ ὑπερβολικὴν φανερὰ σου καὶ ἡ πρὸς ὅλους καλωσύνη σου μήπως τέλος πάντων, ὑποκυψῇ εἰς τὸν πόνον, ἐπειδὴ, λόγῳ τοῦ τρυφεροῦ (καὶ συναισθηματικοῦ) χαρακτήρος σου, ἐπιγνώθης θαθέως ἀπὸ τῆς λύπης. Διὰ τοῦτο πάντοτε θεοβαίως εἶναι χρήσιμος ἡ διδασκαλία τῶν Γραφῶν ἰδιαίτερώς ὁμῶς εἰς παρομοίας περιστασεις. Ἐνθυμήσου λοιπὸν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Κτιστοῦ μας, ἕνεκα τῆς ὁποίας

* Πρὸς Πράξ. 13. 36. • ἰδίᾳ γὰρ ἐξ υπηρέτησας • περὶ τοῦ Δαβὶδ.

5 Εἰς τὸ κείμενον «δ' ἐκκεῖνον» (ἢ «διδασκαλαίον» κατὰ τοὺς κώδ. VC), νοσῆται δὲ περισσότερο, ἢ Α Γ ὡς «χάρις» ἢ «ὁ δὲ κτλ.» τὸς νὰ ἀνελθῇ πάλιν καλὸν καὶ ἀναγκαῖον μέθημα καὶ παραδείγμα Πρὸς Β Τιμ. 3. 16 «πλὴν οὐ Γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὡς ἐλπίς μου πρὸς διδασκαλίαν».

25 ὅλοι ὅσοι προήλθομεν ἀπὸ τὴν γῆν πάλιν εἰς τὴν γῆν ἐπιστρέφομεν⁶ καὶ καθεὶς δεῖ εἶναι τόσον μέγας, ὥστε νὰ φανῇ ἀνωτερός ἀπὸ τὴν θάλασσαν (τοῦ θανάτου)

2 Ἀσφαλὼς λοιποὶ ὑπῆρξε καλὸς καὶ μέγας ὁ θαυμασῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ καὶ εἶχε, ἴσῃν μὲ τῇ ἀνδρείᾳ τοῦ σώματος, τὴν ἀρετὴν τῆς ψυχῆς τὸ ὁμολογῶ καὶ ἐγώ, χωρὶς θεθαίως νὰ παρουσιάξῃ, κάποιαν) ὑπερβολὴν (καὶ διαφορὰν) εἰς καθεὶν ἐκ τῶν δυο' Ἀλλ' ὅπως (ὑπῆρξε καὶ αὐτός) ἀνθρώπος καὶ (διὰ τοῦτο) ἀπέθανεν ὅπως ὁ Ἀδάμ⁶ ὅπως ὁ Ἀβελ, ὅπως ὁ Νῶε, ὅπως ὁ Ἀβραάμ, ὅπως ὁ Μωϋσῆς⁶ ὅπως οἰοσθητότε ἄλλος, τὸν ὁποῖον θὰ ἡδύνασσο ν' ἀναφερῆς ἐξ ὧν μετέχουν τῆς ἰδίας φουσεως.

5 Ἄς μὴ ἀγανακτῶμεν λοιπὸν διότι τὸν ἐστερήθημεν τοιαναντον, διότι ἐξ ἀρχῆς ἐζητήσαμεν μαζὶ τοὺς εὐχαριστῶμεν. Εἰς τοὺς ὁ Ὅπως μᾶς συνεζέχρει. Διότι τὸ ὅτι θεθαίως ἐστερηθῆς ἀνδρὸς εἶναι εἰς σέ κοινόν. (πᾶς θῆμα) μὲ τὰς ἄλλας γυναῖκας ἐνῶ δὲ το αὐτὴν συμβῶσιν, δὲν νομίζω ὅτι (κάποια) δύστην γυνὴ δύναται, ἐξ ἴσου νὰ ὑπερηφανεύεται. Δηλωτὴν πράγματι ὡς ἐν ὑπόδειγμα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἐπλάσεν, ὁ Θεοποιὸς μᾶς τὸν ἀνδρὰ ἐκεῖνον εἰς τρόπον ὥστε (φυσικῶς τῷ λόγῳ) ὅλοι μὲν οἱ ὀφθαλμοὶ ἐστρέφοντο πρὸς αὐτόν, καθεὶς γὰρ σά διηγείτο τὴν βίον τοῦ ἐκείνου, ζῶντος καὶ οἱ ἀγαλλοματοποιοὶ ἦσαν κατωτέρω. (διὰ τὴν παρτίσασιν) τῆς (πραγματικῆς) ἀξίας τοῦ ἄλλα καὶ οἱ ἱστοριογράφοι,

6 Ἐβρ. Γεν. 3:19. «ἐκ τῆς γῆς ἀποστρέψα σε εἰς τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήρθης· διὰ τὴν εἶ κα εἰς γῆν ἀπελευσθή· ἐκ τῆς γῆς ἔσθης» (Α' τοῦ Ἐπερνοῦ καὶ ἑρμηνείας, καὶ Πεντηκωστῆς) «πρὶν ἔλθαι εἰς τὴν γῆν ἀποστρέψαι ἐξ ἧς ἐκ τῆς γῆς ἀποστρέψα».

7. Τὴν ἐρᾶσιν τοῦ καίμενου τοῦ μένου (Βενεθ, οὐδμενου) ὁ χῶν ἐπερβολὴν εἰς ἡμᾶς ὁ Π. Χρήστου καὶ οἱ ἐξένοι ἐκδοται παρερμηνεύσαν. Ὁ πρῶτος ἔχει «καὶ μάλιστα ὑπερέβαλλεν δόλους καὶ εἰς τὰ θύο».

8 Ρωμ. 5, 14 «ἀλλ' ἐθαύμαζον ἐ θάνατος ἐπὶ Ἀδάμ μέγρ. Μωυσέως». Ὁ Ἀδάμ ἐκφέρειται, ὡς ἐ προπῆ-ωρ οἱ δὲ λοιποὶ καὶ ὡς θῆται καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς πλὴν ὡς ἀποθνήσκοντες.

- 15 Όταν διηγούνται τα πολεμικά του άνδραγαθήματα κα-
ταντούν να γίνονται απίστευτα, ώς προκειμένου περί μυ-
θων. Δα τούτο ούτε ήθελόν οί πολλοί να πιστεύουν εις
τήν φημην ή οποια έκκυκλόφορε την λυπηράν έκεινην εί-
δησιν άλλ ούτε και να δεχόνται. (ν άκουσούν) ότι απέ-
θανεν ο Αρινθιαίος

- Άλλ όμως έπαθε (και αυτός) ό,τι θα συμβή και
εις τον ουρανό και την γήν και τον ήλιον⁹ (Ναι.) Έχε.
20 απέλθει (ΐτελοι) αφού έτελειωσε (τήν ζωή του) λαμ-
πρώς, χωρίς να καμφθί άπο τό γήρας, χωρίς να έλαττώ-
ση κατ' άπο την λαμπρότητα του. Δηλαδή υπήρξεν άφ-
έως μέγας εις την παρούσαν ζωήν, άλλ άφ έτέρου μέ-
γας και εις την μέλλουσαν καθ' ότι δεν έχασε τίποτε άπο
την παρούσαν λαμπρότητα του ως προς την έλπιζομένην
οσίαν, χάρις εις τό ότ έκαθάρισε τέλεως κάθε κηλίδα
της ψυχής (του) με τό λουτρον της άναγεννήσεως. μό-
5 λης κατά την άναχωρήσιν του άπο την ζωήν (αυτήν.)

- Επειδή λοιπόν δι' αυτά και συ υπήρξες εις αυτόν
συντελεστής και συνεργός¹¹, πρέπει να έχης (δι' αυτά)
την μεγαλήν παρηγορίαν και να μεταφέρης την ψυχήν
(σου) άπο τα παρόντα εις την φροντίδα δια τα μέλλον-
τα, ώστε να καταβλώθης με τα άγαθα έργα (σου) να
φθάσης εις τον ίδιον με αυτόν τόπον της άναπαυσεως.
30 Λυπήσου έξ άλλου την γερόντισσαν μητέρα σου, λυπή-
σου την νεαράν θυγατέρα σου εις τάς όποιας έχεις μεί-

⁹ Πράξ Η Πάτρ 3 10 13' Επειρ 101, 26 27' αλλά και 'Επιστ
2 24 34 (Πλ 1 ΜΒΑ, σ 78).

¹⁰ Είς τό καίρι «κονίζε» και γένετα» (Γ τ 3 6 ως καλείται τό
άγ. Ευαγγ.μα ελ. γινώσκω, κατά τον ίδιον ήδη ειμένα πολλο πιστευόντας
εις Χριστόν άνέβησαν, ο έκατασκό, προσέφυγα, την άμνησιν ήλπιαν εις την
όποιαν άνήκον συνήθως οι παλιότες των καθ' ηγουμένων.

¹¹ 'Ενεκαί'α προσχινώ, ε' έσθ' Αρ. Ηαίν, ίδεα-τόσην αίτιον πρό
τοθ θανάτου κα' το κα πρό-αρον έπεί-εσε και έζη ως Χριστός, ή σύ-
ζυγός του ήτοι ήδη Χριστός, και συντελεσας εις τον χριστιανικών καταρ-
τισμόν του σώματός της. Όσα σώματα και μέμβρες όμοιάζουν εις τούτο
πρός την ομοίωσιν Αρ. Ηαίν, είνα έντως ομοιάσι» και άληθινά υποδεί-
γματα της άνθρωπίνης φύσεως (2, 11)

ναι ἡ μοιη προς παρηγοριαν (τωι)¹² Γ'ινε παράδειγμα
ἀνδρῶν, ὡς τὰς ἄλλας γυναῖκας καὶ καθύψωσε τοὺς πόνο
τοῦ τῆς τροφῆς ὥστε μήτε νὰ τοὺς ἀποβάλλῃς ἀπὸ τῆς κη
δοῦς σου μετὰ νὰ καταποθῇς ἀπὸ τὴν λύπην Τέλος δὲ
στρέψε το βλέμμα προς τὸν μέγαν μισθόν (χαρὶν) τῆς ὁ
πορευῆς· τοὺς ὁποῖον ἔχε ὑποσχεθῇ ὁ Κύριος ἡμῶν ἰη
σοῦς Χρῆστος κατὰ τὴν ἀπαπόδοσιν δώσει θὰ ἔχωμεν ζή
σει (καὶ πράξει εἰς τὸν θεὸν μας)¹⁴

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 270 (ΣΟ - CCLXX)'9

ΧΩΡΙΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΝ¹⁶ ΠΕΡΙ ΑΠΑΓΩΓΗΣ (ΚΟΡΗΣ)¹⁷

Αποφύγαι πάρα πολὺ δι' οὗ, σᾶς βλέπω δι' οὗσα εἶ-
ναι ἀπαιτούμενα ἵνα ἡ ἀντιδικτικὴ εἴτε λαδύσασθε
ἵνα σκεφθῆτε ὅτι αὐτὴ ἡ ἀντιδικτικὴ ἀπαγωγὴ εἶναι
παράνομος καὶ τερατνια εἰς θάρος τοῦ Ἰδού τοῦ θίου
καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, ἀλλὰ καὶ προσβολὴ εἰς θάρος
(γενικῶς) τῶν «ἐλευθέρων» γυναικῶν¹²⁰. Διότι γνωρίζω

12 Ηρόδ. Εργ. 6 2 35 95 + F + 2; Σε έκλεινο είσιεν λόγόν
 ἔχον· γὰρ καὶ τοὺς ἐκείνους, ἀλλὰ καὶ παρρησίαν. (H2 IMBA σ 179)
 Παρηγορητικὸς λόγος θνητῶν λογιστῶν.

[illegible]

14 Πρὸς Κορ. 16, 27* Ρωμ. 2, 8.

15. Κυριακή 1η του μηνός (Η Αγία Τριάς) Έορτα 189 της τριτης Κανό-
νης 2^{ης} και 3^{ης} του μηνός, διατίθεται να διαρκέσει από 7^η έως 14^η της τριτης
πόρευτα από το: Ε. Έορτα 189 του μηνός (Η Αγία Τριάς) (Ε. 9 Μ. Η. Α. σ. 39)

16. Αποφ. εκ ελ: Κανονισμός, (δλ στ 7) επ' σκοπον τῆς, ὁ κανόνας του ἀποφ. τοῦ ὁ κανόνας, ἡ ἀποφ. του, ὁ κανόνας, (στ 10 16) Φαίνεται ὅτι ἐκ τῆς ἀποφ. του ἀποφ. ελ, τῆς. Ε-στ 199 ὅτι ὁ Μ Β ἀπονομοποιεῖ καὶ ελ, τῆς ἀποφ. του, τῆς Κανονισμοῦ του. Επ' σκοπὸν

17 Ηλ π 9 Ω: το περιεχόμενον γυναικείον κρδλ και τας
Ἐπιστ 287, 288 κα 289 πα-λ ἔδω-εσι' συζητούν

17α Κι⁹ ἤλθ⁸, ἐν-πρὸς ἐννοούνη· «ἐκ δειψοῦται γυναικαί τες»
(χθρσ=κα. παρθενο) καὶ οὕ-τοι δειψοῦται ἀπορωπεία, ὡς ἐληλήθη-σαν οἱ ξάνοι ἐκδ καὶ ὁ ΠΧ Κιβ⁹ αὐτοῖς δι' ἀλεγειότητος· νόημαζοντο αὐγῇ.

- 10 δὴ τότε καὶ οὖν τὴν εὐρύς παῖρε (τὴν) ὅπως πάντ. σθε
νε. καὶ ἀπόδωκε τὴν εἰς τοὺς γονεῖς (της, ²³ ἐντὶ τὸν
10 ἔο. ἐκεῖ. (ἀπαγωγέα) ἀπομάκρυνέ τὸν ἀπο τας (κοι
νας) προσευχας (της Ἐκκλησιας) κα ἀφορίσει τοι δημό
σιω. Ἐπίσης ὅσους συνέτρεξαν μαζί τοι (κατὰ τὴν
ἀπαγωγή.) ἀμφωσως πρὸς τοι πρὸ τῆος διατιπώ
θε. τα ἔπο ἡμᾶς Κένονα ² ἀπομάκρυνέ τοὺς ἐπι τρε
15 τας ἀπο τας (κοινας) προσευχας Ἀλλὰ καὶ τὴν κωμὴν
ἢ ὅποια ὑπέδεχθη τὴν ἀπεκθεῖσαν (κορην) καὶ τὴν ἐκρά
τησε (πλησιοι της) ἢ ἀληθῶς ἡρώμισθη ὑπὲρ αὐτῆς καὶ
15 αὐτὴν μεθ' ὅλου τοῦ λαοῦ ³ ἀπομάκρυνε ἀπὸ τας προσευ

22 Εἰς τὸ καὶ ἀπὸ τὸν εὐρύς παῖρε τὴν ὅπως πάντ. σθε
νε. καὶ ἀπόδωκε τὴν εἰς τοὺς γονεῖς (της, ²³ ἐντὶ τὸν

26 Περὶ τοῦ τοῦ ἀπομάκρυνε τὸν ἀπο τας (κοι
15 Μ Β Α α 100 Περὶ καὶ καὶ. 21 25 καὶ 26 1 α 100 Περὶ
ὅπως πάντ. σθε. καὶ ἀπόδωκε τὴν εἰς τοὺς γονεῖς (της, ²³ ἐντὶ τὸν
27 καὶ καὶ. 28 40 καὶ 12 α 1 α 113 116. ἢ ἐπὶ τὸν τοῦ τοῦ
ἀπομάκρυνε τὸν ἀπο τας (κοι

24 Βα πρὸς 15 καὶ 16 Εἰς τὸν καὶ ἀπομάκρυνε τὸν ἀπο τας (κοι
15 α 100 Περὶ καὶ καὶ. 21 25 καὶ 26 1 α 100 Περὶ
ὅπως πάντ. σθε. καὶ ἀπόδωκε τὴν εἰς τοὺς γονεῖς (της, ²³ ἐντὶ τὸν
27 καὶ καὶ. 28 40 καὶ 12 α 1 α 113 116. ἢ ἐπὶ τὸν τοῦ τοῦ
ἀπομάκρυνε τὸν ἀπο τας (κοι

25 α 100 Περὶ καὶ καὶ. 21 25 καὶ 26 1 α 100 Περὶ
ὅπως πάντ. σθε. καὶ ἀπόδωκε τὴν εἰς τοὺς γονεῖς (της, ²³ ἐντὶ τὸν
27 καὶ καὶ. 28 40 καὶ 12 α 1 α 113 116. ἢ ἐπὶ τὸν τοῦ τοῦ
ἀπομάκρυνε τὸν ἀπο τας (κοι

26 Περὶ τοῦ τοῦ ἀπομάκρυνε τὸν ἀπο τας (κοι
15 Μ Β Α α 100 Περὶ καὶ καὶ. 21 25 καὶ 26 1 α 100 Περὶ
ὅπως πάντ. σθε. καὶ ἀπόδωκε τὴν εἰς τοὺς γονεῖς (της, ²³ ἐντὶ τὸν
27 καὶ καὶ. 28 40 καὶ 12 α 1 α 113 116. ἢ ἐπὶ τὸν τοῦ τοῦ
ἀπομάκρυνε τὸν ἀπο τας (κοι

τι χρειάζεται. ἀναφέρω καὶ τοῦτο εἰς ἄνδρα ὁ ὁποῖος
δεν ἔχει ἀσκήνη (εὐφυῆς ἐξηγητὴ καὶ) λόγον, ἀλλ' ἐκ
πειρας (ἐμπειρίας) (αὐτοῦ) ἐνεκα τοῦ ὅτι, ἔχει πρὶν παρό-
μοια Πόπον ἀνηθῶς θα ἤξευδεν. ἔμελλεν ἰδῶ τον καθ' ὅ-
λα ἄριστον. Ἐκεῖνον καὶ αὐτὸν ἔπειτα, καὶ σθῶ ἀλλὰ καὶ
μέτρη μνήμην, νὰ ἐπιστρέψω πάλιν, εἰς τὴν νεότητά καὶ
νὰ ἐνθυμηθῶ ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας ἀ-
κόμη καὶ το δωματιοὶ (ἦτο εἰς ἡμᾶς, εἰ καὶ ἡ ἐστία μία
καὶ ὁ παθῶν, ὅς ὁ ἴδιος καὶ ἡ ἀνείας καὶ ἡ σπουδὴ καὶ
ἡ ἀπολαύσις καὶ ἡ πτωχεύα καὶ τὰ πάντα εἰς ἡμᾶς ἦσαν
ἐξ ἴσων (κοινὰ) μεταξύ μας. Ἄρα, γε φανταζέσθαι πό-
10 σον θεωρῶ πολυτέλειαν. διὰ τοῦτο αὖτα ἀντιμεταθῶ με-
τὴν αὐτοκρίσιν τοῦ καθ' ἑαυτὸν ἀποδείξω τὸ βαρὺ τοῦτο
γῆρας, νὰ νομίσω ὅτι ἔχω γίνε ἀπὸ γεροντῶν παιδὶν νέος

Ἄλλ' ἐκείνων θεθῶ ως ἡ ἀπαύσις μοί ἐξεφυγεν
ἐνὸς τὸ νὰ ἰδῶ δια μέσου ἐπιστροφῆς τὴν λογιστικὰ σου
καὶ κατὰ τὸν δικαίον τρόπον, ὡς παρηγορήσω τον ἑαυ-
τόν μου, δὲν τὸ ἐστερηθῇ, χάρις εἰς τὴν ἐλπίαν (ἐπὶ
15 κοινῆς) μετὸν αἰδουμένον συμπεσόντων Κυ-
ριακόν. Τοῦτοι ὁμῶς ἐπὶ τὸν πόμον νὰ τὸν σὺν στί καὶ κα-
θιστῶ γνωστόν εἰς σε ἀφ' ἑαυτοῦ μου μὴ πως τέλος πάν-
των φανῶ ὅτ' ἀλλοῦ καὶ παραέσθαι παρουσιάζων, εἰς
σὲ τὰ ἴδια σου καὶ (μαλ' ὅτι τὰ ἐξ αὐτοῦ) ἐπιλεχτα
Ἐπειδὴ ὁμῶς πρέπει νὰ εἴμαι ἀφ' ἐνός μάρτυρος τῆς ἀλη-
θεας καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ χαρίζω εἰς ὅσους εἶναι συνδε-
δεμένο πνευματικῶς (μαζί μου) τα μετὰ τὰ ἐξ ὧν μοί
20 ἀνήκουν (διὰ τοῦτο) το μὲν ἄνευγαι τῆς χειροτοσίας τοῦ
ἀνδρός νομίζω ὅτι εἶναι φανερόν, καὶ εἰς σε. Ἀλλ' ὁμῶς
ἐπιθεβαιώμενος τοῦτο καὶ ἐγὼ καθ' ὅτ' δὲν γινώριζω εἰς
θῆρος του καμμίαν συκοφαντίαν ἐκ μερὸς ὧν, ἐπιτί-
θενται ἐναντίον ὧν καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν φοβοῦνται τὸν

ριακόν τῆς (Α Κανονική) Επιστ. 148 Καν. 10 (3 M. R. 2 55 56)
φαίνεται ὅτι ὁ δὲ ἡ δὲ, κατέλειπε τὴν καὶ εἰς Μ. 2 καὶ 3 καὶ ἀπὸ
ἀνεγνωρίσθη ἡ γὰρ ὡς τὸν αὐτὸν εἶναι, Σημειώματα Ἐπιστ. δὲ εἰς τὴν
σημ. 51 τῆς Επιστ. 114 (3 M. R. 2 26) γράφεται, ὅτι ὁ ἐκεῖ ἀναφέρ-
μενος Κυριακός εἶναι ἀγνωστόν ἐν ταῖς ἑξῆς πρὸς τὸν ἡ τὸν Ἐπιστ.
271 καὶ 323, καὶ ὁ ἡμεῖς τοιοῦτος ταυτισμὸς κρέκει, ν' ἀποκλείεται

- Κύριον, μολονσι θεβαίως καὶ ἂν εἶχε γίνεαι κατὰ ἐκ μέ-
 25 ρους αὐτῶν παλι. δε. θε. ἦτο ἀπ' ὅς ὁ ἀπὸ Ο. ἐχθρο-
 δηλαδὴ τοῦ Κυρίου ἐπ' ἐβαίω. μάλιστα τοὺς βαθυὺς
 τῆς κερωσυνῆς ἐκείνων τοὺς ὅποιους συμβαίνει νὰ πολε-
 μοῦν παρὰ ἀφαροῦν κατὰ αὐτὴν χάριν ἢ ὅποια υπάρ-
 χε εἰς αὐτοὺς ὡς δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος Πλήν
 30 ὁμοῦ ὅπως εἶπον οὔτε καὶ ἐπε-τήθη κατὰ εἰς βάρος
 τοῦ ἀνδρός. Εἰπομένως ὡς πρεσβύτερον ἀπογοῆν καὶ συν-
 δεδωμένον με ἡμᾶς καὶ ἀπ' οὐ πᾶσι τοῖς σεβαστοῦ τοιοῦτο-
 τρόπως νὰ θεωρήσῃ ἀξίω. ἔτι τοῦ βαθέως τοῦσιν, πρὸς ὠφέ-
 λειαν σου, ὅσοι καὶ πρὸς χάριν μας.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 272 ΣΟΒ — CCLXXII)²⁹ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΑΓΙΣΤΡΟΝ ΣΩΦΡΟΝΙΟΝ³⁰

- 1 Μοῦ ἀνεφέρει ὁ διάκονος Ἀκτίσκος³¹ ὅτι κα-
 ποὶ σε ἔκαμον ἀνίστασθαι τῆς λυτῆς ἐναντίον μας καθ' ὅ-
 σον μάς ἐσυκοφάντησαν ὅτι δῆθεν δέν διακειμεθα εἰς τοί-
 κως πρὸς τὴν ἐξογοῦντά σου. Ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἠπόρησα
 διότι ὑπάρχουν μερ. καὶ ἐλλείψεις οἱ ὅποιοι περὶ θαλλοῦν
 5 εἶνα τόσον μέγα ἀνδρῶν. Ἀλλωστε εἶνα κάπως φυσικόν
 εἰς τὸ περιβαλλόν τῶν μεγάλων ἀξιώματων νὰ φυτρῶ-
 νουν ὡς παρὰστα αὐτοῖς ὁ ἀνελυθεροῦ ὑπηρετῆται. Διότι
 οὕτω ἐνεκὰ τῶν ὅτι στεροῦνται κάποιοι ἰδικοῦ των ἀ-
 γαθῶν διὰ τοῦ ἡποίου διναται νὰ γίνων γινωστοί συγ-
 κροτῶν (καὶ παρουσάζον) τοὺς ἐαυτοὺς των μέ τὰ
 ἔξω κακὰ. Καθὼς δηλαδὴ ἡ νόσος τοῦ σίτου ἐρυσίθη
 εἶναι, μία φθορα ἢ ὅποια γεινᾶται εἰς τὸν ἴδιον τὸν σίτον.

29 Εἶναι ἡ τελευταία πρὸς τὸν Σωφρόνιον Ἐπιστ. καὶ μάλιστα ἐνφά-
 ση τὸ τελευταῖον ἐτος: τῆς ἐπιστολῆς Σωφ. τοῦ M. B. ἦτοι τὸ 378.

30 Περὶ τοῦ Σ. ἐπὶ τῶν Κοινοτήτων καὶ κατεπαδόκει τὴν καταγο-
 γλὴν 81 σφ. 354 εἰς Ἐπιστ. 76 (3MBA, σ. 72) ὡς καὶ σφ. 90, εἰς
 Ἐπιστ. 22 (2MBA, σ. 65).

31 Ἀγνοοῦνται, ἀλλὰ δὲν, μάλιστα δὲ ἐκ τῆς περιφρ. τῆς Καππαδο-
 κίας καὶ ἀνεργός τοῦ M. B.

- 10 το.σ.ο.τ.ρ.ό.π.ω.ς και ἡ κολακεία ἐνῷ ὑποκρίνεται τὴν φι-
 λια εἶναι καταπτροφή τῆς φιλίας Ἀπότ. δὲν ἠτόρη-
 σα, ὡς ἀνεφερα διότι μερικοι, ὅπως ἀκρ.β.ως (βομβοῦν)
 οἱ κηφήνες γυρω ἀπο τα σμήνη (τῶν μελισσῶν) τοιου-
 τ.ο.τ.ρ.ό.π.ω.ς κα. αὐτοὶ βορβοῦν γυρω ἀπὸ τῆς ἐνδοξον και
 ἀξιοθαυμαστον οἶκον σου

- Τοιαναντιον το ἐξῆς (κυριως) μοῦ ἐφάνη ἐκπληκτι-
 κὸν και ἐντελῶς παρὰσται το ὅτ δηλαδὴ συ ἀνθρῶ-
 πος ἰδ.αιτερωσ διακρινόμενος δια τοι σοβαρόν σιγε χα-
 ρακτηρα, ἠνεχθης να τελης εἰς αὐτους (προσεκτικῶς) και
 15 τὰ δυο ὧτα³² και νὰ παρὰδεχθης ἀκακοφαιταν εἰς θά-
 ρος ἐμοῦ, ὁ ὁποῖος μολονται, ἢ ἀπῆσα πολλους ἀπο τὴν
 παιδικὴν ἡλικίαν μεχρι το γῆρας τοῦτο ὁμως δὲν γινώ-
 ρίζω να προσεμῆσα εἰς τὴν φιλίαν κανένα ἄλλον ἀπὸ
 τὴν ἰδική σου τελεόπητα Διότι θεβθαίως, και ἀν ἀκρόμῃ
 δὲν με ἔπειθε το λογικόν^{32α} να σε ἀγιστῶ ἕνα το αἶτον
 (ἐπίσημον και ἐναρετον ἀνδρα) θα ἦτο ὑπεραρκετὴ ἢ
 ἀπ' αὐτῆς τῆς παιδικῆς ἡλικίας συνήθεα (εἰς τὴν φιλαν-
 20 μας) διὰ να με προσκολλησῃ εἰς τὴν ψυχὴ σου Γνωρί-
 ζεις ἄλλωστε πόσην δυναμιν ἔχε δια τοι φιλικὸν δεσλόν
 ἢ συνήθεα Ἐσον ὁμως (παρα ταῦτα) δὲ παρουσιάζω
 κανέν ἀξον τεκμηριον αὐτης τῆς διαθέσεως μου συγ-
 γωρησε μου τὴν ἀδυναμian (αἰτήν) Διότ ἀσφαλως
 οὔτε και σύ ὁ ἴδιος δὲν ἐπζητεῖς ἐκ μέρους μου καπο-
 25 πρᾶξιν ἀποδεκτικὴν τῆς εὐνοίας (μου προς σε) ἄλλα
 προφανῶς διάθεσιν ἢ ὁποῖα ἐπιθυμῇ (κα εἴνεται) μα-
 ζι σου τὰ ὄρστα Εἴθε λοιπὸν ποτέ να μὴ κατέλθῃ τόσον
 πολυ ἢ ἐξοχότης (κα ἢ εὐτυχία) σου ὥστε να χρειαζε-
 ται κάποιαν εὐεργεσίαν ἀπὸ τόσον μικρους ὅπως εἰμαι
 ἐγώ

2. Πῶς λοιπὸν ἐπρόκειτο ἐγὼ νὰ εἶπω ἢ νὰ πράξω

32 Πρόλ. 229^α ααφάστρα ει, Ἐπιστ. 24 στ. 41 43, 61 1 ΜΒΑ
 σ 152 53, σημ. 419 Τὸ παράδειγμα ἐκ τοῦ Πλουτάρχου Βίος Ἀλε-
 ξάνδρου, 49, 2.

32α Ἐ; τὸ καίμ. «δ λόγος» ὅστις ἐνταῦθα δυνατόν νὰ σηματο-
 φήμην.

ση τὴν γνώμην του εἴτε θορυβήσετε σεῖς εἴτε ὄχι· θὰ γι-
 10 νουν ὅπως ὀδηγήσετε ὅσα ἐπιδώκει καὶ τοὶ σεῖς θὰ φωνά-
 σκητε ἢ θὰ σιωπᾶτε. Εάν ὅμως ἔχη ἀλλάξει γνώμην μὴ
 διασυρετε τὸ σέβαστον ὄνομα τοῦ φίλου μας μὴτε ὑπὸ
 τὸ πρόσχημα διθῆναι τοῦ ἐνδιαφερομένου δια τὸν προστα-
 τὴν σας τι προσταθῇτε ν' ἀποκοιμησέτε κάποιον κερδὸς
 15 πρὸς χάριν σας ἀπὸ ἐκεῖνα ἀκριβῶς τὰ ὅποια ἐπ' αὐτοῖς
 ὡς φοδερὰ καὶ ἀπὲς λητικά· Ἐξ ἄλλου πρὸς τὸν ἴδ' οὐ
 τὸν συντάκτην τῶν δ' αθηκῶν· οὐτε ὁ ἴδιος ὅτε μετὰ
 ἄλλου εἶπον εἴτε ἀσημαντον εἴτε σπουδαῖον λόγον δι'
 αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν.

3. Καὶ εἰς αὐτὰ δὲν πρέπει νὰ ἀπιστῇς ἐκτὸς ἐάν
 μὲ θεωρῇς ὡς ἐντελῶς παράλογον ἢ ὅτι, περιφρονῶ τὴν
 μεγάλην ἀμαρτίαν τοῦ ψεύδους. Τοῦναντίον αὐτὸς ὁ ἴδιος
 ἀφῆσε ἐντελῶς ἀκομὴ καὶ τῇ, ὑπομῖαι περὶ ἡμῶν, σχετι-
 κῶς μὲ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ
 θεωρῇς τὴν Ἰδ' κτῆ· μοι ἀπεικονίσει τοὺς ἀθέτους ἀνωτερικὰν
 6 ἀπὸ καθ' ἑκάστης ἀποφαιτῆς, μ' αὐτοῦ (εἰς τοῦτο) τοὶ Ἀλέ-
 ξάνδρου·⁸⁷ Οὗτος δηλαδὴ δὲν ἔλαθε κάποιαν ἐπιστολὴν
 εἰς θάρος τοῦ ἱατροῦ τοῦ⁸⁸ ὅτι δῆθεν, ἐσκεπτετο ἐκάντιον
 του (δηλητηριαστικόν) ἐπεὶ δὴ συνεθετὴ αὐτῇ ἀκριβῶς τὴν
 στιγμήν· νὰ παρῇ φαρμακὸν δια κατὰ τὴν τόσον πολὺ δὲν
 ἔδωκε πιστὴν εἰς τὸν συκοφαντήν, ὥστε συγχρονῶς ἀνε-
 γίνωσκε τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἔπινε τὸ φάρμακον. Διὰ τοῦ
 10 το λοιπόν· ἔχω τὴν ἀξίωσιν νὰ θεωρῶ τὸν ἑαυτὸν μου

87 Διὰ τὸν συμβολαγωγὸν ἀνέκδοτον ἐν προκειμένῳ

88 Εἰν' ὁ Μ. Ἀλέξανδρος. Τὸ περιστατικὸν ἀναφέρει ὁ Παρόταρ-
 χος, Βίος Ἀλεξ., 19,3.

89 Πρόκειται περὶ τοῦ ἱατροῦ καὶ φίλου τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου Φι-
 λίππου τοῦ Ἀκρυνίου, ὅστις, νὰ ἴσως, τὸν Ἀλέξανδρον ἐκ τοῦ πο-
 ρεοῦ προαθῶντος, κατέπειν αὐτοῦ ἀληθές, ἐν τῷ ποταμῷ Κισθῆνι τῇ
 Κιλίκῃ. Τὴν ἐπιστολὴν εἶχε γράψῃ ὁ Παρμενίων ὁ σκεπτικὸς εἰς συκο-
 φαντικὰς εἰδήσεις. Ὁ γὰρ ἔλεγε ὅτι Φίλιππος εἶχε ἐπιδρομήσθαι πρὸς τὸν Δα-
 ρεῖον Ἀλ' ὁ Ἀλέξανδρος, οὐδ' ὡς ἀπῆραξεν· ὁ δὲ μὲν τῇ· ἀρσενί-
 ρος γὰρ, ἀνεχώρησε τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἱατρὸν πρὸς ἀνάγνωσιν, διὰ
 δὲ τῇ· ἔλεγε· ἐκράτει τὴν ψυχὴν καὶ κατέπειν τὸ φάρμακον. (Βλ. ΜΣΕ,
 τόμ. ΚΓ', σ. 2605 καὶ ἱστορ. Ἑλλήν. Ἔθνος, Ὁκεδοτικῆς Ἀθηνῶν,
 τόμ. Δ', σ. 76)

καθολου ὀλιγωτερον τιμῶν ἀπὸ οἰοιδήσατε ἐκ τῶν δια-
 σήμων ὡς πρὸς τὴν φιλιαν, καθ' ὅσον οὔτε συνελήφθην
 κοπύετε ὅτι ἐσφαλὼν εἰς τὴν φιλιαν· ἄλλα κα' δι' οὗ ἐλα-
 θὼν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου τὴν ἐντολὴν τῆς ἀγάπης, ὡς πρὸς
 τὴν ὁποίαν εἶμαι, (ἀπεκατι σοῦ) χρεωσθῆς ὅχι μόνον ἔ-
 νεκα τῆς κοινῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀλλὰ καὶ διότι σέ
 ἀναγκάζω ἰδιαιτερώς ὡς εὐεργετὴν τόσον τοῦ ἑαυτοῦ
 15 μου, ὅσον τῆς πατριδος (μας)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 273 (ΣΟΓ — OCLXXIII)⁴⁰ΧΩΡΙΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΝ⁴¹ ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΗΡΑ⁴²

Ἐπε δὴ εἶμαι τελεως πεπεσμένος δι' ἡ τιμωρίας σου
 μας ἀγάπῃ τούτων πολυ ὥστε τα συμφέροντα εἰς ἡμᾶς
 να τα θεωρῇ ἰδικά της, (διὰ τοῦτο) συγιστῶ εἰς τὴν ὑπέ-
 ροχον καλωκαγαθίαν σου τὸν λιαν σεβαστον ἀδελφόν
 μας Ἦραν τὸν ὁποῖον δὲν ἀποκαλοῦμεν ἀδελφόν μας
 5 ἔνεκα καποιᾶς συνηθείας, ἀλλ' ἔνεκα τῆς τελειότη-
 τος καὶ ἀνυπερβλήτου φιλικῆς του διαθέσεως. Σε πα-
 ρακαλῶ λοιπον ἀφ' ἑνὸς να τὸν προσέξῃς φιλικῶς καὶ
 ἀφ' ἑτέρου να τοῦ προσφέρῃς τὴν δυνατὴν εἰς σέ ὑποστή-
 ρixin εἰς ὅτι χρειάζεται τὴν μεγαλομυχιαν σου, εἰς τρό-
 πον ὥστε εἰς τὰ πολλὰ ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα ἔχω ἡδὴ δοκιμά-
 10 σε ἐκ μέρους σου, να δυναμῶμαι να ὑπολογίζω καὶ αὐτὴν
 ἐδῶ τὴν εὐεργεσίαν

40 Εὑρέθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ Μ Β καὶ τοῦ 877

41 Ἡ ἀνωμμία τῶν παραληπτῶν ἐνίσταται ὅπως λέγεται εἰς τὸν πόθεν
 μήπως αἱ ἐπιστολαὶ περιέλθουν ἐν χεῖρι, ἐγθρῶν γενικῶς δὲ αἱ ἐπι-
 γραφαὶ ὀφείλουσι κυρίως εἰς τοὺς συλλογεῖς τῶν Ἐπιστ.

42 Τὸ ὄνομα τοῦ πατρικοῦ τούτου φανερὸν τοῦ Μ Β ἀπαντᾷ μόνον
 εἰς τὴν παρούσαν καὶ τὰς ἑποικας δύο ἐπικείμενας συστατικάς ἐπὶ αὐτοῦ Ἐπι-
 πιστολίδας. Ὁ Ἦρας ἐπινοφαντεῖται ὡς ἑθρῶν του, πλὴν ἀγνωστον ἐπὶ
 τίνων καὶ διὰ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 274 (ΣΟΔ - ΟΣΛΧΧΙΝ)⁴³ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΑΓΙΣΤΡΟΝ ΗΜΕΡΙΟΝ⁴⁴

“Ὅτι ἡ φιλία καὶ οἴκε ὅτης μοι πρὸς τὸν λίαν σεβαστὸν ἀδελφόν Ἦραν ἤρχισεν ἀπο τῆς πρώτης παιδικῆς ἡλικίας καὶ παρέμεινε μέχρι τὸ γῆρας μέ τήν χάριν τοῦ Θεοῦ, τὸ γνωρίζεις ὁ ἴδιος καλὸν τερον ἀπο καθε ἄλλον. Ἀλλ’ ἐπίσης καὶ τὴν ἀγάπην τῆς ἐξοχοτητός σου μᾶς ἐχάρ-
 5 σεν ὁ Κύριος ἀπο τότε περιπου, ἀφ’ ὅτου καὶ ἐπέτρεψε τὴν μεταξὺ μας⁴⁵ γνωριμίαν

Ἐπειδὴ λοιπὸν (οὗτος) ἔχει ἀνάγκην τῆς προστασίας σου, σὲ παρακαλῶ καὶ θερμῶς σὲ ἱκετεύω, χάρις εἰς τὴν παλαιάν σου εὐνοίαν ἀπεναντί μας καὶ ἐν ὧν, τῆς ἀνάγκης ἡ ὅποια τώρα μᾶς πιέζει, τόσον πολὺ νὰ δώσης προσοχὴν καὶ νὰ θεωρήσης ὡς ἰδικήν σου τὴν ὑπόθεσιν του, ὥστε νὰ μὴ χρειασθῇ οὗτος καμμίαν ἄλλην ὑποστή-
 10 ρixin ἀλλὰ νὰ ἐπιστρεψῇ εἰς ἡμᾶς ἀφοῦ κατορθωσῇ δ-
 15 λα ὅσα ἐπιθυμεῖ. Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν εἰς τὰς πολλὰς εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας ἔχομεν δοκιμάσει ἐκ μέρους σου, θὰ δυνάμεθα νὰ ὑπολογιζώμεν καὶ αὐτὴν ἐδῶ, τὴν ὁποίαν δεχόμεθα μὴ θεωροῦντες ἄλλην μεγαλυτέραν δι’ ἡ-
 15 μᾶς οὔτε περισσότερον συμφέρουσαν

43. Βλ. σημ. 40.

44. Ἄγνωστος ἄλλοθεν ἀνώτατος πολιτικός ἐξουσιαστικός (=μἀγιστρος) Γαλάτης καὶ ἡ γριπὴ Ἰμέριος, ὅστις μᾶλλον εἶναι διαφορε-
 ρος τοῦ σοφιστοῦ Ἰμερίου (γέν. 316), διδασκάλου τοῦ ΜΒ εἰς Ἀθήνας

45. Διὰ μεταξὺ ΜΒ καὶ Ἦρα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 275 (ΣΟΕ = CCLXXV)

ΧΩΡΙΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΝ, ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΗΡΑ

Με τὴν εὐμενὴ σου ὁ ἀθεοὶν πρὸς τοὶ λίαν σεβαστὸν ἀδελφοὶ μῶς Ἡρᾶν τρόπον τινα πρὸς ἐλπίδας (καὶ ὑπεδέχθης) ταῖς ἐλπίδαίς μας παρηκολούθησας καὶ ἐφάρτις πρὸς αὐτοὺς ὑπερέτερος τῆς ἐπ' ἐμῶς τοῦ, τοσοῦτον μὲν τὰς ὑπερβολὰς τῶν ταῖς ὁπλοῖς ἐδούλεις πρὸς αὐτὸν ὅσον καὶ μετὰς ἐξυπηρετήσας εἰς καθὲν περιστάσει.

- 5 Ἀλλ' ὁμως καὶ ἡμεῖς ἐπειδὴ δὲν οὐνόμεθα νὰ ὑπομεινόμεναι οὐκ ἔχοντες τὴν καταστάσει, τοῦ παρυσκαλομένου τοῦ ἐξολογόν τιμωρητὰ σου κατὰ τὰ πρὸς θεοῖ καὶ πρὸς ἄλλους μῶς, εἰς τὸ πρὸς τοὺς ἀνδρά (τουτοῖς) ἐνδιαφερόμενοι καὶ νὰ τοῖς ἀποστρέψωμεν ὅτις εἰς τὴν πατρίδα ἰσχυρότερον (καὶ ὑπερέτερον) ἀπὸ τῆς (συκοφαντικῆς) πρὸς αὐτὸν ἐκ μέρους τῶν ἐχθρῶν τοῦ Διότι τώρα τοῖς ἀλλοτρίοις δὲν εὐρισκεται ἐξω ἀπὸ τοῦ στοχὸν τῶν θεῶν τοῦ φθόνου, καὶ ὅσον πολλοὶ ἐπιχειροῦν νὰ τοῖς ταραξέωσι τὴν γαλήνην τοῦ θείου τοῦ Ἑλίου διὰ αὐτῶν (τῶν συκοφαντῶν) 10 θὰ εἰρῶναι μὲν καὶ μοι, ἀκατόλутον ἀσφάλειαν εἶναι δηλαδὴ οὗ ὁ ὅς θελήσας νὰ θεοῖς ὑπεράνω τοῦ ἀνδρός τὴν (προστατευτικὴν σου) χεῖρα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 276 (ΣΟΕ = CCLXXVI)

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΜΑΤΙΟΝ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΝ⁴⁶

Ἀκόμη καὶ ὁ κοινὸς εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νόμος τοὺς πρεσβυτέρους εἰς τὴν ἡλικίαν τοὺς θεωρεῖ κοι-

46 Βλ. πρὸς 40 41 καὶ 42 Κατὰ τὸν κωδ. V «ἐφ' αὐτῷ», δηλ. «Ἡμεῖς» κατὰ δὲ τὸν LC «ἐπ' αὐτῷ».

47 Ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν τελευταίαν λέξ. τοῦ Μ Β.

48 Ὁ Ἀρμάτιος ὅστις κελεύμενος «μῆναι» ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ μαγιστῆρος πρεσβυτέρου πρὸς τὸν ἀνδρᾶ ἐκ τοῦ ἡμετέρου νόμου τοῦ εἶναι ὁ γινώσκων ἀλλοθὲν Ἐκ τῆς ἑξῆς μανθάνομεν ὅτι δὲν ἦτο Χριστιανὸς διὰ καὶ ἡ α. Σ. Ἰσχυρὸν προσχέμεται· τοῦ νόμου τοῦ ἀλλοθὲν αὐτόν Ἡ ἑξῆς τοῦ Μ Β, καὶ τοῦ ἡμετέρου, εἶναι χαρμὰς οὐκ ἐπὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀλλοθὲς, ἀλλὰ καὶ πιστοσύνη ἀπὸ τῆς.

- 5 νους πατέρας ἐνῶ ὁ ἰδ-αιτερος ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν ἡ-
 μας τους γεροντας μᾶς τοποθετεῖ εἰς τὴν θέσιν τῶν γονε-
 ων δια τους νεωτεροὺς. Συνεπῶς μὴ με θεωρήσης ὡς ἀ-
 νάρμοστοι, μῆτε ὡς ἀσχολούμενοι ἐξω ἀπὸ τα ὠριμέ-
 να (καὶ νομῖμα καθήκοντα μου), ἐὰν χάριν τοῦ πατρὸς
 σου μεσολαθῶ ἐγὼ πρὸς σε. Ταύτου λόγου τὴν ὑπακοὴν
 νομίζομεν ὅτι πρέπει καὶ τὴν ἀπαιτήσιν εἰς τα ἄλλα (δια-
 φυμα) ζητήματα, καθ' ὅτι εἶσαι ὑπολόγος (εἰς σε) ὡς
 πρὸς τὸ σῶμα, τὸσον κατὰ τοῖ φυσικοὺς νόμους ὅσον καὶ
 κατὰ τοὺ πολ-τικοὺ τοῦτον, ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ὁποῦν κυ-
 βερῶμεθα. Ὡς πρὸς τὴν ψυχὴν ὁμως ἐφ' ὅσον τὴν ἐφε-
 ρεν ἐκ θείας πηγῆς ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον, πρέπει νὰ
 10 νομίζωμεν ὅτι ὑποκεταί εἰς ἄλλους καὶ ὅτι ὀφείλονται ἀ-
 πό αὐτὴν εἰς τὸν Θεόν τὰ πρῶτα ἐξ ὅλων τῶν καθήκόν-
 των.

- Αφοῦ λοιπόν (οὗτος) ἐξελεξε τὸν Θεὸν ἡμῶν τῶν
 Χριστιανῶν τὸν ἀληθινὸν ἀντι-τῶν πολλῶν ἰδ-κῶν σας
 (θεῶν) οἱ ὅποιοι λατρεύονται με ὑλικά συμβόλαια, μὴ ὀρ-
 γίζεσθαι ἐναντίον τοῦ Τουναντίου, μάλιστα, πρέπει καὶ νὰ
 15 θαυμάζης τὴν ευγενεῖαν τῆς ψυχῆς του, ὅ-ὅτι, ἀκόμη καὶ
 ἀπὸ τοῦ φόβου καὶ τῇ πατρ-κῇ ὑπακοῇ ἐκρίτε προτι-
 μότερον τὸν στεῖον θεσμόν του με τοῖ Θεόν μεσφ' τῆς ἀ-
 ληθοῦς ἐπιγνωσεως καὶ τοῦ ἐναρέτου θείου. Ἀσφαλῶς δὲ
 θὰ σε καμψῇ καὶ ἡ δια-ἡ φυσίς (ὡς πατέρα) ἄλλα καὶ
 ὁ πρᾶτος καὶ ἡμερος χαρακτήρ σου πρὸς ὅλους δὲν θὰ
 20 σὲ ἀφήσῃ καθόλου νὰ λυπηθῇς ἐξ αἰτίας του. Ἐξ ἄλλου
 ὁπωσδήποτε δε, θὰ περ-φρονήσης οὔτε τὴν ἰδ-κὴν μας
 μεσ-τεῖαν ἢ μάλλον τῆς πόλεως σου τὴν μεσ-τεῖαν ἢ ὁ-
 ποία γίνεται δια μεσοὺ ἡμῶν. Διότι οἱ συμπολῖται σου⁴⁹,
 χάρις εἰς τὴν πρὸς σε στοργὴν καὶ τὰς προσευχάς (τῶν)
 νὰ σοῦ χαρισθοῦν ὅλα τα ἀγαθὰ νομίζουσι ὅτι καὶ σὲ τὸν
 ἴδιον ἔχουν (ἤδη) ὑποδεχθῇ ὡς Χριστιανόν, τὸσον πολὺ
 τοὺς κατέστησε περιχαρεῖς κάποια φήμη ἢ ὁποία ἐφθα-
 σεν ἐξ αἰφνης εἰς τὴν πόλιν.

49 Εἰς τὸ καίμενον ἡ ἀναφορὰ ἐνῶν «ἡ» (1^η πάλ.) = οἱ συμπο-
 λῖται σου. Ο δὲ κῶδ. C ἔχει «τῇ» ἀναφῇν τοῦ.

ἀπο τῆς καθεδίας μας τὴν δουλίαν, ὥστε μετὰ πολλοῦ
 θάρρους νὰ παραφώσκῃς εἰς σε παρ' ἀνθρώπων, συγγε-
 νῶν μας ἀφ' ἑνός καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀξίων τῆς λύτης τῆς
 5 ἐκείνης· ὁ ἀγαθὸς τῶν Μπαπτιστῶν ἐπιστολὴς τῆς παροι-
 σῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς κατέχει δὲ ἔμμε θεοὺν σου.

Ἐπειδὴ λοιπὸν (οὕτως) ἔχει ἀναγκὴν μόνον ἀπὸ τὴν
 ἰδική σου ἐμμενὶ ὁ ἄρσεν· διὰ ταῦτα γὰρ ὅτι ἐπέω-
 κεν κρινεῖν ἡμεῖς νὰ ἐγείρῃ τὴν ἐπιστολήν σου τὴν ὁποι-
 οῦν ὡς «εἰρησὶν»⁶⁵ (ρεῖδον καὶ μεστειαν) σὺ πρὸς
 10 θύλας πρὸς τὸν καὶ ταῦτ' ἔστις τῇ ἐκαστῶν
 ἐκείνῃ τα ζητηματὰ τοὶ καὶ ἡ σὺνολήσῃ με ὁ
 σὺν ὁ καὶ τῇ θρησκείᾳ. Οὕτως ὅστις λαπὲν με
 τῇ ἐπιστολῇ σου εἰς ὅτι ἐπὶ τῇ οὐκ ὅτι ἐπὶ δὲ ὡς
 ἄλλα καὶ ἐνὶ ναυὶ καὶ ἐπὶ τῇ ἐπὶ τῇ ἐπὶ τῇ ἐπὶ τῇ
 15 ἔχει δὲ ὅτι ἀπὸ τῆς καὶ τῇ ἐπὶ τῇ ἐπὶ τῇ ἐπὶ τῇ
 ὁ ὁποῖος τοὺς σὺν τῇ ἐπὶ τῇ ἐπὶ τῇ ἐπὶ τῇ ἐπὶ τῇ
 κέτας καὶ προσφυγας (ζητούντας θρησκείαν καὶ προσ-
 τασίαν)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 281 (ΣΠΑ — CCCLXXXI)

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΠΑΡΧΟΝ ΜΟΔΕΣΤΟΝ⁶⁶

Δατηρῶ εἰς τὴν μήμην μου τὴν με ἀληθι σου τὴν
 (πρὸς ἐμέ) ὅτι δηρὸν ἐπὶ εἰς τὰς ἀλλὰς σου δευ-
 ῶς καὶ ἔδωκες καὶ τὸ θάνατον ἀπὸ τοῦ ἐπιστολῆς
 πρὸς τὴν ἐξουσίαν σου· καὶ ὡς λαπὲν γρητὶ τῆς δωρε-
 ᾶς καὶ ἐπωφελῆσαι τῆς λαπὲν φιλανθρωπίας (αὐτῆς) χά-
 5 ριτος ἀφ' ἑνός με τὸ νὰ ἐκαστῶ τὸ ἐκαστῶν σου, ὁ ἀ-
 λεγόμενος καὶ ἐκαστῶν σου, ὁ καὶ τῇ ἐκαστῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου
 5 σου νὰ μὴς τιμᾷ με τὰς ἀποκρίσεις (της).

Ἐπειδὴ λοιπὸν παρεκαλεσα τὴν καλωσύνην σου χά-

65. Βλ. σημ. 83.

66. Βλ. σημ. 60 καὶ 61.

αν σου τὴν ἑκάμην ψεύδῳς Δ ὅτι δὲν θα εἶχες ἐλθεῖν, ὅ-
πως φαίνεται ἐκ τῶν πραγμάτων οὐτε τότε εἶναι εἶχες
κληθῆ Ὑπακούει λοιπὸν τώρα, ὅτε σε καλοῦμεν καὶ μὴ
γινέσθαι πάλιν (ἰσχυρὸν καὶ, ἀνυμνωμὸν, ἐφ' ὅσον γινωρί-
5 ζεις ὅτι ὁποῖος διδοῖ ἐπὶ πλεον. ἀφωρμὴν εἰς κατηγορίαν
(τοῦ) ἐπιθεβαίνον τὴν κατηγοροῦν καὶ ἡ δευτέρα ἀφορ-
μὴ κατηγορίας καθιστᾷ αὐτὴν περισσότερον ἀξιοπιστοῦ
ἀπὸ τὴν προηγουμένην Ἐπετα σε προσκαλῶ παντοτε-
ν ἄνεχεσθαι ἡμᾶς Ἀλλ' ἐφ' ὅσον δὲν ἀνέχεσθαι ἡμᾶς ὁ
πρωσθήποτε δὲν εἶναι δικαίον καὶ περιφρονησθῆς τοὺς
Μάρτυρας εἰς (τοὺς) ἑορτασμοὺς τῆς μίλλης τῶν ὁποίων
καλεῖσαι καὶ λατρεῖς μεως Κάμε λοιπὸν τὴν χάριν πρωτί-
10 στως θεσπάζω καὶ εἰς τοὺς δευτέρους Ἐπεὶ ὅμως αὐτὸ δὲν το
κρίνης καλόν, τοῦλαχ στοὶ κάμε τὴν χάριν εἰς τοὺς τι-
μωτέρους

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 283 (ΣΠΓ — CCLXXXIII)¹⁰ΠΡΟΣ ΚΑΠΟΙΑΝ ΧΗΡΑΝ^{70α}

Ἐν πρώτοις ἐλπίζομεν ὅτι θα εἰρῶμεν κάποιαν κα-
τάλληλον ἡμέραν διατίσειν μετὰ ἀπὸ ἐκείνης αἱ ὁ-
ποῖαι πρόκειται νὰ ὁρισθοῦν ἀπὸ ἡμᾶς εἰς τὴν ὁρεινὴν
περιοχὴν Ἄλλος ὁμῶς χρόνος συναιτήσεως ἔξω ἀπὸ ἑ-

60 Ἐν ἐφ' ὅσον καλοῦνται καὶ τοὺς Μάρτυρας τῶν καὶ προσμητέους ὡς
καταμετέρους (ατ. 10)

70 Βλ. σημ. 54 Ἰσχυρὸν καὶ, ἀνυμνωμὸν, Μικρὸν Ἀριανίαν
(= 283) γράφει ἐπὶ τῇ 278 αὐτῇ καὶ κατὰ τὴν ὁρεινὴν, αὐτὸ 2
τῆς παρουσίας) ὡς καὶ πρὸς τὴν ἐν αὐτῇ ἰσχυρὸν καὶ, ἀνυμνωμὸν. Τόσον
ὅτι ἐπὶ τῇ 284 ὅσον, καὶ ἐπὶ τῇ 285 παρεστῶν, θὰ εἴη καὶ τῇ 286 καὶ
ἀπὸ καὶ ἐπὶ τῇ 287 καὶ Μ. Β. ἐπὶ τῇ 288 ἀπὸ καὶ ἐπὶ τῇ 289 καὶ τῇ 290
ὁμοίαν αὐτῇ, κατὰ τὴν αὐτὴν καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν καὶ τὴν αὐτὴν καὶ τὴν αὐτὴν
ὅσον ὅτι ὅτι κατὰ τὴν αὐτὴν καὶ τὴν αὐτὴν καὶ τὴν αὐτὴν καὶ τὴν αὐτὴν
ὅσον κατὰ τὴν αὐτὴν καὶ τὴν αὐτὴν καὶ τὴν αὐτὴν καὶ τὴν αὐτὴν

70α. Βλ. σημ. 17α.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 286 (ΣΠΤ — CCLXXXV.)⁷⁰ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΑ⁹

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐνταῦθα πατήγουρην¹⁰ εἰρέθησαν
 μερικοὶ κακοποιοὶ, οἱ ὅποιοι, παρὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυ-
 ρίου, ἔκλεψαν εὐτελεῖ ἐντοματὰ πτωχῶν¹¹ ἀνθρώπων
 τοὺς ὅποιοις ἐπρεπεῖ νὰ ἐνδοῦνται μάλα, παρὰ νὰ ἐκδο-
 5 ούν, θεβαιοῶς τοὺς συνελθόντες οἱ ὑπεσθύνοντες τῆς ἐκκλησι-
 ασιτικῆς εὐταξίας. Ἀλλ' ἐγὼ ἐπειδὴ ἐνόμισα ὅτι, προσω-
 πικῶς σε ἐνδιώφεται ἡ κράτησις τῶν τοσούτων, καθ' ὅτι
 ἀσχολεῖσαι μετὰ δημοσίων πραγματά, σου γράφω διὰ νὰ
 σου γνωρίσω ὅτι τὰ ἀδικήματα τὰ ὅποια γίνονται εἰς
 τὰς Ἐκκλησίας πρεπεῖ νὰ λαμβάνουσι τὴν πρεπούσαν δι-
 ὀρθωσιν ἀπο ἡμῶν καὶ νὰ μὴ ἐνοχλοῦνται καθόλου με-
 10 τὰ οἱ δικασταί.¹²

Διὰ τοῦτο (λοιπὸν) καὶ τὰ κατασχεθέντα κλοπι-
 10 μαία των, ταῦτά τε ἀναφέρει ἡ εἰς χεῖρας σου εὐρύσκο-
 μενη (ἤδη) καταστάσις καταγραφῆς καὶ τὸ ἐνώπιον ὁ-

78. Bl. σημ. 74.

70 Bl. τὸ καὶ ἐν τῇ ἐνταύτῃ ἀπὸ Commentariensis. Οὐδὲν ἔστι
 ἐπεὶ οὐδὲν ἐπὶ τῇ καταστάσει τῶν ἐκκλησιῶν ἀναφορὰν αὐτοῦ ἐν τὸν κείμενα
 (στ. 19), ἀντίθετον δικαστικόν.

80 Bl. τὸ καὶ ἐν τῇ ἐνταύτῃ ἀπὸ Commentariensis. Ἡ δὲ ἐνταύτῃ σημαίνει
 πανήγουρην ἀλλὰ καὶ ὡς ἐνταύτῃ ἀπὸ τῶν ἐκκλησιῶν ἐκ τῶν ἐν προκει-
 μένῃ τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ. Ἡ δὲ ἐνταύτῃ σημαίνει εἰς τὰ πρόκρητα
 περὶ τῆς ἐνταύτῃ ἀπὸ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀγ. Μάρτυρος Εὐ-
 φυχίου (7 Σεπτ., Bl. ἀντ. σημ. 68).

81 Ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκκλησίᾳ, ἀπὸ τῶν προσηγοριῶν πανήγουριστῶν
 Πρὸς καὶ σημ. 77.

82 Πρὸς Α. Κορ. δ. 1. 8. οὐκ ἐν ἐν ὑμῖν (τοῖς Χριστιανοῖς)
 σοφία, οὐδὲ εἰς ὅς ἐκκλησίᾳ ἀναφέρει τοῦ ἀδελφοῦ ἀπὸ
 (στ. 5, 18) ὅς ἐκκλησίᾳ ἐκκλησίᾳ ἀναφέρει, ὡς Χριστιανῶν ἀλλὰ καὶ
 οἱ ἐκκλησίᾳ ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ οἱ Περικληρίαι. Ο. Μ. Β. ἀναφέρει τὸ
 θεῖον ἐκκλησίᾳ ἐκκλησίᾳ ἀλλὰ ἀναφέρει νουθετικῶς καὶ εἰς τὰ
 ἐκκλησίᾳ ἐκκλησίᾳ ἀλλὰ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκκλησίᾳ
 διαδοχικῶν ἀναφέρει ἀλλὰ τὰ μέγιστα ἐκκλησίᾳ ἐκκλησίᾳ
 ἐκκλησίᾳ ἐκκλησίᾳ ἀλλὰ τὰ μέγιστα ἐκκλησίᾳ ἐκκλησίᾳ
 ἐκκλησίᾳ ἐκκλησίᾳ ἀλλὰ τὰ μέγιστα ἐκκλησίᾳ ἐκκλησίᾳ

- Κυριον Διότι. ἔχει γραφή «ἐὰν ὁ ἀδελφός σου ἁμαρτή
στῇ ἔλεγγε τοι (ἴδια τερως) μεταξὺ σου καὶ αὐτοῦ (μό-
νου) Ἐὰν δὲν σέ ἀκούσῃ πάρε (μαζί, σοι καὶ) κάποιον
5 ἄλλον Ἐὰν ὁμοίως μῆτε το-σούτοτρόπως ἀκούσῃ ἀνέφερε
(σχετικῶς) εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Ἐπὶ, δε παρακλήσῃ καὶ
τὴν Ἐκκλησίαν ἄς εἶναι, δ' ἔσε πλεον, ὅπως ὁ εἰδὼν λά-
τρης καὶ ὁ τιμῶνς ⁹⁰

- Αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ ἴδιον ἔγινε καὶ μετὰ τὸν ἐδῶ κα-
τηγορήθη δ' α' πρώτην φοράν, ἔπειτα ἡλεγχθῇ ἐσωπικόν
ἑνός καὶ δευτέρου (προσώπου, τῇ δε τρίτῃ φοράν ἐσω-
πικόν τῆς Ἐκκλησίας Ἀφοῦ λοιπὸν ἐντόμως διεμαρτυρή-
10 θῇμεν εἰς αὐτὸν καὶ δὲν ἐδεχθῇ (συμμορφώσῃ) ἄς εἶναι
εἰς τὸ ἐξῆς ἀφωρ σμένους Ἐπίσης ἄς ἀνακοινωθῇ εἰς ὁ-
λοκληρον τὴν κωμὴν ὅτι πρέπει νὰ μὴ γινώσκῃς δεκτός εἰς
κάθε σχέτιν κοινωτικήν καὶ θιωτικήν εἰς τρόπον ὥστε
ἐξ αἰτίας τῆς μη συν-αστροφῆς μας μαζί, του τοῦ γινῇ
οὗτος τελεία τροφή εἰς τὸν Δι-αβολόν ⁹¹

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 289 (ΣΠΘ ΩΣΙΧΧΧΙΧ) ⁹²

ΧΩΡΙΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΝ ΧΑΡΙΝ ΣΥΚΟΦΑΝΤΟΥΜΕΝΗΣ
ΠΑΡΘΕΝΟΥ ⁹³

Ἐπειδὴ προσωπικῶς κρίνω δι. εἶναι ἰσοβαθμίων ἀ-
μάρτημα τὸσὺν τῷ ἀφήνῃ κατεῖς ἀνεπιτιμῆτους ὅσους
ἀμαρτανούν ὅσων καὶ νὰ υπερβάσῃ τὴν ὠρι-σμένην τιμω-
ρίαν, ἐπέβαλον εἰς αὐτὸν ἐδῶ τὴν κατὰ τὴν γνώμην μου

90. Ματθ 18, 15 - 18. Πρβλ. καὶ σημ 87

91. Πρβλ. Α' Τιμ. 1 20 «...ὅς, παρέδωκε τῷ Σατανᾷ, ἵνα καὶ
θευθῶς μὴ διαφεύγῃ καὶ Α' Κορ 5^ο παραδόντα τὸν τοιοῦτον τῷ
Σατανᾷ καὶ διαβλόν τῆς σαρκός ἵνα τὸ πνεῦμα σου ἐν τῇ θλίψει τοῦ ἁ-
ριστοῦ Σατῶς δεχθῇ ἐκ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος παιδείας καὶ σω-
στικός, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν ἐκείνων ἐκκλησιῶν καὶν ἐκκλησιῶν
Ἡ ἐκκλησία παιδεύει τὸν ἐκκλησιῶν καὶ ὁ «διαβλόν, τῆς σαρκός»
ἦτοι ἡ ἐκκλησία ἐκ νόμων καὶ ἐκ ἐκκλησιῶν φάρμακων πρὸς μὲ ἀντι-
καθάρωσιν Ἀποκρίσις ὁμοίως μετὰ τὴν προσηγορίαν τὸν ἐν γένει τῶν
πονηρῶν τῶν φαρμάκων τῶντων, ὥστε εἰ, περὶ τῶν σκληρόντων
καὶ πονηρῶν τὴν εὐθύναν νὰ ὑπέχη ἀνερπὸν ὁ ἐπιτιμώμενος καὶ ὅχι, οἱ
ἐπιτιμῶντες.

92. Ἐγγραφή μεταξὺ 870 - 78.

93. Ο τίτλος «τῶν συλλογῶν» «περὶ γυναικός καταπαυομένης» εἶναι.

30 δε λεγουν θεβαιως οτι ληπονται αλλα δεν συμπονουν
αλλο, παλιν πεθοντα οτι ειναι αληθεις αι κακολογιας.
ενω αλλοι ευρισκονται εις αμφωθαιαι επειδη διδουν
προσοχην εις τους πολλους ορκους του

Τουτουτιο, δε, εἰπαρχε κανεις ο οποιος να με συμπο-
νη αλλ οτιως τωρα ησθαιθη, οτι ειμα ερημικαι θρη-
νω τον εαυτον, μοι δ οτι (δε, εγω) ουτε αδελφον ουτε
35 φιλον ουτε συγγενη ουτε δοϋλον ουτε ελευθερον δεν ε-
χω κανεντα παντελως ανθρωποι ο οποιος να με συμπονη
Δ. αυτο κα οτις ειναι φυσικοι, διαπιστωιω οτι μονη
εγω ειμαι η αθλιωτερα (γεννη) της πολεις εις την οποι-
αν (πολη) υπαρχει τοση πολλη σπανις ανθρωπων, οι ο-
ποιοι να εσονται της ποιηταις⁹⁸ Αλλα ουτε δεν φαντά-
ζοντα οτι η προσβολη η οποια γινεται μετωικου συμπλ-
των προχωρει κακω και καποτε θα φθαρη και εις
αυτους τους ιδιους⁹⁹

40 Αυτα και αλλα πολυ ακομη συγκινητικωτερα με α-
περιγραπτα δακρυα αφου διηγηθη (η παρθενος) εις ε-
με απεχωρησε χωρις οστε εμε (τοι ιδιον) αφησιν ελευ-
θερον απο τας μορφας (της) Δ οτι (εμ, εγω) ενω θα ε-
πρεπε να συμπασχω μαζ της πατρικως μενω αδσφο-
ρος ενωπον ενος τοσου μεγαλου λακου και δεκινα φι-
45 λασοφικην απανθειαν δια τα ξενα παθηματα «Να δεν με
προτρεπεις να περιφρονησω την απωλειαν των χρημα-
των ουτε να υπομενω τους σωματικους πονους αλλα να
ζημωθω εις την ιδιαν την υποληψη η προσβολη της ο-
ποιας κατανατῶ κοινή ζημια τοῦ Κληρου.»

“Οτι λεγον θελεις να απαντησω εις αυτα τα λογια,
κρινε το μόνος σου ω θαυμασε, καθ’ οτι, ο ιδιος εχω
λαθει την αποφασιν να μη παραδιδω εις τας (κρατικας)

98 Ε. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

99 Ηβελ την φωνήν των ενόχων εφαρμόζειται, υπό τῷ M B
ἐπὶ τῆς περὶ τῆς ἐξουσίας ἐξ. Ε—σ. 222 9 15 (61 GMDA,
σ 118) 245 93 17 23 (61 7 MRA σ 611) καὶ 248 4 5 (61,
7 MNA, σ. 79)

100. Βλ. σημ. 93.

- Αλλωστε — αἱ γὰρ αἱ οὐραὶ διδοῦνται ἐκ μέρους τῶν
 ἀνθρώπων, οὐδὲν αὖτε ἐκ μέρους οὐρανῶν, οὐδὲν αὖτε ἐκ
 15 μέρους ἀνθρώπων, οὐδὲν αὖτε ἐκ μέρους οὐρανῶν, οὐδὲν
 ἀπο τα ἀφ' ἑαυτῶν τῶν ἐξωτέρων, ἐκ δὲ τῶν ἐν
 τοῖς ἐντέροις. Αὐτὸς οὖν αἱ ἐκ τοῦ ἐντέριος καταλήλου-
 τερων ἐμπιστεύονται, ἐκ μέρους τῆς ταπεινότητος μας εἰς
 τοῦ ἐντέριος τῶν μεστῶν τῶν καρδιῶν. (Θεός) Σὺ γὰρ
 20 πῶς θὰ ἦτε δα λαβὴν καλὰ τεροῖ. ἀφ' ἑαυτῶν τῶν
 μαρτυρῶν τῶν, ἀφ' ἑαυτῶν τῶν ἀπὸ τῆς πίστεως δραστηριότητος
 καὶ ἀπὸ τῆς πίστεως (δηλωτικῆς) ὅτι συγγενεῖς τοῦ εἶναι ἐ-
 κείνου γὰρ τῶν ἐξωτέρων καὶ τῶν ἐντέριων μαρτυρῶν, καὶ ἀφ'
 25 ἑτέρων ταῦν οὐ γὰρ εἰς τοὺς θεοὺς καὶ τῆς μᾶς διαφορῆς
 τοῦ ἀμφοτέρων. Πραγματικῶς (μοινοῦ) τοῦ ἐκ τῶν ἐξωτέρων
 καὶ τῶν ἐντέριων οὐδὲν αὖτε οὐδὲν αὖτε ἀνθρώπων δα τοῦ ἀ-
 ποτέλεστος εἰς ἐκείνους ἀπο ταῖς δυο περιπτώσεις ἀλλὰ
 θὰ εἶναι, ὡς ὁμοῦς (καὶ θὰ ἀπεδωσώμεν) εἰς τοὺς θεοὺς
 τῶν ἐξωτέρων τῶν ὅσα ἐξ ἑαυτῶν τῶν ἐντέριων ἐφ' ὅσον
 αὐτὰ γίνονται, διὰ τῶν ἀνθρώπων μεσῶν ἀφ' ἑαυτῶν τῶν
 30 πραγμάτων καὶ ἀφ' ἑτέρων ἐμφανίζονται θεοῦ αὖτε ὡς
 μὴ μὴ τῆς ἀληθείας ἀλλὰ ὅμως ἀπεγοῦντα πολλὰ ἀπὸ
 τῆς ἰδίας τῆς ἀληθείας.
 Εἰς ἀλλὰ σκεφθῶν ὅτι δὲν εἶναι καθόλου μικρὸς ὁ
 κίνδυνος ὁ ὅποιος κρυπτεται εἰς ἐκείνους ὁ ὅποιος με κα-
 θε τῶν ὁμοῦς ἀντιτίθεται δα τῶν ἐπερίσχευση τοῦ ἰδικῶν τοῦ
 (θέλημα) (ἐκ τοῦ φόβου δηλαδὴ) μὴ πῶς τέλος πᾶσι
 σωρῶμεν (οἱ ἴδιοι) ἐπάνω μας τὴν μερίδα τῶν ἐσφαλμέ-
 των (καὶ ἀμαρτήσωμεν) Διότι θὰ ἴδωμεν αὐτὰ διαπρα-
 γθοῦν πολλὰ ἀμαρτήσονται ἀκομή καὶ ἀπο ὅσους δὲν θὰ τὸ
 30 ἐπεριμένε κανεὶς ποτὶ ἐκείνους τῆς μορφῆς εἰς τοῦτο τῆς
 ἀνθρώπινης φύσεως. Ἐπειτα (σκεφθῶν ὅτι) ὅταν εἰς τοὺς

1012 Εἰς τὴν ἀντιτίθεται δα τῶν ἐπερίσχευση τοῦ ἰδικῶν τοῦ
 (θέλημα) (ἐκ τοῦ φόβου δηλαδὴ) μὴ πῶς τέλος πᾶσι
 σωρῶμεν (οἱ ἴδιοι) ἐπάνω μας τὴν μερίδα τῶν ἐσφαλμέ-
 των (καὶ ἀμαρτήσωμεν) Διότι θὰ ἴδωμεν αὐτὰ διαπρα-

1013 Ἐπειτα (σκεφθῶν ὅτι) ὅταν εἰς τοὺς ἀνθρώπους
 κίνδυνος ὁ ὅποιος κρυπτεται εἰς ἐκείνους ὁ ὅποιος με κα-
 θε τῶν ὁμοῦς ἀντιτίθεται δα τῶν ἐπερίσχευση τοῦ ἰδικῶν τοῦ
 (θέλημα) (ἐκ τοῦ φόβου δηλαδὴ) μὴ πῶς τέλος πᾶσι
 σωρῶμεν (οἱ ἴδιοι) ἐπάνω μας τὴν μερίδα τῶν ἐσφαλμέ-
 των (καὶ ἀμαρτήσωμεν) Διότι θὰ ἴδωμεν αὐτὰ διαπρα-

ιδιωτικοῦ μας θ.ο.ν. πολλάκις δώσωμεν εἰς τοὺς ε.λους ἀ-
ριστας συμβουλίας ἀκριβή και ὅταν φανῶμεν, πε-στι-
κοι εἰς δόλους μᾶς συμβιβάζονται. δεῖ, δυσχερὲς τοῦ με-
θα Απειαιτίας, ὅπου, δεῖ, ἄγρει σκέψας ἀξιοῦται η
ἀλλ' ἀπόφασιν τοῦ Θεοῦ θα δυσχερῆσθῶμεν, ὅτι δεῖ
πρὸ τῆς ἀληθείας ἀκούω και ἀπὸ τὰς κρίσεις τοῦ Θεοῦ,
35 Ἐάν ἐπομένως (το ἀξίωμα) δίδεται ἐκ μερὸς τῷ ἀν-
θρώπῳ, τι χρειαζέται καὶ το ζήτη ἀπο ἡμᾶς και δεῖ, το
λαμβάνει ὁ ἴδιος ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ του, Ἐάν ὅμως δίδεται
ἐκ μερὸς τοῦ Κυρίου θα ἔπρεπε νὰ προσευχεται και ὅχι,
νὰ ληπῆται. Εἰς δὲ τὴν προσευχὴν νὰ μὴ ζητῇ νὰ γαῖη
το ἴδιον και θελήμα ἄλλαν νὰ ἐμπιστευετα εἰς τὸν κυ-
βερνήτην τοῦ συμφεροντός (μας) Θεοῦ.

Εἴθε λοιποὶ ὁ Ἄγιος Θεὸς ν' ἀπομακρυνῇ κάθε δο-
κίαν, λυπηρῶν, περιστάσεων, ἀπὸ τῆς εἰρήνης σας και τὸ
40 σὺν εἰς σε τοῦ ἴδιου, δόξα και εἰς ὅλους τοὺς συγγενεῖς
σὺν καὶ προσθεσθῇ θ.ο.ν. ἀνοσον καὶ ἀβλαστῇ μέ κάθε ευδαι-
μονίαν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 291 (ΣΖΑ (ΣΧΣΙ) 10

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΧΩΡΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΤΙΜΟΘΕΟΝ¹

Ἦνα γράφω ὅλα δὲ σκεπτομαι δεῖ το θεωρῶ οὔτε
συμφωνοῖν πρὸς τὰ ὅρα τῆς ἐπιστολῆς, οὔτε γενικῶς ἀρ-
μόζον, εἰς το ἐπιστολικὸν εἶδος. Εἰ ἄλλως ὅμως και τὸ
να τα ἀποσιωπήσω μοί εἶνα σγεδο, ἀδυνατῶν καθ' ὅτι
ἡ καρδία μου φλεγετα ἀπὸ δικαίον θυμὸν ἐκ τῆς σού-
Θ ἀκολουθητῶν λοιποὶ μέσην ὁδὸν ἀλλὰ δηλαδὴ θα γρα-
5 ψω καὶ ἄλλα θα παραλείψω. Διότι θέλω νὰ σε ἐπιπλη-

100. Ἐγγραφή μεταξὺ 370-75, μετὰ 84 τὴν Ἐπιστ. 24 (62, 1 ΜΗΑ, σ. 149 καὶ 152, σελ. 418).

101. Ἡ ἐπιστολὴ ἀπὸ τοῦ ἁγίου Παύλου πρὸς τὸν Τιμόθεον, ἡ 291, ἡ 292, ἡ 293, ἡ 294, ἡ 295, ἡ 296, ἡ 297, ἡ 298, ἡ 299, ἡ 300, ἡ 301, ἡ 302, ἡ 303, ἡ 304, ἡ 305, ἡ 306, ἡ 307, ἡ 308, ἡ 309, ἡ 310, ἡ 311, ἡ 312, ἡ 313, ἡ 314, ἡ 315, ἡ 316, ἡ 317, ἡ 318, ἡ 319, ἡ 320, ἡ 321, ἡ 322, ἡ 323, ἡ 324, ἡ 325, ἡ 326, ἡ 327, ἡ 328, ἡ 329, ἡ 330, ἡ 331, ἡ 332, ἡ 333, ἡ 334, ἡ 335, ἡ 336, ἡ 337, ἡ 338, ἡ 339, ἡ 340, ἡ 341, ἡ 342, ἡ 343, ἡ 344, ἡ 345, ἡ 346, ἡ 347, ἡ 348, ἡ 349, ἡ 350, ἡ 351, ἡ 352, ἡ 353, ἡ 354, ἡ 355, ἡ 356, ἡ 357, ἡ 358, ἡ 359, ἡ 360, ἡ 361, ἡ 362, ἡ 363, ἡ 364, ἡ 365, ἡ 366, ἡ 367, ἡ 368, ἡ 369, ἡ 370, ἡ 371, ἡ 372, ἡ 373, ἡ 374, ἡ 375, ἡ 376, ἡ 377, ἡ 378, ἡ 379, ἡ 380, ἡ 381, ἡ 382, ἡ 383, ἡ 384, ἡ 385, ἡ 386, ἡ 387, ἡ 388, ἡ 389, ἡ 390, ἡ 391, ἡ 392, ἡ 393, ἡ 394, ἡ 395, ἡ 396, ἡ 397, ἡ 398, ἡ 399, ἡ 400, ἡ 401, ἡ 402, ἡ 403, ἡ 404, ἡ 405, ἡ 406, ἡ 407, ἡ 408, ἡ 409, ἡ 410, ἡ 411, ἡ 412, ἡ 413, ἡ 414, ἡ 415, ἡ 416, ἡ 417, ἡ 418, ἡ 419, ἡ 420, ἡ 421, ἡ 422, ἡ 423, ἡ 424, ἡ 425, ἡ 426, ἡ 427, ἡ 428, ἡ 429, ἡ 430, ἡ 431, ἡ 432, ἡ 433, ἡ 434, ἡ 435, ἡ 436, ἡ 437, ἡ 438, ἡ 439, ἡ 440, ἡ 441, ἡ 442, ἡ 443, ἡ 444, ἡ 445, ἡ 446, ἡ 447, ἡ 448, ἡ 449, ἡ 450, ἡ 451, ἡ 452, ἡ 453, ἡ 454, ἡ 455, ἡ 456, ἡ 457, ἡ 458, ἡ 459, ἡ 460, ἡ 461, ἡ 462, ἡ 463, ἡ 464, ἡ 465, ἡ 466, ἡ 467, ἡ 468, ἡ 469, ἡ 470, ἡ 471, ἡ 472, ἡ 473, ἡ 474, ἡ 475, ἡ 476, ἡ 477, ἡ 478, ἡ 479, ἡ 480, ἡ 481, ἡ 482, ἡ 483, ἡ 484, ἡ 485, ἡ 486, ἡ 487, ἡ 488, ἡ 489, ἡ 490, ἡ 491, ἡ 492, ἡ 493, ἡ 494, ἡ 495, ἡ 496, ἡ 497, ἡ 498, ἡ 499, ἡ 500, ἡ 501, ἡ 502, ἡ 503, ἡ 504, ἡ 505, ἡ 506, ἡ 507, ἡ 508, ἡ 509, ἡ 510, ἡ 511, ἡ 512, ἡ 513, ἡ 514, ἡ 515, ἡ 516, ἡ 517, ἡ 518, ἡ 519, ἡ 520, ἡ 521, ἡ 522, ἡ 523, ἡ 524, ἡ 525, ἡ 526, ἡ 527, ἡ 528, ἡ 529, ἡ 530, ἡ 531, ἡ 532, ἡ 533, ἡ 534, ἡ 535, ἡ 536, ἡ 537, ἡ 538, ἡ 539, ἡ 540, ἡ 541, ἡ 542, ἡ 543, ἡ 544, ἡ 545, ἡ 546, ἡ 547, ἡ 548, ἡ 549, ἡ 550, ἡ 551, ἡ 552, ἡ 553, ἡ 554, ἡ 555, ἡ 556, ἡ 557, ἡ 558, ἡ 559, ἡ 560, ἡ 561, ἡ 562, ἡ 563, ἡ 564, ἡ 565, ἡ 566, ἡ 567, ἡ 568, ἡ 569, ἡ 570, ἡ 571, ἡ 572, ἡ 573, ἡ 574, ἡ 575, ἡ 576, ἡ 577, ἡ 578, ἡ 579, ἡ 580, ἡ 581, ἡ 582, ἡ 583, ἡ 584, ἡ 585, ἡ 586, ἡ 587, ἡ 588, ἡ 589, ἡ 590, ἡ 591, ἡ 592, ἡ 593, ἡ 594, ἡ 595, ἡ 596, ἡ 597, ἡ 598, ἡ 599, ἡ 600, ἡ 601, ἡ 602, ἡ 603, ἡ 604, ἡ 605, ἡ 606, ἡ 607, ἡ 608, ἡ 609, ἡ 610, ἡ 611, ἡ 612, ἡ 613, ἡ 614, ἡ 615, ἡ 616, ἡ 617, ἡ 618, ἡ 619, ἡ 620, ἡ 621, ἡ 622, ἡ 623, ἡ 624, ἡ 625, ἡ 626, ἡ 627, ἡ 628, ἡ 629, ἡ 630, ἡ 631, ἡ 632, ἡ 633, ἡ 634, ἡ 635, ἡ 636, ἡ 637, ἡ 638, ἡ 639, ἡ 640, ἡ 641, ἡ 642, ἡ 643, ἡ 644, ἡ 645, ἡ 646, ἡ 647, ἡ 648, ἡ 649, ἡ 650, ἡ 651, ἡ 652, ἡ 653, ἡ 654, ἡ 655, ἡ 656, ἡ 657, ἡ 658, ἡ 659, ἡ 660, ἡ 661, ἡ 662, ἡ 663, ἡ 664, ἡ 665, ἡ 666, ἡ 667, ἡ 668, ἡ 669, ἡ 670, ἡ 671, ἡ 672, ἡ 673, ἡ 674, ἡ 675, ἡ 676, ἡ 677, ἡ 678, ἡ 679, ἡ 680, ἡ 681, ἡ 682, ἡ 683, ἡ 684, ἡ 685, ἡ 686, ἡ 687, ἡ 688, ἡ 689, ἡ 690, ἡ 691, ἡ 692, ἡ 693, ἡ 694, ἡ 695, ἡ 696, ἡ 697, ἡ 698, ἡ 699, ἡ 700, ἡ 701, ἡ 702, ἡ 703, ἡ 704, ἡ 705, ἡ 706, ἡ 707, ἡ 708, ἡ 709, ἡ 710, ἡ 711, ἡ 712, ἡ 713, ἡ 714, ἡ 715, ἡ 716, ἡ 717, ἡ 718, ἡ 719, ἡ 720, ἡ 721, ἡ 722, ἡ 723, ἡ 724, ἡ 725, ἡ 726, ἡ 727, ἡ 728, ἡ 729, ἡ 730, ἡ 731, ἡ 732, ἡ 733, ἡ 734, ἡ 735, ἡ 736, ἡ 737, ἡ 738, ἡ 739, ἡ 740, ἡ 741, ἡ 742, ἡ 743, ἡ 744, ἡ 745, ἡ 746, ἡ 747, ἡ 748, ἡ 749, ἡ 750, ἡ 751, ἡ 752, ἡ 753, ἡ 754, ἡ 755, ἡ 756, ἡ 757, ἡ 758, ἡ 759, ἡ 760, ἡ 761, ἡ 762, ἡ 763, ἡ 764, ἡ 765, ἡ 766, ἡ 767, ἡ 768, ἡ 769, ἡ 770, ἡ 771, ἡ 772, ἡ 773, ἡ 774, ἡ 775, ἡ 776, ἡ 777, ἡ 778, ἡ 779, ἡ 780, ἡ 781, ἡ 782, ἡ 783, ἡ 784, ἡ 785, ἡ 786, ἡ 787, ἡ 788, ἡ 789, ἡ 790, ἡ 791, ἡ 792, ἡ 793, ἡ 794, ἡ 795, ἡ 796, ἡ 797, ἡ 798, ἡ 799, ἡ 800, ἡ 801, ἡ 802, ἡ 803, ἡ 804, ἡ 805, ἡ 806, ἡ 807, ἡ 808, ἡ 809, ἡ 810, ἡ 811, ἡ 812, ἡ 813, ἡ 814, ἡ 815, ἡ 816, ἡ 817, ἡ 818, ἡ 819, ἡ 820, ἡ 821, ἡ 822, ἡ 823, ἡ 824, ἡ 825, ἡ 826, ἡ 827, ἡ 828, ἡ 829, ἡ 830, ἡ 831, ἡ 832, ἡ 833, ἡ 834, ἡ 835, ἡ 836, ἡ 837, ἡ 838, ἡ 839, ἡ 840, ἡ 841, ἡ 842, ἡ 843, ἡ 844, ἡ 845, ἡ 846, ἡ 847, ἡ 848, ἡ 849, ἡ 850, ἡ 851, ἡ 852, ἡ 853, ἡ 854, ἡ 855, ἡ 856, ἡ 857, ἡ 858, ἡ 859, ἡ 860, ἡ 861, ἡ 862, ἡ 863, ἡ 864, ἡ 865, ἡ 866, ἡ 867, ἡ 868, ἡ 869, ἡ 870, ἡ 871, ἡ 872, ἡ 873, ἡ 874, ἡ 875, ἡ 876, ἡ 877, ἡ 878, ἡ 879, ἡ 880, ἡ 881, ἡ 882, ἡ 883, ἡ 884, ἡ 885, ἡ 886, ἡ 887, ἡ 888, ἡ 889, ἡ 890, ἡ 891, ἡ 892, ἡ 893, ἡ 894, ἡ 895, ἡ 896, ἡ 897, ἡ 898, ἡ 899, ἡ 900, ἡ 901, ἡ 902, ἡ 903, ἡ 904, ἡ 905, ἡ 906, ἡ 907, ἡ 908, ἡ 909, ἡ 910, ἡ 911, ἡ 912, ἡ 913, ἡ 914, ἡ 915, ἡ 916, ἡ 917, ἡ 918, ἡ 919, ἡ 920, ἡ 921, ἡ 922, ἡ 923, ἡ 924, ἡ 925, ἡ 926, ἡ 927, ἡ 928, ἡ 929, ἡ 930, ἡ 931, ἡ 932, ἡ 933, ἡ 934, ἡ 935, ἡ 936, ἡ 937, ἡ 938, ἡ 939, ἡ 940, ἡ 941, ἡ 942, ἡ 943, ἡ 944, ἡ 945, ἡ 946, ἡ 947, ἡ 948, ἡ 949, ἡ 950, ἡ 951, ἡ 952, ἡ 953, ἡ 954, ἡ 955, ἡ 956, ἡ 957, ἡ 958, ἡ 959, ἡ 960, ἡ 961, ἡ 962, ἡ 963, ἡ 964, ἡ 965, ἡ 966, ἡ 967, ἡ 968, ἡ 969, ἡ 970, ἡ 971, ἡ 972, ἡ 973, ἡ 974, ἡ 975, ἡ 976, ἡ 977, ἡ 978, ἡ 979, ἡ 980, ἡ 981, ἡ 982, ἡ 983, ἡ 984, ἡ 985, ἡ 986, ἡ 987, ἡ 988, ἡ 989, ἡ 990, ἡ 991, ἡ 992, ἡ 993, ἡ 994, ἡ 995, ἡ 996, ἡ 997, ἡ 998, ἡ 999, ἡ 1000.

χρὸς. Ἐπεὶ τα πῶς πηγαινοῦν αἱ ἄλλαι θιώτικαι ὑπο-
 θέσεις. Ἄρα γε συμβαίνει συμφωνῶς μετὴν θέλησιν
 σου ὅπως θεότικως εὐχόμεθα καὶ ὅπως εἶνα πρεποῖ εἰς
 τὴν προαρεσιν σου. Δὲν οὕτως εἰς ὅσους ἡ δαίνο-
 5 εἶναι ἐπ' ἄρεπης εἰς μεταβολὴν εἰς αὐτοὺς δε, εἶναι κα-
 θολοὶ ἄφυσ καὶ καὶ ὁ θεὸς κα εἶναι ἀτακτος. Τοῦναντίον
 εἰς ὅσους ἡ γνῶμη εἶναι στερεωμένη καὶ παύσει στα-
 θερά καὶ ἡ δαίνο, εἶναι ἐπόμενον κα δαγού τὴν
 ζῶντων συμφωνῶς μετὴν προαρεσιν (των.)

Καὶ πρῶτον εἰς τὸν κυβερνητὴν πλοίου θεβαιῶς
 δέν εἶναι ἐλευθεροὶ κα κομὴ γαλήνη. ὅταν θελῇ τοῦ
 10 ναντίον εἰς ἡμᾶς το κα καθιστῶμεν τοι θεοὶ μᾶς ἀκυ-
 μαίνο, εἶναι καλωτάτο, ἐάν κατασγᾶσῃ μᾶς ἐσω-
 τερικὰς ταρμας αὐτοῖς μᾶς ἐγείρῃται ἀπὸ τα πά-
 θη κα καί τῃ τῇ γνῶμῃ μᾶς ὑπερτερὰ ἀπὸ ὅσα
 μᾶς προσβάλλου, ἐξῶθεν. Δὲν ἀληθῶς οὔτε ζημιαί οὔτε
 ἀσθενεῖα οὔτε αὐτὰ ἀλλὰ δυσκολαὶ τῶν θεοὶ θα θίξουσιν
 15 τοι ἐναρετο. ἐφ' ὅσον κρατῇ τῇ δικαιοσύνῃ του οὕτως
 ὥστε κα συμπορεύεται μετὸν θεοὶ καὶ ἀνενίξῃ τὸ
 μέλλον κα κα ὑπερβαίνει μετὰ τῇ καὶ ἐκλήσκει κα ἐκλογαν
 τῇ τρεῖς μᾶς ἡ ὅπου ἐρερετα ἀπ' αὐτοῦ. Ἐνῶ αὐτὸ
 θέτως ὅσο τοῦτα, στο, εἶναι αὐτοῦ κα εἰς τὸς θω-
 20 τικὰς μερίμνας ὥστε παγ-σάρκα πηγά τα ὅπου εἰς
 ματὴν φέρου πτερά, συροντα κατὰ κάτω μᾶς μετὰ
 ζῶα

Ἀλλ' ὅμως σὲ τόσοι μόνον μᾶς ἐπέτρεψαν αἱ περι-
 στάσεις κα ἰδῶμεν ὅσοι (θελοῦνται) εἰς τὸ πέλγος ὁ-
 25 σοι (συναίνωνται καὶ) ἀντιπαρερχονται ὁ εἰς τοὶ ἄλ-
 λων. Ἐν τοιούτοις ἐπειδὴ εἶναι δυνατὸν ἀκόμῃ καὶ ἀπὸ
 τὸν ὄντα ν' ἀναγνωρίσῃ κανεὶς ὁλόκληρον τὸν λέον-
 τα. (κρῖνοντες) ἀπὸ τῇ μ' κραι ἐμπροσθιν (μᾶς) νο-
 μίζομεν ὅτι σε ἔχομεν γ' ὥρισε ἑταρκῶς Δ. αὐτὸ καὶ
 θεωροῦμεν σπουδαῖον πρᾶγμα τὸ ὅτι κρινεὶς ἀξίαν λό-

121 Ἄστρον, αὐτὸ πρὸς τὴν ἀριστερὰν, ἀπὸ τοῦ τοῦ ΠΥ. οἱ ἀντα-
 γωνισμοὶ εἰς τὸ πέλγος, γ' ἡμᾶς, αὐτὸν. Ἡ εἰς κοινὴ ἀναγνώρι-
 σιν πλεονάζει ἐν τῇ συντάξει καὶ ἀντιθέτον φορὰ καὶ ὁχι
 κολλημένη: ἀνταγωνισμοὶ, αὐτὸ πέλγος.

122 Παροῦς κα ἀναγκαστικὸν κα εἰς: Εἰς 9, 1 2 3 (5λ 1 MBA.
 ο 111 γλφ. 273) ἀλλ' εἰς παρὰ τὴν ὁδὸν.

- 25 γου την περιπεσωσιν μας και δευ, φευγε, απο την σκέμν
 σσι, άλλα συγχως ειρσφκεται ες την μημη. σου και
 αποδεξ ες της ενθυμησεως ελται το να γρ. φη κανεις (ε
 πιστολας) πρσνμα το οπρτο, θεθα ως οτοι αιχιότεροι
 θα κερ ης τοπον περισσοτεροι θα ρως υποχρεωτης

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 294 (Σ 7Δ — CCXCIV) 14

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΗΣΤΟΝ ΚΑΙ ΜΑΓΝΟΝ 15

- Ειναι θεβαιως ως νομζω καθήκοι τωι γονέωι ή
 5 προνοα δια τα τέκνα των, καθως και τωι γεωργωι (κα
 θήκοι) ειναι ή καλλεργεα τωι φυτωι ή τωι σποριμων
 Ουτω και τωι διδασκαλωι (καθήκοι) ειναι ή φροντις
 δια τοις μαθηταις, πολλοτα δια γαρ ες την εϋφροιν
 τωι παρεχου δια τοις εαυτους τωι καλλιτερας ελπι
 10 δας Δ οτ οτοις γαιρ, ο γεωργος δια τον κόπον τοι
 καθως ωφραζου τα σπάρκα ή οξείαν τα φυτά του
 Αλλα και οι μαθηται εφφραινουν τους διδασκαλους και
 τα τέκνα τους γονεις καθως προκοπτουν εκεινος μέν εις
 την άρετην, αυτα δε εις την (σωματικήν) άναπτυξιν
 15 'Ημεις όμως εχομεν δ' εσας τόσοι μεγαλυτεροι μέ
 ριμναι και καλλυτεροι ελπιδα όσοι ή εϋσεβεια ειναι ά
 νωτέρα απο καθε τέχνη, και απο όλα τα ζώα μαζί και
 20 τους καρπους. Αυτην δε την εϋσεβειαν ή οποα ερριζω
 θη απο ήμs εις τας άπαλας άκμήν (τότε) και καθα
 ράς ψυχάς σας 16 εχομεθα πλεον να την ιδωμεν άνε
 πτυγμένην και φθασμενην εις πλήρη άκμήν και εις ώρι

(12) Ω, πρὸς τὸν γλῶσσιν, καὶ τὸν ἐπιγράμμενον ἐν ἑκαστῇ ἐκ τῶν
 φιλίας, καὶ τῶν καὶ ἀντιγράφων (καθὼς LC)

124 Ἐκείνη καὶ ἐστὶν ἡ ἀρχαία, καὶ τῆς ἀρχαίας, ἔσοι πρὸ τοῦ 370.

125 Τὸ πρῶτον, ἐκείνη καὶ τῆς ἀρχαίας, καὶ τῆς ἀρχαίας, καὶ τῆς ἀρχαίας
 καὶ τῆς ἀρχαίας, καὶ τῆς ἀρχαίας, καὶ τῆς ἀρχαίας, καὶ τῆς ἀρχαίας
 καὶ τῆς ἀρχαίας, καὶ τῆς ἀρχαίας, καὶ τῆς ἀρχαίας, καὶ τῆς ἀρχαίας
 (καθὼς M) ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρχαίας, καὶ τῆς ἀρχαίας
 (καθὼς M)

126 Εἰς τὴν ἀρχαίαν, ἀρχαίαν, ἀρχαίαν, καὶ τῆς ἀρχαίας, καὶ τῆς ἀρχαίας
 καὶ τῆς ἀρχαίας, καὶ τῆς ἀρχαίας, καὶ τῆς ἀρχαίας, καὶ τῆς ἀρχαίας

30 συνυπαρχούν και τα δύο, δια αείνα ἄρτες (κατε-
λειος) ὁ ἄνθρωπος τῷ Θεῷ¹³⁶ καὶ ἡ μετ' αὐτὴν ἡ
ζωὴ μας λογισθῆται ἑλευθέρως¹³⁷. Διότι ἡ πίστις εἶναι ἐκείνη
ἡ ὁποία μας σώζει καθὼς λέγει ὁ Ἀποστόλος (Παυλὸς),
ἡ πίστις ἡ ὅποια ἐκδηλώνει τὰ μετ' αὐτὴν ἄγαν¹³⁸.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 296 (ΣΤ' (Ο'Χ'Ν'))¹³⁹ΠΡΟΣ ΚΑΠΟΙΑΝ ΧΗΡΑΝ¹⁴⁰

5 Ἀναλογιζόμενο¹⁴¹ τὴν διαθέσειν πρὸς ἡμᾶς ἀλ-
λα καὶ γνώσκοντες καλῶς τὸν Θεόν, τὸ ὅτι¹⁴² ἔχεις
πρὸς τὸ ἔργον τῷ Κυρίῳ τελειώτως¹⁴³ ἐλασθῆναι πε-
ρισσότερον θύμους (ἀπεκτιστούς) (παρακλητικῆς)
θυμίας καὶ ἐργασθῆναι ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἐπὶ πε-
ρισσότερον, διὰ τοῦτο καὶ οὕτως ἐχρησάμενοι τὰς
μεν μετὰ πολλὴν φειδῶ (καμπτίως) εἶσαι ἰδίας¹⁴⁴ μας,
παύτως ὅπως παρτεταναίεν τῇ πληροίᾳ τῶν. Ἀλλ'
αὐτὰ ἀκρῶς ἔπρεπε καὶ τὰ ἀναφερῶσαι εἰς τὴν σεμνο-
τητα σου, διὰ τὴν γνωρίζῃ διὸ ἡ ἐνέργεια μας εἶναι ἀπό-
δοεῖς δωρεῶν ἀγαθῶν.

Συμμετρικῶς ὁμοίως ἐπίσης διὰ τῆς (παρουσίας) ἐπιστο-
λῆς ἀπειθυμίζομεν εἰς τὴν κοσμιότητα σου καὶ ἐπιμεταί-
τον Κυρίου καὶ φέρουσιν πάντοτε πρὸ ὀφθαλμοῦ τῆς ἐξ-
όδου ἀπὸ τῶν κοσμοῦ αὐτοῦ ναυθμενί¹⁴⁵ (καὶ ἐτομάζῃ)

136 B. Τιμ. 3, 17.

137 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς τὴν μετ' αὐτὴν τοῦ ΠΧ.

138 Γαλ. 5, 6. Πρὸς καὶ Γαλ. 3, 11 καὶ Εφεσ. 2 κ. 9.

139 Εὐαγγελ. 12, 1, μετὰ 379-73 καὶ τὴν ἀποδόσεως τῆς
•Παύλου ἀπὸ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλευθέρου, ἐπὶ τὴν ὁμοίαν ἀποδόσεως (στ'
•Επιστ. 94, 40) ἡ δὲ ἐν ἐπὶ τῶν ταῦτα.140 B. ὁ γὰρ ἀνθρώπος καὶ ὁμοίως τῶν μετ' αὐτὴν τοῦ Ἀγίου (στ'
3), ἐπὶ τῶν μετ' αὐτὴν καὶ τῶν 14, καὶ τῶν γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἐλευθέρου
ἐπὶ τῶν ταῦτα.141 Ε. ὁ γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν (ἀποκαταστάσεων), ἀπὸ τῶν ἐλευθέρου πλη-
θύνουσιν.

142 Ε. ὁ γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐλευθέρου (ἐλευθέρου) ταῦτα.

- 10 τὸν θ.όν της πρὸς ἀπολύειν εἰωπιοῦται ἀεξοπατή-
του Κυρίου (καὶ τῷ) δαΐδτι κτησης παρησιαν
χάρις εἰς τὰ ἀγαθὰ (σου) ἔργα ἐν σπεί. Εκείνη ὁ Ο
ποῖος μέλλει ἐ ἀποκαλύψῃ τὰ κρυπτά ἔργα τῶν καρ-
διῶν μας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπισκεψέως (καὶ ἐλευ-
σεώς) Γου¹⁴³.

- (Γελος) χαρετιζομένη δα σοῦ τὴν ευγενεστάτη θυ-
γατέρα (σου) καὶ τὴν ταρκαλῶ να δάγη τας ἡμέρας
15 της) εἰς τὴν μελετήν τῶν λόγων τοῦ Κυρίου δα κατρε-
φεται ὡς πρὸς τὴν ψυχὴν ἀπο τὴν ἀγάθην δδασκαλῶν
καὶ προκόπτη εἰς ἀναπτύξει καὶ μεέθος πέρ σπείρον
ἢ δαυοία της παρ ὅτι το σῶμα ἀπο τὴν φύσιν (τρε-
φόμενον)¹⁴⁴

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 297 (ΣΗΖ' = CCXCVII)

ΠΡΟΣ ΚΑΠΟΙΑΝ ΧΗΡΑΝ¹⁵

- 1 Ὅσον λόγῳ τῆς γεροντικῆς σου ἡλικίας ὅσον καὶ
λόγῳ τῆς γνησίης πνευματικῆς σου δαθέσεως θεωρῶ
δια τὸν ἑαυτὸν μου λαι ἐπ'θεθλημένοι (καθήκον) το να
ἐπισκέπτωμαι τὴν ἀσυγκρίτον ἐγγενε σὺ σοι πρῶτον μὲ
τὴν σω. ατ. κην¹⁴⁶ παρουσαι (μου) καὶ ἔπειτα ὅταν αὐ-
τὴ ἀπουσαῖζη να μὴ τὴν ἐγκαταλείπω ἀλλὰ να ἀναπλη-
ρωνῶ τὴν ἐλλειψιν δ ἐπιστολῶν. Αφοῦ λοιποῦ εὑροὶ κα-
τάλληλοι δακομιστήν της ἐπιστολῆς (μου) πρὸς τὴν σε
5 μνότητά σου τὴν (ἐπ'φέρουσαι) ταδε εἰς πρῶτοις δια
μέσου αὐτῆς σε χαίρετιζῶ καὶ σὲ προτρεπῶ (να προσ-
φέρης τὸν ἑαυτοὶ σου καὶ να εὐδουκμήης) εἰς τὸ ἔργον
τοῦ Κυρίου εἰς τρόπον ὥστε ὁ Ἄγιος Θεός, ἀφοῦ ἐπι-

143 Π 297 Α Περ 2 12

144 Π 297 Α Περ 2 12. ἡλικίας σου καὶ γνησίης πνευματικῆς σου δαθέσεως θεωρῶ δια τὸν ἑαυτὸν μου λαι ἐπ'θεθλημένοι (καθήκον) το να ἐπισκέπτωμαι τὴν ἀσυγκρίτον ἐγγενε σὺ σοι πρῶτον μὲ τὴν σω. ατ. κην¹⁴⁶ παρουσαι (μου) καὶ ἔπειτα ὅταν αὐτὴ ἀπουσαῖζη να μὴ τὴν ἐγκαταλείπω ἀλλὰ να ἀναπληρωνῶ τὴν ἐλλειψιν δ ἐπιστολῶν.

145 Γ 297 Α Περ 2 12. ἡλικίας σου καὶ γνησίης πνευματικῆς σου δαθέσεως θεωρῶ δια τὸν ἑαυτὸν μου λαι ἐπ'θεθλημένοι (καθήκον) το να ἐπισκέπτωμαι τὴν ἀσυγκρίτον ἐγγενε σὺ σοι πρῶτον μὲ τὴν σω. ατ. κην¹⁴⁶ παρουσαι (μου) καὶ ἔπειτα ὅταν αὐτὴ ἀπουσαῖζη να μὴ τὴν ἐγκαταλείπω ἀλλὰ να ἀναπληρωνῶ τὴν ἐλλειψιν δ ἐπιστολῶν.

146 Γ 297 Α Περ 2 12. ἡλικίας σου καὶ γνησίης πνευματικῆς σου δαθέσεως θεωρῶ δια τὸν ἑαυτὸν μου λαι ἐπ'θεθλημένοι (καθήκον) το να ἐπισκέπτωμαι τὴν ἀσυγκρίτον ἐγγενε σὺ σοι πρῶτον μὲ τὴν σω. ατ. κην¹⁴⁶ παρουσαι (μου) καὶ ἔπειτα ὅταν αὐτὴ ἀπουσαῖζη να μὴ τὴν ἐγκαταλείπω ἀλλὰ να ἀναπληρωνῶ τὴν ἐλλειψιν δ ἐπιστολῶν.

- 45 χρονον ειναι αφορμη περιποτηρων και ον (Του επιτον
εκ της δευτερας κακοι τ ξε εδολοπλαοκητε κατα
του πνιου ον ερεβη εις τη ανιγκη ααριχθη
εις φατοας ανθρωπων πτηρδν δε επλακη εις το
δηωσα (εις αοικς) κτα δε ερεβη κατω απο την
ανιγκη τοι τασαωι ενδασ, σφη ανικτηματα δηλ
οτε πεδς οτε πεδς η ανι πεσε, εις κτε φ
αηδουαν ατα τα κταθη οσα εις α φσ κον, α γε
50 νω τα εις τας ατα ο τους φχας Δε απίλθε λεπον
εκειος, σιγατασε ως την ψυγη με καρμια κηλδα
απατας αλ σιλωρησε καθυρος προς το ανωτερον
τέλος (του θίου).
(Νη) δε κατερυφεν η γη (ένος της) τον αγαπη
τον αλλα τον πεδεχθη ο υιαιος Ο διαγερωζομενος
τα ανθρωπια Θεος ο Οπρος καθεριζε δε εκαστη τα
χρηκα ορα και ο Όπρος το έφερε εις αυτη τη ζω
55 η Αιτος και τον μετεθεσεν Έχουμε δε διδασμα δια τας
υπερθολικας συμφορας τον περφηον εκειων λογο του
μεγαλου Ιωθ Ό Κυρος εχασεν (οσα ειχασεν) ο
Κυριος και τα αφηρεσε. Όπως εκρην ο Κυρος ούτω
και εγινεν. Ας είναι εϋλογημενον το Όνομα του Κυρου
60 εις τους αιωνας. 87

- ραν τα ἔχοντες τὸ πτομα μὲν τὰ κτῆσά σε. Ὁ
 15 ταν δὲ ἀπεκτησα φιλαλήν, ἐτιμωμένην καὶ μετέφερον
 τήν, μακάριαι φιλήν, τότε ἐπεσθῆν, πλεονάζειν ὅτι
 τῇ περ πτωσί, σὰς ἐπὶ τῇ τῇ ἐφάρμοξεν τὸ λογισμὸν
 τῷ Παρρησίῳ, ὅτι πᾶσα θύρα ἀνέστανται ἀνδρῶν
 20 νη. Τότε ἦθε τὰ ρασι μὲν πᾶς εἰς τὸν γὰρ
 κτήρα, ὥστε ὁ καθένας σὰς ὥστε εἰς ἕνα καθρε-
 πτην, μέ τον ἑαυτοῦ, τῷ ἔδει, καθεύδον τοῦ ἡθους τοῦ
 25 λου. Ἀλλὰ ὅσα καὶ ἀνέστη καὶ εἰς δὲ, θάφθησιν οὐ-
 τε εἰς ἕνα παλαστήριον. τῆς ἀξίας σὰς Πάσι, ὅμως
 σίαν, θά ἐπρεπε, να τηρησώμεν, τῷ λογισμῷ τοῦ
 Θεοῦ καὶ ἰσχυρῶς ἀνεκαθε, ὅτι αὐτός που ἦλθεν, εἰς ὑπαρ-
 30 ξιν, θα φυγῇ πάλιν ἀπορῶν τὴν σιγῇ, που πρεπεὶ καὶ
 ὅτι καθὲν μετὰ ἀφ' ἑκαστοῦ τῇ ἐκπληρωσῇ τοῦ ἀνο-
 κίου, χρεὸς τῆς ἐπιταγῆς ἀποτὰ τὰ δεσμός, τοῦ
 35 θίου. Ὅτε πρώτῃ, οὐτε μόνον, πᾶσι νομῶν, ὡ θαυμάσιον
 (θανάτου προσφύτας) ἀπορῶνται ἀπὸ κτήσας, καὶ ἡ
 25 μεις περὶ ἀνέκω, τῶν ὁποίων, ἐλπίσιν, περὶ οἱ γὰρ
 καὶ ὁ πᾶσι, πᾶσι δὲ οἱ ἀνθρώποι, τῷ γενέσθαι, σὰς
 καὶ ἀπο τῆς παρὰ τῷ ματο εἶνα, γέματῃ ἡ παροῖσα
 ζωὴ. Σὺ πατὴρ, ποι κτῆσας τῇ ἀρετῇ, ὑπερέχεις δὲ οἱ
 30 ἐπρεπε καὶ μέσα εἰς αὐτὰς τὰς δυστυχίας, να διατηρή-
 σης τὸ ψυχικόν, σὰς μεγάλων ἀπαραμειώτων, καὶ να μὴ
 καταλαμβάνεσαι, ἀπὸ δυσφορίας, λόγω τῆς τωρῆς σου
 συμφορᾶς, ἀλλὰ να ευχόμενός τοι, Δωρεοδοτὴν (Θεοῦ)
 30 διατίς ἐξ ἀρχῆς (τῆς ζωῆς σου) δωρεάς τοι
 Διότι τὸ μὲν να ἀποθῶν καὶ εἶναι κοινόν εἰς δ-

172. Ἐν τῷ 20: τὴν; ἀντὶ τῆς ἐκ τῶν Μ. ἡ περιγραφή. Ὁ 25: καὶ
 δεῖ ἀλλάσθαι μὴ λαμβάνοντες ὑπὸ θύρας. Ὁ 26: καὶ ἐκ τῶν Μ. καὶ
 τῶν 27: καὶ ἐκ τῶν Μ. καὶ τῶν 28: καὶ ἐκ τῶν Μ. καὶ τῶν 29: καὶ ἐκ τῶν Μ.
 30: καὶ ἐκ τῶν Μ. καὶ τῶν 31: καὶ ἐκ τῶν Μ. καὶ τῶν 32: καὶ ἐκ τῶν Μ.

173. Παρ. 19. 11. Τῶν 20: καὶ ἐκ τῶν Μ. καὶ τῶν 21: καὶ ἐκ τῶν Μ. καὶ τῶν 22: καὶ ἐκ τῶν Μ.

174. Παρ. 19. 11. Τῶν 20: καὶ ἐκ τῶν Μ. καὶ τῶν 21: καὶ ἐκ τῶν Μ. καὶ τῶν 22: καὶ ἐκ τῶν Μ.

175. Η 20: καὶ ἐκ τῶν Μ. καὶ τῶν 21: καὶ ἐκ τῶν Μ. καὶ τῶν 22: καὶ ἐκ τῶν Μ.

ώσε τον υφαιρέσει τον πριν από ήμᾶς· αὐτοῦ δὲ εἶναι ἀξίον ὑποκρῶ. Πιθανῶς μὲν σταλδὸς καὶ ματαίως με-
 55 τὰ κτηνολάτριά, καὶ εἰς τὸν θεὸν ὁ δὲ μετὰ τὴν παρὰ
 μέλει, ἐπὶ μακροτέρῳ χρόνῳ, διὰ τὴν ἐλπίδα εἰς τὴν ζω-
 ῆν, ὡς ἐπαίτιον περὶ τοῦτο, τὸ ἐλπίδι, μας.

Ἐμπρός σου τοῦ Ἀποστόλου ἀξίον ὁ λόγος μας
 τοῦ θάρρους τῆς Ἀληθείας ἀσφαλῆ, καὶ καί, μὲν, ὡς ἀπὸ τοῦ
 πῶς θὰ ἔπρεπε νὰ εὐαρεπήσωμεν τὸν Κύριον ἀπὸ ἐδῶ
 καὶ πέρα.

ΕΠ. ΣΤΟΛΗ 302 (TB — CCCII)

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΖΥΓΟΝ ΤΟΥ ΒΡΙΣΩΝΟΣ ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΙΚΗ

Πολλοὶ στέλνουν ἀποητα ὅταν αἰσθάνονται
 τὸ ποιοῦσιν ὅτι ἐξαιρέτως συζυγοὶ τοῦ Βρίσωνα
 πᾶν καὶ ἀπὸ τῆς ἐξαιρέσεως. Δὲν ἔστιν ὅτι ἔστιν
 5 ὅτι ἐπὶ τῇ ἀνθρώπινῃ φύσει, πέπεισται, καὶ ὅτι ὅτε
 καὶ τοῦ ἐλπί, γὰρ, καὶ ἔπειτα νὰ ἀκούσῃ ὅτι ἐξαιρέτως
 ἀληθῆς ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ νὰ μὴ θεωρήσῃ τὴν
 10 ἀπώλειαν τοῦ ἀνθρώπου, αὐτοῦ, ὡς ὅτι, τοῦ, κό-
 σμου. Εἰς ἐμὲ περὶ τῆς ἀληθείας, ἀνθρώπου, ὅτι ἐξαιρέτως
 μερμυκῶς διὰ τοῦ ὅτι ἐσκερθεῖς, ὅτι, αἰ, ὅτι, αἰ, τοῦ, πει-
 νᾶ, ἐξαιρέτως, πρὸς αὐτοῦ, συγγενεῖας, ἦτο, τόσοι, θάρ-
 καὶ δυσθαρσύνεται, το, αἰσθάνεται, εἰς, ποιεῖ, καταστάσει, εἶναι
 10 φρεσὶν, νὰ εἴ, σκετα, ἢ ἰδὲ, σοι, ψυχῇ, πρὸς, ἀφ' ἐνός
 μὲν, εἶναι, ἐκ, φρεσὶν, τόσοι, καλῇ, καὶ, τόσοι, εὐκολος, εἰς
 συμπόνοι, λόγω, τῆς, γλυκύτητος, τοῦ, χαρακτήρος, σου.
 ἀφ' ἐτέρου, δὲ, υποκειτα, εἰς, τὸ, δυστοχίαν, αἰ, τοῦ, πο-
 λῶ, ὥστε, μὲ, τὸν, χωρισμὸν, τοῦ, συζύγου, νὰ, αἰσθάνεται, τρῶ-
 πον, τινά, ὥσπερ, νὰ, ἐδικοτομήθῃ. ¹⁷⁸ Καὶ, πραγματι, "Αἰ, ὅν.

178. Ἀποστολὴν.

179. Ὁ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι, αἰ, ὅτι, ἐλπίδι, ἀνθρώπου, Περὶ, τῇ, ἐλπίδι, ἐ-
 πιστολῇ, δλ. σφ. 2 τοῦ πρώτου τόμου.

180. Δὲν, ὅτι, ἐλπίδι, αἰ, ὅτι, ἐλπίδι, ἀνθρώπου, Περὶ, τῇ, ἐλπίδι, ἐ-
 πιστολῇ, δλ. σφ. 2 τοῦ πρώτου τόμου. Καὶ, ἐπὶ, τῇ, ἐλπίδι, ἐπὶ, τῇ, ἐλπίδι, ἐ-
 πιστολῇ, δλ. σφ. 2 τοῦ πρώτου τόμου. Καὶ, ἐπὶ, τῇ, ἐλπίδι, ἐπὶ, τῇ, ἐλπίδι, ἐ-
 πιστολῇ, δλ. σφ. 2 τοῦ πρώτου τόμου.

15 τως θεωρούμε ως προς τον λόγον, τοῦ ἡρώου δὲν ἔχει πλεονεξία ἀλλὰ μάταια σιρὶς. Ἐνταῦθα φαίνεται ὅτι ἡ δόξα, εἰς αὐτὴν δύνει ἡ καθάριος, ὁλγωτερος, ὁδὸς ἡρα ἀπο τοῦ αἵματος, ὑπέρτερο ἀπο τοῦ σίματος μας τοῦ ἡμῶν. Καὶ τα μέλη, λυπηρά εἶναι τετοια κα χειροτερα. Ἡ παρηγορία διὰ ταυτα συμφορα ταυτα εἶναι.

20 Πρωτοι, θεθαλωσ ἡ νομοθεσια τοῦ Θεοῦ μας ἡ ὁποια ἰσχυει ἐξ ἀρχῆς, ὅτι, δηλ. καθὲς ἀνθρώπος που ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπαρξιν, χρεώστε, ὅπως ὀφείπεται ἀπελθῇ τοῦ θ.ου εἰς τοὺς τεταγμένους δι' αὐτοὺς χρόνους. Ἀνθρώποι ἔτσι, ἔχουσιν ρυθμισθῇ τα ἀνθρώπινα ἀπο τῆς ἐποχῆς τοῦ Αδάμ μέχρι σημερινοῦ ἵνα μὴ ἀγανακτῶμεν διὰ τοὺς κοινούς νόμους τῆς ζωῆς ἀλλὰ αὐτοὺς δεχόμεθα ἡρεμῶς τὴν ὥς προς ἡμᾶς φιλανθρωπία, ἀποφασίζοντες ὅτι ὁποῖος δετιζέται ἀνταχωρηθῇ ἀπο τῆς ζωῆς ἡ ἐννοια καὶ ἀπαικῆτος ἐκείνη ἡ γὰρ γινώσκουσα καταδραστηθῇ τὸ σῶμα ἀπο ἀρεσῶν, ἀνὴρ ἡ γὰρ μαρτυρῇ ἀπο τα χρονια ἀλλὰ νὰ τελειωσῇ τὴν ζωὴν εἰς τὴν ἀκλήν, τῆς ἡλικίας τοῦ καὶ μὲ ὅλην τὴν λαμπροτητα τῶν εἰς τοὺς πολέμους κατορθωμάτων του.

30 Συνεπῶς, ὀφείλομεν, ὄχι νὰ δυσωπασχετῶμεν διὰ τὸ ὅτι ἐγώρισθῃμεν ἀπο ἑνὸς τετοινοῦ ἀνδρα ἀλλὰ νὰ ἐχάριστωμεν τὸν Κυρίον, διότι ἡξίωθῃμεν νὰ ζησῶμεν, μὲ ἑνὸς τετοινοῦ ἀνδρα που σχεδοὶ εἰς ὅλοκληρον τὴν Ρωμαϊκὴν Αὐτοκρατορίαν, ἔγινε τόσον αἰσθητὴ ἡ ἀπώλειά του, ὥστε ἀκαμῆ καὶ ἡ Βασίλειος ἀόμλη δι' αὐτὸν καὶ οὐ στρατιώται νὰ θεωροῦν, συμφέρειν τὸ θάνατόν του καὶ οἱ ἔχοντες μέγιστα ἀξιώματα νὰ τὸν πειθοῦν ὥσται νὰ ἦ το πρᾶγματι, καὶ παιδι τοὺς.

35 Ἀφοῦ λοιποὶ σοὺ ἀφησεν ὡς κληρονομίαν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἀρετῆς του, νὰ ἔχῃς τὴν πεποιθήσιν ὅτι ἔχεις ἱκανοποιητικὴν παρηγορίαν διὰ τὸ δυστυχεῖν. Ἀκομὴ ὁμῶς ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίζῃς καὶ ἐκεῖνο ὅτι, δηλαδὴ ὁποῖος δὲν ἐργονατῆσειν ἀπο τὰς θλίψεως του ἀλλὰ μὲ τὴν ἐλπίδα του εἰς τοὺς Θεοὺς, ὑπεμείνειν τὸ βάρος τῆς λύπης, ἔχει μεγάλην ἀποδοθῇ ἀπο τοὺς Θεοὺς διὰ τὴν ὑπομοιήν του.

ἐφ' ὅσον δὲν μὰς ἐπ' τρέπεται ἀπὸ τὴν Νομοθεσίαν τοῦ
 Ἀποστόλου νὰ λυτομῇ διὰ τοὺς κεκομνημένους¹⁸² ὁ-
 σὸν μάλιστα καὶ οἱ ἐξώθε· Καὶ ἀς εἶναι τὰ παρὰ
 σοὶ ὡσαν ἔμφυχοι ἑκόντες τοῦ ποιῆσαι σε παρηγοροῦν
 διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ ἀγαπημένου· Συμπερὶς ἡ ἀπασχό-
 λησις σου εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῆς τῆς ἀπομακρυ-
 νῆ τὴν ψυχὴν σου ἀπὸ τὰς ἡμετέρας καὶ ἀρχῆς νὰ λε-
 ρμνικῶς θὰ περῆσθης τὸν πολὺ ποῖν σου χρόνον εἰς
 45 ρεπτα εἰς τοῖς Κυρίου· θὰ ἐφευρῇς μὲν καλὴν ἀπασχολή-
 σιν· εἰς τὰς ἀγαθὰς σου Διοτὶ ἡ προετοιμασία τῆς
 ἀπολογίας μὰς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 καὶ ἡ φροντίς νὰ ἐκμῇ συντηρηθῇ εἰς τοὺς ἀ-
 γαπῶντας Αὐτοῦ· καὶ ἡ καλὴ ἀπεσκήση τὴν λύπην,
 ὥστε νὰ ἡ καταποθῇ ἀπὸ αὐτὴν.

Καὶ εἴθε ὁ Κύριος νὰ δώσῃ εἰς τὴν καρδίαν σου τὴν
 παρηγορίαν ποὺ πρέπει ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ Πνεύματος
 50 ὅστε καὶ ἐγὼ παρηγορηθῶς τὰ κατὰ σε νὰ ἀνακοφι-
 σθῶ, καὶ σὺ εἰς ὅλας τὰς λόγους ἡλικίας τῆς τιμῆς ἀέας
 γυναικὸς νὰ γίνῃς ἑ. καλὸν παραδειγμὰ ἐναρέτου θίου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 303 (ΤΓ' ΕΣΣΙΙ) ¹⁸¹

ΕΙΣ ΕΝΑ ΚΟΜΗΤΑ ΤΩΝ ΠΡΙΒΑΤΩΝ¹⁸²

Οὐ κατοκοι τοῦ χωρίου αὐτοῦ ἐπεσον τὴν ἐντι-
 μότητά σου νὰ ἐπιβάλῃς εἰς ἐκείνους ἕνα εἰδικὸν φόρον

182 Α' Θεο. 4, 13.

183 Β' Κορ. 2, 7.

181 Ἰνστιτούτο Θεολογικῆς Σχολῆς, ἡμετέρας, ἀπὸ τοῦ Σπυ-
 ζεται εἰς ὁλίγους μόνον κώδικας.

182 Εἰς τὴν Σελ. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

- 15 ματος εἰς τὴν Σεδάστεα καὶ ἀκόμη νὰ τοὺς παρα-
 σχῇ καὶ καθὲρ διὰ τὴν ἐνηθύνσιν ἀπὸ τὰ δημοσία δρομο-
 λόγια ὥστε νὰ εἴρῃ κατὰ κράτος ἀνὰκουφίσιν τῆς μακρας
 τῶν ποταμῶν χάρος εἰς τὴν πενταποφροσύνην σου. Ὅσον
 20 δε διὰ τὸ ὅτι αὐτὰ θὰ φθίσουσιν μετὰ τῆς μεγάλης Ἀλε-
 ξανδρείας καὶ ὁ θαυμάσιος τῆς ἐντιμοτητός σου θα γί-
 νη ἀντὶ ἐμῶν καὶ μνησθῇς διὰ τοὺς ἐκείνους εἶνα σαφές
 20 ὅτι σε ἀνθρώποι, σὺ τὸν ἔστω καὶ ἂν δέν τὸ ἀνφέρω
 ἐγὼ ἰσχυρῶς ἐνὶ ἀνέμοις εἰς τὰ πάλαι ποτὶ ἤδη ἔχω ἐ-
 πιτυχῇ ἀπὸ σεῖα μετὰ τῶν θὰ συγκαταρθμῶ καὶ
 αὐτὴν σου τὴν καλωσύνην.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 307 (ΤΖ ΟΥΝΙΙ) *

ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΟΥ

- Οἱ φλόγες καὶ χαρακτηρὲς σινηθῶς παραπλερίζουν
 τὰς καλὰς σκέψεις θεωροῦν δὲ καλὸν καὶ ὠφελίμον ὅχι
 σὺ τὸ πρὸς θεοῦ, ὡς καλὸν καὶ ὄλβιον ἄλλο ἔστω καὶ
 5 ἀνὰ αὐτὸ εἶνα ὁ ἀπὸ τοὺς ἐπωφελεῖς, ἄλλα σὺ τὸ πρὸς ἀρέ-
 σε μόνον εἰς τοὺς ἰδίους ἔστω καὶ ἂν τοὺς εἶναι ἐπιζη-
 μιον.
 Καὶ ἡ αἰτία τούτου εἶναι ἡ ἀνοησία τῶν καὶ ἡ σκοπιό-
 5 τῆς τῶν τροπῶν τῶν ποτὶ δέν διναί σημασίαν εἰς τὰς
 συμβουλάς τας αὐτῶν, ἄλλα ἐμπιστεύεται εἰς τὰς ἰδίας
 τῶν μόλις γνώμας καὶ τοὺς λογισμούς ποτὶ τοὺς κατε-
 βαίνουσι. Καὶ τοὺς κατεβαίνουσιν¹⁹⁷ αὐτὰ ποτὶ τοὺς ἀ-
 ρέσουν τοὺς ἀρέσουν δὲ αὐτὰ ποτὶ ἐπιθυμοῦν! Ὅμως αὐ-

195 Ἀποστολὴ καὶ ἐπιστολὴ εὐχαριστικὴ καὶ ἐλπίστικα ἀγαθὴν ἔργων
 εἰς ἀνὰ τὸν κόσμον ἀποστολὴν. Ὑποκρινόμενος καλλιεργεῖται καὶ ἐνδοξὸν εὐδοκίαν
 εἶχαν ὁ M. B.!

196 Ἀγνοοῦν τὰς ἐνδοξὰς καὶ τὰς ἐλπίδας. Ἡ ἐπιστολὴ ἐγγράφῃ κατὰ τὸν συμβ-
 ὄντα τὸν πρὸς τὸν ἐγγράφῃ ἀπὸ καὶ ἐν τῇ ἐπιστολῇ, ὅτι οὐκ
 εὐδοκίαν καὶ τὸ καλὸν νόμον τῆς ἐν τῇ ἐπιστολῇ πρὸς τὸν καλὸν, συμβα-
 ρόν, ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς καὶ κατὰ τὴν γὰρ.

197 Τὸ κατεβαίνον εἰς τὴν γὰρ τὸν πρὸς τὸν ἐγγράφῃ, ὅτι ἐργον
 τὸ γὰρ κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς καὶ παρατήρησις τοῦ M. B.

[illegible]

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 309 (ΤΘ ϞϞϞϞ)

ΑΓΝΟΣΤΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΟΥ ΥΠΕΡ ΕΝΟΣ ΠΙΩΧΟΥ²⁰²

Επειδή στήριξε τὸν ἀδελφόν σου που τὸν κατέλαβε αἰσχυρῶς λόγῳ τῆς ἀπειρίας τοῦ σπυτιοῦ του, ἀφοῦ ποὺς πρὶν ἀπὸ ὀλίγον ἀπέκτησε «λόγῳ ἀπορίας» τὴν ἀπορία τῆς ἀπάλλειψις τοῦ ἀπὸ τοῦ φοβόου

Ὡς γνωστόν, λόγω τῆς ὁτι ἔτο κακοήρησε, ὁ Κύ
ρος δια το σ μφερο τῆς μυχῆς τοῦ ἀπο μιαν ζωὴν εὐ
παρὸν κατήγητη τωρὰ εἰς τὴν ἐργασιὴν πτωχεῖαι τόσον
ώπτε ἀφ' ἐνός μὲι μὸλς ια κατεσθῶνη να ἔξο κονομῇ
τὴν κατήμερινη τῶ τροφὴν ἀφ' ἑτέρου δε να μὴ ἔχη κα
νενα πλεον πηρεση ἀπο τοὺς πολίτους τοῦ παλα ὀτερον
εἶχεν εἰς τὴν κα ἰστητα το. Τοῦ ἔχε ἀπομ μὲι μονον τό
σωμα καὶ αὐτο ἀσθενεῖσι καὶ ἡραλθεν ὅπως το θλέ
ταις κα μόνος σοι κα, τὰ πτὸ α ὀλασθὴ ἀκομὴ πε
ρισσότερα φροντίδες δ' ἔα πτωχοι. Παν' ὡς το ἐγνωρι
ζει θεσβαιως καλῶς δτ λόγω τῆς φιλανθρωπίας σο, δέν

[illegible]

ἐχρ. αἶξτο καθόλου τὴν ἰδικήν μου μεσίτειαν ἀφ' οὗ ἔχει τοτὴν πτωχείαν. ὥστε καὶ ἀρκη μοιη τῆς νῦν σε συγκλήσῃ. Αἰὲν ἐπεὶ δὲ αὐτὸν που λήτουν κατ' εἶνα παλαιοτε δυσμ. τοι ἐφ' ὅλην, μήπως παραλεφθῇ, κατ' ἵππο δ' εὐὶ ὥφ' ἄν να καὶ ὡ πρὸς γ' τ' του καὶ ἔγραψα ἐπειδή ἐπὶ ὥφ' ζοι οὐ δι' αὐτὸν ἡμερα κατὰ τὴν ὅπῃαν διὰ πρῶτην φουρα θα ἐθέλετε τὴν ἐξ' ἀοιητῆ σου, θα εἶνα δι' αὐτὸν ἡ ἀρκη γαρμωσὺν καὶ ζῶης κατὰ τὴν μετεπε τα χρόνιο καὶ θα τοῦ δώση κατὰ καλὴτερον τροπὴν τῆς καταστάσεώς του.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 310 (Γ' ΟΥΡΑ)

ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΟΥ ΠΡΟΣ ΧΑΡΙΝ
ΣΥΓΓΕΝΩΝ ΤΟΥ²⁰³

- Διὰ πολλοὺς λόγους καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος το ἐθεωρουν
σποῦδασι, πράγμα να σε ἀντησω τὴν λογιότητα σου.
Πρῶτον μὲν διὰ να ἀπελευθώ τα κακά που ἔχεις μετὰ
ἀπο τόσων πολ. χρόνων ποὶ ἔχει μεπολαθῇ καὶ ἔ-
πε τα καὶ διὰ να σε παρακαλέσω δὲ τ' τοὺς ἀνθρώπους
5 τῆς περιοχῆς τῆς Ἀρσαθας²⁰⁴ εἰς τοὺς ὁποίους ἐπει-
δή ἀπο παλαιοῦ κατεπαινετο καὶ ἐκακοχαιτο ὁ Κυρ-
ος ἔδωκεν ἀνταξία πλεονεξία ἢ το ὅτι δη' αὐτὸς τοὺς ἐ-
χάρσει, ὥς ἐπ' ἐπὶ τὴν ἀφελότητα σου. Ἀλλ' ἔρχεται
καὶ κατ' ἄλλαν ἀφορμὴν πρὸς αὐτὴν, εἰς τοὺς συγγενεῖς μου
καὶ εἰς αὐτὸν σὺν το πλεον καίριον σημεῖον τῆς πτωχείας
10 τῆς Ἀρσαθας καὶ ἔχει ἐπ' ἄρσινθη πολὺ διασκα-

203. Ἡ ἐπιστολή ἀπεστέλλεται ἀπὸ τοῦ ἀγνώστου ἐκ τοῦ ἀγνώστου πρὸς τὸν Χάριν, ὁ ὅστις ἐστὶν ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀγνώστου.

204. Φησὶ ὁ ἀγνώστος πρὸς τὸν Χάριν, ὅτι ὁ Χάρης ἐστὶν ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀγνώστου καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀγνώστου.

205. Ἡ ἐπιστολή ἀπεστέλλεται ἀπὸ τοῦ ἀγνώστου πρὸς τὸν Χάριν, ὁ ὅστις ἐστὶν ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀγνώστου καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀγνώστου.

206. Ἐξ ἀποδείξεως φορολογικῆς.

ἀλλ' ἄλλοι τὴν καλωσύνην σου ὅσον εἶναι δυνατόν να τὸ
ἐλαφρύνῃ (τῆς φορολογίας) ὥστε καὶ να ὑποφερτοὺς εἰς
ταύτας καπτοχὰς τοῦ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 3011 (ΤΙΑ - ΓΟΡΧΙ)

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΤΕΥΟΝΤΑ²⁰⁷

Τὰς ἐπιστολάς μου πρὸς τὴν ἐντιμότητά σου κομίζουν
να εἶναι πολλὰ ἐκεῖνοι που δὲν δύνανται σημεῖσαι εἰς τὰς
περὶ τῆς δυσθεωρήτου μοῦ, ἀλλ' ἐπεὶ μόνον να τυχόν
μίας ἰδιαιτέρας καὶ ἐξαιρετικῆς ἐξυπηρέτησεως εἰς τὰ
ζητήματα τῶν.

Ὑπὸ αὐτῶν ἐγὼ ἀπὸ καιροὶ τώρα τοὺς ἔχω δηλώσει σα-
φῶς ὅτι σὺ θα εἶσαι πάντοτε ἀμερόληπτος καὶ ἀπροσω-
πολῆτος φυλακὴ τῶν δικαίων, μετὰ τοσούτων ὥστε να μὴ
γινέσθῃ να καὶ καὶ κανεὶς ἰδιαιτερά ἐκκλησίαν δια φι-
λανθρωπίας αἰσθημάτων σου ἀπέναντι τοῦ ἐκτός ἐν θε-
5 θαιῶς τοῦ ἔργου κατὰ λαθεῖν ἐπὶ ῥῶν καὶ ἀπληροῦ. Ὡπως
δηλοῦται ὁμοῦς ἀφ' οὗ ἐπαληθεύσῃ σχετικῶς τοῦ ἐδῶ
καὶ τῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν αὐτοῦ καὶ σὺ τὸν αἰζῶντον
αὐτόν, καὶ παρακαλῶ καὶ να τοὺς δεχθῇς μετὰ καλωσύνην
καὶ ἐπεὶ τὸ σπῆναι τοὺς μετὰ καιροὺς ἔχει πλέον ἀπο-
10 καμῖν ἀπὸ τὰς πολλὰς δημοτικὰς ἐσφορὰς να τὸν κρῖ-
νῃς ὅτι ἀξίζει να τοὺς ἀνακουφίσῃς²⁰⁸ κατὰ τὸ δυνατόν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 312 (ΤΙΒ - ΓΟΡΧΙ)

ΠΡΟΣ ΕΝΑ ΚΗΝΣΙΤΩΡΑ²⁰⁹

Γνωρίζεις καλῶς καὶ ποῖα ὠφέλεια ἄλλα καὶ ποῖα

²⁰⁷ Πρὸς τὸν ἐκτελεστὴν καὶ ἀντιπρόσωπον τῆς ἐκτελέσεως τῶν
φορολογικῶν ἐργασιῶν καὶ ἡμῶν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει οὗ
ἡμῶν οἱ ἐκτελεστικοὶ καὶ πλεονεκτήματα.

²⁰⁸ Ἡ ἐκτελέσει τῶν ἐργασιῶν καὶ ἡμῶν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει
ἐκτελέσει τῶν ἐργασιῶν καὶ ἡμῶν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει
ἐκτελέσει τῶν ἐργασιῶν καὶ ἡμῶν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει
ἐκτελέσει τῶν ἐργασιῶν καὶ ἡμῶν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει

²⁰⁹ Πρὸς τὸν ἐκτελεστὴν καὶ ἀντιπρόσωπον τῆς ἐκτελέσεως τῶν
φορολογικῶν ἐργασιῶν καὶ ἡμῶν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει
ἐκτελέσει τῶν ἐργασιῶν καὶ ἡμῶν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει

θρῆσκοτερον, ἱεραιήμα· καὶ ἡμετέρῳ σμακαρίζω ὄχι
μόνον τὰς ἐλπίδας αὐτῶν τοῦτο, ἀλλ' ἐπὶ τὸ ὅτι οὐκ ἐμμελὲς
ἔφορος τῶν ἀλλὰ καὶ τὸ ἰδόντων ἐκτεταῖ μοι. Ὁ
πῶς γὰρ ζῆς εἰς τὴν Γαλασίαν ἐγὼ καὶ ἐγὼ ἐνίστημι
καὶ μάσταται. Θεῷ τὸ τοῦτο ἔρχεται ἀπὸ οὐρανόθεν
ὁ αὐτοῦ ὅπου οὐκ αὐτῶν κατέλας βεβαίως ἐκ μερῶν σου
(καὶ ὅτι τὸ ἐφ' ὃς ἡ φύλας ἐξελήλυθε) τὰ ἐχθρὰ
τὴν γυνωστή. ὁ ναὶ νῆς θαρραλεῶς εἰς τοὺς Θεὸν με
γαλὴν ἐν γυνωστή.

Λοιπὸν, ἂν ἡ φύλας μου ἐξακολουθῇ τὰ ἐχθρὰ κάποιαν
ἀξίαν δια τὴν ἐντιμότητά σου τὰ ἐκκαλῶ τὰ παρασχῆς
πρὸς χάριν μοι εἰς τὸ σπῆναι τοῖς θαλασσιωτάτοις ἀρχόν
τος Οὐλτικαί μιν τετὸν ὠφέλειαι ποιεῖν γὰρ ἀντι
κεμεῖον γενέλης συζητησεως ὅτι νὰ μεώσης τὴν τε
λευταίαν ἀπογραφὴν (ἐκτ' ἡμέρας) εἰς ἕνα θεῶν ὅσον
το διενεχθῆναι πρὸς ἀλλοτρίαν καὶ πρὸς αὐτὴν ἰδικῆς σου
μεγαλοφροσύνης καὶ θεῶν προσθεσῶ καὶ τῆς μεστειας ἐ
μοι τοῖς ἀγαπώντος σε. Καὶ ἂν αὐτοῖς εἶναι ἀδύνατον τοῦ
λάχιστον, τοσὸν ὅσον καὶ αὐτὰς περιστάσεις ἐπ'τρέπουν καὶ
ἐπ'δεχεται ἡ φύσις τῶν πραγμάτων. Πάντως ὁμως νὰ
μεώσης καὶ νὰ ἀφήσης τὸ ποσὸν εἰς τὸ αὐτὸ ὥστε
νὰ ἀποδοῶς καὶ ἐγὼ μεσθ' τῆς ἐξελήλυτος σοὶ αἴτην
τὴν πράξαι σοὶ ὡς μὲν γὰρ ἐκτεταῖ τὸ πρῶτον ἐν ἐργε
σιων τὰς ὁποίας ἔχω δεχθῆ ἐκ μερῶν τοῦ ἀγαθοῦ τουτοῦ
ἀρχόντος.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 314 (ΤΙΔ – ΕΥΣΧΙΝ)

ΑΝΕΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΟΥ ΔΙ' ΕΝΑ ΙΚΕΤΗΝ

Καὶ πῶς ἦτο δυνατόν νὰ παραβλεψῶ ἐγὼ μίαν ἐκ
μερῶν σου ἀφορμὴν νὰ σοῦ στείλω ἐπιστολήν καὶ νὰ
χαίρεισθαι τὴν ἐντιμότητά σου ἐπὶ τῇ εἰκαιρίᾳ πού αὐ
τὸς ἔρχεται πρὸς σέ, καὶ θὰ ἦτο θεθαίως ὑπεραρκετόν,
καὶ ἂν σοῦ ἐξεθετεν αὐτὸς μόνος του (προφορικῶς) τὰ

212 Εἰς τὸ κεκείμενον ὑπάρχει ἡ λέξις ἐπ'εστῆς, ἐκ τοῦ μέλους δ
παραλαμβάνεται ἡ γνώμη καὶ ὁ ἀρχὸν ἀποδοῦναι ἐπ'αὐτῇ τὸ πρῶτον

213 Πράγματι εἰς τὸν αὐτὸν ἀρχὸν (ἐκτ' ἡμέρας, ὡς καὶ τὴν προφο
ρεῖ κατετέλετο, ὅχι δι' ἰδικῶν του).

- κατ' ἐμέ καὶ ἀνεπληρῶντε τὴν ἀνάγκη. ἐπιστολῆς ἠθέ-
 5 λησεν ὁμοῦς ὁ ὅτις καὶ γὰρ καὶ κληρονομία ἐπιτελής μου.
 ἐπεὶ δὲ με ἀγαπᾷ πολλοὶ καὶ μοῦ εἶνα ἀφαιρέτως ἐξ ὅ-
 λης μεχρὶς θεοῦ δε τασθῇ θυσιᾶ να μεταφέρῃ καὶ τα ἴδι
 καὶ σκελὸς, ἐκ καὶ να σε εἰς πηρεσηση
 οἱ ἐδωκα λοτό, τῇ, ἐπιπολήν δια τῆς ὁπρας
 πρῶτο. καὶ σοῦ ευχόμενα ὅλα τα ἀγαθὰ καὶ αὐτὰ δη-
 λατῇ που ἔχε ἡ πατριστα γῶν καὶ ἀπὸ τα ἐπηγγελμέ-
 10 να ἔκε να τρε μας ἐξωφαι ζῶν, τῇ μακαριότητα που
 μᾶς περιμένε. Ἐπειτα δὲ καὶ ταρκακῶς, το ἀγὼν
 θεοῦ να εὐρεθῇ τροπος να μοῦ πραγματοποιηθῇ δια δευ-
 τερτῃ φεραι μια σῶσιν τῆς μου μαζ σκε ὅσοι ἀκομη
 εὐρισκομαι, ἐπαινω εἰς τὴν γῇν.
 Κα δὲ, ἀφ' ὅθεν ὡς, πρὸς χαρὴν μου θα πολλὰ
 πλασιασθῇς τῇ, ἀγαπῇ, που ἔχεις πρὸς τὸ ὡς ὡς ἀδελ-
 15 φοῖ. Δεῖται λοιποὶ τῇ παρακλήστῃ μοι καὶ ὁς εἰς αὐ-
 τὸν μὲ ἔργα τὴν ἀποδεξις περὶ τούτου

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 315 (ΤΙΕ - ΟΥΡΧΛΝ)

ΑΝΕΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΟΥ ΔΙΑ ΚΑΠΟΙΑΝ ΣΥΓΓΕΝΗΤΗ

- Απολύτως πεπεσμένως δὲ εἰς τιποτε δὲν θα ἀπο-
 χήσω ἀπὸ αὐτὰ, δια τα ὅτις θα παρακαλέσω τυχόν
 τὴν ἐντιμότητα σου εἰτὸς τοῦ δικαίου κατέληξα μὲ προ-
 θυμῶν να δώω τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν εἰς αὐτὴν τὴν σε-
 μνοτάτην κυρτα που ἐνὶ εἶνα πρῶτος ὁρφατῶν ζῇ
 εἰς ἐνα σκετῇ πρὸ τρομερὸν ἀπομῶν ἰδὲ τὴν πολυκεφα-
 5 λον. Καὶ ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὰ συμβαίνει να ἔχωμεν συγγέ-
 νειαν μετὰξυ μας ἐξ αἵματος Διὸ καὶ παρακαλῶ τὴν εὐ-
 γένειάν σου, ἀν' θελῆς καὶ ἐμέ να τ' μῆσης καὶ να δειξῇς

ΠΗ: Ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς, ἡ δὲ καὶ, ἐκτὸς αὐτῆς, τὸν ἀποδ-
 λῶν δὲ εἰς τὴν ἐπιστολὴν, ἡ δὲ καὶ, ἐκτὸς αὐτῆς, τὸν ἀποδ-

ΠΗ: Η - γὰρ ἐκτὸς αὐτῆς, ἡ δὲ καὶ, ἐκτὸς αὐτῆς, τὸν ἀποδ-
 πολλοὺν ὁρφατῶν καὶ γὰρ καὶ, ἐκτὸς αὐτῆς, τὸν ἀποδ-
 πολλοὺν συγγενῶν καὶ ἀποδ- τὸν ἀποδ- τὸν ἀποδ- τὸν ἀποδ-
 του, ἐκτὸς αὐτῆς, ὁ Η Β γὰρ καὶ, ἐκτὸς αὐτῆς, τὸν ἀποδ-
 ζῶν αὐτοῦ, πρῶτον, τὸν ἀποδ- τὸν ἀποδ- τὸν ἀποδ-

10 ὅτι ἐξ ακολουθεῖς νὰ τρέφῃς τὴν ὀφειλομένην εἰς τὸν
 πάππον τῶν ὀρφανῶν τῆς νὰ τὴν παρὰσχῇς κοπποῖ
 αὐτὴν βοηθεῖσαι καὶ εἶσαι νὰ κάμῃς εἰς τὸ ἐξῆς νὰ εἶναι δι-
 αῖτα ὑποφερτὴ ἢ κατοχὴ (τοῦ ἐν λόγῳ κτηματός)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 316 (ΤΙΣΤ = CCXXVI)

ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΟΥ ΔΙΑ ΚΑΠΟΙΟΝ
 ΤΑΛΑΙΠΩΡΗΜΕΝΟΝ

5 Ἀν καὶ ἀπολυτῶς πεπεισμένος ὅτι αὐτοὶ ποὺ ἐρ-
 χονται πρὸς τὴν καλῶσι τὴν σου διὰ χρῆματι καὶ καθό-
 λου συστατικῇ ἐπιστολῇ ἀφοῦ σου κάμῃς λόγω τῆς κα-
 λακά γασθῆς² τοῦ χαρακτηρῶς σου περὶ ὅστερα ἀπὸ δ-
 σα θὰ ἔκαμῃς αὐτὴν σε πρὶν καὶ ἐκπορῶς ἄλλος εἰς ἔργα
 ἀγαθὰ μετὰ τοῦ νὰ σε παρακαλέσῃ εἰς τούτους λόγω τοῦ
 ὅτ' ἐνδιαφερόμενα πάρα πολὺ διατὸν τοῦ τοῦ ταδε ἢ
 5 χθὲν εἰς τὴν ἀποφασίσαι νὰ ῥαψῇ πρὸς τὴν καθαρὴν
 καὶ ἀδόλον ψυχὴν σου νὰ σοῦ συστήσῃ τοὺς ἀνθρώπων
 αὐτὸν καὶ νὰ σε παρακαλέσῃ νὰ τοῦ παραστής εἰς ὅτι
 τυχόν θὰ ἦτο δυνατόν εἰς τὴν παροῦσαν ὑποθεσίᾳ τοῦ τὴν
 ἐπιχοῦρῃσαν σὲ κατὰ τὴν δύναμιν σου. Καὶ γνωρίζω κα-
 λῶς ὅτ' ὅν σου καταδεχθῇς νὰ ἀσκήσης ὅλην τὴν ἐπρ-
 10 ροὴν ποὺ σοῦ ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸ νὰ τὸν προστατεύσῃς,
 δὲν θὰ χρειασθῇ ἄλλον προστατῆν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 317 (ΤΙΖ = CCCXVII)

ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΟΥ ΔΙΑ ΚΑΠΟΙΟΝ ΠΤΩΧΟΝ

Τὰς ἐπιστολάς μου πρὸς τὴν ἐντιμότητά σου κάμει-
 σπανίας, τὸ γεγονὸς ὅτι σπανίαι εἶναι καὶ αἱ ὑποθέσεις
 ποὺ ἐπλύνονται εἰς τὸν τόπον σας Ὡς ἐνδειξὴν δὲ τοῦ
 ὅτι τὰ γράμματά μου φέρουν ἐνόχλησιν εἰς τὴν ἐντιμώ-
 τητά σου, ἔχομεν τὸ ὅτι δὲν λαμβανόμεν εἰς αὐτὰ που

2) τοῦ || ἐπὶ τῆς ἐξ ἑαυτοῦ ἐξουσίας, ἐπὶ τῆς ἐξουσίας, ἐπὶ τῆς ἐξουσίας ὡς ἡ φ-
 ρα ὅστερα, τῆς ἐξουσίας, ἐπὶ τῆς ἐξουσίας, ἐπὶ τῆς ἐξουσίας, ἐπὶ τῆς ἐξουσίας

5 α τῆς εἰς τὴν κοσμιότητά σου τοῦ ναίειν καὶ ἀείναι·²²⁰
 δεῖξαι τὸ καὶ ὡς τυμπτωτικῶς, μὴς καὶ ὡς ἐχόντες ἀ-
 νηλικίαν, σωματικῶς ὡς, ἀλλὰ καὶ ὡς σωματικῶς ὡς
 ἔχοντες. Ὡς συνετελεσθῇ δὲ ὁλωσιν αὐτῶν ὡς ἀποκτείνῃ αὐ-
 τὸ μῆνιν καὶ τυχρήσῃ αὐτὴν τῆς διαστάσεως ἐκ μερῶν σου
 ὁσπίας εἰς τὴν ἐν λόγῳ περιπτῶσιν.

10 Καὶ σὺ ἐκείνη καὶ γνωστὸν ὅτι ἐὰν τα ἀγαθὰ ἐργα ἢ ἀν-
 ταποδοῖς δὲ μὴν τὸ ἀπὸ τοῦ ταπεινοῦ ἀλλὰ ἀπὸ
 τοῦ Κυρίου που ἀρεῖς (ἀκομή και, τας ἀγαθας προει-
 ρεσεις μας)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 319 (ΤΙΘ' - ΕΣΣ'ΧΙΧ')

ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΟΥ ΔΙΑ ΚΑΠΟΙΟΝ ΤΕΝΟΝ

Εἰθὺς μετὰ τὴν ἀναχωρησὶν σου ἦλθεν εἰς ἐμὲ ὁ
 ἰσχυρὸς καὶ τοῦ σοῦ ἔγχε μίξε τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν ἐ-
 πισην ὡς ἀνθρώπος τοῦ εἶναι εἰς τὰ ἔξω ἔχει τὴν ἀναγ-
 κὴν καὶ παρηγγεῖας που οἱ ληρστῖαντι γρεωστούν·²²¹ εἰς
 τοὺς ἔξω κας.

5 Μεθυστὴς τὴν μὲν υποθεσίν σου θα σοὶ τὴν διηγήσῃ
 ἐλπίσιν καὶ αἰσθησὶς ὁ ἰσχυρὸς τὴν βοηθεῖν ὅπως θα δώσῃς
 αὐτὴν μεθυστὴν καὶ τοῦ ἡμπερὶς να κομῆς καὶ που εἶναι
 ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐν λόγῳ περιπτῶσιν.

10 Ἀποδοῖς αὐτὴν καὶ ἐλθῇ ὁ ἡγεμὼν, εἶναι αὐτονόη-
 τοι δὲ σου θα τοῖς εἰσαγαγῇς πρὸς αὐτοῖς κατ' ὅσον μὲ
 θῶσιν αὐτὰ ποιῶντες. τῶρα²²² θα τοῖς δώσῃς αὐτὰ που
 ἐπιδοῖκε. Καὶ γνωρίζε δὲ τὸ να ἐπαγγελθῇ αὐτὸς ἔχων
 ἐπιτυχῆ. τα πάντα ὅπως θα τα ἤθελεν, εἶναι κατὰ που μὲ
 ἐνδιαφέρει ὅχι ὀλίγον.

²²⁰ Ἀποδοῖς αὐτὴν, τὸν ἰσχυρὸν καὶ ἀνθρώπον, ἀνθρώπον μετὰ τὴν
 ὁπρὸς ἀνθρώπου τὴν ἀνθρώπου.

²²¹ Ἰσχυρὸς ἐκείνη καὶ τὸν ἀνθρώπον ἐκείνην τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου
 ἀνθρώπου ὁπρὸς ἀνθρώπου, καὶ μὴ ἰσχυρὸν ἐκείνην ἀνθρώπου σου τὸν ἰσχυρὸν ἐκείνην
 πρὸς.

²²² Ἰσχυρὸς, ὁπρὸς ἀνθρώπου καὶ ἀνθρώπου, καὶ ὁπρὸς ὁπρὸς.

²²³ Κατὰ τὸν λόγον τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, ἡμῶν καὶ ἀνθρώπου. (Ματθ.
 25. 41) καὶ τὸν ἀνθρώπου ἐκείνου καὶ τὸν ἀνθρώπου καὶ τὸν ἀνθρώπου καὶ τὸν ἀνθρώπου
 τὸν ἀνθρώπου καὶ τὸν ἀνθρώπου καὶ τὸν ἀνθρώπου. (Ἐβρ. 13. 2)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 320 (ΤΚ - ΟΥΣΛΧ) ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΟΥ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Μετα από πολύ καιρό, έχω μόλις τώρα την εύκαι-
ρια να χαιρετώ τη, ε.τ. μοιτητα σου. Λένω τοί ότι αὐ-
τός που θα σοί ἔφερε τήν ἀπάντησιν μου ἐνδιέτριψε το-
λόν χρόνον. Εἰς τήν πόλιν μας κατέπερσες, εἰς ἀνθρώ-
πους καὶ υἱοὺς σου πάλι δυσκόλους καὶ ἔτο' ἔμνησα-
κραι τῆς πατρίδος τοι ἐν ὀλοκαήρῃ χρόνῳ. Ἀφ' ὅ-
θεν λαβὴν παρεσυρθὴ ἀπὸ ἀπάτης ἀνθρώπων καὶ δῆθε σαρ-
κοθεύσας καὶ ἄλλος εἰς τὸ ναυπηγεῖν ὅτι, ὅσον κατωρ-
θῶν ναυπηγεῖν τήν, κακοήθειαν τὴν, θα ἔπει, γὰρ τα-
παντα ἀργότερο, ἀντελήφθη τὸ μέγεθος τῆς ζη-
τίας ἐ-
πειδὴ συνεπεία τῆς ὀλοκαήρῃ καὶ ὅλον διηκουσίου ἡθελῆς
εἰς αὐτὴν ἀνταπότης παρεπλάττο τάς ἢ ἀντιληψίς
τοῦ

5

Λοιπὸν ἄφου ἤδη ἐπανέρχεται ἀπαλλαγείς καὶ ἀπὸ
τάς ἐνοχλήσεις τοι κλίματος καὶ ἀπὸ τῆς μόχθηρῃ τῶν
ἀνθρώπων σε ἀσπάζομαι. Ἐπειδὴ παρακαλῶναι με ἐν-
θυμῆσαι, εἰς τὰς προσέχας σου (ὅτι χρειαζομαι πολ-
λὴν βοήθειαν ἀπὸ τὰς προσέχας). Ἐξ ἄλλου σε πληρο-
φορῶ ὅτι ἐκεῖνοι ποὶ εἶχον ὁρσθῇ ὑπο τοι μακρυτὴν
τοῖ Ἐπισκοποῦν ὑπευθύνου δια τὴν ἐξοφλήσιν τοῖ χρέ-
ους διότι εἰς τὴν διαθήκην τοι εἶχε καμὲ εἰδικὴν
μείσιν καὶ τοῦ γρέους αὐτοῖ καὶ ἀπὸ ποῦ ἔπρεπε νὰ ἐξ-
οφληθῇ καὶ μεσῶ τίνος —κατάφρυσιναι τις τὰς φιλίας
ἐπὶ δεξερὰς μου ἤδη τερμένον τὰς πογρευτικὰς δι-
δασκαλίας, ποὶ ἐπιβάλλου τὴν δικαιοσύνην. Ἐπει-
τα οἱ λοιποὶ ἐπαυθῆναι ἀπρακτοὶς ὁ φίλος μου καὶ
τὰ πραγατά ἐπέβαλον νὰ τροσκομῇ συστατικὴν
ἐπιστολήν ἀπὸ ἐμε, ὅτι θέλη νὰ σὴ κατηγορηθῇ ἀπὸ
τὴν ἐντιμότητα σου ὡς ἀργός καὶ ραθυμὸς. Καὶ αὐτὰ
μέ, ὅς μείνου μεχρὶς ἐδῶ. Ὅσον δὲ δατῇ, καταστάσιν
τῶν Ἐκκλησιῶν πῶς αὐτὴ ἔγει, ὅτι δηλαδὴ τοὺς ἔχη (ἀ-
νωθεν) δοθῇ νὰ εὐρισκῶνται εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν

224 Τὰ πάλαι ποτε ἐκείνη, ἡ πρώτη, ἐκ τῶν ὁμοίων
ἐκείνη. Σημειώματα ἐκ τῶν ἐκείνων, ἡ πρώτη, ἐκ τῶν
ἐκείνων, ἡ πρώτη, ἐκ τῶν ἐκείνων.

- 10 Ἐδῶ μερικοὶ ἄνδρες περιτειγίζουσιν τώρα τὸν περὶ
 θάλον τῆς Σινώδα· Ἐπειδὴ ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ τοὺς
 ποτισῶ μὲ κρασί, θυμῆνασ' ἀπὸ τότε νομαί, εἰς τὴν πολυστά-
 φυλον δεξιά σου νὰ διατάξῃς ν' ἀνσιέουσιν πρὸς χάριν
 μου σὰι ποτάμιοι κρούουσι (τῶν θαρρυλιῶν) τοῦ Ἐφ' ὃ
 σοι, δὲ θα καμῇς αὐτὸ γρήγορα, ὅχι μόνον θὰ ξεκου-
 ράσῃς πολλὰς ψυχὰς ἀλλὰ καὶ θα ευφραίῃς ὅσων δὲν
 ἤμπορεῖς νὰ φαντασθῇς καὶ ἐμέ τὸν ἀπτικιστὴν ἐπατην

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 322 (TKB — CCCXXII)

ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΟΥ ΠΡΟΣ ΕΝΑ ΦΙΛΟΝ
 ΔΙΑ ΝΑ ΣΥΝΕΟΡΤΑΣΗ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

- Όταν ἔλαβα τὸ γράμμα σου, ὅπως ἦταν φυσικόν,
 εὐχαριστήθῃ, καὶ εὐχαρίστησα τὸν Κύριον, ἀλλὰ καὶ
 ἤμου· προθυμὸς ν' ἀπαντήσω ἂν κάποιος μοῦ ὑπειθύ-
 μιζε ἐγκαίρως ὅτι πρέπει νὰ ἀπαντήσω. Πάντως ἡ ὑ-
 πεύχης δια τῆς ὁποῦν με εἶχες ἀπασχολήσει, μὲ τὴν
 5 ἡμετέραν τὰ ἴσα σου ἐτακτοποιήθη. Παρὰ τὰτα ὅμως
 δὲν μοῦ ἦται διαστόν, πρὶν λήξῃ, νὰ σοῦ ἀπαντήσω κά-
 τι το σ' οὐκ. Αὕτη ἔστι ἡ αἰτία τῆς σωπῆς μου. Ὅ-
 γι λοιπὸν ραίματα οὕτε ἀγνόησας τῆς εὐπρεπείας. Δὲ
 τι, ἀκομὴ καὶ δι' ἡμῖν τελείως ραθυμὸς, ὅπωςδὴποτε
 εἰς τὴν ἐντιμότητα σου θα ἐφρόντιζα νὰ συγκαλυψῶ τὰ
 ἐλαττώματά μου.
 10 Ὅμως δὲν μοῦ εἶναι δυνατόν νὰ σέ λησμονήσω οὐδ'
 ἐπισημάνω, ἔκτος ἂν συμβῇ νὰ ἀγνοήσῃ κανεὶς πρῶ-
 ται τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ) ἀλλὰ εἴτε γράψω εἴτε ὅχι, σέ ἔχω
 πάντοτε μαζί μου, ἐνθρονισμένον εἰς τὴν καρδίαν μου.
 Ἀλλὰ τὸ μακροχρόνιον «πιασμο» τοῦ χειμῶνος
 μοῦ ἀρέσει τοῦτον ὀλίγον ὥστε νὰ εὐχώμαι, ἂν δὲν εἴ-
 ναι εἰς σέ δυνατόν, λόγῳ τῶν ἀσχολιῶν σου περὶ τῶν
 ὁποίων εἶμαι πληροφορημένος καλῶς, ν' ἀφήσῃς τοὺς

230 Ἰαῶν, Συνοδὸς, ἐλέγετο ὁ Μητροπολίτης τοῦ Κόσ. Καὶ Ἰαῶς; ἀπὸ
 τοῦ ἀπεκράτησε νὰ ἀνομιμάσῃ παρὰ τοῦ Σλαβονικῆς λαοῦ δια τῆς αὐτοῦ
 λέξεως, ὡς πρὸς καὶ τὴν Συνοδὸν καὶ τὴν Καθεδρὸν τοῦ Κόσ.

- 15 ἀγρότας σου νὰ παρουσιασθῇ εἰς ἔμε μιά καλή δικαιο-
λογία νὰ ἔλθω εἰς τοὺς τοποὺς σοὶ καὶ νὰ καμαρώσω
ἔτσι τὴν ἀληθειάν· σταθεροτητα τοῦ χαρακτήρος σου
καὶ τὴν σεμνότητα σου.

- Ὅτι ὅμως καὶ ἂν συμβῇ θα καταβάλῃς κάθε
προσπάθειαν ἵνα ἑορτάσῃς τὴν σωτήριον ἡμέραν τοῦ
Πάσχα μᾶς·²² μᾶς καὶ σὺ καὶ ἡ σεμνοτάτη σύζυγός
σου, τὴν ὅποιαν καὶ χαιρετίζω δια σου καὶ τὴν παρα-
καλῶ νὰ συμπράξῃ μᾶς· μου, εἰς τὸ νὰ σε «σπρωξῇ»
20 νὰ ἔλθῃς πρὸς συνάντησιν μου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 323 (ΤΚΓ - ΟΟΟΧΧΙΙΙ)

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΦΙΛΑΓΡΙΟΝ ΤΟΝ ΑΡΚΗΝΟΝ^{22α}

- Εὐχαριστῶ τὸν ὄγιον Θεόν· Διότι, θεθαίως ποτέ δεν
θα ἔλεγα ὅτι εὐχαριστῶ αὐτοὺς που σέ ἤδ κησαν· ἐπει-
δὴ μοῦ ἔγιναν ἀφύρμη νὰ λαθῶ γραμμα. Ἄλλ· ὁ Κυ-
ριος που ἀπὸ ὅλα μᾶς εὐεργετεῖ, γυαρίζει πολλάκις
ἀκόμη καὶ μέ τὰ λυτήρια νὰ ἱκανοποιῇ τὰ αἰτήματά
5 μᾶς. Οἷτω τὴν κακοτροπία αὐτῶν που σοὺ ἔφυγαν ἔ-
καμιν εἰς ἔμέ ἀφύρμη εὐφροσύνης. Μακάρι νὰ μοῦ
γράφῃς μέ κάθε ἔγκλημα που σοὺ παρουσιάζεται, καὶ
μάλιστα ὅταν μοῦ γράφῃς τέτοια πράγματα που προ-
έρχονται ἀπὸ τοσοῦ ἀγαθὸ φρόνημα, ἀλλὰ καὶ τοσοῦ
κεκαθαρμένην, λώσσαι. Καθ' ὅσο, μάλιστα, ἔστω καὶ
ἂν δεν ἰσχυρίζωμεθα ὅτι ἐπιτηδεύεται το χαρεῖν τοῦ ὁ-
φους, ἀλλ' ὅμως καταγοητευομαί ἀπὸ αὐτὸ καπως αὐ-
τομάτως οὕτως ὥστε σεῖς οἱ ἔχοντες χαριτωμένην ἔκ-
10 φράσιν νὰ μᾶς τηγαινετε ὅπου θελετε ὅπως ἀκριβῶς
ἐκείνοι (οἱ μελισσοκομοὶ) τὰς μελίσσας μέ τὸ «φουσε-

221 Δὲν πρόκειται περὶ ἐκτελεστικὰς ἐντολὰς τοῦ Ἀπλῶς ὁ Μ Β καλεῖ
τὸν παραλήπτην, τὸν ποὺ νὰ εὐρσκεται, ταχιστὸν τοῦ κατὰ τὴν μεγάλην
τοῦ Πάσχα ἑορτήν.

222 Ἀγνωστὸς ἄλλοθεν. Τὸ ἐκίθετο, «ἀρχηγός» βγαλὸς τόπον προελεύ-
σεως.

κατὰ μόνον ἡ λήψις φιλικῆς ἐπιστολῆς εἶναι αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ κατὰ τὸ ἀξιοπρεπές. Αὐτὸ μάλιστα τὰ γραφόμενα (καὶ ποιοῦν τὴν πλέον μεγάλη ἀνομιάν, τότε εἶναι ὀλοφάνερον ὅτι ἀποδοῦναι πολὺ περισσότερον πολυτιμὰ.

Γνωρίζεις λοιπόν καλῶς ὅτ' ὁ καθ' ὅλα τέλεος ἐ-
κείνος ἀνδρας ὁ Πατριάρχης²³⁷ ἔχει εἰς τα χεῖρά του μέ-
την πεθῶ του τοσαύτα εἰρηκεῖα ὥστε ὅχι μόνον δόσιν τὸν
ἐπιστάς σου, ἀλλ' ἀκόμη καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ
ἐν Σαυμάτῃν ἢ Σκυθίᾳ καὶ ἐν τοῖς περὶ εὐκόλως θά-
τους ἐπὶ θεῷ καὶ ἀνταποδοτῇ θανάτῳ ἔχεις

Παρά ταύτα ὡς τα ἑλπίστα ἐκεῖνα λογα τοῦ δὲν
 θγαίναν ἀπο τῆς καὶ δού του Ἄλγεστε πύλα ὄβει, ἐ
 φαρμάζει τὴ τὰκτῃ, αὐτῇ μέτα λό, α τοὺς μέ, να εἴ-
 λαι καλοδ αθετο, εἰδὲ, τῶμα κα ὡπιη, κα' πρὸθ, μα
 ν' ἀφησιν, τὴ ζιτησῇ τοὺς εἰς τὴν κρῖσι, τὰ οἰοι δὴ
 ποτε ὁ κατῆρ, ἔκ οὐρος αὐτο, εἴη πρῶματ κήτης
 τότε καλῶν, εἶναι σὺ κα αὐτῇ τυγῆς ἐκεῖ. Πάντως αὐτὰ
 λεγόντα, ἐκ μέσους πρὸς εἰς σε, δια να καταλαβῆς καὶ
 σὺ ὁ ἴδιος ὅτ, ὁ ἄνθρωπος αὐτός δει εἶναι, ὅπως δὴ ποτε
 θολικὸς ἀλλὰ αἰ, δια να πε σθῆς κα μόνος σου ὅτ, δὲν
 πρέπει να διδῇς ση, αἰσῶν εἰς τὰ ὥρτια λῶν, α, ἀλλὰ να
 περ μένεις να ἐλεγχθῶν, τὰ ζητήματα με θασιν τὴν πρα-
 γματ κήτητα

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 325 (ΤΚΕ - ΟΟΟΧΧV)

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΑΓΝΗΝΙΑΝΟΝ²³⁸

Και μόνον τὸ γράμμα τῆς ἐντιμότητός σου ἦταν

[illegible]

298 Π 82/6; 210; 270-6; ~~280~~ 282-284; 285-286; 287-288; 289-290; 291-292; 293-294; 295-296; 297-298; 299-300; 301-302; 303-304; 305-306; 307-308; 309-310; 311-312; 313-314; 315-316; 317-318; 319-320; 321-322; 323-324; 325-326; 327-328; 329-330; 331-332; 333-334; 335-336; 337-338; 339-340; 341-342; 343-344; 345-346; 347-348; 349-350; 351-352; 353-354; 355-356; 357-358; 359-360; 361-362; 363-364; 365-366; 367-368; 369-370; 371-372; 373-374; 375-376; 377-378; 379-380; 381-382; 383-384; 385-386; 387-388; 389-390; 391-392; 393-394; 395-396; 397-398; 399-400; 401-402; 403-404; 405-406; 407-408; 409-410; 411-412; 413-414; 415-416; 417-418; 419-420; 421-422; 423-424; 425-426; 427-428; 429-430; 431-432; 433-434; 435-436; 437-438; 439-440; 441-442; 443-444; 445-446; 447-448; 449-450; 451-452; 453-454; 455-456; 457-458; 459-460; 461-462; 463-464; 465-466; 467-468; 469-470; 471-472; 473-474; 475-476; 477-478; 479-480; 481-482; 483-484; 485-486; 487-488; 489-490; 491-492; 493-494; 495-496; 497-498; 499-500; 501-502; 503-504; 505-506; 507-508; 509-510; 511-512; 513-514; 515-516; 517-518; 519-520; 521-522; 523-524; 525-526; 527-528; 529-530; 531-532; 533-534; 535-536; 537-538; 539-540; 541-542; 543-544; 545-546; 547-548; 549-550; 551-552; 553-554; 555-556; 557-558; 559-560; 561-562; 563-564; 565-566; 567-568; 569-570; 571-572; 573-574; 575-576; 577-578; 579-580; 581-582; 583-584; 585-586; 587-588; 589-590; 591-592; 593-594; 595-596; 597-598; 599-600; 601-602; 603-604; 605-606; 607-608; 609-610; 611-612; 613-614; 615-616; 617-618; 619-620; 621-622; 623-624; 625-626; 627-628; 629-630; 631-632; 633-634; 635-636; 637-638; 639-640; 641-642; 643-644; 645-646; 647-648; 649-650; 651-652; 653-654; 655-656; 657-658; 659-660; 661-662; 663-664; 665-666; 667-668; 669-670; 671-672; 673-674; 675-676; 677-678; 679-680; 681-682; 683-684; 685-686; 687-688; 689-690; 691-692; 693-694; 695-696; 697-698; 699-700; 701-702; 703-704; 705-706; 707-708; 709-710; 711-712; 713-714; 715-716; 717-718; 719-720; 721-722; 723-724; 725-726; 727-728; 729-730; 731-732; 733-734; 735-736; 737-738; 739-740; 741-742; 743-744; 745-746; 747-748; 749-750; 751-752; 753-754; 755-756; 757-758; 759-760; 761-762; 763-764; 765-766; 767-768; 769-770; 771-772; 773-774; 775-776; 777-778; 779-780; 781-782; 783-784; 785-786; 787-788; 789-790; 791-792; 793-794; 795-796; 797-798; 799-800; 801-802; 803-804; 805-806; 807-808; 809-810; 811-812; 813-814; 815-816; 817-818; 819-820; 821-822; 823-824; 825-826; 827-828; 829-830; 831-832; 833-834; 835-836; 837-838; 839-840; 841-842; 843-844; 845-846; 847-848; 849-850; 851-852; 853-854; 855-856; 857-858; 859-860; 861-862; 863-864; 865-866; 867-868; 869-870; 871-872; 873-874; 875-876; 877-878; 879-880; 881-882; 883-884; 885-886; 887-888; 889-890; 891-892; 893-894; 895-896; 897-898; 899-900; 901-902; 903-904; 905-906; 907-908; 909-910; 911-912; 913-914; 915-916; 917-918; 919-920; 921-922; 923-924; 925-926; 927-928; 929-930; 931-932; 933-934; 935-936; 937-938; 939-940; 941-942; 943-944; 945-946; 947-948; 949-950; 951-952; 953-954; 955-956; 957-958; 959-960; 961-962; 963-964; 965-966; 967-968; 969-970; 971-972; 973-974; 975-976; 977-978; 979-980; 981-982; 983-984; 985-986; 987-988; 989-990; 991-992; 993-994; 995-996; 997-998; 999-1000; 1001-1002; 1003-1004; 1005-1006; 1007-1008; 1009-1010; 1011-1012; 1013-1014; 1015-1016; 1017-1018; 1019-1020; 1021-1022; 1023-1024; 1025-1026; 1027-1028; 1029-1030; 1031-1032; 1033-1034; 1035-1036; 1037-1038; 1039-1040; 1041-1042; 1043-1044; 1045-1046; 1047-1048; 1049-1050; 1051-1052; 1053-1054; 1055-1056; 1057-1058; 1059-1060; 1061-1062; 1063-1064; 1065-1066; 1067-1068; 1069-1070; 1071-1072; 1073-1074; 1075-1076; 1077-1078; 1079-1080; 1081-1082; 1083-1084; 1085-1086; 1087-1088; 1089-1090; 1091-1092; 1093-1094; 1095-1096; 1097-1098; 1099-1100; 1101-1102; 1103-1104; 1105-1106; 1107-1108; 1109-1110; 1111-1112; 1113-1114; 1115-1116; 1117-1118; 1119-1120; 1121-1122; 1123-1124; 1125-1126; 1127-1128; 1129-1130; 1131-1132; 1133-1134; 1135-1136; 1137-1138; 1139-1140; 1141-1142; 1143-1144; 1145-1146; 1147-1148; 1149-1150; 1151-

- άρκετον να με καμῇ να νοιώσω κάθε εὐφροσύνην. Ὡ-
 ρα ὅμως ἡ σεμνιοτάτη σου γυναίκα τὸ Ἐκείον ἡ-
 κοῖνη θυγάτηρ μας²³⁹ ἔκτος ἀπὸ τὸ ὅτι μου ἐπέχει-
 σε τὴν ἐπιστολὴν ἠέλησε καὶ περὶ σσοτερον ἀπὸ τὸ δι-
 πλάσιον τὴν ἐκφροσύνην αὐτὴν, ὅχι μόνον ἐπειδὴ εἶναι
 5 μίαν ἑμφύχον εἰκὼν τῆς Ἰδ. κῆς σοι καλωσύνης ἀλλὰ
 καὶ ὅτι ὅσον ἐξάρταται ἀπὸ αὐτῆς, ἐπιδεικνύει ἐπ-
 μέλειαν διὰ τὴν ἀποκρίσιν καὶ ἀρετῆς. Οὕτω λοιπὸν
 ἐνῶ κατ' ἀρχὰς εἶχον ἐξαθῆ αὐτὴν, με χάριται πρὸς χά-
 ριν σου²⁴⁰ ἵστερον ἀντιστρέψας τοὺς ἥρους ἐυακαρι-
 σα ἐσέ ἐξ αὐτῆς τῆς διὰ τὸ ὅτι ἠρώμεθα σέ περ μέ-
 νουν ἐκ μερῶς τοῦ Δεσποτοῦ Θεοῦ τῶν σὺ οὖτοι μίαν
 τοιαυτῆς τεκνοτροφίας²⁴¹.
- 10 "Ἄλλ' εἴθε να σε ἴδω καὶ τὸ να σε προσωπώμε-
 καὶ ν' ἀπολαύσω τὰ ἀγαθὰ ἀπὸ τῆς ἐπαύρις φιλίας.
 Κα' εἴθε να μὴ ἐμπεδῇ τῆς αἰσώσεως μας μῆτε ἀρ-
 ρώσῃ, μῆτε καμμία ἄλλη δυσκολία.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 326 (ΤΚΣ - ΣΦΧΧΙΓ,

ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΟΥ ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ
ΜΙΑΣ ΝΟΥΘΕΣΙΑΣ

- Ὁ ἅγιος Θεὸς μοῦ ἔδωκε τὴν πλῆρη κατ' ἀλλήλων
 ἀφορμὴν, να σοῦ γράψω μετὰ το να μοῖ καταστήτῃ, να
 στονα αἰτόν τον ἀδελφοὶ τοὶ ἀνδρωπὼν πρὸς κατὰ τὴν
 ἐπανόδον τοῦ πρὸς τὴν ἐντιμοτήτα σου, ἐχρησιμοποιο-
 σα ὡς διακονῶν (κομιστὴν) τῆς ἐγγρηφῆς αὐτῆς ὁ-
 λίας μου. Καὶ εὐχόμενα εἰς τὸν Θεὸν καὶ εὐσταθείας αἰνε-
 5 γῶς περισσότερον διασημὸς καὶ ἐνδοξὸς να εἶσα (πάν-

239 Ἐκφροσύνη, κατὰ τὸ Ἐκείον (ἡ Εἰκὼν) ἡ το πνευματικὴ θυ-
 γατήρ σου Μ. Π.

240 Ἐκφροσύνη, πλῆρη, εὐφροσύνη καὶ ἀνθρωπινῶς.

241 Ἡ ἐκφροσύνη αὐτῆς ἐργαζομένη ἐν τῇ ἐκείνῃ παρὰ Θεῷ ὁ
 κῆπος τῆς κατὰ τὴν ἐκείνῃ, πρὸς τὴν ἐκείνῃ γυναικὸς ἡ θεῶν
 ἵστα, ἵσταθῆναι τῆς ἐκείνῃ, ποικίλῃ, ἐργαζομένη, ἡ ἀνδρῶν ἀκρῶς ὅτιν
 κόποι, τῇ τεκνοτροφίᾳ, ἀνταποδοτὴν καὶ ἀποκαταστάσιν οὐ ἔχοντο.

τοτε) με την ἀρετὴν σου κόσμημα καὶ δι' ἐμέ, ἀλλὰ καὶ δι' ὁλοκληρὸν τὴν πατρίδα. Ἀλλὰ καὶ σέ παρακαλῶ εἰς ὅλην τὴν ζωὴν σου νὰ ἐνθουσιασῇς τοῦ Θεοῦ, πρὶν σέ ἐδῆμουργήσεν· ἀλλὰ καὶ σέ ἐτήρησε· διὰ τὴν ἀξιώτην μαζὶ μετὰ τὴν λαμπρότητα τῆς παρουσίας ζωῆς καὶ τῆς ἐπουρανίου δοξῆς χάριν τῆς ὁποίας²⁴² πρέπει νὰ καμνῶμεν τὰ πάντα ἡμεῖς τοὶ ἔχοντες προσανατολίσαι τὴν ζωὴν μας πρὸς τὴν μακαρίαν, ἐλπίδα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 327 (ΓΚΖ -- ΟΟΣΧΧVII)

ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΟΥ ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΙΚΗ

Εἴθε διὰ τὸ ὅτι παρόντα με ἐτήρησες καὶ ἀπάντα καταδέχεσαι· νὰ με ἐνθουσιάσῃς (δοῦναι τὴν πληροφορίαν ἡκουσάμεν) νὰ σέ ἀνταμείψῃ ὁ Πατριάρχης Δεσπότης, καὶ νὰ σέ ἴδω κατὰ τὴν μεγάλην ἡμέραν, τῆς δικαιοκρυσίας τοῦ Θεοῦ μας ἐξορκισμὸν εἰς ἀγάθην ἔργα οὕτως ὥστε ὅπως ἡξιώθης νὰ εἴπῃς· ἔδωκεν περφορίαν, οὕτω ν' ἀπολαύσῃς τῆς δωρεᾶς τιμῆς ἐκ μέρους τοῦ οὐρανίου Βασιλέως.

Πρὶν ἀπ' ὅλα λοιπὸν σέ παρακαλῶ ν' ἀφιερῶσθαι σταθερὸν καὶ συνεχῇ τοὶ ζῆλοι σου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἔπειτα ν' ἀξίωσῃς τὴν ἀπέναντι μου καλὴν σου διαθέσιν νὰ με ἐνθουσιάσῃς καὶ νὰ με προστατεύῃς, ὅσον ἡμπορεῖς περισσύτερον, καὶ νὰ μέτῃς καὶ μέτῃς τὰ γράμματα σου οὕτως ὥστε καὶ ἐγὼ ἔνων μίαν ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι δὲν με θαριέσαι ὅταν γράφω

²⁴² Εἰς τὸ γράμμα αὐτὸ ὁ Courtonne εὐρίσκει τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἡ ἀρχαία ἀρχὴ τοῦ Μ. Βασιλέως εἶναι ἐφευρεστική· Παρατηρεῖται ὅτι πρέπει ν' ἀρχαίωσιν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον· ὅτι διὰ τὴν ἀρχαίαν Του· Ἀλλὰ διὰ τὸ ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐκείνου, ταυτὸν καὶ ἐσταυρώθη καὶ κατήλθεν εἰς τὸν Ἄδην· καὶ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ θανάτου τὴν ἀπαρτίαν καὶ τὸν Δ' ἄδην ἐκκαλεῖται ὅτι ὁ ἀρχαίος ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐναζητηθῇς ἐν τῇ σπῇ τὸ κρέμασμα καὶ τὸν μόνον τὸ ἱερόν· εἶναι ἐνόχως ὁδοὶ δόξαται, νὰ παρατηρήσῃς τὸν ταυτὸν σου καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ.

πολύ συχνά εις την μεγαλοψυχίαν σου να παίρνω θάρρος.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 328 (ΤΚΗ — CCCXXVIII)

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΕΡΕΧΙΟΝ²⁴³

Αφ' ενός μεν χαιρετίζω την ἐντιμότητα σοι και σου εύχομαι καθε καλόν. Αφ' ἑτέρου δὲ σοῦ ἀγγέλλω διὰ τοῦ βασιτοῦ σου ἀφ' οὗ πάντοτε φροντίζεις νὰ πληροφορησῇ τα κατ' ἐμέ. Οἱ δὲ ἐγὼ καθόλου καλὴν λίτερα ἀπο δὲ σιγήθως καὶ ἀποφευγῶν νὰ εἶπω τὰ δυσάρεστα ἵνα γὰρ τὴν καὶ προκλέσω μεγάλην λῆσιν. Εἰς σὲ ποτὶ ὅπως καὶ ἐγὼ 5 μοῦ ευχεσά τα θέλιστα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 329 (ΤΚΘ — CCCXXIX)

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΦΑΛΕΡΙΟΝ²⁴⁴

Τὰ ψάρια τοῦ ποταμοῦ καὶ τὰ εἴδη τὰ εἰς μεγάλον βαθμό. Πέρα ταῦτα δὲν τὰ συγκρίβω διὰ τὴν φυγὴν των που σοῦ ἔφυγαν καὶ ἐπὶ ταῖς καὶ ἐκμετρήσαι κάτω ἀπὸ τὴν σκέπη σου τοὺς περὶ πέφειρε τὸ πένωμένο νερό.²⁴⁵ Πάντως δ' ἐμέ τα γράμματα σου εἶναι πολὺ 5 λυττότερα ἀπὸ τὰ ψάρια. Σίγουρος ποτὶ ποτὶ νὰ μοῦ «ἐπιστέλλης» (ἐπιστολῆς) πέρα νὰ σοῦ ἀπεπέλλης (ψάρια). Καὶ ἂν σοῦ ἀρέσῃ καλὴν λίτερα νὰ σώπαις (νὰ μὴ μοῦ γράφης) τοῦλάχιστον νὰ μὴ σταματήσης νὰ προσευχεσά, δι' ἐμέ!

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 330 (ΤΛ — CCCXXX)

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ

Μάθε ὅτι ἐγὼ σὲ ἀγαπῶ ἀπὸ το ὅτι σοῦ γράφω.

²⁴³ Ἄγνωστος ἀλλοχόθεν.

²⁴⁴ Ἄγνωστος ἀλλοθεν.

²⁴⁵ Πιθικόν, γράμματα ἐπὶ τὸν ποταμὸν Ἰρίν περ τοῦ ὁποίου εἰς τὴν «Ἐπιστολὴν 11 μαρτυρεῖ» ὅτι εἶχε πολλὰ ψάρια.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 333 (ΤΑΓ - CCCXXXIII)

ΕΙΣ ΕΝΑ ΝΟΤΑΡΙΟΝ²³⁰

Οἱ συλλογισμοὶ ὅμοιοι αὐτοῦ, κατὰ τὰς περὶ
τὰ (πολεμ.) Δια τοῦτο δε ἀκριβῶς δὲ αὐτὸν νὰ ἡμ-πορεση
ὁ ταχυγραφὸς καὶ τοὺς συλλάβῃ χρεαζόνται ωρισμένα
σημεῖα· Ἀλλὰ καὶ σὺ περὶ τοῦ γραφῆ τα γραμμα-
τα παροκλήρε· καὶ ἐν στήθεα τοποθετεῖ εἰς τὰς πε-
ρὶ ὁδούς τα πηλὰ τῆς σιζέως ἐκεῖ ὅπου πρέπει Δ ὅτι
5 μέν ἐνα μὲν ὁ ἀπὸ τοῦ καταστρέφεται ἐκεί πάλι σημε-
τικὸς συλλαβισμὸς ἐπὶ ἀντιθέτως μὲ τὴν ἐπεμμελεσι-
στοι γραφεύς, ἀπὸ δὲ ταῖς ὁδοῦς τα λογα (τοῦ ὑπα-
γυφουοντος τα κέμενι)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 334 (ΤΛΔ - CCCXXXIV)

ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΟΝ²³²

Γράφε ἴσια τὰ γράμματα· Κάνε ὀρθὴν χρῆσιν τῶν
στιχῶν· Μὴ ἀφήνης τὸ χεῖρ σου ὥς νὰ αἰωρῆται εἰς τὰ
ἀπὸ μήτε νὰ φέρεται κατὰ κρημνῶν²³¹· Μὴ πιεζῇς τὴν
περὶ σου καὶ θαδίζῃ σιμῶς πιο λοξά, ὅπως ὁ κά-
θουρας τοῦ μυθίου τοῦ Αἰσωτοῦ, ἀλλὰ προγῶρε τόσον
ἴσια ὥσαν καὶ ἐθαδίζεις ἐπανα εἰς τὴν ὀριζόντιον γραμ-
μὴν τῆς τεκτονικῆς στάθμης (ἀλφασθιοῖ) που διατηρεῖ.
5 ὅπου καὶ δι εὐρίσκεται, τὴν ὀριζόντιον γραμμὴν καὶ
ἀποκλείει κάθε τι τὸ μὴ εὐθές.

²³⁰ Ἡ ἀπόφραξις εἶναι ὁ ἰδιαιτερός Γραμματικός.

²³¹ Ὁ συλλογισμὸς εἶναι ὁμοίως γινώσκοντες ἐκεῖνοι καὶ τοὺς κἀμῖναι
Δ τὰ ἃ μετέδοθη, ἐκείνους, ὁμοίως, καὶ ἐξ ὁμοίων ἐκτελεστέον· Ἀπὸ τὰς ἐπιπερα-
τικαῖς ἐκτελεστέον κατὰ τὴν ἑκάστην ἐκτελεστέον, ὅπως καὶ ἀποκρίσιν τῶν ὁ ἀκριβο-
ναι καὶ τὰς δὲ εἶναι ἀποφραξίς· ὁμοίως καὶ τὰς ἀποκρίσιν ὀρθῶς· Ἡ ὀρθὴ
τάξις ἐκτελεστέον τῶν σημειῶν γραφῆς (γράφεται οἱ εἰς τὴν ἀπὸ τῆς) διδοὶ καὶ
τὸν ἰδιαιτερόν τῆς ἐκτελεστέον καὶ ἀποκρίσιν τῶν καὶ ἐκείνου.

²³² Συνέθετο· οἱ νοτάρια, ἴσως καὶ καλλιγράφον.

²³³ Ἡ ἀπόφραξις γὰρ τῆς καὶ γραφῆς ἐν τῇ καὶ κατὰ ἐποχὴς· Ἡ
τάξις καὶ γράφοντες οἱ καὶ μετὰ ἀλλήλους εἶναι ἐξ ἑαυτοῦ ἀρχαία, ὁ-
σον καὶ ἀποδεικτικῇ.

Καὶ πράγματι καθὲς τὸ τὸ κοινὸν σπερματικὴ εὐπρε-
πείας ἐστὶ τοῖς ἰσίοις ἐκείνου δι' ἐκείνους τοῦ τοῦ
θεάτου καὶ δὲν ἀφήνει τὰ μάτια τῶν ἀναγιγνωσκόν-
των ποτε μὴ νὰ ἀποσπῶνται, ὥς διὰ τὰ ἀποκρούουσιν
καὶ καὶ ποτε νὰ χαλῶνται, ὥς νὰ πᾶ, κατανεύ-
σι, ὅπως σπῶνται, τὰ κη' διὰ τὰ (τα γερνῶντα Αὐ-
το σπῶνται καὶ εἰς ἐμὲ στίχῳ ἔχον τὸ γράμμα τοῦ Αλλ'
ἐπεὶ οἱ στίχοι ἦσαν δι' ἐπὶ τὸν κλίμακωτόν²⁶ καὶ
οἱ φέρει πᾶν ἔχει αὐτὸ νὰ μεταβῇ ἀπὸ τὸν ἕνα εἰς
ἄλλους ἡμῶν, ἡ ἀποκρούουσιν νὰ ἀναζητῶ τὴν στίχῳ που
με μὴ ἐθέλῃ, ὅπως ἡ ἀποκρούουσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ
ἐπο' τοῦ Εἰς τὴν πρῶτην δι' καθ' ἣν δὲν διαπιστῶνται
ἐξ αὐτῶν τῶν στίχῳ καμμία συνέχεια τῶν νοημάτων
τοῦ προηγουμένου ἀπαιτεῖται νὰ, ὅπως καὶ πάλι, εἰς
τὰ ποτὴν ἦν τὰ καὶ ἐπὶ ἐπὶ τὴν στίχῳ τῶν νοημάτων
τῶν ἐπὶ τῶν ἀποκρούουσιν πρὸς τὸ γ' καὶ ἀποκρούουσιν τὸ
στίχῳ ὅπως ὥς εἰς τὸν ἡ ἀποκρούουσιν ἐπὶ τῶν νοημάτων
τῶν τῶν ἀποκρούουσιν²⁵ Προσπαθῶντες λοιπὸν νὰ γράψῃς
ἴσα Παῖδα πλεονὶ νὰ διαστῇς τὴν προσοχὴν μας μετὰ
πλεονα καὶ λοξὰ γράμματά σου!

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 335 (ΤΑΕ - ΟΟΟΧΧΧV) ⁴³⁸

Ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΙΒΑΝΙΟΝ²⁹

Εντρέπομαι, δὲ τὸ δὲ σοὶ στέλλω τοὺς Καππαδό-
κας. Ἐνᾶ ἔνα! Αὐτὸ γίνεται, ἐπεὶ δὴ δεῖ ἡμπορῶ ἰὰ

21. $\Gamma = \{ \gamma_1, \gamma_2, \gamma_3, \gamma_4 \}$ is a set of four paths in \mathbb{R}^2 starting at $(0,0)$ and ending at $(1,1)$. The paths are defined by the following parametric equations:

$$\gamma_1(t) = (t, t), \quad \gamma_2(t) = (t^2, t^3), \quad \gamma_3(t) = (t^3, t^4), \quad \gamma_4(t) = (t^4, t^5),$$

for $t \in [0, 1]$. Compute the line integral of the vector field $\mathbf{F}(x, y) = (x^2 + y^2, x - y)$ over the curve Γ .

[illegible][illegible][illegible]

258. **Agrostodon* *nota* *dyrha*.

2. Ὅσον διὰ τὸν Φιρμίον²⁶⁸, τὸ ἤξευρα καλὰ ὅτι θὰ συνέχιζε νὰ ἀριστεύῃ εἰς ὅλα διότι ἦτο ἀπὸ ἐδῶ γνωστὴ ἡ δύναμις τῆς μορφώσεώς τοι. Ὅσον δὲ δι' ἐμὲ παρ' ὅτι ἔχω ἀπολαύσει πολλοὺς ἐπαιτικούς, δε, γνωρίζω αἰ. μεχρι. τώρα ἤκουσα ποτε τῶσον μεγάλους ὅσον εἰς τὸ τελευταῖον γράμμα σου²⁶⁹.

5 Διότι, ὅταν σὺ εἶσαι ὁ λεγὼν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν κανεὶς νὰ ὑπερβῇ τῆς δόξης τοῦ πόσῃ σὺ φανθὰ πρέπη νὰ νομιζῇ καί τις ὅτι ἔχει ἐκεῖνος Παιτῶς μοῦ φαίνεται ὅτι καὶ σι τοὺς τοὺς ἔστε λες πρὶν ἀκομῇ ἔδης τὸν Φιρμίον. Διότι ἄλλως δὲν θα εἶχε κατ' αὐτὸν τὸ γράμμα σου. Λοιπὸν τι κάνω; Ἡ τι πρόκειται νὰ κάμῃ ὁ Φιρμίος. Σπνεγίξε ἀκομῇ τὸ γλεῖτ τοῦ γάμου τοῦ, Ἡ ἐκεῖνο μὲν ἔχε ἤδη πρό πολλοῦ ληξεί. ἄλλα τὴν εἶναι δυσκόλος ἡ ἀποφασίς καὶ σι γέπῳς εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ τερμείῃ. Ἡ εἰς ποῖον θυμὸν πρεπεῖ νὰ ἐλαττωμέν ὅτι θα ἀργήσῃ καὶ παύσῃ νὰ ἀσχολῆται μὲ τὴν Ρητορικῇ.²⁷⁰ Εἴθε νὰ μᾶς ὤσῃ κατὰ ἀπάντησιν. Καὶ εἴθε ἡ ἀπάντησις τοῦ, αὐτῇ νὰ εἴπωσι κατὰ τὸ καλόν. Ἀλλὰ ὅν τυχόν, καὶ αἴς λυπηρὴ ἡ ἀποφασίς τοῦ, θα παύσῃ νὰ μᾶς θλήπῃ κοντὰ εἰς τὰς πυλῆας.²⁷¹

15 Ἀλλ' αἴς ὑποθεσώμεν ὅτι ὁ Φιρμίος συνέβαινε νὰ εἶναι εἰς τὰς Ἀθήνας. Τι θα ἔκανεν οἱ πρόκρ τοῖς σας. Μήπως θα ἔστελιναι τὴν Σαλαμινίαν²⁷² νὰ τοῦ παραλάβῃ. Τὸ θάλεται, ὅτι ἀπὸ τοὺς ἰδικοὺς σου καὶ μόνοι.

268 Πραγματῶς ἔκτε, μὲ τὸν Φιρμίον. Τὸ δεύτερον ἔγω γὰρ θεωρῶν ὅσον ἀποκορ σικόν.

269 Ἐννοεῖ τὰ κατὰ ὁμιλίαν ἀδελφ. τοῦ Μ Β εἰς τὴν προηγουμένην ἐπιστολήν.

270 Ὁ Λιβάνιος ἐνδεχέμετο εὐλαχρινῶς διὰ τὴν πρόθεσιν τῶν μαθητῶν τοῦ.

271 Εἰ, τὰς πόλεις, τῶν, τε χῶν τῶν πόλεων ἐκείνητος οἱ φιλόσοφοι καὶ ἀνέπνοον. τὰς, τὰς, τῶν αἰ, τῶν, ἐκεῖ γρονθῆ, τῶν ἀργουχόλους καὶ διοργανέων. Καὶ τὸ ἐλάσιν τῶν Παροιστῶν, κατὰ 91 23 31 μᾶς πληροφρεῖ ὅτι, εἰ, τὰς πόλεις, ἐγώ μόνον διατὰ τὰ κακοτομπαλὰ καὶ καὶ κακὰ.

272 Σαλαμινίς ἦτο μία ἐκ τῶν νηῶν, τῶν, Ἀθηνῶν ἡ ὅποια ἀπεστέλλετο δι' ἐκτάλειαν ἱερῶν ἀποστέλλων.

5 και ἄξιός τοι ἴδιος ἐνδ' ἀφερόντος·²⁶ ἐκ μέρους καὶ ἐ-
μοῦ τοῦ πατρός τοι καὶ σοὶ τοῖς διδασκαλοῦ ἂν ὄν-
τως, αὐτοῦ, τοῦ ἐρχομένου ἐκ μέρους μου εἰς αὐτοὺς τοὺς
ἔχουσιν πλησίον σου κατακτείνω ἰδ' αὐτέραν· μεταχειρῶσιν
λέγω δὲ τοῦτο ὅχι διότι πιστεύω ὅτι εἶναι δυνατόν ἢ
λογίτης σου νῦν κάμῃ κάποιαν ἀεγαστέρα· χαρὰ εἰς
τοὺς παλαιούς ἐκ τῶν φίλων, ἀλλ' ἐπεὶ δὴ (πιστεύω ὅτι)
ἢ ἐκ μέρους σου ὠφελεία τίθεται εἰς τὴν διαθήκην ὅλων
ἀδιακρίτως.

10 Πάντως δ' αὖ τοι νεαροὶ αὐτὸν θά ῥηκει, μέχρις οὗτο
ἀποκτήσῃ με τοῖς χρόνοις τὴν δευτέραν πείραν· νῦν συγ-
καταρθμηθῇ εἰς τοὺς οἰκείους·²⁷ σου. Καὶ εἴθε νῦν μοῦ
15 τὸν στείλῃς πάλιν ἀντάξον καὶ τῶν προσευχῶν²⁸ μου
καὶ τοῦ ὀνόματος, τοῦ ἔχεις ἀποκτήσῃ διὰ τὴν σίφον
σοι. Ἐχέ· μαζί, τοῦ καὶ εἰς αὐτονομίῃ τοῦ που ἔχει
τοὺς ἴδιοι ζηλοὶ διὰ τὴν μὀρφωσιν, εἶναι καὶ αὐτός ἀπὸ
καλὴν οἰκογένειαν καὶ πολὺ γνωστός μου. Καὶ πιστεύω
ὅτι δὲν θὰ ὑστερήσῃ εἰς τιποτέ παρ' ὅτι ὡς πρὸς τὴν
οἰκονομικὴν κατάστασιν, εἶναι παρὰ πολὺ κατωτε-
15 ρος²⁹ ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 338 (ΤΛΗ — CCCXXXVIII)

Ο ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

Το γνωρίζω ὅτι αὐτό, τὸ «νῦν, σοῦ ἦλθε καὶ ἕνας

277 Ἡ ἐκθεὶς παρὰ τὴν ἀνάγκην καὶ ἀπορρογὴ τοῦ Μ Β πρὸς τὴν ἐκ-
ματικὴν τοῦ πάλιν τὸν ὄντι καὶ ζῆλον, ὑπὲρ πάντων διατάξαν μεταχειρῶσιν,
ἐργάται που δι' ἀκρίτου, καὶ ἔχουσιν καλὸν καὶ εἶναι προσευχόμενοι καὶ ἄλλοι
εἰς αὐτοὺς φέρουσιν καὶ ἐκ τούτου, καὶ ἀγαπᾷ τὸν πᾶν, καὶ ὁμοίαν τὸν
ἐκείνῃ καὶ τὸν πάλιν ἐπεὶ δὴ, καὶ ὁμοίαν, δὲν ἐκείνῃ ἀπορρογὴς διὰ τοῦ
το ζῆλον ἀπορρογὴ καὶ ἐκ τούτου, ἐκ τούτου ὑπὲρ πάντων διακρίν τοῦ πάλιν.

278 Ἐκείνῃ τὴν ἰδέαν μετὰ τὸ προσευχόμενοι.

279 Ὁ Μ Β δὲν ζῆλον ἀπὸ τὸν ἴδιον μέτρον, καὶ καὶ τὴν ποσὸς τοὺς
ἀπορρογόμενοι, εἰς αὐτὸν νέους ἀλλὰ καὶ καὶ τοὺς διατηρήσει, εἰς τοὺς πάλιν
προσευχῶν σου!

280 Ὁ Μ Β ἀναφέρει τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν
τοῦ πάλιν τὸν πάλιν, ὡς καὶ τὴν μετὰ τὸν διδασκαλόν.

20 ος τ' ὅρας σ' ἵπποι μᾶς ἐκβeto· τὰ ἰδικὰ τοὺς με
μὲν θ' ἀφ' ἑαυτῶν γλίσσῃ. Οὐλοῖς δὲ καὶ ἡμεῖς προσφέ-
ρομεν καὶ κηρύττομεν, ὅτ' καὶ θανόμεν ἀπὸ ἐκείνου,
διότι σημαίνει, ἀληθῶς ἐκφράζει ὡς ἀνθρώποι ὡς
φανεροί· ἡ ἴδια ἡ τρυφή (Επιστολὴ μ.). Διότι
ἰσχυροὺς ἐδόξαζον, ἐν κατ' ἀπὸ σε μετ' ἡμῶν τοῦ
χρόνου το ἐλθόντος ἡμεῖς.²⁹

25 ὁ πρῶτος μετὰ τοὺς ἄλλους, ὡς ἐν μαρτυρίᾳ ἐ-
πιστολῶν καὶ ἄλλοις πρῶτον, καὶ σὺ θα ἀποδεκτὴ (σοφον)
καὶ ἐμὲ δὲν θα ἀποδεκτὴ, ἀποφθίγει.

Τοι ἰδὼν τὴν Αὐτὴν σὺ τὸν ἔχοντα περὶ ἡδὴ ὡς
κρίνον· καὶ αὐτὴν δὲ κόνει μου ἵνα τότε τοπιδι εἴ-
ναι· ὅτ' καὶ ὁ πτερυγὶς τοῦ θηλυτοῦς ἔκπετρε (πτε-
πταχός)· ἢ καὶ αὐτὴ τοῦ ἐκπετρε καὶ ὡς τοῦ κατὰ
βασιλεὺς ἀνθρώπου σφοδρὸς καὶ κῆρ' σταθῆς· στίχ' 94

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 340 (TM CCCXL)

Ο ΑΙΒΑΝΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

* Αι ειχες καθίσει και ἐπ. πολὺ ἐμελέτας, πῶς θὰ διευτυπῶμαι με τὸν καλὴν τρόπον τα γυμνομένα μου διὰ τὴν ἰδίαν ἐπιστολήν. δὲ, πιστεύω ὅτι θὰ τὸ ἐπιτυχῶσαι καλὰ τ. ἀπὸ ὅτι με τὸ να γραφῆς ἀνάλογα με αὐτὴν τοῦ ἔ. ραφῆς τώρα

Κα. 100. Εστ. Εν πρώτοις με αποκαλείς σοφ.

291 1. 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2

1902 年 2 月 1 日 星期三 晴 北京 气温 -10°C 至 -15°C 风 西北 4-6 级

[illegible][illegible]

295 ΕΞΕΤΑΣΤΕΩΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΤΑΞΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Μ. Β.

25 Καὶ ὅσαι με διαταθέντα τῶν ὁπωσδήποτε γὰρ ὅτι
 εἶνα κατωτέρων μεν τῶν φθόνου πτερυγίων δὲ τοῦ νηματο
 καὶ αἰνίου μετὰ τὰ καὶ εἴθε καὶ μὴ σε εἰσποδῇ, καὶ ἐς
 Πηγάς αὐρῶν τῶν πτηνῶν ἀνὶ ἰδὲ καὶ μοῖ ἀλλὰ καὶ
 ἰδὲ σοὶ προτρεῖς μετῶν καὶ θαμνοῦ ἐφ' ὅσον θά
 παρρησίας καὶ καὶ ὅτε γροῖας δὲ θαυμάσιον καὶ τὰς
 ἐκφύωσιν ἐστὼ καὶ ἂν σὺ δὲν τὰς πρὸς τὰς καθόλου

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 341 (ΤΜΑ — CCCCXLI)

Ο ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΥΟΝ¹

5 Ἀκούη δὲν με ἐπαγγωρήσας πού σε ἐλύπησα δὲ
 καὶ ἐνῶ γράφω τρέμω³⁰². Ἀλλ' ἔγωγε μὲν με ἀγένης σπυγώ
 ρησιν διατρεῖς μοῦ, ραφεῖς δ' ἄρσας. Εἰς δὲ μὲν ἐξα
 κληθῆς ἀκούη καὶ τὰ ἐγὼς μαζὶ σου πρὸς γὰρ ἔξω δια
 καθε λόγιαν³⁰³ ψιγῆς καὶ ὡς καὶ διὰ τὴν ὁκνησὶν σου
 ποιῶν κρηττεῖς ὅτι δὲν πρεπεῖ καὶ διατηρῶν ἁπληρὰ
 αἰσθηματὰ (ὅστε) ἀνερὶ τὴν δὲσιν τοῦ ἡλίου³⁰⁴, τὰ διε
 τήρησας ἀπαλλοῦς ἡλίου. Ἡ μήπως ἄλλ' ἐγὼ μὲν τι

1001 Εἰς τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως, ἡ ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως
 1002 Εἰς τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως, ἡ ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως
 1003 Εἰς τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως, ἡ ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως
 1004 Εἰς τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως, ἡ ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως
 1005 Εἰς τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως, ἡ ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως
 1006 Εἰς τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως, ἡ ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως
 1007 Εἰς τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως, ἡ ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως
 1008 Εἰς τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως, ἡ ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως
 1009 Εἰς τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως, ἡ ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως
 1010 Εἰς τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως, ἡ ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως

1011 Φησὶν δὲ ὁ Μ. Β. ὅτι, ὡς πρὸς τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως, ἡ ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως
 νίου δὲν ἔδωκεν ἄλλην ἐκδοκίαν.

1012 Οἱ ἄλλοι δὲ, ὡς πρὸς τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως, ἡ ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως

1013 Τὸ ἐξ ἑκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως, ἡ ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως, ἡ ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως
 μέν, ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως, ἡ ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως, ἡ ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως
 πού καὶ ἀρῶν τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως, ἡ ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως, ἡ ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως
 γὰρ ὅτι ἀρῶν τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως, ἡ ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως, ἡ ἐκδοκίαν τῆς ἐκδόσεως

304. Πρὸς. Ἐφ. 4, 20.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 345 (ΤΜΕ ΓΑΡΧΛV)
Ο ΛΙΒΑΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ¹⁵

Νομίζω ὅτι εἶμαι περισσότερο ἰσχυρωμένος ἢ ἀπο-
λοῦμαι, διὰ τοῦτο δὲ ἡ γράμματι σὺν γράφῃ ἐπιτερεῖν
παρὶ τοῦ παρὰ τῆθ' ἡμῶν (τῆς ἀπολογίας) ἀφου
ἡμεῖς αὐτοὶ τοῦ κειμένου

Εἰς τὸ ποῦ εἶμαι ἐκείνος πικρὸς (πᾶσι τοῖς) κον-
τινοῦ καθὲς φορὰν πάλιν θὰ ἐμφανίσῃς καὶ ἐν ἡμέ-
ραις κρητὺν καὶ ὅλα μὲν εἰς τὸ πρῶτον τὸ ἐκδοῦν
σοι¹⁶. Καὶ ἐσοῦμαι ὅμως ἐμφανὴς καὶ μετὰ θά-
5 (σε), ἀπογοητιστικῶς καὶ λέγω πρὸς τοὺς φίλους μου τὰ
ἐξ ἡς αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος εἶναι κατὰ τὴν ἰσχυρίαν
ἀποτασσόμενος, ὡς τοῦ Ἀγγέλου¹⁷ ἀφ' οὗ θελόμενος
πᾶσι καὶ ἐκείναι ἀλλὰ δὲ θάσσεται ὡς ἐκείνη. Ἀλ-
λεῖ μόνον τοῦτο ὅτι τὰ λόγια τοῦ δευτέρου θάσσεται
θαυρῶς ὡς ἡμεῖς ἀκρῶς τὰ μελωδῆματα τοῦ εἶναι δ'
10 αὐτοῦ τοῦ δευτέρου κερδὸς¹⁸.

Εκείνος ὁ ποῦ ὁ ὅπως φρονεῖ τοιοῦτο τρόπον καὶ
νομίζει ὅτι ἀγαπᾷται ἄλλα καὶ πιστεύει ὅτι δύναται νὰ
ὁμολῇ τοῦ να μὴ τολμᾷ νὰ γράφῃ αὐτὸ θὰ ἦτο δειγμὰ
μεγίστης ὀκνηρίας καὶ συγχρόνως ἐπιζήμιον διὰ τοὺς
αὐτοὺς τοῦ

Ἀλλ' εἶναι σαφές ὅτι τῆς μὲν καὶ φημιναὶ αὐ-
τῇ ἐπιστολῇ μου θὰ μοῖ τῇ ἀποτασσόμενης με μὲν ἡμεῖς
αὐτοὺς σαφῶς καὶ μεγαλὴν καὶ δὲ ὁπωσδήποτε θὰ προσε-

τιμὴν τοῦ Λιβανίου.

115 ἡμεῖς αὐτοὶ τοῦ κειμένου, ἡμεῖς αὐτοὶ τοῦ κειμένου.

116 ἡμεῖς αὐτοὶ τοῦ κειμένου, ἡμεῖς αὐτοὶ τοῦ κειμένου, ἡμεῖς αὐτοὶ τοῦ κειμένου, ἡμεῖς αὐτοὶ τοῦ κειμένου.

117 ἡμεῖς αὐτοὶ τοῦ κειμένου, ἡμεῖς αὐτοὶ τοῦ κειμένου, ἡμεῖς αὐτοὶ τοῦ κειμένου, ἡμεῖς αὐτοὶ τοῦ κειμένου.

118 Προφανῶς ὁ ἄνθρωπος θὰ εἶναι ὡς ἡμεῖς αὐτοὶ τοῦ κειμένου, ἡμεῖς αὐτοὶ τοῦ κειμένου, ἡμεῖς αὐτοὶ τοῦ κειμένου.

15 ἔης νύ με μὴ ἀδ' κλησῇς καὶ δια δευτέρα φο-
 ρὴ Διοτ' ἔγωγε ὅτι εἰς τὸ ἀκούσμα τῆς γένης το-
 τῆς πολλοῦ θ' ἀργύρου καὶ φανάζον καὶ θ' αὐτ' μετ' ὅπ-
 σις τὰ παθεῖν κραυγάζεις. Ὁ Βασιλεὺς ἤβλη-
 σεν, εἰς κατὰ ἔστα καὶ ἐπ' ἐγὼ τοῦ. Τότε καὶ ὁ Αἰάκος
 καὶ ὁ Μενέλαος καὶ ὁ Ἀδελφός τοῦ ἰο Ροοσάμης ἤβλη-
 σαν) 2

Πάντως ἐγὼ παραδεχόμενα ὅτι κατὰ τὰ ἄλλα ἔγεις
 νίκησεν. Ἀλλ' ἵστατε τοὺς ἄλλους ἐλατοὶ καὶ μετ' ἰδὲ καὶ αὐ-
 τὴν μετ' ἡλεούσῃ Μοῖνῃ εἰς ἐπ' ἡμεῖς κατὰ τὴν ἐσφαλμένην
 20 ἀπεινὰ τὴν δὲ καὶ ἐφ' ὅσον θα σοὶ τὴν πομπὴν πεί-
 σει σοὶ αὐτὴς πᾶσι (εἰς τὸ ἀκούσμα τοῦ) θ' ἀγαπήσῃ
 σου καὶ μὴ φωνάζον. Δεῖν ἀργὴν ἔπαυσιν ἄβραμπος
 τοῦ καὶ ἡθελεῖς εἰς σε καὶ καὶ ἐζητήσῃ κατὰ τὴν κληρο-
 νιά ἡτο πολὺ ευκόλως καὶ τὴν δώσῃς καὶ ἡθελεῖς χάρις
 καὶ τὴν ἐπιτυχῇ. Ἀλλοῖτο ἐγὼ τοῦ ἀντιο-ἐπ' ἑνὸς ἀ-
 ποῖνε καὶ τοῦ ἐπ' ἡμεῖς μετὰ τὴν γὰρ ἄλλα δὲ τὴν
 ἐλατὸν. Ἀρὰ γὰρ ὁμοῦς τὴν ἐζητήσῃ. Συνητηθῇ μὲν καὶ σου
 25 πολλὰ καὶ εἰς τὸ σπ' ἐπ' ἡμεῖς Στρατηγῶν καὶ ἡθελεῖς κα-
 ἐμθάσῃ τὸν θαυμάσιον ἀπὸ τῆς ἰδὲ καὶ σου σοφῆς εἰς
 τὸ θαυμάσιον τοῦ πνεύματος τοῦ Ὁμήρου 3 (Σοὶ ἔλεος)
 25 Ἄλλοι δὲ ἀκούσῃ δὲ καὶ εἶναι κατὰ τὸν πᾶν μυστα-
 γωγῇ μετὰ λαχέται εἰς ἕνα μέρος ἀπὸ τῆς κληρο-
 νιά σου. Καὶ ἐπ' ἡμεῖς καὶ μετὰ τὴν γὰρ εἰς ἐκεί-
 νῳ τὸ μέρος ὅπου ἀφ' ἡμεῖς γινώσκοντες. Ἐλλοῖτο δὲ Ἀγα-
 μένων ἐπ' ἡμεῖς μετὰ δῶρα ἐκείνων 4. Καὶ προὐκίαν ἔ-
 σται

119 Ὁμοῦς δὲ καὶ τὸν πᾶν μυσταγωγῇ μετὰ λαχέται εἰς ἕνα μέρος ἀπὸ τῆς κληρο-
 νιά σου. Καὶ ἐπ' ἡμεῖς καὶ μετὰ τὴν γὰρ εἰς ἐκείνῳ τὸ μέρος ὅπου ἀφ' ἡμεῖς γινώσκοντες.
 Ἐλλοῖτο δὲ Ἀγαμέμων ἐπ' ἡμεῖς μετὰ δῶρα ἐκείνων 4. Καὶ προὐκίαν ἔσται

120 Τὰ ἐπ' ἡμεῖς καὶ μετὰ τὴν γὰρ εἰς ἐκείνῳ τὸ μέρος ὅπου ἀφ' ἡμεῖς γινώσκοντες.
 Ἐλλοῖτο δὲ Ἀγαμέμων ἐπ' ἡμεῖς μετὰ δῶρα ἐκείνων 4. Καὶ προὐκίαν ἔσται

121 Τὰ ἐπ' ἡμεῖς καὶ μετὰ τὴν γὰρ εἰς ἐκείνῳ τὸ μέρος ὅπου ἀφ' ἡμεῖς γινώσκοντες.
 Ἐλλοῖτο δὲ Ἀγαμέμων ἐπ' ἡμεῖς μετὰ δῶρα ἐκείνων 4. Καὶ προὐκίαν ἔσται

5

κι ἐν ἡσυχασίᾳ, μετὰ τὸ κατὰ πρόφασιν· τότε
 λέγει τὸ πρῶτον· Ὁ ἄλλοι ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐπ' αὐτῶν
 γὰρ· ὅτι ἀφ' οὗτο ὁ Βασίλειος· Ἐπειδὴ λέγοντες
 οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς καὶ μαθηταὶ ἐπιτολῆς ταῖς ἡθῆς καὶ
 ἐπὶ ταῖς γὰρ τῶν ἄλλων ἐπὶ τοῦ ὅτι ἀφ' ἑτέρου οὕτως ἂν μετοδῶσω εἰς
 τὸν ἄλλον· ἀφ' ἑτέρου τῆς ἐξουσίας καὶ γὰρ καὶ τῆς
 Κωνσταντίνου, ἀφ' οὗτο· ὅτι θὰ σὺ φανῶν ἀπὸ φαντασίου, τε
 μάλιστα·

ΕΠ. ΣΤΟΛΗ 350 (ΤΗΝ ΤΟΥΤΗ)

Ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΙΒΑΝΙΟΝ

Επ' τελους σοὶ ἐφυγει ἡ δυσθυμία. Ναί, αὐτὸ εἶ-
 να τὸ πρῶτον, τῆς ἐπιστολῆς μου. Ὅπως σὺ ἔχεις τὸ
 δόκωμα, εἴτε αὐτὸ μὲν ἐστὶ καὶ σεβασμὸς, ὡς καὶ
 σκωπτικῆς καὶ ὁ αὐτοῦ καὶ τὸ δόκωμά μου. Ἀλλὰ
 δὲν ἀναφέρει καὶ τὸ γινώσκον, καὶ τὸν παρὲν ἀφ' οὗ
 μὴ εἶναι νὰ δασκεύω μετὰ τὰ σκωπτικὰ μου. Πρῶτος
 ἐγὼ ὁ Ἀθῆναιος τὸ λέγω διὰ νὰ σοὶ προκαλέσω πλάτων
 γελῶτα ἐγγραφὰ τῆς ἐπιστολῆς μου, σκεπτικῶς πρὸς
 ἀπὸ ἑνὸς παρρησιασμοῦ γινώσκον. Ὅταν λοιπὸν τῆς
 ἡθῆς φηλαφῆς τῆς καὶ ἀντιληφθῆς ὅτι εἶναι περὶ πα-
 γερῆ καὶ διδοὶ μιαν εἰκόνα ἐκείνου τοῦ τῆς ἐπιστολῆς ὁ
 ὁποῖος εἶναι καὶ σκεπτικῶς εἰς τὴν φωνὴν τοῦ καὶ δὲν ἡ
 μπορεῖ νὰ ἐξεργασθῇ ἐξω ἀπὸ τὸ δωμάτιόν του.
 Δὲν, πραγματικῶς ἔχοντες τὰς οἰκίας ὡσαν τῶν με-
 χρὶς οὗτο μᾶς πρὸς τὴν αὐτῆς καὶ ἀπὸ νεκρῶν μᾶς ἐ-
 παφερῇ εἰς τὴν ζωὴν, δηλ. μᾶς χάριση τὴν υπάρξειν,
 ὅπως εἰς τὰ φυτὰ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 351 (ΤΝΑ — CCCC),
Ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΙΒΑΝΙΟΝ

Πολλοὶ ἐντοπιᾶι (Ἀντιοχείς) ποί με συνήνεψαν τυ-
χαίως μοῦ ἐξεφράσαν τοὺ θαυμασμοὺ τῶι δια τῆς με-
γάλης σου ρητορικῆς ἱκανότητά. Μοί εἶπον λοιπὸν ὅτι
εἶχε γινεῖ κατὰ τὰς δαλεξίς σου παραπολυ λαμπρά. Καί
ὅπως με διεβεβαίωναν ἦτο ἕνας ἀνὼν μεγίστης σημα-
σίας τόσον, ὥστε να συρρευσθῇ εἰς αὐτοὺ ὅλο καὶ εἰς
τὴν πολιν να μὴ φαίνεται κανεὶς ἄλλος, εἰ μὴ μόνον ὁ
Λιβάνιος, ὁ ὁποῖος ἐτέλει τὸ ἀγωνισμὰ τοῦ ἐνῶ οἱ πάν-
5 τες ἐκ πάσης ἡλικίας ἦσαν ἀκρόατα τοῦ Πραγματι, κα-
νεῖς δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τὸν ἐαυτὸν τοῦ να μετὰ ἔξω ἀ-
πὸ τοῦ ἀγωνισμοῦ σου οὔτε ἐξωγκωμένος ἀξιώματος
οὔτε διακεκρμένος τοῦ καταλογου τῶν στρατιωτικῶν,
οὔτε ἀσχολουμένος εἰς θαρείας ἐργασίας¹³⁶. Ἀκόμη καὶ
γυναῖκες αὐτὴν τὴν φορὰν ἔσπευδον να παρευρεθῶσι εἰς
τὸ ἀγωνισμὰ. Ἀλλὰ ποῖον ἦτο τὸ ἀγωνισμὰ, Καὶ ποῖον
τὸ θέμα τοῦ συνεκέντρωσε μίαν τόσον πάνδημον κοσμο-
10 συρροήν; (ἤρωτησα)

Καὶ λοιπὸν μοῦ ἀνέφεραν ὅτι τὸ θέμα ἦτο ἡ παράστα-
σις ἑνὸς ἀνθρώπου δυσκόλου χαρακτήρος¹³⁷.

Αφοῦ λοιπὸν (ὁ λόγος) ἐθαυμάσθη τόσον πολὺ μὴ
δισταζέης νὰ μοῦ τὸν στείλῃς διὰ νὰ ἡμπορέσω να γινῶ
καὶ ἐγὼ ἐγκωμιαστής τῶν λόγων σου. Ἐγὼ λοιπὸν ποῦ
ἐπαινῶ τὸν Λιβάνιον καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν ἔργων τοῦ,
ἀρα γε τι πρόκειται νὰ ἀναδεχθῶ τώρα, ποὺ εὗρηκα θέ-
15 μα ἐπαινῶν,

¹³⁶ Χαρακτηριστικὰ περὶ φράσεις ἀπὸ ἐπιστολῶν

¹³⁷ Ὁ λόγος ὅτι εἶπε ὁ βασιλεὺς καὶ χαρακτηρὶς Πρβλ. — τὸν τοῦ θεοῦ
ἐπὶ τοῦ κοινῶς τοῦ Μενανδρῆ καὶ ἄλλων.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 352 (ΤΜΒ — CCCLII)

Ο ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

Ιδοὺ σοὶ ἔστειλα τοὺς λόγους μου λουσμένους εἰς τὸν
 (κρυόν) ἰδρωτά. Καὶ πῶς ἀλλῶς ἀπὸ ἔστειλα τοὺς λό-
 γους μου εἰς ἀδρα, πάλιν εἰς τὴν βαθύτατην λογι-
 κὴν καὶ φιλοσοφίαν, μαρφωσὶν ἔχει τὴν ικανότητα νὰ κα-
 ταδεῖξῃ ὅτι μάταιως ἔχουν γίνῃ θρόνος ἡ σοφία τοῦ
 Πλατωνοῦς καὶ ἡ ρητορικὴ δεινότης τοῦ Δημοσθένους.
 5 Εἰ συγκρίσει δὲ μετὰ τὰ ἴδια τῶν ἔργων τοῦ Ἰδίου μου
 εἶναι ὅτι το κοινὸν πένει συγκρίσει μετὰ τοῦ ἐλεφάντη! Δα-
 τοῖτο με ἐπίασε συγκρῆς καὶ τρέμω συλλογιζόμενος
 τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὅπου θα κρύψῃς τὰ ἐπιγεγραμμένα
 μου. Παρ' ὀλίγον δὲ νὰ χάσω καὶ τὰς φρένας μου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 353 (ΤΜΓ — CCCLIII)

Ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΙΒΑΝΙΟΝ

Διέγνωσα τοὺς λόγους σου σωφρονεῖς καὶ τοὺς ὑπερ-
 θαύμασα. ὦ Μοῦσα, ὦ Ρητορικὴ, ὦ Αθῆνα, τί προσ-
 φέρετε εἰς τοὺς ἐραστας σας! Τί καρπούς ἀποκαρπίζου-
 αἰ τοὶ πύλζοντες μαζί σας ἔστω καὶ ἐπ' ὅλγους. ὦ ἡ πη-
 γὴ ἡ πολυρρυτός, ὅπου τοὺς ἀνέδειξεν ὅσους ἀντλήσιν ἀπὸ
 αὐτῆς! Καὶ πραγματὶ εἰς τοὺς λόγους σου μοῦ ἐφαίνετο
 5 ὅτι ἐδίδον σε τοῖς ἰδίοις μαθηταῖς πλησίον μᾶς φιλά-
 ροις, ὁ γυναικας (τῆς Καλλιπίας). Ὅντως ἐπ' τῆς γῆς
 σ' εἰς γράφει ἕνα ἐμπνευσμένον λόγον ὁ Λεβαίος, ὁ μόν-
 ναδικός (ρήτωρ) ὁ ὁποῖος ἔδωκε ζωὴν εἰς τοὺς λόγους
 (τοῦ) 339

339. Φίλος, ἀσκήτης ἔστιν ὁ Μοῦσα ἡμεῖς δὲ τὸν ἰδὸν ἀπὸ τῆς
 Ρητορικῆς καὶ τῆς Λογοτεχνίας!

339. Γὰρ ἐν τῇ ἐπιστολῇ 352 ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου τοῦ
 ἰδίου μου πρὸς τὸν βασιλέα, ἐν ᾧ ἐκείνους καὶ τὸν ἰδὸν ἀπὸ τῆς

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 354 (ΤΗΔ ... ΟΥΛΙΝ) Ο ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ¹⁴⁹

Τώρα ευνειδητοποιησα ότι είμαι αι το πα... μέ λέ-
γουν. Εφ' ὅσον δηλαδή με έπα... ὁ Βασίλειος έχω τό
πρώτον θεσπείν... τῆς... ἡ... αφού ἀποδέχομαι τὴν
κρίσιν... δύναμαι πλέον νὰ θαρρῶ με θάρρος ἀνθι-
ρον... ὡσαν... ἀλλόθεν... που περιφρονεῖ τοὺς πτωχούς.

Αλλ' ἐπεὶ δὴ καὶ σὺ ἔγραψες ἐν... λόγον... Κατὰ τῆς
μέθης¹⁵¹ ἐπιθυμῶ νὰ τοι μελετήσω. Δε θέλω ὁμως νὰ
σπεύσω νὰ εἰπῶ ἀπο τῶρι κατ' τὸ κελαηδεύειν. Πι-
στεύω πάντως, ὅτι ὁ λόγος σου αὐτός, ὅτι... τοῖς ἀνθρώποις
σὺ, θὰ μὲ διδάξῃ τὴν τελειότητα τοῦ καλοῦ λόγου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 355 (ΤΜΕ ... ΟΥΛΙΝ) Ο ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

Μηπως Βασίλειε (ἐφ' ἀποδείξεως ὅτι) κατακείς εἰς
τας Ἀθήνας¹⁵² καὶ ἀληθευήθης. Ἀλλως θὰ τό ἐβλε-
πες, ὅτι οἱ Κατακείμενοι δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ καταλάβουν
αὐτὰ που γράφεις. Ἀκομὴ καὶ ἐγὼ δὲν ἔχω τὴν γλῶσ-
σαν μοι συνηθισμένην εἰς τέτοια πράγματα. Διὸ καὶ ὡ-
σάν νὰ προσεπαθούην νὰ διαβάω ἕνα πετρώδη τοπιὸν ἐκτυ-
πηθῇ (ἢ γλῶσσα μοι) ἀπο τὰς ἀσυνήθεις λέξεις σοὶ καὶ
ἔλεγε ἀκομὴ καὶ εἰς ἐμέ τοι, πατέρα¹⁵³ τῆς «πατέρα,
δὲν ἐδιδάξες τιποτε¹⁵⁴. Αὐτός ὁ ἄνθρωπος εἶναι Ὁμηρος,
εἶναι Πλάτων, εἶναι Ἀριστοτέλης¹⁵⁵ εἶναι ἄλλος παντο-
γνώστης Σουσαρῶν¹⁵⁶. Καὶ σὺτα μὲν μοῦ ἔλεγεν ἡ

¹⁴⁹ Ἡ δὲ ἐκδοτικὴ ἀποφασίζει ὅτι ὁ λόγος.

¹⁵¹ Ἡ δὲ λέξις αὕτη ἀπέρχεται τὴν ἀποφάντων ὅτι, ἐπὶ τῆς ἐκδο-
ν... ἡ δὲ λέξις αὕτη ἀπέρχεται τὴν ἀποφάντων ὅτι, ἐπὶ τῆς ἐκδο-
ν... ἡ δὲ λέξις αὕτη ἀπέρχεται τὴν ἀποφάντων ὅτι, ἐπὶ τῆς ἐκδο-

¹⁵² Ἡ δὲ λέξις αὕτη ἀπέρχεται τὴν ἀποφάντων ὅτι, ἐπὶ τῆς ἐκδο-
ν... ἡ δὲ λέξις αὕτη ἀπέρχεται τὴν ἀποφάντων ὅτι, ἐπὶ τῆς ἐκδο-

¹⁵³ Ἡ δὲ λέξις αὕτη ἀπέρχεται τὴν ἀποφάντων ὅτι, ἐπὶ τῆς ἐκδο-
ν... ἡ δὲ λέξις αὕτη ἀπέρχεται τὴν ἀποφάντων ὅτι, ἐπὶ τῆς ἐκδο-

¹⁵⁴ Ὁ Σουσαρῶν ἡ δὲ λέξις αὕτη ἀπέρχεται τὴν ἀποφάντων ὅτι, ἐπὶ τῆς ἐκδο-
ν... ἡ δὲ λέξις αὕτη ἀπέρχεται τὴν ἀποφάντων ὅτι, ἐπὶ τῆς ἐκδο-

γλώσσα μου Σὺ δὲ Βασιλεῦ εἶθε νὰ ἐπαίης καὶ ἐμὲ παρομοίως.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 356 (ΤΗΣ CCCLVI),
Ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΙΒΑΝΙΟΝ

Ὅταν μὲν λαμβάνω τὰ γράμματα σοὶ ἔχω χαρὰν, ἀλλ' ὅταν ἐρχεται ἡ ὥρα, ἀπατήσῃς εἰς αὐτὰ ποῖ γράφεις ἔχω ἄλῶ. Καὶ πραγματὶ τὸ θαῖ ἡδυνάμην, ἐγὼ νὰ ἀντιτάξω εἰς γυνῶνα τοσόνδε ἀπικίζουσαν ἐκτός ἀπὸ τοῦ εἶμα μαθητῆς φαραδων³⁴⁶. καὶ τὸ ὁμολογῶ καὶ τὸ προτιμῶ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 357 (ΤΗΣ CCCLVII),
Ο ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

Τὶ ἐπάθες, Βασιλεῦ καὶ σὲ ἐστενοχωρῆσε τὸ γράμμα, τὸ γνωρίσμα τῆς φιλοσοφίας. Ἀποσέ ἐδιδάχθην νὰ χαριτολογῶ θεσπαιῶς καμινῶ, λογοπαίγνια σεμνά καὶ ἀρμολογῶντα εἰς τὴν κάπως προχωρημένην ἡλικίαν. Ἀλλὰ, δι' ὅσῳκα τῆς φιλίας μας καὶ τῷ κοινῷ³⁴⁶ σπουδῶν μας, ἀπόβαλε τὴν ἔναντι μου ἀθυμίαν τὴν ὅποιαν (καὶ) εἰς ἐμὲ προεκάλεσεν ἡ ἐπιστολὴ — ἡ ὅποια δὲν ἔχει (πλέον) εἰδωφερὸν³⁴⁷.

346 Δὲν εἶναι ἡ ἀποστολὴ πρὸς τὸν Λιβανίον νὰ εἶναι κανεὶς μὴ θεολόγος, ἀλλ' ὅπως ἡ ἀποστολὴ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον περὶ καθήκοντων Πανεπιστημίου καὶ ἐκδόσεων φιλοσοφικῶν βιβλίων ἐν Ἀλεξανδρίᾳ εἰς τὸ φεῖδος καὶ διδασκαλίας τῶν φιλοσόφων.

346 Ἀν' ἀρχαῖς χρόνοις ἐπιστολὴν πρὸς γυναικαὶν ὁ Μ. Β. ἐκφῆρξε συμμαθητῆς τοῦ Λιβανίου.

347 Εἰς τὴν τρεῖς τελευταίους στίχους τοῦ ὑπάρχοντος χάσματος, ἐννοούμενον εἰς τὸ καίμακα δὲ ἀποσπαστικῶν (στ' 6) Τὸ νόημα κατανοεῖται καλύτερον ἐφ' ὅσον ἐρμηνεύσθαι ὀρθῶς καὶ ὅσο προσεπικ. ἀντωνιμῶς ἐμοί (ἐλπίσθαι μου = πρὸς γάρ μου ἢ εἰς αἵματι ἐναντίον μου) καὶ ἐφ' ὅσον = καὶ εἰς ἐμὴν ἢ ἐναντίον, εἰς σὲ ἢ ἐπ' ἐπιστολήν μου).

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 358 (ΤΗΗ - CCCLVIII)

Ο ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

Ὡς ἐκεῖνα τα χρόνια ὅτε ὁ καθένας μας ἦτο δὲς τὸν ἄλλον το παν! Τώρα ὁμως ἔχομεν γνωσθῆ πικρῶς. Καὶ σεις μὲν ἐξακολουθεῖτε νὰ ἔχετε ὁ εἰς τὸν ἄλλον.⁴⁸ Ἐγὼ ἔγω εἰς τὴν θεοστυχίαν σας δὲν ἔχω κακενα ἰσον ἐσῆς!

5 Ἀκομὴ πληροφοροῦμαι ὅτι ὁ Ἀλκιμος⁴⁹ τοῦ Λαῶ καὶ καμὲν εἰς τὴν γεροντικὴν τοῦ ἡλικίας αἰτα τοῦ ἀρμοζοῦν εἰς τοὺς νεοὺς καὶ οἱ πετὰ πρὸς τὴν Ρωμὴν καὶ ἀφ' ἧς εἰς σὲ τὴν φροντίδα νὰ μείνης μετὰ τὰ παιδῶν σου καὶ θεοστυχίως συ ὅπως εἴσχι πρῶτος καὶ κατὰ τὰ ἄλλα θαυτομείνης καὶ αὐτὸ χωρὶς δυσἀρεσκείας ἀφοῦ μάλιστα καὶ εἰς ἐμὲ πρότινος δὲν ἔγραψες δυσἀρεστῶς

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 359 (ΤΗΘ - CCCLIX)

Ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΙΒΑΝΙΟΝ

Σὺ μὲν παρ' ὅτι ἔχεις συγκεντρώσει εἰς τὴν διακονίαν σου ὅλην τὴν τέχνην τῶν ἀρχαίων, τηρεῖς τόσον ἐπιμόνως σιγὴν ὥστε οὔτε διὰ τῶν ἐπιστολῶν μου διδεις τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀποκομίσω (ἐκ μέρους σου) κάποιο κέρδος. Τοῦτο αὖτις ἐγὼ αἶν ἡ τέχνη τοῦ Διαδάλου, παρὲν γὰρ ἐγγήρους ἀφοῦ θα κατεσκευάζοι ἑτέρα Ἰκάρου θα ἤρχομην πλησθὲν σου Ἀλλ' ὁμως ἔπειθ' ἔδει εἶναι

5 δευτατοῦ νὰ ἐμπισθῶ το κερ' εἰς τὸν ἡλίον αὐτὸν περὶ τῶν Ἰκάρου συνετάξαι καὶ σοῦ ἀποστέλλω μερκεῖς λόγους⁵⁰ εἰς ἔνδεξιν τῆς φιλίας μας. Ἀλλωστὸ τοῖς ἰδωμάτων λόγων εἶναι, ὅτι φανερώουν τοὺς πόθους τῆς φιλικίας. Καὶ αὐτὸ μὲν εἶναι τοῖς ἰδωμάτων λόγων. Σὺ δὲμως, ἐνῶ ἡμπορεῖς νὰ τοὺς κατευθυγῇς ὅποι θέλεις σὺ πάς, μολονότι κατέχεις τόσον μεγάλην δύναμιν (λόγοι)

(1) Η Επιστολὴ 358 ὅτι, εἰς τὸν 358, Βασίλειος καὶ Ἰερώνυμος τὸν 358 λόγον

(48) Ἀλκιμος, ἀνδραγαθὸς Ἀθηναῖος, ὁμοῦ προσφών, συνανθῆς, ἐπὶ 350 (1) ὅτι, εἰς τὸν 358, Βασίλειος καὶ Ἰερώνυμος τὸν 358 λόγον (49) ὅτι, εἰς τὸν 358, Βασίλειος καὶ Ἰερώνυμος τὸν 358 λόγον (50) ὅτι, εἰς τὸν 358, Βασίλειος καὶ Ἰερώνυμος τὸν 358 λόγον

- 10 Ἀλλ' ἐπὶ τελείῃς στρέψε καὶ πρὸς ἐμὲ τὰς πηγὰς τῆς σοφίας ἢ ὅποια ρεῖ ἀπὸ τοῦ στόματός σου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 360 (ΤΕ - ΟΣΤΛΧ)¹⁵¹

(Απόσπασμα) ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΟΥ (ΜΒ)
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ ΤΟΝ ΠΑΡΑΒΑΙΤΗΝ¹⁵²

Συμφωνῶς πρὸς τὴν ἀνωμητον πίστιν τῶν Χριστιανῶν, ἣ ὅπου αὐτὸς ἐκλήροδοτήθη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ὁμολογῶ καὶ παραδεχομαι ὅτι πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν Πατέρα, Παντοκράτορα (Πιστεύω δε ὡς) Θεὸν τοῦ Πατέρα Θεὸν τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου ὡς ἕνα διῃς Θεὸν προσκυνῶ καὶ δοξάζω τὰ τρία (θεῖα πρόσωπα).

- 5 Ὁμολογῶ δὲ καὶ τὴν ἐνσαρκίαν Οἰκονομίαν τοῦ Υἱοῦ, καθὼς καὶ ὅτι ἡ κατὰ σὰρκα τεκούσα Αὐτὸν ἁγία Μαρία εἶναι Θεοτοκος.

- Επισὴς δέχομαι καὶ τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους Προφήτας καὶ Μαρτυράς καὶ ἐπικαλοῦμαι αὐτοὺς κατὰ τὰς ἱκεσίας πρὸς τὸν Θεὸν ἵνα δι' αὐτῶν, δηλ. διὰ τῆς μεσιτείας τῶν γινῇ εἰς ἐμὲ ὁ φιλιθρῶπος Θεὸς Δεῶς, καὶ
10 μοι γινῇ καὶ μοῦ δοθῇ συγχώρησις τῶν ἁμαρτιῶν μου. Διὰ τοῦτο τιμῶ καὶ προσκυνῶ τὰς μορφὰς τῶν εἰκόνων τῶν ἐπεδὴ μᾶς παρεδόθησαν ἀπὸ τοῦς ἁγίοις Ἀποστόλους κατὰ τρόπον ὅπως ἰδιαιτερόν καὶ δὲν ἀπηγορευθη-
15 σαν, ἀλλὰ ζωγραφίζονται εἰς ὅλας μὰς τὰς Ἐκκλησίας.

¹⁵¹ Ἡ Ἐπιστολὴ αὕτη θεωρεῖται νόθος, καὶ τὸν τίτλον αὐτοῦ περιεχόμενόν της, εἶναι ὑπόθετον. Κατὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴ ἐγγράφη εἰς τὴν ἀποχρῆσιν τοῦ ἱερονομάρχου.

¹⁵² Ἡ ἐπιστολή (361-363) διεδέχθη τὸν Κωνσταντῖνον Ὁ, τῆς ἐκείνου ἡλικίας, τὸν Χρυσόν καὶ ἐπαχθέν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἡγεσίαν τῆς προσηλυτισμένης καὶ ἐκείνου καὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἀποστολῆς.

- Εὐὼ¹ θεοπαῶς ἔχω τῇ, ἐξῆς γινώμην ὁτιδήποτε
 25 καὶ ἀν θεωρηθῇ καθ' ὑπόθεσιν, ὅτι εἶναι ἡ οὐσία τοῦ Πα-
 τρος, αὐτοῦ θα πρέπει ἀπαρραγήτως να θεωρηθῇ, ὅτι
 εἶναι καὶ ἡ τοῦ υἱοῦ. Ἐπομένως ἀν καί τις θα ἔλεγεν
 ὅτι ἡ οὐσία τοῦ Πατρὸς εἶναι φῶς νοητόν, αἰδίο, ἀγεν-
 νητόν, θα πρέπει να παραδεχθῇ, ὅτι καὶ ἡ οὐσία τοῦ Μο-
 νογενεῖος εἶναι φῶς νοητόν, αἰδίο, γεννητόν. Φρονῶ δ-
 30 πᾶς ὅτι ἴς τῇ ἀποφύναστί, ἀρκεῖ καλλιτερον ὁ ὅρος
 ἀπαρραγήτως ὁμοίως, παραμορφώσεως. Καὶ πρᾶ-
 γματι. Φρονῶ ὅτι θα ἡδυνάτο να παρατηρηθῇ ὀρθῶς ὅτι,
 παρ' ὅτ' το ἐν φῶς οὐδεμίαν ἔχει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ
 ἥττον διαφορὰν πρὸς ἄλλο φῶς, ὡς δεῖ εἶναι τὸ ἴδιον
 μετὰ τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ διατῆ το καθεῖ ἀποτελεῖ μίαν ἰδίαν
 τῶσαν περὶ γραφὴν, τῆς αὐτῆς οὐσίας εἶναι θεοπαῶς κατὰ
 35 τὴν οὐσίαν εἶναι ἐν ἀκριβῶς καὶ ἀπαρραγήτως ὁμοίον.
 Σε παρακαλῶ λοιπόν, καθοιοῦνδηποτε τρόπον πληροφό-
 ρησε με περὶ οὗτως ἀν θα πρέπει να χρησιμοποιῶμε, εἰς
 τὰς συζητήσεις τὰς ἐννοίας αὐτὰς ἢ να δεχθῶμε, ἄλλας
 ἀνωτέρας. Ὡς σοφὸς δηλαδὴ ἰατρός (ἀφοῦ μάλιστα σοῦ
 ἀπεκάλυψα ὅτι εἶχον εἰς τὴν καρδίαν μου) θεράπευσε τὸ
 ἀρρώστον (ἐκ τῶν ἀποφύων αὐτῶν) καὶ κατοχυρώσε λο-
 γικῶς ὅτι θεωρεῖς ὡς ἀνεπαρκῶς καταχυρωμένων.
 40 Ἀσπάζομαι τοὺς ἀδελφούς σου περιστοὶς ζῶν τὴν
 εὐλαβείαν σου καὶ ἀπειτῶ να ευχαριστῇ καὶ αὐτοὶ μαζί
 σοι, ὑπερ ἐμοῦ να σωθῶ. Ὁ φίλος καὶ Γρηγόριος ἐπρο-
 τίσθη να ἴθι μαζί με τοὺς γονεῖς τοῦ καὶ τώρα εἶναι μαζί
 τῶς. Ἐθελῶ να διατηρηθῇς ὑγιανῶ ὅσον τὸ δυνατόν
 περὶ σωστῶν, ὅτι να μὰς ὠφελῇς καὶ μετὰς εὐχὰς σου
 καὶ μετὰ τὴν σοφίαν σου.

1. Ὡς ἡ ἀποφύναστις τοῦ M B φέρει τὴν ἐννοίαν ἀπὸ τοῦ ὅτι εἶναι ἡ οὐσία τοῦ Πατρὸς καὶ ἡ οὐσία τοῦ υἱοῦ, καὶ ὅτι ἡ οὐσία τοῦ υἱοῦ εἶναι φῶς νοητόν, αἰδίο, ἀγεννητόν. Ἐπομένως ἀν καί τις θα ἔλεγεν ὅτι ἡ οὐσία τοῦ Πατρὸς εἶναι φῶς νοητόν, αἰδίο, ἀγεννητόν, θα πρέπει να παραδεχθῇ, ὅτι καὶ ἡ οὐσία τοῦ Μονογενεῖος εἶναι φῶς νοητόν, αἰδίο, γεννητόν. Φρονῶ δ' ὅτι ἴς τῇ ἀποφύναστί, ἀρκεῖ καλλιτερον ὁ ὅρος ἀπαρραγήτως ὁμοίως, παραμορφώσεως. Καὶ πρᾶγματι. Φρονῶ ὅτι θα ἡδυνάτο να παρατηρηθῇ ὀρθῶς ὅτι, παρ' ὅτ' το ἐν φῶς οὐδεμίαν ἔχει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον διαφορὰν πρὸς ἄλλο φῶς, ὡς δεῖ εἶναι τὸ ἴδιον μετὰ τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ διατῆ το καθεῖ ἀποτελεῖ μίαν ἰδίαν τῶσαν περὶ γραφὴν, τῆς αὐτῆς οὐσίας εἶναι θεοπαῶς κατὰ τὴν οὐσίαν εἶναι ἐν ἀκριβῶς καὶ ἀπαρραγήτως ὁμοίον. Σε παρακαλῶ λοιπόν, καθοιοῦνδηποτε τρόπον πληροφόρησε με περὶ οὗτως ἀν θα πρέπει να χρησιμοποιῶμε, εἰς τὰς συζητήσεις τὰς ἐννοίας αὐτὰς ἢ να δεχθῶμε, ἄλλας ἀνωτέρας. Ὡς σοφὸς δηλαδὴ ἰατρός (ἀφοῦ μάλιστα σοῦ ἀπεκάλυψα ὅτι εἶχον εἰς τὴν καρδίαν μου) θεράπευσε τὸ ἀρρώστον (ἐκ τῶν ἀποφύων αὐτῶν) καὶ κατοχυρώσε λογικῶς ὅτι θεωρεῖς ὡς ἀνεπαρκῶς καταχυρωμένων. Ἀσπάζομαι τοὺς ἀδελφούς σου περιστοὶς ζῶν τὴν εὐλαβείαν σου καὶ ἀπειτῶ να ευχαριστῇ καὶ αὐτοὶ μαζί σοι, ὑπερ ἐμοῦ να σωθῶ. Ὁ φίλος καὶ Γρηγόριος ἐπροτίσθη να ἴθι μαζί με τοὺς γονεῖς τοῦ καὶ τώρα εἶναι μαζί τῶς. Ἐθελῶ να διατηρηθῇς ὑγιανῶ ὅσον τὸ δυνατόν περὶ σωστῶν, ὅτι να μὰς ὠφελῇς καὶ μετὰς εὐχὰς σου καὶ μετὰ τὴν σοφίαν σου.

ποδεκτόν· ὅτ' εἰς καὶ μόνος Θεὸς ὑπάρχει ὁ Πατήρ· ὅ-
πως σχεδὸν καὶ εἰς ἡτοῦ Ἀδάμ ὁ γενάρχης τῶν ἀνθρώ-
πων· καὶ εἶναι ὁ Δαβὶδ ὁ ἀρχηγέτης τοῦ βασιλείου γε-
νοῦς Μονοῦ· τότε θα καταστή βεβίως δυνατόν· να πα-
ραμερῶσθῃ καθεὶ ὑποψία ὅτ' ὑπάρχει καὶ πρὸς μεῖν
15 περὶ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ ἐν γενεῶς ὑπερκείμενον·
ἡ μία ὕλη υποκειμένη· ὅταν ἐφ' ἐκινωσώμεν τὴν ἀρχι-
κήν· ἰδοῦντα τῆς ὑπεριότητος Ἀρχῆς καὶ τὰς ἀποφει-
τὰς τοὺς γενάρχας κατηγορίας· καὶ τὸ ἐκ τῆς μίας Ἀρ-
χῆς προσέλθον· μόνογενὲς Γενεήν.

Μάλιστα φαίνεται ὅτ' αὐτὰ ὁμοιάζουν· ἀρκούντως·
Ὅπως δηλαδὴ δεῖ· εἶναι δυνατόν· να ἀποδοθῇ εἰς τοὺς Ἀ-
δάμ ὁ ὅποιος ἐπλασθῇ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ· καὶ
20 εἰς ἡμᾶς οἱ ὅποιοι ἐγεννηθῶμεν ἀπὸ ἀνθρώπων· ἐν ὑ-
περκείμενον (ἀντερν)· γενεῶς ἄλλ' ὁ Ἰδὼς (ὁ Ἀδὼν)
εἶναι ἡ ἀρχὴ τῶν ἀνθρώπων· οὕτως ἐπίσης δεῖν ὑπαρ-
κεῖν ἡ μία ὕλη (ἀνθήκουσα)· εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς ἡμᾶς ἄλλ' ὁ Ἰ-
δὼς (ὁ Ἀδάμ)· εἶναι θῆσις ὅλων· τῶν ἀνθρώπων· Ἀλλ'
οὕτως εἶναι δυνατόν· να ἰσθῇ (κοιτῇ ὕλη, προσπαργα-
σα τοῦ Δαβὶδ καὶ τοῦ γενεῶς τοῦ προερχομένου· ἐκ τοῦ
Δαβὶδ ἀφοῦ· ἡ ἰδία τερά ἀντηκὴ ἰσοτιμίας τοῦ Δαβὶδ
25 ἀρχίζει ἀπὸ τοῦ Δαβὶδ καὶ ὁ Ἰδὼς ὁ Δαβὶδ εἶναι ἡ θῆ-
σις (ἀφετηρία) ὅλων· τῶν καταγομένων ἐξ αὐτοῦ· Ἐπὶ
ὁμοίως αὐτὰ (τὰ παρ' ὁμοιοῦντα)· εἶναι ἑλλ' πῇ καθ' ὅτι
μεταξὺ ὅλων τῶν ἀνθρώπων ὑπαρχοῦν μερὲς καὶ κοινὰ τη-
μεῖα· μεταξὺ τοὺς παρομοῖα πρὸς ἕκαστον τῶν ἀδελφῶν,
ταύναντιον, προκειμένου περὶ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
δεῖ· ἰσχυρὲς κατὰ τετὸν αὐτὸν ἰσχυρὲς ἐξ ἀποκλήσεως (καὶ ἀ-
πολυτῶς τοῦτο)· ὁ Πατήρ· εἶναι ἡ Ἀρχὴ καὶ ὁ Υἱὸς εἶ-
ναι ἐκ τῆς Ἀρχῆς· Συνεπὼς λοιποὶ δεῖ· ὑπάρχει ἀπο-
30 χωρισμός· μέρους ἀπὸ τοῦ πρώτου εἰς τὸ δεύτερον· ὅ-
πως ἀμφότεροι εἰς τὰ σώματα ἄλλα μία φύσιν· γενεή-
σις (ἀπογεννήσις)· Διότι· δεῖ· κατετήρηθαι τὸ πρόσωπον
τοῦ Πατρὸς· εἰς κατὰ τοῦ ἀπεκλήθη Υἱός· ἄλλα τὸ πρό-
σωπον τοῦ Υἱοῦ προῆλθεν ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ Πατρὸς·
Ἐχομεν ταυτοτητα (οὐσίας) μετὰ ἀφορὰν (προσώπου)
καὶ διαφορὰν (προσώπου) μετὰ ταυτοτητα (ἀπὸ τοῦ οὐ-
σίας)· καὶ κατὰ τοῦτο λέγεται ὅτ' εἶναι ὁ Πατήρ· ἐν τῷ
Υἱῷ καὶ ὁ Υἱὸς ἐν τῷ Πατρὶ· Ἀλλ' ὁμοίως οὔτε ἡ διαφορὰ
(προσώπου) μόνη δύναται· να διαφυλάξῃ τὴν ἀλήθειαν
τῆς υἱότητος· οὔτε πάλιν ἡ ταυτοτης (τῆς οὐσίας) τὸ ἀ-

- χωριστοι και ἀδιαίρετοι τῆς ὑπόστατως ἀλλὰ ἡ καθ' ἑαυτὴν (ὑπόστασις) εἶναι ταυτοχρόνως ἡνωμένη (μετὰ τῆς ἄλλης) και ἀπολυτῶς μία (ἐννοεῖδης). Ἐνὰ το ἴδιον πραγμα κατὰ τοὺς αὐτοὺς τρόποι και κατὰ το διαφορετικὸν κατὰ τοὺς αὐτοὺς τρόποι δια να τραθηζῶμεν ὅλοι το νόημα τῶν λεξεων αἱ ὁποιαὶ δὲν ἐξαρκοῦν, ἀφοῦ ὁ ὁσος ὁ Κύριος μᾶς ἐπικυρώνει τὴν σημασίαν αὐτῆς καθ' ὅτι δια τῆς λεξεως μεζῶν παρσται τοι Πατέρα εἰς σχέσιν ἰσότητος, πρὸς τοὺς Υἱοὺς τοι, δε Υἱοὺς να ἔχη τὴν ἰσότητα πρὸς τοι Πατέρα, ἀλλ' εἰς μιαν ὑποδεεστέραν καταστάσιν. Το το δὲ μᾶς διδάσκει ὅτι πρέπει να νοηθῶμεν τὸν Υἱὸν ὡς ἔν ὁμοιῳ δεσ μεν ἀλλ' ὑποδεεστεροι φῶς χωρὶς να δεχωμεθαι διαφορὰς τὰ εἰς τὴν αἰτή, ἀλλὰ θεωροῦντες τὴν αἰτή, ἴσασιν ὡς κατὰ το ὑπερβαλλον (ἐν τῷ Πατρὶ) και εὐρίσκεται ἐν ὑφείκει ἐν τῷ Υἱῷ. Δὲ θεθετικῶς ἐκεῖνοι οἱ ὁποιοὶ παραδέχονται, ὅτι ἡ οὐσία (Πατὴρ και Υἱὸς) δε ἔχει κοινὰ ταυτότητα φανταστικῶς να λαμβανον και ἀποδιδον εἰς τοὺς Υἱοὺς τὴν (πρὸς τοι Πατέρα) ὁμοίωσιν ὡς ἐν ἐξωτερικόν, γινωσκον πρᾶγμα το ὅποιον συμβαίνει ἀκόμη και εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐκεῖνοι οἱ ὁποιοὶ φθάνου εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν. Θεου Ἐκεῖνοι ὁμοῦ οἱ ὁποῖοι γινωσκον καλῶς ὅτι ἡ «ὁμοίωσις» εἶναι κατὰ το ὅποιον ἀρμοῖζει εἰς τὰ κτισματα συνάπτειν τὸν Υἱὸν πρὸς τοι Πατέρα κατὰ ταυτότητα μεν ἀλλὰ μιαν ταυτότητα (τοῦ Υἱοῦ) καπῶς ὑποδεεστεραν οὕτως ὥστε να μὴ εἶναι ὁ Υἱὸς αὐτὸς οὗτος ὁ Πατήρ ἡ ἔνα μέρος τοῦ Πατρός, πρᾶγματα που ἀποδιδονται καλῶς με τὸν ὅρον «ἄλλος Υἱός». Ἀλλὰ τότε (ὁ Υἱός) εἶναι Θεὸς ὅχι ὅπως Ἐκεῖνος (ὁ Πατήρ) ἀλλ' ἔπε δὴ προήλθεν ἀπὸ Ἐκεῖνον δε εἶναι το πρωτότυπον ἀλλ' ἐκκῶν (τοῦ πρωτοτύπου). Οὗτος (ὁ Υἱός) εἶναι ὁ μωούσιος (πρὸς τοι Πατέρα) ὅλως κατ' ἐξαρῆσιν ἀπὸ ὅλα τὰ ὄντα και κατὰ τρόπον ὅλως ἰδιαιτερον. Δὲν εἶναι ὁμοουσιος ὅπως τα διαφωρα ἄτομα τοῦ αὐτοῦ γένους οὔτε ὅπως τα διαφωρα τμήματα τοῦ αὐτοῦ ὄντος, ἀλλ' ὡς προσελθὼν ἐκ τοῦ ἑνὸς γένους και εἰδους τῆς Θεότητος εἶναι ἐν καὶ μοναδικὸν Γεννημα («ἀπογέννημα») τὸ ὅποιον προήλθεν (ἐγεννηθη) ἀδιαίρετως καὶ ἀσπῶμάτως ὥστε ὁ Γεννητῶρ ἐνῶ ἔμενει εἰς τὴν γεννητικὴν

υποδείξης εἰς τὴν ἀπάντησιν, ὅτι αὐτοὺς θὰ τήρῃσιν εἰς
το ἐξῆς.

- 15 Εἶθε νὰ σὲ ἔχῃμεν πάντοτε ὑγιῆ καὶ εὐθυμον καὶ
προσερχομένον ὑπὲρ ἡμῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 364 (ΤΣΔ CCCCXIV)

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ Ο ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΣ

Πρὸς τοὺς Δεσποτὴν μου τὸν ποθεινότατον ἀδελφόν
Βασιλεῖον, ὁ Απολινάριος Χαιρεῖ ἐν Κυρίῳ.

- Ποῦ ἦμουν ἐγὼ Δέσποτα. Καὶ ποῦ ἦτο ἡ πολυποθη-
τος φωνὴ σου καὶ τὸ σπληθύνον, γραμμα σου. Καὶ
διὰ τί δὲν ἔρχεσαι νὰ με ὑπερασπίσῃς ἢ το λαχόντων
διὰ τί δὲν με ἐνθαρρύνεις ἀπὸ τὰς κακῶν, τῶν παρὰ τοσοῦτον
πολεμῶν. ἔχει ἐκρηγῆ κατὰ τῆς εὐσεβείας καὶ ἐγὼ ὥσπερ
5 νὰ εἰρίσκωμαι εἰς τὸ κέντρον τῆς παρατάξεως³⁶⁴ φανα-
ζῶ πρὸς τοὺς συμμαχητάς μου (ζητῶ, θρηθείαν) λόγῳ
τῆς πιεσέως ἐκ μέρους τῶν ἐχθρῶν. Μαλιστα οὐτε καὶ
γνωρίζομεν πῶς νὰ σὲ ἀναζητήσωμεν, καθ' ὅτι δὲν δε-
νάμεθα νὰ μεθώμεν οὔτε ποὺ εὐρίσκεσαι. Πᾶσα ταῦτα
σε ἀνεζήτησα εἰς τὴν Καππαδοκίαν ἀφοῦ οὕτω μᾶς ἐπλη-
ροφόρουσι ὅσοι σε εἶχον συναντήσειν, τυχαίως εἰς τοὺς Πον-
10 τῶν, ὅτι, δηλαδὴ τοὺς εἶχες ὑποσχεθῆ ὅτι θὰ ἐπανήρχετο
πολυ συντόμως ἀλλ' ὁμῶς δὲ, σε εἶπον ἐκεῖ ὅπου ἦλπι-
ζον. Τώρα λοιπὸν ποὺ ἔμαθα ὅτι ἐξασκολουθεῖς νὰ εὐρί-
σκεσαι εἰς τὴν ἰδίαν περιόχην ἀμεσῶς εἰς ἐκεῖνοι ποὺ
μοῦ το ἀνῆγγελε ἐνεχέρσα καὶ τὸ γράμμα αὐτοῦ. Εὐ-
θὺς δὲ ὥς τὸ λαβῆς μὴ ἀποφυγῇς νὰ με ἀπαντήσῃς με
τὴν σκεψίν ὅτι τάχα καὶ αὐτὸς θὰ ἀποδημῇ³⁶⁵ ὅσον καὶ
σὺ.

- 15 Μαθε λοιπὸν ὅτι κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἦλθοι οἱ
Ἐπισκοποὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ ὅτι ἐκυκλοφόρησαν ἐγκύ-

364 ἢ Ἀπολινάριος ἦτο ὁ ἀδελφὸς τοῦ Βασιλεῖος καὶ ὁ ἐχθρὸς τοῦ Νικηταῆ. Ἐπειδὴ τὸν εἶχε ὁ Βασιλεὺς ἐν ἑαυτῷ, ἐν τῇ περιόχῃ αὐτῇ, ἀνὰ πρὸς τὴν ἐκ τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἀδελφικοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Νικηταῆ ἐπὶ ἐκκλησίᾳ. *Ὁρα στήλ. 267.

ΚΑ.Θ. 12. αι. εποαι σ. φωνός, με τη, άρχαια γραπτήν. Ιαπαδοσαν 12 τισσιν με τας θείας Γραφας όσαν και με τα κε μενα τα όπ. ότ έχου, γραφή ις Η καιαη κατα συμ φωνίαν τών θείων Γραφών. Κα ήτο πραγματ άναγκαία ή επωαληφης τών ιδιω 157 εκείνων δογματων. Ιόρθο δόξως) ήρμηης μένω. έκατα του ότ είχε γινε αρετ κη παρερμηκε α τω. κε μενω τη, όπο αν υπεστή. ζς, ο. άνεκαθε, μεν, φανερως άντιλεγοντες (εις τα όρθοδοξα δο,ματα αρετικου, τωρα δε έμφων ζωιτες δουλιως την (αρετ κη) άντελογισαι των, ύπο το προσχημα (νέας) έρωτηνας 158, τών Γραφών)

Μεταξύ τούτων είναι ή υπ' αϊτών κακοήθης άνατρο-
πη τού «όμοουσιου» με την αίτιολογίαν ότι έπ' ουδέν.
λόγω πρέπει να νοήται με βάση τας έλληνικας άρχή-
σε ς — καθώς και εις τήν θεσιν τού όρου «όμοουσιος»
είσαγωγή τού όρου «όμοος», ώς προς τήν ούσια. Καί
τοιοτο θεβάζως έγαλκευθη υπ' αϊτών διά χρησιμοποήσε-

[illegible]
$$\text{Bsp: } f(x) = \frac{1}{2}x^2 - 3x + 4 \quad f'(x) = x - 3 \quad f''(x) = 1$$
[illegible]

1918. Ημερ. 0 - 12.00, 12.00 - 13.00, 13.00 - 14.00, 14.00 - 15.00, 15.00 - 16.00, 16.00 - 17.00, 17.00 - 18.00, 18.00 - 19.00, 19.00 - 20.00, 20.00 - 21.00, 21.00 - 22.00, 22.00 - 23.00, 23.00 - 24.00, 24.00 - 25.00, 25.00 - 26.00, 26.00 - 27.00, 27.00 - 28.00, 28.00 - 29.00, 29.00 - 30.00, 30.00 - 31.00, 31.00 - 32.00, 32.00 - 33.00, 33.00 - 34.00, 34.00 - 35.00, 35.00 - 36.00, 36.00 - 37.00, 37.00 - 38.00, 38.00 - 39.00, 39.00 - 40.00, 40.00 - 41.00, 41.00 - 42.00, 42.00 - 43.00, 43.00 - 44.00, 44.00 - 45.00, 45.00 - 46.00, 46.00 - 47.00, 47.00 - 48.00, 48.00 - 49.00, 49.00 - 50.00, 50.00 - 51.00, 51.00 - 52.00, 52.00 - 53.00, 53.00 - 54.00, 54.00 - 55.00, 55.00 - 56.00, 56.00 - 57.00, 57.00 - 58.00, 58.00 - 59.00, 59.00 - 60.00, 60.00 - 61.00, 61.00 - 62.00, 62.00 - 63.00, 63.00 - 64.00, 64.00 - 65.00, 65.00 - 66.00, 66.00 - 67.00, 67.00 - 68.00, 68.00 - 69.00, 69.00 - 70.00, 70.00 - 71.00, 71.00 - 72.00, 72.00 - 73.00, 73.00 - 74.00, 74.00 - 75.00, 75.00 - 76.00, 76.00 - 77.00, 77.00 - 78.00, 78.00 - 79.00, 79.00 - 80.00, 80.00 - 81.00, 81.00 - 82.00, 82.00 - 83.00, 83.00 - 84.00, 84.00 - 85.00, 85.00 - 86.00, 86.00 - 87.00, 87.00 - 88.00, 88.00 - 89.00, 89.00 - 90.00, 90.00 - 91.00, 91.00 - 92.00, 92.00 - 93.00, 93.00 - 94.00, 94.00 - 95.00, 95.00 - 96.00, 96.00 - 97.00, 97.00 - 98.00, 98.00 - 99.00, 99.00 - 100.00, 100.00 - 101.00, 101.00 - 102.00, 102.00 - 103.00, 103.00 - 104.00, 104.00 - 105.00, 105.00 - 106.00, 106.00 - 107.00, 107.00 - 108.00, 108.00 - 109.00, 109.00 - 110.00, 110.00 - 111.00, 111.00 - 112.00, 112.00 - 113.00, 113.00 - 114.00, 114.00 - 115.00, 115.00 - 116.00, 116.00 - 117.00, 117.00 - 118.00, 118.00 - 119.00, 119.00 - 120.00, 120.00 - 121.00, 121.00 - 122.00, 122.00 - 123.00, 123.00 - 124.00, 124.00 - 125.00, 125.00 - 126.00, 126.00 - 127.00, 127.00 - 128.00, 128.00 - 129.00, 129.00 - 130.00, 130.00 - 131.00, 131.00 - 132.00, 132.00 - 133.00, 133.00 - 134.00, 134.00 - 135.00, 135.00 - 136.00, 136.00 - 137.00, 137.00 - 138.00, 138.00 - 139.00, 139.00 - 140.00, 140.00 - 141.00, 141.00 - 142.00, 142.00 - 143.00, 143.00 - 144.00, 144.00 - 145.00, 145.00 - 146.00, 146.00 - 147.00, 147.00 - 148.00, 148.00 - 149.00, 149.00 - 150.00, 150.00 - 151.00, 151.00 - 152.00, 152.00 - 153.00, 153.00 - 154.00, 154.00 - 155.00, 155.00 - 156.00, 156.00 - 157.00, 157.00 - 158.00, 158.00 - 159.00, 159.00 - 160.00, 160.00 - 161.00, 161.00 - 162.00, 162.00 - 163.00, 163.00 - 164.00, 164.00 - 165.00, 165.00 - 166.00, 166.00 - 167.00, 167.00 - 168.00, 168.00 - 169.00, 169.00 - 170.00, 170.00 - 171.00, 171.00 - 172.00, 172.00 - 173.00, 173.00 - 174.00, 174.00 - 175.00, 175.00 - 176.00, 176.00 - 177.00, 177.00 - 178.00, 178.00 - 179.00, 179.00 - 180.00, 180.00 - 181.00, 181.00 - 182.00, 182.00 - 183.00, 183.00 - 184.00, 184.00 - 185.00, 185.00 - 186.00, 186.00 - 187.00, 187.00 - 188.00, 188.00 - 189.00, 189.00 - 190.00, 190.00 - 191.00, 191.00 - 192.00, 192.00 - 193.00, 193.00 - 194.00, 194.00 - 195.00, 195.00 - 196.00, 196.00 - 197.00, 197.00 - 198.00, 198.00 - 199.00, 199.00 - 200.00, 200.00 - 201.00, 201.00 - 202.00, 202.00 - 203.00, 203.00 - 204.00, 204.00 - 205.00, 205.00 - 206.00, 206.00 - 207.00, 207.00 - 208.00, 208.00 - 209.00, 209.00 - 210.00, 210.00 - 211.00, 211.00 - 212.00, 212.00 - 213.00, 213.00 - 214.00, 214.00 - 215.00, 215.00 - 216.00, 216.00 - 217.00, 217.00 - 218.00, 218.00 - 219.00, 219.00 - 220.00, 220.00 - 221.00, 221.00 - 222.00, 222.00 - 223.00, 223.00 - 224.00, 224.00 - 225.00, 225.00 - 226.00, 226.00 - 227.00, 227.00 - 228.00, 228.00 - 229.00, 229.00 - 230.00, 230.00 - 231.00, 231.00 - 232.00, 232.00 - 233.00, 233.00 - 234.00, 234.00 - 235.00, 235.00 - 236.00, 236.00 - 237.00, 237.00 - 238.00, 238.00 - 239.00, 239.00 - 240.00, 240.00 - 241.00, 241.00 - 242.00, 242.00 - 243.00, 243.00 - 244.00, 244.00 - 245.00, 245.00 - 246.00, 246.00 - 247.00, 247.00 - 248.00, 248.00 - 249.00, 249.00 - 250.00, 250.00 - 251.00, 251.00 - 252.00, 252.00 - 253.00, 253.00 - 254.00, 254.00 - 255.00, 255.00 - 256.00, 256.00 - 257.00, 257.00 - 258.00, 258.00 - 259.00, 259.00 - 260.00, 260.00 - 261.00, 261.00 - 262.00, 262.00 - 263.00, 263.00 - 264.00, 264.00 - 265.00, 265.00 - 266.00, 266.00 - 267.00, 267.00 - 268.00, 268.00 - 269.00, 269.00 - 270.00, 270.00 - 271.00, 271.00 - 272.00, 272.00 - 273.00, 273.00 - 274.00, 274.00 - 275.00, 275.00 - 276.00, 276.00 - 277.00, 277.00

369 Ἦτο δὲ ἀνεφόρου κατηγορία· ἡ δὲ ἑλληνικὴ φιλοσοφία

25 ως κοινὸν ὄνομα τὸν ἄλλο πο κακοβοῦλοι καὶ αἵρε-
 κην ἐκινῶσαι ἐπὶ δὴ δῆθεν ἡ ὁμοιότης εἶτα. Διότι τῶν
 ἐν αἵρεσι καὶ ὅχι τῶν οὐσιωδῶν. Οὕτω λοιποὶ κατέ-
 ληφθη εἰς τὸ συμπεριλαμβάνειν πρὸς τὰ νοήματα καὶ τὰ
 ἐξωκοινωνήθη ὅπως οὐκ ὀφείλει ὁ ἀνδρῶν (τοὶ βασιλεύς)
 πρὸς τοὺς (ὅτι τοὺς) Βασιλεῖς.

30 Ἀλλὰ ἀκριβῶς εἰς ἀντικρούσιν αὐτῶν (τῶν αἵρε-
 κῶν, δοξαστῶν) καὶ ὡς γνωρίζοντες καὶ ἀγαπῶντες
 τὴν ὀρθοδόξον πίστεν (το εὐαγγέλιον) ἀντετάξαν γραπτῶς
 δὲ ὁ ὁρὸς ἀποκρίσεως σημαίνει ὅχι ὅμοιος πρὸς τοὺς
 Θεοὺς, ἀλλὰ Θεὸς ὥστε νὰ εἶναι ἡ Γέννησις γνησίαν καὶ
 τῆς αὐτῆς οὐσίαν πρὸς τὸν Γεννησαντα. Συμπεριελήφθη
 δὲ (εἰς τὴν ὀρθοδόξον ἐκθεσιν) καὶ πρότασις περὶ τοῦ Ἀ-
 γίου Πνεύματος ὅτι δηλαδὴ ὑπὸ τῶν Πατέρων τῆς (Νι-
 καίας) τήσασθαι εἰς τὴν αὐτὴν πίστιν πρὸς τοὺς Θεοὺς (Πα-
 τέρας) καὶ τὸν Υἱὸν διότι εἶναι εἰς τὴν αὐτὴν Θεοτητα.

Ποιὸς ὅμως ἄλλος θα ἦτο φυσικοὶ νὰ μετέχη αὐτῆς
 τῆς ὀρθοδόξου, δακρυρρέως ὅσον καὶ ὁ πλήρης ζήλος με-
 τατὰ τῶν δεσποτῶν μαρτυροῦμαι. Ὁ ὁποῖος ἐπίσης οὔτε
 ὁ ἰδιὸς γράφει, οὔτε παρὰ, ἔλαβε τιποτέ ἀπολυτως.

Ἐγγίστε, δεσποτα ποθεινότετε.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 365 (ΤΣΕ — CCCLXV) 11

Ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΝΔΟΞΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΘΕΟΔΟΣΙΟΝ

5 Συμφορά εὐρήκε τὴν χώραν μας, ὅχι λόγῳ ἀσθενεί-
 ας σωματικῆς ἀλλὰ λόγῳ πλημμύρας ὑδάτων. Πόθεν
 καὶ πῶς θα το ἀναφέρω. Εἰς τὴν πλησίον μας λίμνην ἔ-
 πεσε πολὺ χιόνι. Πρὶν ὅμως ἀκόμη παγωσὴ καὶ γὰρ
 κρυστάλλος ἔπτευσεν θερμὸς ἀνέμος καὶ συγχρόνως κα-
 τεκλήσκειν αὐτὴν θροχὴ ἀπὸ τῶν ὑδάτων. Ἀφοῦ λοιπὸν ἔ-
 λειώσαν τὰ παγωμένα ὑδάτα ἐδημιουργήθη ἀφαντά-
 στως μεγάλη πλημμύρα καὶ ροὴ ὑδάτων, τὰ ὅποια ἠνώ-
 νοντο μετὰ τὸν ἀεῖρον ποταμὸν τὸν Ἀλφειὸν, ὁ ὁποῖος εἶ-
 ναι παραρρῶν χειμάρρος, θέσμιον καθ' ὑπερβολὴν ἀπέ-
 ριγραπτον.

10 Αυτός ο γετονικός μας ποταμός πηγάζει από την χώραν τῶν Ἀρμενίων καὶ ἐκβαλλεῖ εἰς τὴν περρωτατὴν λίμνην. τῆς Σεβαστείας εἰς τὴν ὅπου ἀνίσταται ἐφύσηξε ὁ φοβερός βορρᾶς ἐνεσφηνώθησαν οὐ φερωνύμοι καὶ γενναῖοι Ἰεσσαρᾶκοντα **στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ**

15 Ἀπο ἐκεῖ (ἀνέξαι με μεγάλες ὁπότε τὴν ἀλήθειαν λεγῶ) αὐτός (ὁ ποταμός) μᾶς περικυκλῶει ὥσπερ ἔν φοβερὸν ἐχθρὸν καὶ ἐθιόν, μᾶς ἐμπτεῖ οὐχ ὀλίγοι φοβεοὶ. Καὶ πριγκυατὶ ἐπεδῆ ποτε μεχρὶ τῶρι καθ' ὁσὸν δῆ ποτε τρόπον ἢ χρόνον δὲν εἶναι διασπαστός μετὰ πόδα δὲν ἐπὶ τρεπτεῖ εἰς τὰς ἀναγκασίας εἰς ἡμᾶς καὶ χρησίμους περὶ ὧν νὰ διασκομίζωμεν (μέσω αὐτοῦ) τὰ ἐμπορεύματα τραγυματᾶ μας. Ἐννοῶ τὰς γῶρας τῶν Γαλατῶν, τῶν Παφλαγονίων καὶ τοῦ Ἑλλησποῦτος, δὲ τῶν ὁποίων καὶ ἀπὸ τὰς ὁποίας προσπορίζομεθα τὰ ἀπαρατήτα τροφίμα καὶ 20 κερμαὶς ἢ ἐπιπλεῖα τοῦ ἀρτοῦ ἢ τριγυρω μᾶς γινώρται εἶναι πολὺ φιλικά ὥστε νὰ ἀποκλείεται τοσούτ' ἀπὸ τὰς κληρονομίας σιθῆκας ὅσαι καὶ ἀπὸ τὴν ὁρμὴν τῶν ἀστραπῶν, τῶν θρονιῶν καὶ τῆς χαλαΐης αἱ ὁποῖαι δαμάζουν τὰ ρεῖθρα (τῆς λίμνης καὶ τοῦ ποταμοῦ). Ἐξ ἁλλοῦ οὐχ ὀλίγοι ἀπέλειπεν χωρὶς μᾶς κα' ἡ ὑπεροψία τῆς ἐντοπίου σιμφορίας τοῦ Ἀγγεοῦ.

25 Δεξέου λοιποὶ τὰς ἰκεσίας καὶ μεγαλειότατε καὶ θέλησε νὰ εὐεργετήσῃς τὴν τετελεῆσθαι χώραν οὕτως ὥστε μὲ τὸ νὰ κατασχευάσῃς εἰς αὐτοὺς πολλὰς γεφυράς πρὸς ὁδοῦσιν ἀποδείξῃς αὐτοῖς μάλιστα Εὐρυθραν (βασιλεύσαντι) δηλαδὴ πρὸς τοὺς εἰς τοὺς ὁδοπάρους Πριγκυατὶ, ὁ Κύριος συμποισῇς τοῖς πολυστενακτοῖς θύοι τῶν Ἰουδαίων ἐδόκησε νὰ διαιτηθῶν οἱ τοὶ νὰ βαδίσουν χωρὶς νὰ θρεξοῦν ποδας ὡς διαίτηρας εἰς τὴν Εὐρυθραν ἀφού τοὺς ἐδωκεν ἐπικεφαλῇς τοῖς Μωυσοῦν. Πολλὰ δὲ ὑπῆρχαν τὰ ἐκ τοῦ ποταμοῦ παθήματα μᾶς. Οὕτως εἰς μὲν τοὺς ἀνθρώπους ἀπέβη καταστροφή ἐνῶ ἔνεκα τῆς πλημμερίας τοῦ καὶ τῆς καταστροφῆς ὅλης τῆς γλῶσσης ἀλλὰ καὶ τῆς καλωπείας τῆς καλλιερνησμοῦ γῆς ἐκ τῆς ἰλυσος (λασπῆς) κατ' ἀνάγκην ὑποφέρουσιν ἐκ πείνης οἱ χρησιμοποιοῦμενοι δι' ἄροσιν βοεὶς καὶ ὅλα τὰ ὑποζύγια τῆς κύκλῳ περιοχῆς.

35 Ἄλλ' ἐάν θεθαίως ἦτο κάποιος ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἡδίκηει ἕνα ἄλλον ἄνθρωπον δεινὸν θὰ ἐπαυάμην νὰ καταφεύγωμεν εἰς τὰ δικαστήρια. Ὅμως τ' ἂν ἐπρεπε νὰ κάμῃ κανεὶς μὲ τὸν μεγίστον αὐτὸν ποταμὸν ὁ ὁποῖος δὲν

ὅσοι κολεῖ εἰς νόμους. Λοιπὸν εἰς σε πρέπει ν' ἀπευθυνώ-
μαι τὰς κεσίας μας μεγαλεσιπάρτε ὁ ὅποιος δουλεύει ἐν
μιά σκευή χρονὸν νὰ σταματήσῃς (αὐτοὶ) τὸν κινδύ-
νον τὸν ὅποιον ἀντιμετωπίζουν οἱ ὁδοιποροί.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 366 (ΤΞΣ — ΟΟΣΛΧΝΙ)

Ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΟΝΑΧΟΝ
ΟΥΡΒΙΚΙΟΝ ΠΕΡΙ ΕΓΚΡΑΤΕΙΑΣ

Καλῶς ἑπράξεις καὶ μοῦ ἔθεσες σαφὴ ὅρια (εἰς τὸ
θέμα), ὥστε νὰ μὴ ἐξετάσωμεν (θεωρητικῶς) μόνον τὴν
ἐγκράτειαν, ἀλλὰ καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εἶναι δὲ ὁ καρ-
πὸς αὐτῆς ἡ μέθεξις τοῦ Θεοῦ.

Πραγματι, ἡ ἀφθαρσία εἶναι μέθεξις Θεοῦ ὅπως ἀ-
κριβῶς ἡ φθορά εἶναι μέθεξις ζωῆς (ὕλης). Διότι ἡ
ἐγκράτεια εἶναι ἀνῆσις τοῦ σώματος καὶ ὁμολογία (πί-
στεως) πρὸς τὸν Θεόν.

Ὡσὸν νὰ εἶχεν ὡς σῶμα τῆς τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ
ἐξέρχεται ἀπὸ καθέ τι τὸ θνητὸν καὶ κάμνει τὸν ἀνθρώ-
πον νὰ ἐκωνετα μετὰ τὸν Θεόν, χωρὶς νὰ ἔχη ζῆλον ἢ φθόν-
ον. Διότι κάθε ἀνθρώπος που ἀγαπᾷ σῶμα προκαλεῖ τὸν
φθόνον κάποιου ἄλλου ἐνῷ αὐτὸς που δὲν εἰσηγαγεν εἰς
τὴν καρδίαν του τὴν νόσον τῆς φθορᾶς εἶναι πολὺ ἰσχυ-
ρὸς πλέον εἰς κάθε κόπον ἔστω καὶ ἂν κατα τὸ σῶμα
εἶναι νεκρὸς καὶ ζῇ διὰ τῆς ἀφθαρσίας.

Μάλιστα προσωπικῶς μελετῶν καὶ πράγματα με-
πολλὴν προσοχὴν σχηματίζω τὴν γνώμην δι' ἐγκράτειαν
εἶναι (αὐτὸς αὐτός) ὁ Θεός, καθ' ὅσον Οὗτος δὲν ἐπιθυ-
μεῖ τίποτε, ἀλλὰ τὰ ἔχει, ὅλα ἐντός Του, καὶ δὲν ὀρέγε-
ται τίποτε, οὔτε ἔχει κάποιο πάθος μήτε εἰς τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς μήτε εἰς τὰ ὦτα ἀλλ' ὡς ἀνεκδοῆς εἶναι ἀπολυτῶς
τελέρης (αὐταρκτης).

Ἡ ἐπιθυμία εἶναι ἡ νόσος τῆς ψυχῆς, ἐνῷ ἡ ὑγεία τῆς
εἶναι ἡ ἐγκράτεια. Ὅμως τὴν ἐγκράτειαν δὲν πρέπει νὰ
τὴν βλέπωμεν ὑπὸ μιαν μορφήν ὅπως π.χ. εἰς διττὰ ἀφο-
ρᾷ τὰ ἀφροδίσια, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα, ὅσα κακῶς
ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ ἐπειδὴ δὲν ἀρκεῖται εἰς τὰ ἀπαραίτητα.
Οὕτως ὁ φθόνος γίνεται διὰ τὸν χρυσὸν καὶ μύρια ἄλλα
ἀδικήματα ἐξ αἰτίας ἄλλων ἐπιθυμιῶν.

20 Ἐπισθης ἐγκράτεια ἴσται, καὶ τὸ πρὸς μεθεὶν κενεὸς ὅπως καὶ τὸ ναυμὴ φθαρῇ μετὰ ἡμετέρας ἐκ πωλικῆς γῆς. Ἐγκράτεια εἶσι καὶ τὸ αἰετοῦ τῆς κατὰ τὸ σῶμα τῆς καθὼς καὶ τὸ αἰκίαν ἀρχὴ καὶ ἀποκροῖη) τοὺς πωλητοὺς τοῦ λογιζομένου. Ἀλλὰ τὸ πωλὶς φθαρῇ μετὰ σκεψίς ἢ ὅποια δὲν ἦτο οὐτε ἀνασθῆναι ἀληθινή δὲν ἐπαρῆς τὴν φλὴν καὶ δὲν δεῖται εἰς μερὴ τὴν κερδίων με ἀποτέλεσμα να ἀσθονῆται εἰς πᾶσα μάλιστα.

25 Τελικὸν δὲ ἡ ἐγκράτεια ὅπως ἀποκροῖται ἐκ θεοῦ καὶ καθ' ὅτι ταυτοχρόνως θεοῦ καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ καὶ τῇ δικαιοσύνῃ διδιδασκεῖται μόνον τὴν ἀγνοῖαν καὶ νηφαλιότητα ἀλλὰ τὰς διδασκεί.

Ἡ ἐγκράτεια εἶσι, χάρις τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἰησοῦς ἐφανερωθῇ ὡς ἐγκράτεια ἔφη καὶ διὰ τὴν ξηραν καὶ διὰ τὴν θαλάσσιαν ἐπὶ τῇ ἐκ τῆς θαλάσσης. Ὁ τὸς οἷον ἡ ξηρα τὸν εἶχεν ἐπὶ τῆς ὡς θαλάσσης οὐτε ταπεινὴ ἀλλὰ ὅπως ἐπαρῆς ἐπὶ τὴν θαλάσσιαν ἐπὶ καὶ διὰ τὴν γῆν δὲν ἦτο βάρος.

1) Σύνεπας ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς φθορᾶς προέρχεται ὁ θάνατος ἐν ἡ ἀντιθετῶς ἐκ τῆς ἀφθαρτικῆς προέρχεται ἡ ἀθανασία. Ἄρα ὁ Ἰησοῦς ἐφανερωθῇ καὶ ἐπραγματοποιεῖ τὴν Θεότητα (τοῦ) διὰ τὴν θνητότητα. Οἷον ἐπὶ τῇ καὶ ἐπὶ τῇ κατὰ τὸν τρόπον ἰδιόζοντα χωρὶς να ἀποβάλλῃ τὰς τροφάς.³⁷¹

Ἰσοῦς μεγαλὴ (καὶ ὑπερφυσική) δύναμις ἦτο εἰς Αὐτὸν ἡ ἐγκράτεια ὥστε να μὴ δυνατὰ να φθαρῇ ἐντὸς Του ἡ τροφή, ἐπεὶ δὲ Αὐτὸς δὲν εἶχε τὴν φθορὰν.

35 Ἐάν λοπὸν ἵπαρχος εἰς ἡμᾶς ἡ ἐγκράτεια ἔστω καὶ εἰς πολὺ μικρὸν ποσόν εἰ μεθ' ἀνωτεροῦ ἀπὸ ὅλα Ἀντιθέτως, ἔχομεν διδασκῆναι διὰ τὴν ἀσθονῆ καὶ οἱ ἀγγελοὶ ὅταν ἐγένωντο ἀκράτεις, κατεκρημνίσθησαν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ αἰτίας τῆς (κακῆς) ἐπιθυμίας (τῶν). Δηλαδή κατεβίβασθησαν δὲν κατεβίβασαν μόνον (ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ). Ἀλλὰ ἄρα γε τι (μεγαλύτερον κακόν) θα ἐκσῶναι ἐκεῖ αὐτὴ ἡ νόσος (τῆς ἀκράτειας) ἐάν δὲν ἐπὶ τῇ ἐκεί κατὰ τὴν ἀνωτεροῦ ὀφθαλμὸς. Διὰ τοῦτο εἶπον διὰ ἐάν ἐγινωμεν ἐγ

- 40 κράτειαν ἔστω καὶ ὅλ' ὅν κα' δέν ἀγαπήσωμεν τοὺ πα-
 ρόντα θ-όν ἀλλὰ τοὺς ἀνωτέρως (κα' μέλλοντας) αἰώνας.
 θὰ φθίσωμεν ἐκεῖ κατ' ἄρ' ὅπου ἀνιψωνομεν τοὺς κτῶν
 (ἀπ' ἐδῶ) Διό θεωρεῖται ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁφθαλμός, ὁ
 ὁποῖος δύναται ἰα ἰδῆ τα ἀφανῆ Ἄλλωστε λέγει τὸ
 ρητόν «νοῦς ὄρα καὶ νοῦς ἀκούει»
- Λοιπὸν σὺ ἔγραψα αὐτὰ τα θεωρουμένα ὀλίγα,
 ἀλλ' εἰς τὴν πραγματικότητά πολλά καθ' ὅτι καθε λέξις
 εἶναι καὶ μία ἔννοια, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶμαι βέβαιος ὅτι
- 45 θὰ τὸ ἀντ'ληφθῇς, ὅταν τα ἀναγνώσῃς.

ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΑΠΑΝΤΑ

ΤΟΜΟΣ 8

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ 269-366

Κείμενον: Y Courtonne

Saint Basile, Lettres, τόμ. III, Paris 1966 σ 139-229
(*Εκδ. «Les Belles Lettres» Budé)

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΕΣΚΟΠΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΣΥΜΒΟΛΑ ΚΩΔΙΚΩΝ

Δι' οσους θα ήθελον νά γνωρίζουν ἢ νά χρησιμοποιήσουν τὸ κάτωθεν τοῦ κειμένου εὐρυσκόμενον κριτικὸν ὑπόμνημα (apparatus) παραθέτομεν πίνακα τῶν κωδικῶν - χειρογράφων μετ' ἐξηγήσεων. Τοῦτον εἶχομεν παραθέσει καὶ εἰς τὸν τόμ. ΙΜΒΑ (σ 40) λόγῳ γενομένου περὶ χειρογράφου παραδόσεως.

V Vatopedinus 72, I αἰ.

P Patmiacus 57, I' αἰ.

B Baroccianus 121, ΙΑ' αἰ.

M Marcianus 61, ΙΑ' αἰ.

L Laurentianus Medicus IV—14, ΙΑ' ἢ ΙΒ' αἰ.

C Parisinus Coislinianus 237, ΙΑ' αἰ.

Τὰ ἐξῆς τρία χειρόγραφα δὲν χρησιμοποιοῦνται ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς ἐκδόσεως τῶν Ἐπιστολῶν, ἀλλὰ δι' ὑποσημείας Ἐπιστολάς, γίνεται δὲ ἐκάστοτε σχετικὴ μνεία.

P Parisinus Suppl. gr. 1020, ΙΑ' αἰ.

Par Parisinus gr. 967, ΙΔ' αἰ.

C Parisinus Suppl. gr. 1021, ΙΓ' αἰ.

Ὅπου δὲ εἰς τὸ apparatus σημειοῦται Maur, ἐννοεῖται ἡ ἐκδοσις τῶν Βενεδικτίνων Garnier—Maran (Mauristes).

CCLXIX

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΜΟΖΥΓΟΝ
ΑΡΙΝΘΑΙΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΗΤΙΚΗ

Ι Τὸ μὲν ἀκόλουθον ἦν καὶ ὀφειλόμενόν σου τῇ διαθέσει
 αὐτοῦς ἡμᾶς παρῆναι καὶ συμπετέχειν τῶν γινομένων
 Οὕτω γάρ ἂν ἐαυτῶν τε τὴν λύπην κατεπραύναμεν καὶ τῇ
 σῇ σεμνότητι τὸ τῆς παρακλήσεως εἰκὸς ἀπεπληρώσαμεν.
 Ἐπεὶ δὲ οὐκέτι μου φέρει τὸ σῶμα τὰς μακροτέρας κινήσεις, 5
 ἐπὶ τὴν διὰ τοῦ γράμματος ἥλθον δμύλιαν, ὡς ἂν μὴ παντά-
 πᾶσι δόξαιμιν ἄλλοτρίως ἔχειν πρὸς τὰ συμβάντα. Τίς μὲν
 οὖν τὸν ἄνδρα ἐκείνον οὐκ ἐστέναιξε, τίς δὲ οὕτω λίθινος
 τὴν καρδίαν ὡς μὴ θερμὸν ἐπ' αὐτῷ ἀφῆναι δάκρυον; Ἐμέ
 δὲ καὶ διαφερόντως κατηφείας ἐπλήρωσε τάς τε ἰδίας περὶ 10
 ἐμέ τιμὰς τοῦ ἀνδρὸς λογιζόμενον καὶ τὴν κοινὴν τῶν
 Ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ προστασίαν. Ἀλλ' ὅμως ἐλογισάμεθα
 ὅτι ἄνθρωπος ὢν καὶ λειτουργήσας τῷ βίῳ τουτῷ τὰ ἐπιβάλ-
 λοντα τοῖς καθήκουσι χρόνοις πάλιν ὑπὸ τοῦ οἰκονομοῦντος
 τὰ ἡμέτερα Θεοῦ προσελήφθη. Ἄ καὶ τὴν σὴν φρόνησιν 15
 ἐνθυμουμένην πρῶτος ἔχειν τὸ συμβῆν παρακαλοῦμεν καί,
 ὡς οἶόντε, μετρίως φέρειν τὴν συμφορὰν. Ἰκανὸς μὲν οὖν
 καὶ ὁ χρόνος μαλάξαι τὴν καρδίαν καὶ τὴν πάροδον δοῦναι
 τοῖς λογισμοῖς. Ἀλλ' ὅμως ὁποῖον ἡμῖν ἐστὶ τὸ ἔγαν σου

CCLXIX. — Titulus πρὸς τὴν ὁμοζυγον ἀρινθαίου παραμυθητικῆ.
 τῇ ὁμοζύγῳ ἀρινθαίου στρατηλάτου παραμυθητικῇ LC

1 1 διαθέσει διανοίᾳ M | 2 ordo ἡμᾶς αὐτοῦς LC | 3 ordo
 ἐαυτῶν τε ἂν M | 4 σῇ σεμνότητι σεμνοτῆ σου LC | 5 ordo τῆς
 παρακλήσεως το LC | εἰκος εἰκῶς M | 6 ἥλθον ἔλθομεν LC
 6-7 παντάπᾶσι πάντῃ LC | 10 β' ας ἰδίως L | 14 ὑπο παρα LC
 16 τὰ συμβῆν ἐπὶ τῷ συμβάντι LCP¹ | 18 prius καὶ om LC
 καρδίαν καρδίαν σου LC | posterius τὴν om. LCP² || 19 ὅμως
 om. VBM.

φιλανδρον και περι παντας χρηστών, μή ποτε έκρότον όφς 10
 σεαυτήν τφ πάθει δι' άπαλότητα ήθών βαθείαν τήν πληγήν
 δεξαμένη τής λιπής Παντοτε μέν ούν χρήσιμον τό τών
 Γραφών διδασκαλιον, μάλιστα δέ επί τών το ουτων καρδών
 Μνήσθητι ταινων τής τοϋ κτίσαντος ήμας άποφάσεως δι'
 ήν πάντες έκ τής γής φυντες παλιν είς γήν υποστρέφομεν 15
 και ούδεις οϋτω μέγας ώστε ζελτιων φανήναι τής δ αλυσεως

2 Καλός μέν ούν και μέγας ό θαυμασιος έκείνος και
 έφάμιλλος τή ρώμη τοϋ σώματος τήν τής ψυχής άρετήν,
 φημί κάγώ, ούμκειουν έχων ύπερβολήν είς έκάτερον, άλλ'
 όμως ανθρωπος και τέθηκεν ως 'Αδάμ, ως 'Αβελ, ως ΝΩε,
 ως 'Αβρααμ, ως Μωσής, ως όν τινα άν είποις τών τής 5
 αϋτης φύσεως μετεχόντων Μή ούν, έπειδή άφηρέθημεν
 αϋτόν, άγανακτώμεν, άλλ', ότι τήν άρχήν συνώκησαμεν,
 χάριν έχωμεν τφ συζευξαντι Το μέν γάρ στερηθηναι άνδρός
 κοινόν σοι πρός τας άλλας γυναίκας, έπι δε τοιαυτη συνο-
 κήσει ούκ οίμαι άλλην γυναικών τά ίσα έχειν σεμνόνεσθαι, 10
 "Εν γάρ τφ όντι υπόδειγμα τής ανθρωπειας φύσεως τόν
 άνδρα έκείνον ό δημιουργήσας ήμας έκτισεν, ώστε πάντες
 μέν οφθαλμοί πρός αϋτόν έφεροντο, πάσα δέ γλώσσα τά κατ'
 αϋτόν διεξήκει, γραφείς δέ και πλάσται τής όξίας άπει-
 πάναντο, Ιστορικοί δέ άνδρες τά κατ' τους πολέμους άνδρα- 15
 γαθήματα διηγουμενοι πρός τήν τών μυθών έκπίπτουσιν
 άπιστίαν "Οθεν ούδέ πιστευειν ήνεύχοντο οί πολλοί τή
 φήμη τήν σκυθρωπήν έκεινην άγγελίαν περιαγουση ούδέ
 καταδέχεσθαι όλως ότι τέθηκεν 'Αρινθαίος. 'Αλλ' όμως

20 παντας πάντα VLC 21 σεαυτήν σεαυτήν LC || άπαλότητα :
 άπλοτητα MLC 23 διδασκαλιον διδασκαλειον VC, 25 ήν ής
 LC || έα οι εκ LC || τής οση P || φόντες φόντες LC || γήν τήν
 γήν LC || 26 βελτιων βέλτιον LC.

2 1 ό ός P || θαυμασιος θαυμαστος LC || 3 έκάτερον. -ρα LC
 4 ως άδελ οση L || 5 τινα τι B || είποις είπης LC || 6 μετεχόν-
 των μετасχόντων LCP¹ || 7 συνώκησαμεν συνώκησαμεν αϋτφ LC
 8 έχωμεν, έχομεν M || 12 δημιουργήσας ... έτίσταιν· κτίσας· έδη-
 μιούργησεν LC 14 διεξήκει διεξίτη M 17 ήνεύχοντο : ηνέσχοντο L.

πέπονθεν α καὶ οὐρανῷ καὶ γῇ καὶ ἡλίῳ συμβησεται. Οἴχεται 20
καταλυσας λαμπρῶς μὴ ὑπὸ γήρωος καμφθεῖς, μὴ καθυφείς
τι τῆς περιφανείας μέγας μὲν ἐν τῷ παρόντι βίῳ, μέγας δὲ
ἐν τῷ μελλόντι. μηδὲν ἐκ τῆς παρουσίας λαμπρότητος πρὸς
τὴν ἐλπιζομένην δόξαν ζημιωθείς διὰ τὸ πᾶσαν κηλίδα τῆς 25
ψυχῆς πρὸς αὐταῖς ταῖς ἐξόδοις τοῦ βίου τῷ λουτρῷ τῆς
παλιγγενεσίας ἀποκαθῆρασθαι. Ὡν αὐτὴ πρόξενος αὐτῷ
καὶ συνεργὸς γενομένη μεγίστην ἔχε τὴν παραμυθίαν, καὶ
μετάβες τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν παρόντων ἐπὶ τὴν τῶν μελλόν-
των μέριμναν ὥστε καταξωθῆναι. δι' ἔργων ἀγαθῶν τὸν
ὅμοιον αὐτῷ τῆς ἀναπαύσεως τόπον καταλαβεῖν. Φείδου 30
μητρὸς γηραιᾶς φείδου θυγατρὸς νεαρᾶς α'ς μόνη πρὸς
παραμυθίαν λείπει. Γενοῦ ὑπόδειγμα ἀνδρείας ταῖς λοι-
παῖς γυναῖξι καὶ οὕτω τὸ πάθος μετρήσον ὥς μήτε ἐκβαλεῖν
τῆς καρδίας μήτε καταποθῆναι ὑπὸ τῆς λείψης. Ἐπι πᾶσι
πρὸς τὸν μέγαν τῆς ὑπομονῆς μισθὸν ἀπόδελπον, τὸν παρὰ 35
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ ἀνταποδόσει, τῶν
βεβιωμένων ἡμῖν ἐπηγγελμένον.

CCLXX

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΥΠΕΡ ΑΡΠΑΓΗΣ

Πάνυ λυποῦμαι ὅτι οὐχ εὐρίσκω ὑμᾶς ἐπὶ τοῖς ἀπηγορευ-
μένοις οὔτε ἀγανακτοῦντας οὔτε θυναμένους λογιζέσθαι
ὅτι εἰς αὐτόν τὸν βίον καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀνθρωπίνην παρα-
νομία ἐστὶ καὶ τυραννὶς ἢ γινομένη αὕτη ἄρπαγὴ καὶ ὕβρις

20 ordo ἡλ ῥ καὶ γῆ LC — 21 καμφθεῖς κατακαμφθεῖς LCP² ῥ
καθυφείς -φείς LC — 26 ἀποκαθῆρασθαι καθήρασθαι L — 27 τὴν
παραμυθίαν παραμυθίαν LC — 28 ἐπὶ τὸν ἐπὶ B.

CCLXX — Exstat tantum in VLC. In titulo ἀνεπιγραφος
om V.

ἡ τυραννίς: τυραννία V.

κατὰ τῶν ἐλευθέρων. Οἶδα γάρ ὅτι, εἰ τοιαύτην εἶχετε ὅ
 γνώμην πάντες, οὐδὲν ἐκώλυε πάλαι τοῦ κακοῦ τὴν συνήθειαν
 τοῦδε ἐξελαθῆναι τῆς πατριδος ἡμῶν Ἀνάλαβε τοίνυν ἐπὶ
 τοῦ παρόντος ζῆλον χριστιανοῦ καὶ κινήθητι ἄξιως τοῦ
 ἀδικήματος. Καὶ τὴν μὲν παιδα, ὅπου περ ἂν εὖρης, ἀφελό-
 μενος πάσῃ εὐτονίᾳ ἀποκατάστησον τοῖς γονεῦσι· καὶ αὐτὸν
 δὲ ἐκεῖνον ἐξόρισον τῶν εὐχῶν καὶ ἐκκήρυκτον ποιήσων· καὶ
 τοὺς συνεπιλθόντας αὐτῷ κατὰ τὸ ἥδη προλαβὼν παρ' ἡμῶν
 κήρυγμα τριετίαν πανοικί τῶν εὐχῶν ἐξόρισον. Καὶ τὴν
 κώμην τὴν ὑποδεξαμένην τὴν ἀρπαγείσαν καὶ φυλάξασαν
 ἥτοι ὑπερμαχήσασαν, καὶ αὐτὴν ἔξω τῶν εὐχῶν πανδημεὶ
 ποιήσων, ἵνα μάθωσι πάντες ὡς ὅφιν, ὡς ἄλλο τι θηρίον,
 κοινὸν ἐχθρὸν ἡγουμένοι τὸν ἀρπαγέα, οὕτως ἀποδιώκειν
 αὐτὸν καὶ προίστασθαι τῶν ἀδικουμένων

CCLXXI

ΕΥΣΕΒΙΩ ΕΤΑΙΡΩ ΣΥΣΤΑΤΙΚῃ ΕΠΙ
ΚΥΡΙΑΚῷ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡῷ

Εὐθύς κατὰ πόδας τῆς σῆς ἀναχωρήσεως ἐπιστάς τῇ
 πόλει ὅσον ἠθύμησα διαμαρτῶν σου· τί δεῖ καὶ λέγειν πρὸς
 ἄνδρα οὐ λόγου δεόμενον, ἀλλὰ πείρα εἰδότα τῷ τὰ ὅμοια
 πεπονθέναι, Ὅσου γάρ ἦν ἄξιον ἐμοὶ ἰδεῖν τὸν πάντα ἄρισ-
 τον Εὐσέβιον καὶ περιπτύξασθαι καὶ πρὸς τὴν νεότητα
 πάλιν τῇ μνημῇ ἐπαναλθεῖν καὶ ὑπομνησθῆναι ἡμερῶν ἐκεί-

7 τοῦδε τούτου C ἠνάλαβε ἀνέλαβε L 12 συνεπιλθόντας,
 συνελθόντας V προλαβὼν -βῶν L 17 ἀρπαγεία ἀρπαγα G.

CCLXXI. — In titulo συστατικῇ ἐπὶ κυριακῷ πρεσβυτέρῳ σπ.
 VPBM.

1 κατὰ· καὶ κατὰ C 2 πρὸς καὶ πρὸς M „ 4 ἐμοί· μοι LC „
 6 σπὸς τῇ μνήμῃ καλὴν LC.

νων ἐν αἷς καὶ δωμάτιον ἡμῖν ἐν καὶ ἐστία μία καὶ παιδα
 γωγὰς ὁ αὐτός καὶ ἀνεσις καὶ σπουδὴ καὶ τρυφὴ καὶ
 ἔνδεια καὶ πάντα ἡμῖν ἐξ ἰσοῦ πρὸς ἀλλήλους ὑπῆρχε.
 Πόσου οἶμαι τίθεσθαι με ἄξιον πάντα ταῦτα διὰ τῆς σῆς 10
 συντυχίας ἀναλαθεῖν τῇ μνήμῃ καὶ τὸ βαρὺ τοῦτο γῆρας
 ἀποξυσάμενον νέον δοκεῖν πάλιν ἐκ γέροντος γεγενῆσθαι;
 Ἄλλ' ἐκείνων μὲν με διεφυγεν ἡ ἀπόλαυσις, τὸ δὲ διὰ γράμ-
 ματος ἰδεῖν σου τὴν λογίότητα καὶ τὸν ἐνόντα τρόπον ἑαυτὸν
 παραμυθῆσασθαι οὐκ ἀφηρέθην, τῇ συντυχίᾳ τοῦ αἰδεσιμω- 15
 τάτου Κυριακοῦ τοῦ συμπρεσβυτέρου· ὃν αἰσχύνομαι συνισ-
 τῶν σοι καὶ αἰκεῖον ποιῶν δι' ἑμαυτοῦ, μὴ ποτε δόξω περι-
 εργόν τι ποιεῖν σοι προσάγων τὰ ἰδιά σου καὶ ἐξαιρετα
 Ἄλλ', ἐπειδὴ με δεῖ καὶ μάρτυρα εἶναι τῆς ἀληθείας καὶ
 τοῖς συνημμένοις πνευματικῶς τὰ μέγιστα τῶν ἔμοι προσόν- 20
 των χαρίζεσθαι, τὸ μὲν περὶ τὴν ἱερωσύνην ἀνεπηρέαστον
 τοῦ ἀνδρὸς ἡγοῦμαι καὶ σοι φανερόν εἶναι. βεβαιῶ δὲ ἐγὼ
 οὐδαμῖαν γνωρίζων κατ' αὐτοῦ παρὰ τῶν πᾶσιν ἐπιβαλλόν
 των τὰς χεῖρας τῶν μὴ φοβουμένων τὸν Κύριον ἐπήρειαν
 καίτοιγε, εἴ τι ἐγεγόνει παρ' αὐτῶν, οὐθ' οὕτως ἀνάξιος ἦν 15
 ὁ ἀνὴρ. Οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου βεβαιώσιν τοὺς βαθμοὺς
 μᾶλλον οἷς ἂν προσπολεμῶσιν ἢ ἀφαιρεθῶνται τι τῆς ὑπαρ-
 χούσης αὐτοῖς παρὰ τοῦ Πνεύματος χάριτος. Πλὴν ἄλλ',
 ὅπερ ἔφην, οὐδὲ καταπενοήθη τι τοῦ ἀνδρός. Ὡς οὖν
 πρεσβύτερον ἀνεπηρέαστον καὶ ἡμῖν συνημμένον καὶ πάσης 20
 αἰδοῦς ἄξιον, οὕτω καταξίου αὐτὸν δρᾶν σαυτὸν τε ὠφελεῖν
 καὶ ἡμῖν χαρίζομενος.

7 ordo ἐν ἡμῖν L || 9 καὶ πάντες· πάντα C || 10 πόσου·
 πόσου B || με om B || ἄξιον· ἀξίαν C || ordo ταῦτα πάντα
 LC || 13 δι' om L || 15 τῇ συντυχίᾳ ἢ δι' συντυχία L τῆς συντυ-
 χίας C || 17 αἰκεῖον αἰκεῖων (αἰε) L || 18 om: om L || 21-22
 ordo τοῦ ἀνδρός ἀνεπηρέαστον LC || 23 καίτοιγε· καίτοι L || τι:
 τις VPBM C || ἐγεγονε· γεγονε VPBM || οὐθ' οὐδ' LC || 29 τι
 etiam I² τι VPBM || 31 σαυτὸν· σαυτὸν BC

CCLXXII

ΣΩΦΡΟΝΙΩ ΜΑΓΙΣΤΡΩ

I Ἀπήγγελλέ μοι Ἀκτιακός ὁ διάκονος ὅτι σέ τινες
 ἐλυπησαν καθ' ἡμῶν διαβάλλοντες ἡμᾶς ὡς οὐκ εὐνοϊκῶς
 πρὸς τὴν σὴν διακειμένους σεμνότητι. Ἐγὼ δὲ οὐκ ἔβαν
 μασα εἰ τινὲς εἰσιν ἀνδρὶ τοσοῦτῳ παρεπόμενοι κόλακες
 Πλεφυκασί γάρ πως ταῖς μεγάλαις δυναστείαις αἱ ἀνελευθε- 5
 ροὶ αὐταὶ παραφυσθεαὶ θεραπεῖαι οἷ δια τὸ ἀποραῖν οἰκειοῦ
 ἀγαθοῦ δι' οἷ γνωρισθῶσιν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων κακῶν ἐαυτοὺς
 συνιστῶσι. Καὶ σχεδὸν ὥσπερ ἡ ἐρυσίβη τοῦ σιτου ἐστὶ
 φθορά ἐν αὐτῷ γινομένη τῷ σίτῳ οὕτω καὶ ἡ κολακεία τὴν
 φιλίαν ὀποδυομένη λυμὴ ἐστὶ τῆς φιλίας. Οὐ τοίνυν ἐθαύ- 10
 μασα, ὡς ἔφην εἰ τινες ὥσπερ οἱ κηφῆνες τὰ σμήνη, οὕτως
 αὐτοὶ τὴν λαμπράν σου καὶ θαυμαστήν ἐστὶν περιβο-
 ροῦσιν. Ἀλλ' ἐκεῖνό μοι θαυμαστὸν ἐφάνη καὶ παντελῶς
 παράλογον, τὸ σέ ἀνδρὰ ἐπὶ τῷ βίῳ τοῦ ἡθους μάλιστα
 διαφανῆ ἀνασχεοθαὶ αὐτοῖς ἀμφοτέρας ἀνεῖναι τὰς ἀκοάς 15
 καὶ διαβολὴν κατ' ἐμοῦ παραδεξασθαι, ὃς πολλοὺς ἀγαπήσας
 ἐκ πρώτης ἡλικίας μέχρι τοῦ γήραος τούτου οὐδένα οἶδα εἰς
 φιλίαν τῆς σῆς τελειότητος προτιμήσας. Καὶ γὰρ καὶ εἰ μὴ
 ὁ λόγος ἔπεισε με ἀγαπᾶν τοιοῦτον ὄντα, ἐξήρκει ἡ ἐκ
 παιδὸς συνήθεια προσδεῖσθαι με τῇ ψυχῇ σου. Οἷδας δὲ ὅσον 20
 δύναται πρὸς φιλίαν τὸ ἔθος. Εἰ δὲ οὐδὲν δείκνυμι τῆς
 προαιρεσεως ταύτης ἔξιαν συγγνωθῆ μοι τῇ ἀσθενείᾳ. Καὶ
 γὰρ οὐδέ αὐτὸς ἔργον παρ' ἐμοῦ εἰς ἀπόδειξιν τῆς εὐνοίας

CCLXXII Τίτλιος σωφρονίῳ μαγίστρῳ: τῷ αὐτῷ διὰ διαβο-
 λην ἐαυτοῦ VPBM

I 1 ἀπ' αὐτοῦ ἀκτιανός M 2 ὡς οἱ, B 12 αὐτοὶ, οἱτοὶ LC
 16 παραδεξασθαι ἀναδ. C 17 τριῶν: τῆς πρώτης LC 18 καὶ
 εἰ etiam C³ εἰ LC 20 ὅσον, ὅσα LC

ἐπιζητεῖς ἄλλα προσαρσιν δηλονότι τὰ βελτιστά σοι συνευ-
χομένην Μή γάρ ποτε εἰς τοσοῦτον καταβαίῃ τὰ σα ὥστε 15
τῆς παρὰ τῶν οὕτω σμικρῶν ὁποῖος αὐτός εἰμι εὐεργεσίας
προσδεσθῆναι.

2 Πῶς οὖν ἐμελλον ἐγὼ ὑπεναντίον τι σοι λέγειν ἢ
πράττειν ἐν τοῖς κατὰ Μεμνόνιον πράγμασι. Ταῦτα γάρ
μοι ἀπήγγειλεν ὁ διάκονος Πῶς δὲ τὴν Ὑμητίου εὐπορίαν
προτιμότεραν ἐτιθεμένη τῆς σῆς οἰκίας, ἀνδρὸς οὔτω διαπα-
νδύτος τὴν οὐσίαν, Ἄλλ' οὐκ ἔστι τούτων οὐδὲν ἀληθές 5
οὔτε τι εἶρηται παρ' ἐμοῦ οὔτε πεπρακται ὑπεναντίον.
Ἐκεῖνο δὲ ἴσως ἀφορμὴν ἔδωκε τοῖς τὰ ψευδῆ λέγουσι τὸ
παρ' ἐμοῦ πρὸς τινας τῶν θορυβουσίων λεχθέν ὅτι « Εἰ
μὲν προήρηται εἰς ἔργον ἀγαγεῖν τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ὁ
ἄνθρωπος κἂν θορυβήσῃτε ὑμεῖς κἂν μὴ γενήσεται πάντως 10
καὶ λαλοῦντων ὁμῶν καὶ σιωπῶντων οὐδὲν ἦττον τὰ σπου-
δαζόμενα Εἰ δὲ μεταδεβουλευται μὴ παρασυρῇτε τὸ σέμνον
ὄνομα τοῦ φιλοῦ ἡμῶν μηδὲ ἐν προσχήματι δὴ τῆς περὶ τὸν
προσώπτην ἡμῶν σπουδῆς ἑαυτοῖς τι κέρδος ἐντεῦθεν ἐξ-
ῶν ἐπανατείνεσθε φόβον καὶ ἀπεκλὴν καταπράττεσθε » 15
Πρὸς δὲ αὐτὸν ἐκείνον τὸν τὰς διαθήκας γράφοντα οὔτε
δι' ἑαυτοῦ οὔτε δι' ἑτέρου ἐφθεγξάμην ἢ μικρὸν ἢ μεῖζον
περὶ τοῦ πράγματος τούτου.

3 Καὶ τούτοις ἀπιστεῖν οὐκ ὀφείλεις, εἰ μὴ παντελῶς
με ὥς ἀπειγνώσμενον ἡγῇ καὶ καταφρονεῖν με τῆς μεγάλης
ἁμαρτίας τοῦ ψευδοῦς Ἀλλὰ πάνυ ἡμῖν αὐτὸς καὶ τὴν ἐπὶ

24 .- ζητεῖς -τησεῖ, LC 24-25 συνευχομένην συνευχομένην B
25 τοσοῦτον τοῦ L1 26 σμικρῶν μικρῶν B1 C

2 7 ὑμητίου ὑμητίου P ὑμητίου L 4 οἰκίας οἰκιστοῦ L P
9 προήρηται προήρηται LC 12 μεταδεβουλεύεται με ἀδύναμι-
σιν L1 13 σέμνον σιμνοτάτον LC 13 ὅγ
δηθεν M1 CP3 14 τῶν ὁμῶν L 15 ἐπανατείνεσθε -θεαί M
καταπράττεσθε B1 M1 17 ὁδο μεῖζον ἢ μικρὸν M

3 2 ὥς οἷον C ἀπειγνώσμενον ἀπειγνώσμενον εἰσεῖ LCP3
καταφρονεῖν καταφρονῶσι L 3 ὑπερτεταται με οἷον L1 C 1 τῆς
οἷον L.

τῷ πράγματι. τουτῷ ὑπόνοιαν ἔφευ καὶ τοῦ λοιποῦ πάσης
 διαβολῆς ὑψηλοτέραν ποιοῦ τὴν ἐμὴν περὶ σέ διάθεσιν τὸν 5
 Ἀλέξανδρον μιμουμένος ὃς ἐπιστολὴν κατὰ τοῦ ἱατροῦ
 δεξιόμενος ὡς ἐπιβουλευόντος ἐπειδὴ ἔτυχεν ἐν αὐτῷ τῷ
 καιρῷ φάρμακον λαβὼν ὥστε πίνειν τοσοῦτον ἀπέσχε πισ-
 τεῦσαι τῷ διαβάλλοντι ὥστε ὁμοῦ τε τὴν ἐπιστολὴν ἀνεγί-
 νωσκε καὶ τὸ φάρμακον ἔπινεν. Οὐδενὸς γὰρ τῶν ἐπὶ φιλικῇ
 γνωρίμων ἀτιμότερον ἑμαυτὸν ἀξίῳ τιθεσθαι. τῷ μῆτε
 ἀλῶναι πατε εἰς φιλιαν ἑξαμαρτων καὶ ἔτι παρὰ τοῦ Θεοῦ
 μου λαβεῖν τὴν ἐντολὴν τῆς ἀγαπῆς ἧς χρεωστὴς εἰμι οὐ
 μόνον κατὰ τὴν κοινὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, ἀλλ' ὅτι καὶ
 ἰδίως εὐεργέτην σε γνωρίζω ἑμαυτοῦ τε καὶ τῆς πατρίδος 15

CCLXXIII

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΠΕΡΙ ΗΡΑ

Ἀκριβῶς πεπεισμένος οὕτως ἡμᾶς ἀγαπᾷν τὴν σὴν τιμιό-
 τητά ὥστε τὰ ἡμῖν διαφέροντα οἰκεία λογίζεσθαι τὸν αἰδε-
 σιμώτατον ἀδελφὸν ἡμῶν Ἥραν δὲ οὐ κατὰ συνήθειάν τινα
 ἀδελφὸν ἡμῶν προσαγορευόμεν ἀλλὰ κατὰ ἀκριβεστάτην 5
 (καὶ αὐδεμίαν ὑπερβολὴν καὶ τῆς φιλίας διάθεσιν ὑπερ-
 χόμενον, συνιστῶ σοι τῇ ὑπερφυεῖ καλοκάγαθῃ καὶ παρα-
 καλῷ οἰκείως τε αὐτὸν θεάσασθαι καὶ τὴν κατὰ δύναμιν
 σοι παρασχεσθαι αὐτῷ προστασίαν ἐν οἷς ἂν δεηται τῆς
 μεγαλονοίας σου, ὥστε με τοῖς πολλοῖς οἷς ἤδη τετύχηκα
 παρὰ σοὶ ἀγαθοῖς καὶ ταύτην ἔχειν τὴν εὐεργεσίαν συναρι- 10
 θμεῖν.

5 περὶ πρὸς C | 10 γὰρ 5i L 11 ἑμαυτὸν -τῷ M 12 εἰς
 πρὸς LC.

CCLXXIII — Exstat tantum in VLC.

8 ἂν· ἰδὲν VL.

CCLXXIV

ΗΜΕΡΙΩ ΜΑΓΙΣΤΡΩ

Ἡ πρὸς τὸν αἰδεσιμώτατον ἀδελφὸν Ἦραν φιλία μοι καὶ συνήθεια ὅτι ἐκ πάνυ παιδὸς τὴν ἀρχὴν ἔλαβε καὶ μέχρι γήρως παρέμεινε τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι παντὸς ἁμείνων καὶ αὐτὸς ἐπιστάσαι. Σχεδὸν γάρ καὶ τὴν τῆς σῆς μεγαλοφύας ἀγάπην ἐξ ἐκείνου ἡμῖν ὁ Κύριος ἐχαρίσατο ἐξ ὅτου καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἡμῖν γνῶσιν προεξένησεν. Ἐπεὶ οὖν δεῖται τῆς παρὰ σοῦ προστασίας παρακαλῶ σε καὶ καθικετεύω τῇ τε ἀρχαίᾳ περὶ ἡμᾶς διαθέσει χαριζόμενον καὶ τῇ νῦν κατασχωσῇ ἀνάγκῃ προσσχόντα οὕτως οἰκειώσασθαι τὰ κατ' αὐτὸν πράγματα ὥστε μηδεμιὰς αὐτὸν ἑτέρας προστασίας δεθῆναι ἀλλ' ἐπανελθεῖν πρὸς ἡμᾶς πάντα καταπραξάμενον τὰ κατ' εὐχάς ὥστε ταῖς πολλαῖς αἰς πεπόνθαμεν παρὰ σοῦ εὐεργεσίαις καὶ ταυτὴν ἡμᾶς ἔχειν συναριθμεῖν, ἣς οὐκ ἂν μείζονα ταυταῖς οὐδὲ μᾶλλον ἡμῖν διαφέρουσιν εὐρισκόντες οἰκειούμεθα.

CCLXXV

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΠΕΡΙ ΗΡΑ

Προέλαβες τὰς παρ' ἡμῶν παρακλήσεις ἐν τῇ πρὸς τὸν αἰδεσιμώτατον ἀδελφὸν ἡμῶν Ἦραν διαθέσει καὶ γέγονας

CCLXXIV — Exstat tantum in VLC

3 παρ' ἡμῶν συμπαρεμεινέ C || 8 ἀρχαία om C || 8-9 :τῇ νῦν νῦν τῇ V νῦν L || 10 postpositus αὐτὸν αὐτῶν L || 10-11 ordo προστασίας ἑτέρας V || 12 τα om V „ || 13 ordo ἔχειν ἡμᾶς V || 14 μείζονα Maur. μείζον VLC.

CCLXXV. — Exstat tantum in VLC Titulus ἀνεπιγραφὸς περὶ ἡρα Maur. τῷ αὐτῷ V ἀνεπιγραφὸς τῷ αὐτῷ LC.

1 παρ' om. C.

αὐτῷ εὐχῆς ἀμείνων τῶν τε τιμῶν ταύτων, υπερβόλαις αἷς εἰς
 αὐτὸν ἐπεδείξω καὶ ταῖς ἐφ' ἑκάστου καιροῦ προστασίαις.
 Ὅμως δὲ καὶ ἡμεῖς ἐπειδὴ σωτηρίῃ φέρειν τὰ κατ' αὐτὸν
 οὐ δύναμεθα, παρακαλοῦμέν σου τὴν ἀνυπερβλήτων τιμιό-
 τητα καὶ εἰς ἡμετέραν χάριν προσθεῖναι τῇ εἰς τὸν ἄνδρα
 σπουδῇ καὶ ἀποπεμφθῆναι αὐτὸν τῇ πατρίδι, κρείττονα τῆς
 παρὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ἐπηρείας. ἔπει, νῦν γε οὐκ ἔξω
 ἐστὶ βελῶν τοῦ φθόνου πολλῶν αὐτοῦ ἐπιηράζειν ἐπιχει- 10
 ρούντων τῇ ἀπραγμοσυνῇ τοῦ βίου. Πρὸς οὗς μίαν εὐρή-
 σομεν ἀσφάλειαν ἔρρηκτον, εἰ αὐτὸς ὑπερσχεῖν τὴν χεῖρα
 τοῦ ἀνδρός βαλῇσειας.

CCLXXVI

ΑΡΜΑΤΙΩ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ

Καὶ κοινὸς πάντων ἀνθρώπων νόμος κοινούς πατέρας
 ποιεῖ τοὺς ἐν ἡλικίᾳ πρεσβυτάς, καὶ ἡμετερος δὲ τῶν χρισ-
 τیانων ἴδιος τοὺς γέροντας ἡμῶς ἐν γονεῶν τάξει καθίστησι
 τοῖς τηλικούτοις. Ὡστε μὴ περιττὸν με ἡγήσῃ μηδὲ ἔξω
 τῶν ἀναγκαίων περιεργάζεσθαι, εἰ ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἐγώ
 πρεσβεύω τοῦ σοῦ πρὸς σέ. Οὐ τὴν μὲν ἐν τοῖς ἄλλοις
 ὑπακοὴν ἀξιολογῶν σε ἀπαιτεῖν ὑπεύθυνος γάρ ἐστιν εἰς τὸ
 σῶμα καὶ τῷ νόμῳ τῆς φύσεως καὶ τῷ πολιτικῷ ταύτῳ καθ'
 ὅν οἰκονομούμεθα. Τὴν μὲντοι ψυχὴν ὡς ἐκ θεοτέρων 10
 ἔχων ἤκεν, ἕλλω νομίζειν ὑποκείσθαι προσήκον καὶ Θεῷ
 ἀφειλεσθαι παρ' αὐτῆς χρεὰ τὰ πάντων χρεῶν πρεσβύτατα

7 προσθεῖναι: προθεῖναι. L | 8 κρείττονα: κρείττω V | 13 θιλή-
 σεας: ἰθιλήσειας V.

CCLXXVI — In titulo μεγαλω: μεγάλῳ δια τον νόον τον κατ'
 ἀρετήν μεταλθεῖν βουλομενον β' an VPBM.

1 κοινος: ὁ κοινός, LCP³ | 2 ἡμετερος: ὁ ἡμέτερος, LCP³ | 10
 νομίζειν: -ζων L | 11 παρ' αὐτῆς: καὶ παρ' αὐτῇ, L || γράει
 χρεῖα M.

Ἐπεὶ οὖν τὸν Θεὸν τὸν ἡμέτερον τῶν χριστιανῶν, τὸν ἀληθινόν, πρὸ τῶν παρ' ὑμῖν πολλῶν καὶ δι' ὕλικῶν συμβά-
λων θεραπευομένων προσελτο μὴ δυσχεραίνειν αὐτῷ, μᾶλλον δὲ καὶ θαυμάζειν τῆς ψυχῆς τὸ γενναῖον ὅτι καὶ 15
φόβου καὶ θεραπείας πατρικῆς προτιμότερον ἔθετο διὰ τῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως καὶ τοῦ κατ' ἀρετὴν βίου οἰκωθῆναι Θεῷ. Δυσωπῆσαι μὲν οὖν σε καὶ αὐτὴ ἡ φύσις καὶ τὸ τοῦ τρόπου πρῶτον περὶ πάντας καὶ ἡμερον οὐδὲ πρὸς ὀλίγου ἐπιτρέψει σοὶ τὴν ἐπ' αὐτῷ λυπὴν. Πάντως δὲ οὐδὲ τὴν 20
ἡμετέραν ἀτιμάσεις προσδιδαν μᾶλλον δὲ τὴν τῆς σῆς πόλεως δι' ἡμῶν πληρουμένην ἢ τῷ περὶ σέ φίλτρῳ καὶ τῷ πάντα σοὶ εὐχεσθαι τὰ καλὰ καὶ σέ αὐτὸν οἶοντα· χριστιανὸν ὑποδέξασθαι, οὕτως αὐτοὺς περιχαρεῖς διέθηκε φήμη ἀθρόως ἐμπροσθεσθαι τῇ πόλει 25

CCLXXVII

ΜΑΞΙΜΩ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΩ

Ἀπήγγελλέ μοι ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς Θεότεκνος τὰ περὶ τῆς σεμνότητός σου καὶ ἐνεποιήσέ μοι πόθον τῆς συντυχίας ἐναργῶς ὑπογράφων τῷ λόγῳ τῆς ψυχῆς σου τὸν χαρακτήρα καὶ τοσοῦτον ἐξέκαυσέ μου τὸ περὶ σέ φίλτρον ὥς εἰ μὴ καὶ τῷ γήρῳ ἔβαρυνόμην καὶ τῇ συντροφῷ κατειχόμην ἀσθενείᾳ 5 καὶ μυρίαῖς ταῖς κατὰ τὴν Ἐκκλησίαν φροντισὶν ἡμῶν πεπεδημένος, οὐδὲν ἂν με κατέσχεν αὐτὸν γενέσθαι παρὰ σέ. Καὶ γὰρ οὐ μικρὸν τῷ ὄντι κέρδος ἐξ οἰκίας μεγάλης καὶ γένους περιφανοῦς πρὸς τὸν εὐαγγελικὸν μεταστάντα βίον χαλινῶσαι μὲν λογισμῷ τὴν νεότητά, τὰ δὲ τῆς σαρκὸς 10

13 ὑμῖν ὑμῶν C πολλῶν οἱ B 19 πάντα, -αντα LC
20 ἐπιτρέψει. -ψαι I, C 22 ἢ οὐ C 24 περιχαρεῖς -αρ γαρ η; LC
CCLXXVII — 2 προσέτιος τῆς. τῆς σῆς LCI² 4 μοι: μοι
VMLCB¹ ὡς ὥστ' LC 7 -αρα -ιρι B

πάθῃ δοῦλα τῷ λογισμῷ ποιῆσαι ταπεινοφροσύνην χρησασθαι
 τῇ ὀφειλομένῃ χριστιανῷ φρονούντι περ. ἑαυτοῦ ὅσα εἰκὺς
 ὕθεν ἔφυ και οἱ πορευσεται Ἡ γάρ τῆς φύσεως ἔννοια κα-
 ταστέλλει μὲν τῆς ψυχῆς τὰ φλεγμαῖνον, ἀλαζονείαν δὲ
 πῖθον καὶ αὐθάδειαν ὑπερβύζει καὶ τὸ ὅλον μαθητὴν τοῦ
 Κυρίου καθιστοῦσι τοῦ εἰπόντος «Μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πραὺς
 εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ» Τῷ γὰρ ὅντι φιλᾷτε παιδῶν,
 μόνον περισπουδαστον καὶ ἐπαινετον τὰ διαρκὲς ἀγαθόν
 Τοῦτο δὲ ἔστιν ἡ παρὰ Θεοῦ τιμὴ Τὰ δὲ ἀνθρώπινα ταῦτα
 σκιᾶς ἔστιν ἀμυδρότερα καὶ ὀνείρων ἀπατηλότερα Ἡ τε
 γὰρ νεότης τῶν ἡρινῶν ἀνθρώπων ὀξύτερον καταρρεῖ καὶ ὥρα
 σώματος ἢ νύκτῃ ἢ χρόνῳ μαραίνεται Καὶ πλοῦτος μὲν
 ἄπιστος, δόξα δὲ εὐπερίτρεπτος Αἱ τε περὶ τὰς τέχνας
 διαπονήσεις τῷ χρόνῳ τούτῳ συναπαρτιζονται Ἀλλὰ καὶ
 τὰ περισπουδαστον ἅπασιν οἱ λόγοι ἄχρι τῆς ἀκοῆς τὴν
 χάριν ἔχουσιν Ἀρετῆς δὲ ἡσκησις τιμιον μὲν κτήμα τῷ
 ἔχοντι ἡδιστον δὲ θεσμάτων τοῖς ἐντυγχάνουσιν Ὡν
 ἐπιμελόμενος ἀξιον σεαυτὸν καταστήσεις τῶν ἐν ἐπαγγελ-
 λίσαις ἀποκειμένων παρὰ τοῦ Κυρίου ἀγαθῶν Τινι δ' ἂν
 τρόπῳ ἔλθοις πρὸς τὴν τῶν καλῶν ἀνάληψιν καὶ ὅπως ἂν
 τὰ κτηθέντα διασωσοιο μακρότερον εἰπεῖν ἢ κατὰ τὴν πα-
 ροῦσαν δρμὴν τοῦ λόγου Ἐπὶ ἤλθε δ' οὖν μοι καὶ αὐτὰ ταῦτα
 προσφθέγεσθαι. Εἰ δὲ ὦν ἤκουσα παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ Θεοτέκ-
 νου οὐ πάντοτε μὲν εἴχομαι ἀληθεύειν μάλιστα δὲ ἐν τοῖς
 περὶ σοῦ λόγοις να πλέον δοξαζῆται ἐπὶ σοὶ δὲ Κύριος
 ἀπὸ βίβλης ἀλλοτρίας τοῖς πολυτηρήτοις καρποῖς τῆς εὐσε-
 βείας βρύνοντι.

11 λογισμῷ λογισμῷ LC 12—φροσύνη: ταπεινοφροσύνη B̄ LC 1
 χρησασθαι χρῆσθαι LC 12 16—μν.—μνῶς MLC 1 19 ἀνθρώ-
 πνα ἀνθρώπ. τ.α. C 21 ἀνθρώπων ἀνθρώπων LC 22 οὐδὲ μνησθῆ
 νοσῶ LC μαρτυρεῖται μαρτυρεῖται LC 25—πν οὐκ LC 1
 29 καρπου καρπὸν ἡμῶν LC ἀγαθῶν ἐμῶν ἀγαθῶν C 30 ἀναλήψιν
 ἀντ.λήψιν C 31 δὲ ἀπειροῦ διασώσας LC μακροτέρων μακρο-
 πτερον μὲν LC 32 μοι: ἐμοὶ LC.

CCLXXVIII

ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΩ

Ἐγὼ τὴν εὐγένειάν σου καὶ κατὰ τὴν Ὀρφανήνην γενόμενος ἐπιθυμῶν ἰδεῖν. Προσεδόκων γάρ σε ἐν Κορναγαίνοις διάγοντα μὴ δκνησαι πρὸς ἡμᾶς διαβῆναι. ἐν Ἀτταγαίνοις τελούντα σύνοδον Ἐπεὶ δὲ ἐκείνης διήμαρτον τῆς συνόδου ἐπεθύμουν ἰδεῖν ἐν τῷ ὄρει. Πάλιν γὰρ ἐκεῖ ἡ Εὐήσας πλησίον οὔσα, τὴν ἐλπίδα τῆς συντυχίας ἐπέτεινεν. Ὡς δὲ ἀμφοτέρων διήμαρτον, ἤλθον ἐπὶ τὸ γράφειν ἵνα καταξώσης με καταλαβεῖν, ὁμοῦ μὲν τὸ εἶδος ποιῶν νέος φοιτῶν παρὰ γέροντι ὁμοῦ δὲ καὶ διὰ τῆς συντυχίας δεχόμενός τινα παρ' ἡμῶν συμβουλήν διὰ τὸ εἶναι σοι πράγματα πρὸς τινος τῶν ἐν Καισαρεία τὰ δεόμενα τῆς ἡμετέρας μεσιτείας πρὸς τὴν δόρυθωσιν. Ἐὰν οὖν ἀνεπαχθᾶς ἡ, μὴ κατοκνήσης ἡμᾶς καταλαβεῖν.

CCLXXIX

ΜΟΔΕΣΤΩ ΕΠΑΡΧΩ

Κἂν πολλοὶ δοῖν οἱ γράμματα παρ' ἡμῶν προσκομιζόντες τῇ τιμιάτῃ σου, ἀλλὰ διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς σῆς περὶ ἡμᾶς τιμῆς ἡγοῦμαι τὸ πλῆθος τῶν γραμμάτων ὀχλον μὴδένα

CCLXXVIII — Exstat tantum in VLC

1 ὀρφανήνην ὀρφανὴν LC 3 ὀκνήσαι, δκνήσειν C ἄτταγα νοῖς αταγίνοῖς C 4 τελούντα -τας C συνοδὸν τὴν συνοδὸν C 5 εὐήσας εὐήσας C B 11 νέος πινεσ om L

CCLXXIX — In titulo μεδέστω om C ἐπαρχῶ: ἐπαρχῶ πρὸς ἐλευσίμα α B ἐπαρχῶ [τῶν add C] πραιτωρίων LC.

1 γράμματα γράμμα LC, προσκομιζόντες τρακ· B.

παρέχειν τῇ μεγαλοφύῳ σου διὰ τοῦτο προτιμῶς καὶ τῷ
ἀδελφῷ σου τὴν ἐπιστολὴν ἔδωκα ταυτὴν εἰδὼς ὅτι καὶ
αὐτὸς πάντων τεύξεται τῶν σπουδαζομένων καὶ ἡμεῖς ἐν
τοῖς εὐεργέταις λογισθησόμεθα παρὰ σοι ἀφαιρέσεις εὐποιῶν
προξενούντες τῇ ἀγαθῇ προαιρέσει σου τὸ μὲν οὖν πρῶτον
εἰς β' δεῖται τῆς προστασίας σου αὐτὸς ἐρεῖ ἐάν αὐτὸν
εὐμενεί καταξίωσης προσεῖδεν τῷ βλέμματι καὶ ὅπως αὐτῷ
βάρος ὥστε φωνὴν ῥῆξαι ἐπὶ τῆς μεγάλης σου καὶ ὑπερ-
φυοῦς ἐξουσίας Ἡμεῖς δὲ τὸ ἡμετέρον διὰ τοῦ γράμματος
παριστᾶμεν ὅτι το εἰς αὐτὸν γινόμενον οἰκεῖον ἡγοῦμεθα
κέρδος διὰ τὸ μάλιστα ἐκ τῆς Τυανέων αὐτὸν ἀναστάντα
τουτοῦ ἔνεσεν εἰσελθεῖν πρὸς ἡμᾶς ὡς μέγα τι ἔχοντα κέρδος
εἰ τὴν ἡμετέραν ἐπιστολὴν ἀνθ' ἱκετηρίας προβάλοιτο Ἴνα
οὖν μήτε αὐτὸς τῶν ἐλπίδων ἐκπέσῃ καὶ ἡμεῖς τῆς συνήθους
τιμῆς ἀπολαύσωμεν καὶ σοὶ ἡ περὶ τὰ ἀγαθὰ σπουδὴ καὶ ἐπὶ
τῆς παρουσίας ὑποθέσεως πληρωθῇ, ἀξιόμην δεχθῆναι
αὐτὸν εὐμενῶς καὶ ἐναριθμῖον γενέσθαι τοῖς οἰκειοτάτοις
σου

CCLXXX

ΜΟΔΕΣΤΩ ΕΠΑΡΧΩ

Εἰ καὶ τολμηρὸν ἀνδρὶ τοσοῦτον διὰ γραμμάτων ἱκεσίας
προσάγειν ἀλλ' οὖν ἡ προϋπάρχουσα περὶ ἡμᾶς παρὰ σοῦ
τιμὴ ἀφαιρεῖται τῆς καρδίας ἡμῶν τὸ δεῦλόν καὶ καταθα-
ροῦμεν ἐπιστέλλειν ὑπὲρ ἀνθρώπων οἰκείων μὲν ἡμῖν κατὰ
γένος, τιμῆς δὲ ἀξίων διὰ τὴν δεξιότητά τῶν ἡμῶν. Ὁ

7 παρὰ σοὶ om L || 10 οὐδὲ καταξίωσης εὐμενεί C || ὅπως δας
LC || 14 κέρδος om C || 19 παρουσίας παρουσίας ἡμᾶς L

CCLXXX Titulus μοδιστω ἐπαρχῶ σου τῷ αὐτῷ [πρὸς
Ἰλνυσίμωνα add. B] VPBMLC.

1 ἱκεσίας ἱκεσίαις B | 3-4 καταθαροῦμεν: -προῦμεν LC.

τοίνυν τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἡμῶν ἐπιδοῦς ἐν . . . μ .
 τάξει καθέστηκεν Ἐπεὶ οὖν δεῖται μόνης τῆς παρὰ σοῦ
 εὐμενείας εἰς τὸ γενέσθαι αὐτῷ τὰ ἐπιζητούμενα, κατα
 ξίωσον δέξασθαι μου τὸ γράμμα ὃ ἀνθ' ἱκετηρίας προτείνε-
 ται σοὶ ὁ προειρημένος καὶ δοῦναι αὐτῷ καιρὸν διηγήσασθαι 10
 τὰ καθ' αὐτὸν καὶ διαλεχθῆναι τοῖς δυναμένοις αὐτῷ συν-
 εργῆσαι, ἵνα τῷ προστάγματι σου ταχέως τύχη τῶν σπουδα-
 ζομένων καὶ ἔμοι ὑπάρχη καλλωπίζεσθαι ὅτι μοι δέδοται
 τοιοῦτος παρὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ προστάτης ὃς τοὺς
 ἔμοι προσήκοντας ἰδίους ἡγεῖται ἰκέτας καὶ πρόσφυγας 20

CCLXXXI

ΜΟΔΕΙΣΤΩ ΕΠΑΡΧΩ

Μέμνημαι τῆς μεγάλης σου τιμῆς ὅτι μοι μετὰ τῶν
 ἄλλων ἔδωκας καὶ τὸ θαρσεῖν ἐπιστέλλειν σου τῇ μεγαλοφυνίᾳ.
 Κέχρημαι τοίνυν τῇ δωρεᾷ καὶ ἀπολαύω τῆς φιλανθρωπο-
 τάτης χάριτος ὁμοῦ μὲν ἑμαυτὸν εὐφραίνων ἐκ τοῦ διαλέ-
 γεσθαι ἀνδρὶ τοσοῦτῳ, ὁμοῦ δὲ καὶ τῇ σῇ μεγαλονοίᾳ καιρὸν 5
 ἐνδιδοὺς σεμνύνειν ἡμᾶς ταῖς ἀποκρίσεσιν Ἐπεὶ δὲ ἰκέτευσα
 τὴν σὴν ἡμερότητα ὑπὲρ τοῦ ἑταίρου ἡμῶν Ἑλλαδίου τοῦ
 πρωτεύοντος ὥστε τῆς ἐπὶ τῇ ἐξίσωσει φροντίδος αὐτὰν
 ἀνεθέντα ἐν ταῖς πράγμασι τῆς πατρίδος ἡμῶν συγχωρη-
 θῆναι μοχθεῖν, καὶ τινος εὐμενοῦς νεύματος ἡξιώθην, 10
 ἀνανεοῦμαι τὴν αὐτὴν πρεσβειαν καὶ σε καθικατεύω καὶ
 πεμφθῆναι πρόσταγμα τῷ ἄρχοντι τῆς ἐπαρχίας συγχωρῆ-
 σαι αὐτῷ τὴν ἐνόχλησιν.

6 ordo ἡμῶν ταύτην LC | ἐπιδοῦς ἱκετιδους L μοι μου B
 11 αὐτον ἑαυτον LC | 13 ὑπαρχῃ ὑπαρχῇ LC καλλωπιζεσθαι
 καλλωπιεσθαι LC.

CCLXXXI. — Non exstat in B Titulus μοδιστω ἐπαρχῳ τῷ
 αὐτῷ VPM.

1 μοι : με LC „ 6 ἱκετῖ : ἱκετιδῇ C | 8 αὐτον : αὐτοῦ M.

CCLXXXII

ΠΡΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ

Μὴ καλούμενος ἐγκαλεῖς καὶ καλούμενος οὐχ ὑπακούεις
 Ἐκ δὲ τῶν δευτέρων δηλὰς εἴ καὶ τῇ προτέρᾳ σκῆψε· μάτην
 χρησάμενος. Οὐ γὰρ ἂν ἦκες, ἐκ τῶν εἰκότων, οὐδὲ τότε
 κληθεὶς Ἐπάκουσον οὖν καλοῦσαι νῦν καὶ μὴ γενῇ πάλιν
 ἀγνωμῶν εἰδῶς ὡς ἐγκλήματι προστιθεμένον Ἐγκλημα βεβαιοῖ
 καὶ πιστοτέραν ἐργάζεται τοῦ προτέρου τὴν κατηγορίαν τὸ
 δευτερον Ἀεὶ δὲ σε καὶ ἡμῶν ἀνέχεσθαι παρακαλῶ εἰ δὲ
 ἡμῶν οὐκ ἀνέχῃ ἀλλ' οὐ τῶν μαρτυρῶν ἀμελήσῃ· δικαίον,
 ὦν ταῖς μνείαις κοινωνήσων καλῇ Δὸς οὖν πρῶτον μὲν
 ἀμφοτέροις, εἰ δὲ τοῦτό σοι μὴ δοκεῖ, τοῖς γοῦν τιμιωτέροις
 τὴν χάριν.

CCLXXXIII

ΠΡΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΝ

Ἡμέραν μὲν ἐπιτηδεῖαν τῆς συνόδου ἐλπίζομεν εὐρίσ-
 κειν μετὰ τὰς κατὰ τὴν ὀρεινὴν μελλούσας παρ' ἡμῶν
 τυποῦσθαι Συντυχίας δὲ καιρὸς ἄνευ τῆς κατὰ τὴν συνο-
 δον λειτουργίας ἄλλος ἡμῖν οὐχ ὑποφαίνεται· πλὴν ἔαν μὴ
 τι. Ἐξω τῶν ἐλπιζομένων ὁ Κύριος οἰκονομήσῃ Στοιχάζεσθαι
 δὲ ὀφείλεις ἐκ τῶν κατὰ σεαυτὴν πραγμάτων· Εἰ γὰρ τῇ σῇ
 εὐγενείᾳ μῖς φροντισίῳση τοσοῦτος περικειται ὄχλος μεριμ-
 νῶν, πόσας νομίζεις ἡμῖς τὰς ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας ἀσχο-

λίας ἔχειν, τὸ δὲ σὸν ὄναρ ἡγοῦμαι τελειότερον ἐνδεικνύσ-
 θαι ὥς ἄρα θεοὶ περὶ τῆς κατὰ ψυχὴν βεωρίας ποιῆσθαι
 τινα ἐπιμέλειαν κάκεινους τοὺς ὀφθαλμοὺς βεραπεύειν οἷς
 ὁ Θεὸς ὁρᾶσθαι πεφυκεν Ἐχούσα δὲ τὴν ἐκ τῶν βειῶν
 Γραφῶν παράκλησιν οὔτε ἡμῶν οὔτε ἄλλου τινὸς δεηθήσῃ
 πρὸς τὸ τὰ θεόντα συνορᾶν αὐτάρκη τὴν ἐκ τοῦ Ἁγίου Πνευ-
 ματος ἔχουσα συμβουλίαν καὶ δόξαν πρὸς τὰ συμφέρον 15

CCLXXXIV

ΠΕΡΙ ΜΟΝΑΖΟΝΤΩΝ ΤΩ ΚΗΝΣΙΤΟΡΙ

Οἶμαι μὲν τινα ἤδη τύπον κεκρατησθαι παρὰ τῇ τιμῇ-
 τητί σου τῶν μοναζόντων ἕνεκεν ὥς μηδὲν ἡμᾶς δεῖσθαι
 ἰδιάζουσιν χάριν ἐπ' αὐτοῖς αἰτεῖν ἀλλ' ἐξαρκεῖν αὐτοῖς,
 εἰ τῆς κοινῆς μετὰ πάντων ἀπολαυσεῖαν φιλανθρωπίας
 Ὅμως δὲ καὶ ἑμαυτῷ ἐπιβαλλεῖν ἡγούμενος φροντίζειν τὰ 5
 δυνατά, τῶν τοιούτων ἐπιστελλῶ τῇ τελείᾳ συνέσει σου
 τοὺς πάλαι μὲν ἀποταξαμένους τῷ βίῳ, νεκρωσαντας δὲ
 ἑαυτῶν τὸ σῶμα, ὥς μήτε ἀπὸ χρημάτων μήτε ἀπὸ τῆς
 σωματικῆς ὑπηρεσίας δυνασθαι τι παρεχειν τοῖς δημοσίοις
 χρήσιμον ἀφιέναι τῶν συντελειῶν Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ 10
 κατὰ τὸ ἐπάγγελμα ζῶντες οὔτε χρήματα ἔχουσιν οὔτε
 σώματα, τὰ μὲν εἰς τὴν τῶν δεομένων κοινωνίαν ἀποκτησά-
 μενοι, τὰ δὲ ἐν νηστεαῖς καὶ προσευχαῖς κατατριψάντες
 Οἶδα δὲ ὅτι τοὺς οὕτω βεβιωκότας παντὸς μᾶλλον δι' αἰδοῦς
 ἄξεις καὶ βουλήσῃ σεαυτῷ κτήσασθαι βοηθούς δυνατούς 15
 διὰ τῆς κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον πολιτείας δυσωπῆσαι τὸν
 Κύριον,

CCLXXXIV In titulo κηνησ-τορι κηνησ-τορι ὥστε αὐτοὺς τῶν
 συντελειῶν διαφεῖναι M.

2 τῶν σιν L 5 ἑμαυτῷ ἐν πότῳ C 14 παντός παντως V ,
 15 βούλησαι βούλησῃ VP* σεαυτῷ -τοῦ C.

CCLXXXV

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙ Τῇ Τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Ὁ τῆς Ἐκκλησίας φροντίζων καὶ διὰ χειρὸς ἔχων τῶν
κτήσεων τὴν ἐπιμέλειαν αὐτός ἐστιν ὁ τὴν ἐπιστολὴν ἐπι-
δίδους σοι ταυτην ὁ ἀγαπητὸς υἱὸς ὁ δεῖνα Τούτῳ κατα-
ξίωσον περὶ ᾧ ἀναφέρει τῇ κοσμιότητι σου δοῦναι καὶ
λόγου παρρησίαν καὶ περὶ ᾧ διαβεβαιοῦται προσσχεῖν ἵνα 5
ἀπὸ γούν τοῦ νῦν δονηθῇ ἡ Ἐκκλησία ἐαυτὴν ἀναλαβεῖν
καὶ τῆς πολυκεφάλου ταυτης ὕδρας ἀπαλλαγῇναι Τοιαυτη
γάρ ἡ κτῆσις τῶν πτωχῶν ὥστε δεῖ ἡμᾶς ζητῆσαι τὸν
ὑποδεχόμενον αὐτὴν διὰ τὸ προσαναλίσκειν μᾶλλον τὴν
Ἐκκλησίαν ἢ τινα καρπὸν ἔχειν ἀπὸ τῶν κτημάτων. 10

CCLXXXVI

ΚΟΜΕΝΤΑΡΗΣΙΩ

Ἐπειδὴ τινες ἐν τῇ συνόδῳ τῇδε συνελήφθησαν τῶν τὰ
πονηρὰ ἐργαζομένων καὶ κλεπτόντων παρὰ τὴν ἐντολὴν
τοῦ Κυρίου ἰμάτια αὐτέλη πτωχῶν ἀνθρώπων οὖς ἐνδύειν
μᾶλλον ἔχρην ἢ ἀποδύειν, συνελάβοντο μὲν αὐτοὺς οἱ τῆς
ἐδοξαξίας ἐπιμελόμενοι τῆς ἐκκλησιαστικῆς, νομίσας δὲ 5

CCLXXXV — Exstat tantum in VLC. In titulo ἀνεπίγραφος
om. V.

9 μᾶλλον: μᾶλλον διὰ L.

CCLXXXVI — Exstat tantum in VLC. Titulus κομενταρη-
σίω: κομενταρισίω V.

αὐτῷ σοι διαφέρειν ὡς καὶ δημόσια πράττοντι τὴν τῶν
 τοιούτων ὑποδοχὴν ἐπεστεῖλα σοι γνωρίζων ὅτι τὰ ἐν ταῖς
 ἐκκλησιαῖς ἁμαρτανόμενα ὑφ' ἡμῶν προσήκει τῆς πρεπού-
 σης τυγχάνειν διορθώσεως δικαστὰς δὲ περὶ τούτων μὴ
 παρενοχλεῖσθαι. Διὰ τοῦτο καὶ τὰ σὺλα αὐτῶν θ' ἀηλοῖ τὰ 10
 παρὰ σοι κείμενον καὶ ἡ ἐπὶ πάντων τῶν παρόντων γενο-
 μένη ἀντιγραφὴ, ὑποδεχθῆναι προσέταξα καὶ τὰ μὲν ταμιευ-
 θῆναι τοῖς ἐπερχομένοις τὰ δὲ διαδοθῆναι τοῖς παροῦσι
 τοὺς δὲ ἀνθρώπους ἐπιστρέψαι ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ
 Κυρίου, οὓς οἶμαι ἐν τῷ δυνάμει τοῦ Θεοῦ βελτίους ποιή- 15
 σκιν πρὸς τὸ ἐφεξῆς. Ἄ γὰρ αἱ τῶν δικαστηρίων πληγαὶ
 οὐκ ἐργάζονται, ταῦτα ἐγνώμεν πολλάκις τὰ φοβερά
 κρίματα τοῦ Κυρίου κατορθοῦνται. Εἰ δὲ δοκεῖ σοι καὶ
 περὶ τούτων ἀνενεγκεῖν τῷ κόμητι τοσαύτον βαρροῦμεν
 τοῖς δικαίοις καὶ τῇ τοῦ ἀνδρός ὀρθότητι, ὅτι ἐπιτρέ- 20
 πομέν σοι ποιεῖν θ' βούλει.

CCLXXVII

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙ ΕΚΔΙΚΗΤΑΙΣ

Δυσμεταχειρίστον ἔοικεν εἶναι τὸ κατὰ τόνδε. Οὐ γάρ
 ἔχομεν τι χρησόμεθα οὕτω πολυτρόπῳ ἡθεὶ ὡς ἐκ τῶν
 δρωμένων ἐστὶν εἰκάζειν ἀπεγνωσμένῳ. Εἰς κρίσιν μὲν γάρ
 καλούμενος οὐχ ὑπακούει κἂν ἀπαντήσῃ τοσαύτη χρῆται
 περιστάσι λόγων καὶ ὀρεων ὡς ἀγαπητὸν ἡμῖν ποιεῖν τὸ 5
 ταχέως αὐτοῦ χωρισθῆναι. Εἶδον δὲ αὐτὸν πολλάκις καὶ

11-12 γενομένη τ. νομένη V 15 θεοῦ παρ' οὐ L H 17 ἐργάζον-
 ται: ἐξεργάζονται C.

CCLXXVII — Exstat tantum in VC In titulo ανεπιγραφος
 om. V

4 οὐγ. om. C.

περιτρέψαντα τὰς αἰτίας τοῖς ἐγκαλοῦσι καὶ ὁλως οὐδεμία φύσις τῶν ὅσα τὴν γῆν ἐπιβάσκειται οὕτω ποικίλη καὶ πρὸς κακίαν εὐπλαστός ὥς ἡ τοῦ ἀνθρώπου τούτου ὥς ἐξ ὁλο-
 γου τῆς πείρας ἐστὶ τὸ κατ' αὐτὸν τεκμήρασθαι. Τ. δέ
 ἐρωτᾷτε με καὶ οὐ πείθετε ἑαυτοὺς ὑπομένειν τὰς παρ'
 αὐτοῦ ἀδικίας ὥς ὀργὴν τινα θεήλατον, Ὑπὲρ δὲ τοῦ μὴ
 ἡμᾶς μολυνεσθαι ἐν κοινωνίᾳ τῶν ἁμαρτημάτων πανοικί-
 τῶν εὐχῶν κεχωρισθῶ καὶ τῆς ἑλλης τῆς πρὸς τοὺς ἱερα-
 κοὺς κοινωνίας. Ἴσως παραφυλαγμὰ γενόμενος ἐντραπήσε-
 ται.

CCLXXXVIII

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙ ΕΚΔΙΚΗΤΑΙΣ

Ὅτις τὰ κοινὰ ἀπιτίμια οὐ σωφρονίζει οὐτε τὸ εἰρχθῆναι
 τῶν εὐχῶν ἔχει εἰς μετάνοιαν ἀνάγκη τοῖς παρὰ τοῦ Κυρίου
 δοθεῖσι κανόσιν ὑποβάλλειν. Γέγραπται γάρ «Ἐάν ὁ ἀδελ-
 φός σου ἁμάρτη ἑλεξέον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ εἰ-
 σου μὴ ἀκουσῇ, παράλαβε μετὰ σεαυτοῦ ἄλλον εἰάν δέ μηδὲ
 οὕτως, εἰπέ τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰάν δέ καὶ τῆς Ἐκκλησίας
 παρακούσῃ, ἔστω σοι λοιπὸν ὥς ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης »
 Ὁ οὖν ἐγένετο τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦδε Ἀπαξ ἐνεκλήθη ἐπὶ
 ἐνὸς καὶ δευτεροῦ διηλεγχθῇ, τρίτον ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας
 Ἐπεὶ οὖν διεμαρτυράμεθα αὐτῷ καὶ οὐ κατεδέξατο, λοιπὸν
 ἔστω ἐκκηρυκτός. Καὶ διαγγελήτω πάση τῇ κωμῇ ἀπρόσοδε-
 τον αὐτὸν εἶναι πρὸς πᾶσαν κοινωνίαν χρήσεως βιωτικῆς,
 ὥς ἐκ τοῦ μὴ συναναμιγνυσθαι ἡμᾶς αὐτῷ γένηται παντε-
 λῶς κατάθρωμα τοῦ διαβόλου.

9-10 ὁλόγω ὅλης C, 14 prius τῆς om C

CCLXXXVIII — Existat tantum in VL. Titulus ἀνεπιγραφ-
 ρός ἐπὶ ἐκδικηταῖς Maur τοῖς αὐτοῖς VL ἀνεπιγραφός τοῖς αὐτοῖς C,
 7 prius ὁ om C, 11 ἔστω ἔστω LC.

CCLXXXIX

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ
ΚΑΤΑΠΟΝΟΥΜΕΝΗΣ

Ἐγὼ ἴσον ἀμάρτημα κρίνας καὶ ἀνεπιτιμήτους ἔδωκεν τοὺς
ἀμαρτάνοντας καὶ ὑπερβαίνειν τὸ μέτρον τὴν τιμωρίαν τὴν
ἐμοὶ ἐπιβάλλουσαν ἐπέθηκε δίκην τῷδε ἔξορισας αὐτὸν τῆς
ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας καὶ τοῖς ἡδοκημένοις παρήνευσα
μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικεῖν ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ τὴν ἀνταπόδοσιν ἐπι- 5
τρέψαι ὥστε εἰ τι θάνατος ἐμῶν παραγγελμάτων, τότε ἂν
ἠκούσθην πολλῶ ἀξιοτιμότερον κεχρημένος τῷ λόγῳ ὅσον
ἂν θυνηθεῖ διωσπῆσαι τὰ γράμματα Ἐπεὶ δὲ ἤκουσα
βημάτων πολλῶν ἐχόντων βαρὺτητα καὶ τότε ἡσυχασα καὶ
νῦν οὐκ οἶμαι πρέπον εἶναι μοι περὶ τῶν αὐτῶν διαλεγέσθαι.
Ἐγὼ γάρ, φησὶν ἄνδρὸς ὑπερεῖδον καὶ παιδοποιίας καὶ
βίου, ἵνα ἐνός τουτου τυχοίμι, τὴν παρὰ Θεοῦ εὐδοκίμῃσιν
καὶ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις τοῦ βελτίονος ἀξιοῦσθαι λόγου.
Ἐπεὶ δὲ ἄνθρωπος ἐκ παιδὸς ταῖς οἰκοφθορίαις ἐντεθραμ-
μένος εἰσθιασάμενός ποτε τῇ συνήθει ἑαυτοῦ ἀναιδείᾳ 10
ἐνέπεσεν ἡμῶν τῷ οἴκῳ καὶ μέχρι ψιλῆς συντυχίας ἐγένετο
γνωριμὸς ἡμῖν καὶ ἀγνοία τῶν κατ' αὐτὸν καὶ αἰδοῖ τινα
ἀπαιδευτῷ προφανῶς αὐτὸν αἰσχυνομένη ἐλάσαι, εἰς τοσοῦ-
τον ἐξῆλθεν ἀσεβείας καὶ ὕβρεως ὥστε ἐμπλήσσαι μὲν τὴν
πόλιν πᾶσαν τῶν κατ' ἑμοῦ βλασφημιῶν, προγράμματι δὲ 15
δηροῖσθαι στήλιτεῦσαι ἐκτεθέντι ἐπὶ τῶν προθυρῶν τῆς
ἐκκλησίας Ἐφ' οἷς καὶ τυχὼν τινος παρὰ τῶν νόμων ἀγα-
νακτήσεως πάλιν ἐπανελθὼν ἀνενεώσατο τὰς αὐτοῦ βλασ-

CCLXXXIX — Exstat tantum in VL

2 τὴν — αὐτῶν — τῇ — τῶν φ C 8 ἐπε — παιδὲ LC δι om
LC 12 κα — εὐδοκίμῃσιν τῆς — εὐδοκίμῃσιν C 14 ἐπεὶ
15 ἐπιδὲ LC 16 αἰσχυνομένη — η LC 20 ἑμοῦ
ἑαυτοῦ VL.

φημίας. Πάλιν τῶν ἐμῶν λοιδοριῶν πλήρης ἡ αγορά· τὰ
 γυμνάσια, τὰ θεάτρα, αἱ οἰκίαι τῶν δ' ὁμοσύνητα τοῦ βίου 25
 δεχομένων αὐτόν. Καί, μὴδὲ ἐπὶ τοῖς βελτίστοις γνωρίζεσθαι,
 ἐν οἷς εὐπρεπές ἦν ὑπηρεξέ μοι ἐκ τῶν αἰσχίστων διὰ τὸ
 παρὰ πᾶσι τῇ ἀκολαστῶ γυναικὶ γενέσθαι, περιφανή. Ἐπὶ
 ταυτοῖς φησὶν, οἱ μὲν ἠδόνται, ταῖς βλασφημίαις διὰ τὸ
 φῦσε· χαιρεῖν ταῖς λοιδορίαις τοὺς ἀνθρώπους· οἱ δὲ ἀχθεσ- 30
 θαι, μὲν λέγουσιν, οὐ συναλγοῦσι, δεῖ ἄλλοι, πειθόμενοι, ἀληθεῖς
 εἶναι τὰς λοιδορίας, ἄλλοι ἀμφίβολοι εἶσι, τῷ πλήθει τῶν
 ὄρκων αὐτοῦ προσεχόντες. Ὁ δὲ συναλγὼν οὐκ ἔστιν, ἀλλ'
 ὄντως νῦν τῆς ἐρημίας ἦσθην καὶ ἐμαυτὴν ὀδυρομαι, οὐκ
 ἀδελφόν, οὐ φίλον, οὐ συγγενή, οὐ δοῦλον, οὐκ ἐλευθερον 35
 αὐδένα ἀνθρώπων, τὸ παράπαν ἔχουσα συναλγοῦντα, καὶ ὡς
 εἴκοι, μόνην ἑαυτὴν ἐλεεινοτέραν τῆς πόλεως εὗρισκω, ἐν ἣ
 τοσαύτη σπάνις μισοπονήρων ἔστιν, οἷ τὴν εἰς ἀλλήλους
 γινομένην παροινίαν, οὐκ οἶανται βαδίζουσιν ἐν κυκλῷ, καὶ
 αὐτοὺς ποτε καταλήψεσθαι. Ταῦτα καὶ πολλὰ εἴτι πληκτι- 40
 κώτερα μετὰ ἀμυθητῶν δακρύων πρὸς ἐμὲ διεξιελθοῦσα
 ἀπηλθεν, οὐδὲ ἐμὲ τῶν μέμψεων ἐλευθερον ἀφείσα, ὅτι δέον
 πατρικῶς αὐτῇ συναλγεῖν ἀναδιαφορῶ, κακῶ τοσοῦτῳ καὶ
 φιλοσοφῶ ἐν ἀλλοτρίοις παθήμασιν. Οὐ γάρ χρημάτων
 ἄφεσιν κελεύεις ὑπεριδεῖν, οὐδὲ τοὺς εἰς τὸ σῶμα πόνοους 45
 συνανεγκεῖν, ἀλλ' εἰς αὐτὴν ζημιωθῆναι τὴν ὑπόληψιν, ἥς ἡ
 βλάβη κοινὴ ζημία τοῦ κλήρου γίνεται. Ἐπὶ ταυτοῖς τοῖς
 ῥήμασι τίνα με βούλει νῦν πρὸς αὐτὴν εἰπεῖν, αὐτὸς δοκί-
 μασον, ὃ θαυμάσιον, ἔχοντα τοιαυτὴν κρίσιν παρ' ἑαυτῷ, μὴ
 παραδιδόναι ταῖς ἀρχαῖς τοὺς κακούργους, μὴ μέντοι μὴδὲ 50
 ἐξαιρεῖσθαι παραδοθέντας, οἷς πάλαι προειρηται παρὰ τοῦ
 Ἀποστόλου φοβεῖσθαι τὸν ἄρχοντα, τῷ ἐπὶ πονηρίαν ἔργῳ

27 εὐπρεπὲς πρεπὲς L · 28 πᾶσι πάση V · 33 ἀλλ' om V
 40-41 εἴτι πληκτικώτερα επιλεκτικώτερα V · 50 τοὺς κακούργους
 τοῖς καθυπομνοῦσι V · 52 τῷ ἐπὶ πονηρίαν ποσ ἐπὶ τῷ πονηρίαν
 VL ἐπὶ τῇ πονηρίᾳ G.

« Οὐ γὰρ εἴκη φησι, τὴν μάχαιραν φορεῖ. » Ὡς περ οὖν
τὸ παραδοῦναι οὐ φιλάνθρωπον οὕτω καὶ τὸ ἐξαίρεισθαι
τρέφαντός ἐστι τὴν παροῦσαν. Ἰσως δ' ἂν γένοιτό τις
ὑπερβασίς, τῆς εἰσόδου μεχρι τῆς ἡμῶν αὐτῶν παρουσίας,
καὶ τότε δεῖξομεν, ὅτι οὐδὲν ἡμῶν ὄφελος ἐκ τοῦ μὴ
εἶναι τοὺς πειθομένους.

CCXC

ΝΕΚΤΑΡΙΩ

Πολλὰ ἀγαθὰ γένοιτο τοῖς κινουσι, τὴν τιμιότητά σου
πρὸς τὴν συνεχῇ ὀμιλίαν ἡμῶν διὰ τοῦ γράμματος. Μὴ γάρ
οἶον συνηθείας ἔνεκεν λεγεσθαι παρ' ἡμῶν τὰ τοιαῦτα,
ἀλλὰ ἐκ διαθέσεως ἀληθινῆς πλείστον ἀξίαν τίθεσθαι ἡμῶς
τὴν φωνὴν σου. Τί γάρ ἂν ἡμεῖς Νεκταρίου γένοιτο τιμιώτε- 5
ρον, τοῦ ἐκ παιδὸς μὲν ἀπὸ τῶν καλλιστῶν ἡμῖν γνωρισθέν-
τος, οὖν δὲ ἐκ παντοίας ἀρετῆς εἰς τοσοῦτον περιφανείας
ἀναδραμόντος. Ὡς τε μοι φίλων ἀπάντων φίλτατος, ὁ σά
μαι γράμματα διαφέρων. Περι μέντοι τῆς τῶν προσηγομέ-
νων τῆς συμμορίας ἐκλογῆς εἰ μὲν ἀνθρώποις χαρίζομενος 10
ἢ ἰκεσίαις ἐνδοιδοῦς ἢ φόβῳ κίκων ποιῶ τι μῆτε ταῦτα
ποιήσοιμι. Οὐ γάρ οἰκονόμος, ἀλλὰ κάπηλος ἔσομαι τὴν
δωρεάν τοῦ Θεοῦ πρὸς ἀνθρωπίνης φιλίας διαμεριδόμενος.
Εἰ δὲ αἱ μὲν ὕμνῳ ψῆφοι παρὰ ἀνθρώπων δίδονται ἐκ
τῆς ἐξωθεν ἐπιφανείας μαρτυρεῖν ἐχόντων ἀπερ ἂν μαρτυ- 15

CCXC Titulus νεκταρίῳ νεκταρίῳ ὅτι οὐκ ἀνθρωπινῇ περι-
δρομῇ τοὺς ἐπισκοποῦντες δεῖ προγαρτίζεσθαι, ἀλλὰ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἐπὶ
πάντων Θεοῦ M

2 δια τὴν διὰ C 5 ἂν om C 9-10 προσηγομένων προσηγο-
μένων L || 10 τῆς om. V || 11 κίκων etiam M² ἄκων BM] ταῦτα LC.

ρῶσιν, αἱ δὲ κρίσεις τῶν ἐπιτηδειοτέρων τῷ εἰδότει τὰ
 ἀπόρρητα τῶν καρδιῶν παρὰ τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως
 ἐπιτρέπονται, τάχα τῷ παντί βέλτιον καταθέμενον τὴν
 μαρτυρίαν σπουδῆς μὲν καὶ διαστάσεως πάσης ὡς ὑπὲρ
 οἰκείων τῶν μαρτυρηθέντων ἀφιστάσθαι προσευχεσθαι δὲ 20
 τῷ Θεῷ μὴ λαβεῖν τὸ συμφέρον. Οὕτω γὰρ οὐκέτι ἄνθρωπον
 τῆς ἐφ' ἑκάτερα ἐκθάσεως αἰτιασόμεθα ἀλλὰ τῷ Θεῷ τὴν
 χάριν τῶν γινόμενων εἰσάμεθα. Καίτοι εἰ κατὰ ἄνθρωπον
 γίνεται ταῦτα, οὐδὲ γίνεται, ἀλλὰ μίμησις μὲν ἐστὶ τῆς
 ἀληθείας, αὐτῆς δὲ τῆς ἀληθείας πᾶμπληθες ἀπολείπεται. 25
 Σκέψαι δὲ ὅτι οὐδὲ μικρὸς τις παραπέπηγε κίνδυνος τῷ ἐκ
 παντὸς τρόπου τὸ ἑαυτοῦ κρατῆσαι φιλονεικοῦντι μὴ ποτε
 τῶν ἁμαρτανόμενων ἐφ' ἑαυτούς ἐλκυσσώμεν τὴν μερίδα.
 Πολλὰ γάρ θν ἁμαρτηθεῖη καὶ παρὰ τῶν οὐκ ἂν προσδοκη-
 θέντων ποτὲ διὰ τὸ εὐκολόν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Εἴτα 30
 ἰδίᾳ μὲν τοῖς φίλοις συμβουλευσαντες πολλάκις τὰ κρά-
 τιστα, κἂν ἀπιθανοὶ δοξώμεν τοῖς βουλευομένοις, οὐ χαλε-
 παίνομεν ἐν αἷς δὲ οὐ βουλή ἀνθρώπων, ἀλλὰ κρίσις ἐστὶ
 Θεοῦ, μὴ καὶ τῶν τοῦ Θεοῦ κριμάτων προτιμηθέντες δυσχε-
 ρανοῦμεν. Εἰ μὲν οὖν παρὰ ἀνθρώπων διδοται, τί χρὴ παρ' 35
 ἡμῶν αἰτεῖν, ἀλλ' οὐχὶ αὐτὸν παρ' ἑαυτοῦ λαμβάνειν. Εἰ δὲ
 παρὰ Κυρίου, εὐχεσθαι προσήκεν ἀλλ' οὐχὶ ἀγανακτεῖν καὶ
 ἐν τῇ πόχει μὴ τὸ ἴδιον θέλημα αἰτεῖν ἀλλ' ἐπιτρέπειν τῷ
 οἰκονομοῦντι τὸ συμφέρον. Θεῷ Ὁ δὲ Θεὸς ὁ ἀγίος ἀπαγέ-
 γοι πῆσαν πείραν λυπηρῶν πραγμάτων ἀπὸ τοῦ σ'κου ὁμῶν, 40
 καὶ αὐτῷ τε σοὶ καὶ πᾶσι τοῖς προσήκουσι σοι, ἄνθρωποι καὶ
 ἀβλαβῇ ἐν πάσῃ εὐθηνίᾳ τὸν βίον ἐπιμετρήσειεν.

19 ὡς ὑπὲρ ὡς περ LC 20 τῶν om C 21 ἄνθρωπον -πων
 B 25 αὐτῆς δὲ τῆς ἀληθείας om B αὐτῆς τῆς ἀληθείας om
 L || 26 παραπέπηγε -γει C || 29-30 προσδοκηθέντων προσδο-
 κωμένων M | 31 ordo καλλίσαι τοῖς φίλοις συμβουλευσάντες, L |
 32 οὐ αἷς B 34 προτιμηθέντες προσβέντες M | 35 χρῆμα
 χρήμα LC || 39 ordo θεῷ τὸ συμφέρον M 42 ἐν om LC || πᾶσι
 πᾶσι B.

CCXCI

ΤΙΜΟΘΕΩ ΧΩΡΕΠΙΣΚΟΠΩ

Καὶ τὸ πάντα γράφειν ὅσα φρονῶ ὅτε τῷ μέτρῳ τῆς ἐπιστολῆς ὁρῶ συμβαῖνον ὅτε ἄλλως πρέπον τῷ τῆς προσηγορίας εἶδει, καὶ τὸ σιωπῇ παρελθεῖν μικροῦ καὶ ἀδυνατόν ἐστὶ μοι. δικαίῳ θυμῷ τῷ κατὰ σοῦ φλεγμαίνουσης μοι τῆς καρδίας. Μετὴν οὖν βαδίζομαι τὰ μὲν γράφων τὰ δὲ παρεις. Καθάψασθαι γάρ σου βούλομαι ἡ θεμὶς ἐστίν, ἐν ἰσηγορίᾳ φιλικῇ. Εἰ Τιμόθεος ἐκεῖνος ὃν ἐκ παιδὸς οἶδαμεν τοσοῦτον πρὸς τὴν ὁρθότητα καὶ τὸν κατησκημένον βίον τῷ τόνῳ χρώμενον ὥστε ἐγκαλεῖσθαι τὴν ἐν ταυτοῖς ἀμετρίαν ἀπυστάς νῦν τοῦ σκοπεῖν πάντα τρόπον ὅτι χρή ποιοῦντα τῷ Θεῷ προσοικαιοῦσθαι, ἀποδλεπείς πρὸς τὰ τῷ δεῖν δοκοῦντα περὶ σοῦ καὶ τῆς ἑτέρων γνώμης τὴν ζωὴν ἔχεις ἐξηρητημένην καὶ ὅπως μὴ φίλοις ἐχρηστας μηδὲ ἐχθροῖς καταγέλαστος ᾗς ἐνθυμῇ καὶ τὴν παρὰ πολλῶν αἰσχυνὴν ὡς δεινόν τι φοβῇ καὶ οὐκ ἐννοεῖς ὅτι ἐν ὅσῳ περὶ ταῦτα τρίβῃ λανθάνεις σεαυτὸν τῆς προηγούμενης ζωῆς ἀμελῶν. Ὅτι γάρ οὐκ ἐγγχωρεῖ ἀμφοτέρων ὁμοῦ περιγενεσθαι τῶν τε κατὰ τὸν κόσμον τούτου πραγμάτων καὶ τῆς κατὰ Θεὸν πολιτείας, πλήρης μὲν ἡ θεία Γραφή ὧν ἐδίδαξεν ἡμᾶς,

CCXCI — Non exstat in B Titulus τιμοθέω / χωρεπισκοπῶ τιμοθέω χωρεπισκοπῶ μη προσέχειν τοῖς ματα οἷς καταφρονῶντι τῶν ἀφελίμων VPM.

4 τῷ το L || ποτεγίμῃ μοι μου MC || 6 καθάψασθαι καταψάσθαι M || σου ου M || ἡ εἰ LCP^a || 9 εν εν LC || 10 νυν οση L || 14 ορθο ᾗς καταγέλαστος LC || 19 πληρη, μεν ἡ θεία γραφή ὧν ἐδίδαξεν πληρεῖ, μεν αἰ θεία γραφή ὧν δαξαν LC.

παύσης δὲ καὶ αὐτὴ ἡ φύσις τῶν τοιούτων ὑποδειγμάτων 20
 ἔστιν. Ἐν τε γὰρ τῇ κατὰ νοὸν ἐνεργείᾳ δυο νοῆσαι κατὰ
 ταύτων νοήματα παντελῶς ἀμήχανον. Ἐν τε ταῖς κατὰ τὴν
 αἴσθησιν ἀντιλήψεσι δυο φωνάς ὁμοῦ προσπιπτούσας ταῖς
 ἀκοαῖς δέχεσθαι. ἐν ταύτῳ καὶ διακρίνειν ἀδύνατον καὶ
 τοῦτο ἀκουστικῶν δυο πόρων ἡμῖν ἀνεφγμένων. Ὀφθαλμοὶ 25
 δὲ ἂν μὴ πρὸς ἓν τι τῶν ὁρατῶν ἀποταθῶσιν ἀμφότεροι,
 ἐνεργεῖν τὸ ἑαυτῶν ἀκριβῶς οὐ δύνανται. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ
 παρὰ τῆς φύσεως τὰ δὲ ἐκ τῶν Γραφῶν σοὶ διηγείσθαι οὐχ
 ἡττόν ἐστι καταγέλαστον ἢ γλαυκά, φησὶν, Ἀθηναίους
 εἶπεν. Τ. οὖν τὰ ἄμικτα μίγνυμεν βορύθους πολιτικούς καὶ 30
 εὐσεβείας ἄσκησιν, ἀλλ' οὐχ, ἀποστάντες τῶν βορύθων καὶ
 τοῦ πράγματα εἶχειν καὶ παρεχειν ἑτέροις ἡμῶν αὐτῶν γινό-
 μεθα καὶ δυνάμεθα. ὑπεβήμεθα τῆς εὐσεβείας σκοπὸν βεβαι-
 οῦμεν τῷ ἔργῳ καὶ δείκνυμεν τοῖς ἐπηρεάζειν βουλομένοις
 ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτοῖς τὸ λυπεῖν ἡμᾶς ὅταν θελῶσι, 35
 Τοῦτο δὲ ἔσται ἐπειδὴν πάσης λαβῆς ἐλευθέρους ἑαυτοὺς
 ἀποδειξώμεν. Καὶ ταῦτα μὲν εἰς τοσοῦτον. Εἴη δὲ ἡμᾶς
 ποτε καὶ ἐν ταύτῳ γενεοθαί καὶ ἀκριβέστερον βουλευσασθαι
 περὶ τῶν συμφερόντων ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. ἵνα μὴ ἐν τῇ
 περὶ τῶν ματαίων φροντίδι καταληφθῶμεν τῆς ἀναγκῆς 40
 ἐξόδον ἐπελθούσης ἡμῖν. Τοῖς δὲ ἀποσταλείσι παρὰ τῆς
 ἀγάπης σου ὑπερήσθην, οἷς ὑπῆρχε μὲν ἡδίσταίς εἶναι καὶ
 κατὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν πολλαπλασιάζουσα δὲ τὴν ἡδονὴν
 ἐποίησεν ἡ προσθήκη τοῦ ἀποστειλαντος. Τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ
 Πόντου, ἄκοπα καὶ κηρους, ἡδέως δεξαί, ὅταν ἀποστείλω- 45
 μεν· νῦν γὰρ ἡμῖν οὐ παρῆν.

20-21 οὐκ ἔστιν ὑποδειγμάτων I.C 21 τῶν τῶν τῶν I.C
 22 ταύτων κατὰ M 25 οὐκ ἔστιν ἀντιλήψεων I.C ἀντιλήψε-
 ων: -των L || 26 ἀμικτὰ μίγνυμεν post μη I.C 29 ἢ γλαυκά
 ἢ γλαυξ L φησὶν φησὶν C 32 τὰ πράγματα τῶν πραγμά-
 των M 34 ἐπερεάζειν ἐπερεάζειν των LC | 35 θελήσει: ἐθελήσει
 LC 39 τῶν πάντων των L 44 ἡμῶν: ἡμῶν I.C 45 οὐκ ἔστιν
 κηρους καὶ ἄκοπα I.C.

CCXCII

ΠΑΛΛΑΔΙΩ

Τὸ ἥμισυ τῆς ἐπιθυμίας ἡμῶν ἐξεπλήρωσεν ὁ ἅγιος Θεὸς οἰκονομήσας τὴν συντυχίαν τῆς κοσμιωτάτης ἀδελφῆς ἡμῶν τῆς συμβίου σου Δυνατὸς δὲ παρασχεῖν καὶ τὸ λοιπὸν ὥστε ἰδόντας ἡμᾶς καὶ τὴν σὴν εὐγένειαν τελείαν ἀποδοῦναι. τῷ Θεῷ τὴν χάριν Ἐν πολλῇ γὰρ ἔσμεν ἐπιθυμία, μάλιστα νῦν ὅτε ἤκουσαμεν τετιμῆσθαι σε τῇ μεγάλῃ τιμῇ, τῷ ἀθανάτῳ ἐνδύματι ὃ περισχὸν ἡμῶν τὴν ἀνθρωπότητα τὸν ἐν τῇ σαρκὶ θάνατον ἐξηφάνισε καὶ κατεπόθη τὸ θνητὸν ἐν τῷ τῆς ἀφθορίας ἐνδύματι. Ἐπειδὴ οὖν οἰκεῖον μὲν σε αὐτῷ ὁ Κύριος διὰ τῆς χάριτος ἐποίησεν, ἡλλοτρίωσε δὲ πάσης τῆς ἁμαρτίας, ἤνοιξε δὲ βασιλείαν οὐρανῶν καὶ δοῦς τὰς ἀπαγούσας πρὸς τὴν ἐκεῖ μακαριότητα ὑπέδειξε, παρακαλοῦμέν σε ἄνδρα τοσοῦτον φρονήσει τῶν λοιπῶν ὑπερέχοντα λελογισμένως τὴν χάριν δεξασθαι καὶ πιστὸν φυλάκα γενέσθαι τοῦ θησαυροῦ πάσῃ ἐπιμελείᾳ τηρουντα τῆς βασιλικῆς παρακαταθήκης τὴν φυλακὴν, ἵνα ἄσυλον τὴν σφραγίδα διασωσάμενος παραστής τῷ Κυρίῳ ἐκλάμπων ἐν τῇ λαμπρότητι τῶν ἁγίων, μηδένα σπιλον ἢ βυτίδα ἐπιβάλλων τῷ καθαρῷ τῆς ἀφθορίας ἐνδύματι, ἀλλ' ἐν πᾶσι τοῖς μέλεσι τὸν ἁγιασμὸν διασώζων ὡς Χριστὸν ἐνδυσάμενος. Ὅσοι γάρ, φησὶν, εἰς Χριστὸν ἐβαπτισθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἐστὼ οὖν πάντα τὰ μέλη ἁγία, ὥστε πρέποντα εἶναι σκέπεσθαι τῷ ἁγίῳ καὶ φωτεινῷ περιβλήματι.

CCXCII — Non exstat in L. Titulus παλλὰδιω παλλαδίω νεωτέρι ρωτισθέντι περί τοῦ ἄσυλον διασωσασθαι τὴν σφραγίδα τῆς πίστεως M.

4 ἰδόντας : εἰδοτας C 7 περισχον περιέχον C 10 αὐτῷ αὐτῷ C || 15 τηροῦντα τηρεῖν B || 16 τῆς. τὰ τῆς B | 17 σφραγίδα ρροניתδα B „ 18-19 ἐπιβάλλων. ἐμβάλων C.

CCXCIII

ΙΟΥΛΙΑΝΩ

Πῶς σοι τὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦτον χρόνον τὸ σῶμα ἔσχεν
 εἰ καθαρῶς ἀπελαβες τῆς χειρὸς τὴν ἐνέργειαν. Πῶς δὲ τα-
 λοιπὰ τοῦ βίου πράγματα, εἰ κατὰ γυνωμὴν χωρεῖ σοι ὥσπερ
 εὐχόμεθα καὶ ὡς ἔστιν ὀφειλόμενον τῇ σῇ προαιρέσει. Καί
 γὰρ οἷς μὲν εὐκολὸς πρὸς μεταβολὴν ἡ διάνοια τοῦτοις 5
 οὐδὲν ἀπεικὸς καὶ τὸν βίον εἶναι μὴ τεταγμένον οἷς δὲ
 πεπηγυῖα ἡ γυνωμὴ καὶ ἀεὶ ἑστῶσα καὶ ἡ αὐτὴ τοὺς
 ἀκόλουθον συμφῶνως τῇ προαιρέσει τὴν ζωὴν διεξάγειν
 Τῷ δυντὶ γὰρ κυβερνήτῃ μὲν οὐκ ἐφίεται γαλήνην ποιεῖν ὅτε
 βουλεται ἡμῖν δὲ ἀκυρονα ἑαυτοῖς καθιστὰν τὸν βίον καὶ 15
 πᾶν ῥάδιον ἔαν τοὺς ἐνδοθεν ἐκ τῶν παθῶν ἐπανισταμέ-
 νους ἡμῖν θορυβούς κατασιγᾶσωμεν καὶ τῶν ἔξωθεν προσ-
 πιπτόντων ὑψηλότεραν τὴν γυνωμὴν καταστήσωμεθα. Καί
 γὰρ οὔτε Ζημίαι οὔτε ἀρρώστια, οὔτε αἱ λοιπαὶ δυσχέρειαι
 τοῦ βίου ἀφντοῖσι τοῦ σπουδαίου ἕως ἂν ἔχη τὴν διάνοιαν 20
 Θεῷ συμπορευομένην καὶ τὸ μέλλον ἀποσκοποῦσαν καὶ τῆς
 χαμόθεν ἐγειρομένης ζάλης κουφῶς καὶ εὐδοταλῶς ὑπερ-
 ρουσαν. Ἐπεὶ οἱ γὰρ σφοδρῶς τῶς τοῦ βίου μεριμναὶς
 κατεληγμένοι οἷον ὄρνιθες πολυσαρκεὶ εἰκὴ τὸ πτερόν
 ἔχοντες, κάτω πού σύρονται μετὰ τῶν βοσκημάτων. Σὲ δὲ 25
 τοσοῦτον μὲν ὅπῃ τῶν πραγμάτων ἰδεῖν ἐπετράπημεν δοῦν
 οἱ ἐν πελάγει ἀλλήλους παραμειδόμενοι. Πλὴν ἄλλ', ἐπειδὴ

CCXCIII = Titulus Ιουλιανῷ Ιουλιανῷ διὰ τὴν σωθῆναιαν παρα-
 μνητικῇ τοῦ γραφεῖν πρὸς αὐτὸν Β Ιουλιανῷ ἡθια τανυ ὡρα α LC.

1 τῷ om C τούτον τούτω V 7 τούτου, τούτου LC 8 προαι-
 ρίσει προαίρει τῇ σφῶν ἀμειλύντων ἑαυτῶν ὑποστηρίζει L 9
 ἐφίεται ἐφίεται LC 16 θεῷ τῷ θεῷ LC συμπορευομένην: ἐμ-
 LC 21 μιν om VC ordo ἰδεῖν ὅτε τῶν πραγμάτων VL.

καὶ ἐξ ὄνυχος ἔστιν ὄλον γινώσκειν τὸν λέοντα ἐκ βραχείας
 τῆς πείρας ἡγουμενὰ σε ἱκανῶς ἐγνώκεναι. Ὅθεν καὶ μέγα
 παιούμεθα τὸ ἐν λόγῳ σε τὸ καθ' ἡμῶς τιθεσθαι καὶ μὴ 25
 ἀπεινᾶν σου τῆς διανοίας, ἀλλὰ διηνεκῶς σοι συνεῖναι. διὰ
 τῆς μνήμης Δείγμα δὲ μνήμης τὸ γράφειν ὅπερ ὅσῳ ἂν
 συνεχέστερον ποιῇς, τοσούτω πλέον ἡμῖν χαρεῖ

CCXCIV

ΦΗΣΤΩ ΚΑΙ ΜΑΓΝΩ

Πρέπει μὲν πού καὶ πατέρας παιδῶν ἰδίων πρόνοια καὶ
 γεωργοῖς φυτῶν ἢ σπερμάτων ἐπιμέλεια καὶ διδασκάλους
 μαθητῶν φροντίς, μάλιστα ὅταν δι' εὐφυΐαν βελτίους ἐφ'
 ἑαυτοῖς ὀποφαίνουσι τὰς ἐλπίδας. Χαίρει γὰρ πόνῳ καὶ
 γεωργὸς ἀδρυνομένων αὐτῷ τῶν ἀσταχυῶν ἢ τῶν φυτῶν 5
 ἀόξανομένων εὐφραίνουσι δὲ καὶ μαθηταὶ διδασκάλους καὶ
 παῖδες πατέρας. οἱ μὲν πρὸς ἀρετὴν, οἱ δὲ πρὸς ἀδύησιν
 ἐπιδιδόντες. Ἡμεῖς δὲ τοσοῦτον μεῖζονα μὲν ἐφ' ὧμῖν
 ἔχομεν τὴν φροντίδα, κρείττονα δὲ τὴν ἐλπίδα, ὅσον ἀδυσ-
 θεια πάσης μὲν τέχνης πάντων δὲ ζώων ὁμοῦ καὶ καρπῶν 10
 ἔστιν ἀμείνων ἢν ἐν ἀπαλαῖς ἔτι καὶ καθαφαῖς ταῖς ὑμετέ-
 ραις ψυχαῖς βυζωθεῖσαν ὅφ' ἡμῶν καὶ τραφεῖσαν ἰδεῖν
 εὐχόμεθα καὶ προσελθοῦσαν εἰς ἀκμὴν τελείαν καὶ εἰς καρ-
 πούς ὄφραίους, συλλαμβανομένης ἡμῶν ταῖς εὐχαῖς τῆς
 ὑμετέρας φιλομαθίας. Εἴ γάρ ἴσται καὶ τὴν ἡμετέραν εἰς 15
 ὁμῆς εὐνοίαν καὶ τὴν τοῦ Θεοῦ συνεργίαν ταῖς ὑμετέραις

25 σι σέ τιτι LCP^a postterius το: τὰ PLC ' 28 γαρσι / αριη
 VLC.

CCXCIV — Titulus εἰς τῶν (εἰς τῶν B) καὶ μάγνῳ εἰς τῶν καὶ
 μάγνῳ ὥστε ἐπιτείνειν τὴν πρὸς τὰ κρείττονα μαθησιν M.

4 ὀποφαινοσαι -νωσι V j 11 in om. M , 15 φιλομαθας
 ηἰας LC

να ποκείσθαι γνώμας ὧν πρὸς τὸ θεὸν εὐθυνομένων, Θεὸς
 τε συνεργὸς καλούμενος παρεσται καὶ ἀκλήτος καὶ πᾶς
 φιλόθεος ἄνθρωπος πρὸς διδασκαλίαν αὐτεπαγγέλτος Ἀνί-
 κητος γὰρ ἡ προθυμία τῶν διδάσκειν τι χρήσιμον δυναμένων 10
 ὅταν αἱ τῶν μανθανόντων ψυχαὶ πάσης καθαρεύωσιν ἀντι-
 τυπίας. Οὐκοῦν οὐδὲ σώματος κωλυεὶ χωρισμός τοῦ
 δημιουργήσαντος ἡμᾶς δι' ὑπερβολὴν σοφίας καὶ φιλανθρω-
 πίας μὴ συμπεριορίσαντος τοῖς σώμασι τὴν διάνοιαν μῆτε
 μὴν τῇ γλώττῃ τῶν λόγων τὴν δυνάμιν, δόντος δὲ τι πλείον 15
 καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου τοῖς ἀφελεῖν δυναμένοις ὥς μὴ μόνον
 τοῖς μακρὰν διεστηκόσιν, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῖς λίαν ὀψιγόνοις
 παραπέμπειν δύνασθαι τὴν διδασκαλίαν. Καὶ τοῦτον ἡμῖν ἡ
 πείρα πιστοῦται τὸν λόγον, ἐπειτέρ οἱ τε πολλοῖς πρότερον
 ἔτεσι γενόμενοι διδάσκουσι τοὺς νέους σωζομένης ἐν γράμ- 20
 μασι τῆς διδασκαλίας, ἡμεῖς τε κενωρισμενοὶ τοσοῦτον τοῖς
 σώμασι τῇ διανοίᾳ σύνεσμεν ἀεὶ καὶ προσομιλοῦμεν βεβίως
 τῆς διδασκαλίας οὕτε ὑπὸ γῆς οὕτε ὑπὸ θαλάσσης κωλυο-
 μένης, εἴ τις ἔστιν ὁμῖν τῶν ἰδίων ψυχῶν φροντίς.

CCXCV

ΜΟΝΑΖΟΥΣΙ

Ἦγοῦμαι μὲν μηδεμιᾶς ἑτέρας ὁμῆς τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι
 παρακλήσεως δεῖσθαι μετὰ τοὺς λόγους οὗς δι' ἡμῶν αὐτῶν
 ἐποιησάμεθα πρὸς ὁμῆς παρακαλοῦντες ὁμῆς πάντας τὴν

18 α σσ L || 24 τοῖς σώμασι τοῦ σώματος L , 28 29 ἡ
 πείρα πρότερον σσ. L 30 γενόμενοι γινόμενοι L , 34 εἴ τις
 ἦτις LC ὁμῖν ἡμῖν L.

CCXCV — Titulus μονάζουσι μονάζουσιν δι' ἧς ἐπιστηρίζει
 αὐτοὺς πρὸς τὴν ἐν χρυσῷ πολιτείαν καὶ πιστὴν αἰετὴν εἶναι πιστὴς
 ἰστὴν ἢ σώζουσα δι' ἀγάπης ενεργουμένη δι.

ἐπὶ τὸ αὐτὸ ζῶν καταδέξασθαι εἰς μίμημα τῆς ἀποστολι-
 κῆς πολιτείας, ὃ καὶ ἐδέξασθε ὡς ἀγαθὸν διδάγμα καὶ
 ἡὐχαριστησατέ· αὐτὸ τῷ Κυρίῳ· Ἐπεὶ οὖν οὐχὶ ῥήματα
 ἦν τὰ παρ' ἡμῶν λαληθέντα ἀλλὰ διδάγματα εἰς ἔργον
 προελθεῖν ὀφείλοντα ἐπὶ ὠφελίᾳ μὲν ὑμῶν τῶν ἀνεχομένων
 ἐπ' ἀναπαύσει δὲ ἡμετέρα τῶν ὑποβεβημένων τὴν γνώμην εἰς
 δόξαν δὲ καὶ ἔπαινον τοῦ Χριστοῦ οὗ τὸ ὄνομα ἐπικεκλήται
 ἐφ' ἡμᾶς, τούτου χάριν ἀπέστειλα τὸν ποθεινότατον ἡμῶν
 ἀδελφόν ἵνα καὶ τὸ πρόθυμον γνώριση καὶ τὸ νωθρὸν διε-
 γείρῃ καὶ τὸ ἀντιτεῖνον φανερὸν ἡμῖν καταστήσῃ. Πολλὴ
 γάρ ἡ ἐπιθυμία καὶ ἰδεῖν ὑμᾶς συνηγμένους καὶ ἀκοῦσαι
 περὶ ὑμῶν ὅτι οὐχὶ τὸν ἐμάρτυρον ἀγαπᾶτε βίον, ἀλλὰ
 μᾶλλον καταδέχεσθε πάντες καὶ φυλακὴς τῆς ἀλλήλων ἀκρι-
 βείας εἶναι, καὶ μάρτυρες τῶν κατορθωμένων. Οὕτω γάρ
 ἕκαστος καὶ τὸν ἐφ' ἑαυτῷ μισθὸν τελείον ἀπολήψεται καὶ
 τὸν ἐπὶ τῇ τοῦ ἀδελφοῦ προκτιπῇ· οὐ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ
 παρέχεσθαι ἡμᾶς ἀλλήλοις προσήκει ἐκ τῆς συνεχοῦς ὁμι-
 λίας καὶ παρακλήσεως· Ἐπὶ πάντοτε δὲ παρακαλοῦμεν μεμνη-
 σθαι ὑμᾶς τῆς τῶν Πατέρων πίστεως καὶ μὴ σαλευεσθαι
 ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἡσυχίᾳ περιφέρειν ὑμᾶς ἐπιχει-
 ρούντων, εἰδότες ὅτι οὕτε πολιτείας ἀκριβεία καθ' ἑαυτὴν
 μὴ διὰ τῆς εἰς Θεὸν πίστεως πεφωτισμένη ὠφελίμος οὕτε
 ὀρθὴ ὁμολογία ἀγαθῶν ἔργων ἀμοιβὸς οὕσα παραστήσῃ
 ἡμᾶς δυνήσεται τῷ Κυρίῳ· ἀλλὰ δεῖ ἀμφότερα συνεῖναι ἵνα
 ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος καὶ μὴ κατὰ τὸ ἐλλεῖπον
 χωλεῖν ἡμῶν ἡ ζωὴ. Πίστις γάρ ἐστιν ἡ σωζούσα ἡμᾶς
 ὡς φησὶν ὁ Ἀπόστολος, « δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη ».

4 μίμημα μιμήματα V · 5 ἡὐχαριστησατέ· τὸ· M · 8 προελθεῖν
 etiam P^o ελθεῖν P · ὠφελ· α· τ· α· VMLC · 10 δε· το· M ·
 11-12 ἡμῶν ἀδελφον om L · 12-13 δι· ενεργ· etiam B^o· ραι B ·
 18 ἀπολήψεται· λήψεται MC · 19 τ· om B · 23 ἡμετέρα· ἡμετέρα
 L · 24 εἰδότες· -τες L · 28 ἡ· εἴη LC · 29 ἡμεᾶς etiam P^o
 ἡμεᾶς PB.

CCXCVI
ΕΛΕΥΘΕΡΑ

Στοχαζόμενός σου τῆς περὶ ἡμᾶς διαθέσεως καὶ ἣν ἔχεις περὶ τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου σπουδὴν ἐπιγινώσκοντες κατεβαρρήσαμεν ὡς θυγατρὸς πρῶην καὶ ταῖς ἡμιόνους ἐπὶ πλεῖον ἐχρησάμεθα πεφεισμένως μὲν ὡς ἡμετέραις χρώμενοι· παρετεινάμεν δ' οὖν ὅμως αὐτῶν τὴν ὀπηρεσίαν. Ταῦτα ὅν ἐδει ἐπισταλῆναι σου τῇ σαμνότητι, ὥστε εἶδεναι, ὅτι ἀπόδειξις ἐστὶ διαθέσεως τὸ γινόμενον. Ὅμοῦ δὲ καὶ ὑπομνήσκομεν διὰ τοῦ γράμματος τὴν κοσμιότητά σου μεμνησθαι τοῦ Κυρίου καὶ τὴν ἐξοδὸν τὴν ἀπὸ τοῦ κόσμου τούτου πρὸ ὀφθαλμῶν ποιουμένην· δεῖ τὸν βίον αὐτῆς βυθμίζειν πρὸς ἀπολογίαν τοῦ ἀπαραλόγιστου Κριτοῦ, ἵνα γένηται σοὶ παρρησία ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἔργοις. Ἐμπροσθεν τοῦ τὰ κρυπτὰ τῶν καρδιῶν ἡμῶν ἀποκαλύπτειν μέλλοντος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ. Τὴν εὐγενεστάτην θυγατέρα ἀσταζόμεθα διὰ σοῦ καὶ παρακαλῶ ἐν τῇ μελετῇ τῶν λογίων τοῦ Κυρίου διάγειν αὐτήν, ἵνα ἐκτρέφῃται ὑπὸ τῆς ἀγαθῆς διδασκαλίας τὴν ψυχὴν καὶ ἐπιδιδῷ πρὸς αὔξησιν καὶ μέγεθος ἢ διανοία αὐτῆς μάλλον ἢ τὸ σῶμα ὑπὸ τῆς φύσεως.

CCXCVII
ΕΛΕΥΘΕΡΑ

Πάνν ἑμαυτῷ ἐπιβάλλειν κρίνων καὶ διὰ τὸ τῆς ἡλικίας πρεσβυτικόν καὶ διὰ τὸ τῆς πνευματικῆς διαθέσεως γνήσιον τὴν ἀσύγκριτόν σου εὐγενεῖαν καὶ ἐν τῇ σωματικῇ παρουσίᾳ

CCXCVI — Exstat tantum in VLC.
2 περὶ πρὸς V || 14-15 ἀσταζόμεθα: προσαγορευόμεν C^o ||
15 τῶν λογίων om. V || 17 ἐπιδιδῷ Maur. ἐπιδίδωσι VL ἐπιδῷ C.
CCXCVII — Exstat tantum in VLC.

επισκέπτεσθαι καὶ ἀπούση μὴ ἀπολιμπάνεσθαι· ἀλλὰ γράμ-
 μασιν ἀποπλήρου· τὸ ἐνδεὲς ἐπειδὴ εὖρον τρέπουσαν διά- 5
 κονον τῶν πρὸς τὴν σὴν σεμνότητα γραμμάτων τήνδε δι'
 αὐτῆς προσφθεγγόμαι σε προηγουμένως παρορμῶν ἐπὶ τὸ
 ἔργον τοῦ τοῦ Κυρίου, ἵνα σε ὁ ἅγιος Θεὸς τιμῶς παρενεγκὼν
 τὰς ἡμέρας τῆς παροικίας σου ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνό-
 τητι ἀξίαν καὶ τῶν μελλόντων ἀγαθῶν καταστήσῃεν· Ἐπειτα 10
 δὲ καὶ τὴν προειρημένην θυγατέρα παρακατατίθεμαι σοι, ἵνα
 ὡς ἐμὴν μὲν θυγατέρα σεαυτῆς δὲ ἀδελφὴν οὕτω δεξῇ καὶ
 περὶ τῶν ἐν τῇ ἐδοσχήμενί σου καὶ καθαρᾷ ψυχῇ ἀνακοινωνη-
 ται· ἰδιοπαθήσης καὶ ἀντὶλάβῃ αὐτῆς, ὡς παρὰ τοῦ Κυρίου
 προηγουμένως ἔχουσα τὸν μισθόν· ἔπειτα καὶ ἡμῖς ἀνα- 15
 παύουσα τοὺς ἐν σπλάγχνοις Χριστοῦ τὸ τῆς ἀγάπης σοι
 μέτρον ἀποπλήρουσας.

CCXCVIII

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙ ΑΝΔΡΙ ΕΥΛΑΒΕΙ

Ὅτι μὲν περὶ πάντων καταξιοῖς συμβούλοις ἡμῖν καὶ
 κοινωνοῖς φροντισμάτων κεχρησθαι ποιεῖς πρέπον τῇ σεμν-
 τοῦ τελειότητι, καὶ σε ὁ Θεὸς τῆς τε ἀγάπης τῆς περὶ
 ἡμῶς καὶ τῆς ἐπιμελείας τῆς κατὰ τὸν βίον ἀμειψεται·
 Ὅτι δὲ σου ἤψατο ἡ ἀπάτη τούτου ἐθαύμασα, εἰ οὐδαμῶς 5
 τίνα δύναμιν ἄλογον παρῆναι πεπίστευκας, καὶ ταῦτα οὐδε-
 μίως μαρτυρίας βεβαιούσης τὴν φήμην· Οὐκοῦν ἐστὶ τις
 τῶν ἐκείθεν οὐ μικρὸν οὐ μείζον λαβὼν εἰς τὸ σῶμα τὸν
 ἡλπίσε, τὸ αὐτοῦ ἀγαθόν, ἢ εἰ μὴ τινι ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου

11 παρακατατίθεμαι κατατίθεμαι L | 13-14 ἀνακοινωνητῇ ἀνακοινωνήτῃ C | 14 ἰδιοπαθήσῃ, πειρ C

CCXCVIII - Exstat tantum in VLC In titulo ανεπιγραφος om. V.

§ τούτου: τοῦτο L || ef: καὶ C.

γεγονε παραμυθία τις ὅποια καὶ καθεύδουσι καὶ ἄλλα τινὰ 10
κατὰ τὸν βίον ἐνεργοῦσιν ἐπιγίγνεσθαι πεφωκεν Ἄλλ' ὁ
ἀναιρῶν τὴν ἀγάπην τὰ αὐτόματα τῇ τοῦ ὕδατος φύσει
λογίζεσθαι τοὺς ἀπλούστερους ἀναπείθει. Ὅτι δὲ ἀληθῆς
ἡμῶν ὁ λόγος ἐξεστὶν ἐξ αὐτῆς τῆς πείρας σε διδαχθῆναι.

CCXCIX

ΚΗΝΣΙΤΟΡΙ

Εἰδότε μοι ἔγραφες ὅτι δυσκόλως ἔχεις πρὸς τὴν τῶν
κοινῶν ἐπιμελείαν. Καὶ γὰρ παλαιὸς ἐστὶ λόγος, τοῖς ἀρε-
τῆς μεταποιουμένοις μὴ μεθ' ἡδονῆς ἑαυτοὺς ἐπιβάλλειν
ἀρχαῖς. Τὰ γὰρ τῶν ἱατρευόντων ἴδια, ταῦτα ὁρᾷ καὶ τῶν
ἀρχόντων ὄντα. Ὅρῳσι γὰρ δευνὰ καὶ πειρῶνται ἀηδῶν καὶ 5
ἐπ' ἄλλοτριαις συμφοραῖς οἰκείας κερτοῦνται λύπας. οἳ γε
ὡς ἀληθῶς ἀρχόντες ἐπεὶ ὅσον ἐμπορικῶν τῶν ἀνθρώπων
καὶ πρὸς χρήματα βλέπον καὶ περὶ τὴν δόξαν ταυτὴν
ἐπτοημένον μέγιστον τῶν ἀγαθῶν τίθεται τὸ παραλαβεῖν
τινα δυναστείαν ἀφ' ἧς δυνήσονται φίλους εὖ ποιεῖν καὶ 10
ἐχθροὺς ἀμυνεσθαι καὶ ἑαυτοῖς κατακταῖσθαι τὰ σπουδαζό-
μενα. Ἄλλ' οὐ τοιαυτὸς σὺ Πόθεν, Ὅς γε καὶ τῆς πολιτι-
κῆς δυνάμεως τοσαύτης οὐσῆς ἔκων ἀνεχώρησας καὶ ἐξόν
σοι κρατεῖν πόλεως ὡς μὲν οἰκίας· σὺ δὲ τὸν ἀπράγμονα
καὶ ἡσυχίον εἴλου βίον, τὸ μῆτε ἔχειν πράγματα μῆτε παρέ- 15
χειν ἑτέροις πλείονος σπουδῆς ἀξιὸν τιθέμενος ἢ ὅσου οἱ
λοιποὶ τιμῶνται, τὸ δυστροπεύειν. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐβουλήθη ὁ
Κύριος τὴν Ἰερωτῶν χώραν μὴ ὀπὸ κατῆλοις ἀνθρώποις

10 ὅποια οἷα C 11 ἐπιγίγνεσθαι ἐπιγίγνεσθαι L

CCXCIX. — 3 ordo μεθ' ἡδονῆς ἑαυτοὺς μὴ M || 8 βλέπον·
βλέπων C || 15 εἴλου εἴλω L || ordo βίον εἴλου [εἴλω L] LC ||
17 ἐβουλήθη: ἡδ- LC.

γενεσθαι μηδὲ ὥσπερ ἐν ἀνδραπόδων ἀγορᾷ εἶναι τὴν ἀποτιμῆσιν ἀλλ', ὥς ἐστι δίκαιον ἕκαστον γράφεσθαι δέξαι τὸ πρᾶγμα εἰ καὶ ἄλλως ὀχληρόν, ἀλλ' οὖν ὥς πρόξενόν σοι γενεσθαι δυνάμενον τῆς παρὰ Θεῷ εὐδοκιμήσεως. Καὶ μῆτε δυναστειαν ὑποπτήξεως μῆτε πενίας καταφρονήσης ἀλλὰ τὸ τῶν λογισμῶν ἀρρετιᾶς τρυτάνης πάσης ἀρρετικέστερον παράσχου τοῖς δικαιουμένοις. Οὕτω γὰρ καὶ τοῖς πεπιστευμένοις φανερά γενήσεται σου ἡ περὶ τὸ δίκαιον σπουδὴ καὶ θαυμάσονται σε παρὰ τοὺς ἄλλους. Ἡ καὶ ἐκείνους διαλάβῃ τὸν Θεὸν ἡμῶν οὐ λήσεται τὸν μέγαρα ἡμῖν προθέντα τῶν ἀγαθῶν ἔργων τὰ ἄλλα.

CCC

ΠΑΤΡΙ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΗΤΙΚΗ

Ἐπειδὴ ἐν δευτέρᾳ τάξει πατέρων ἔθετο ἡμᾶς ὁ Κύριος τοῖς χριστιανοῖς, τῶν παιδῶν ἡμῖν τῶν εἰς αὐτὸν πεπιστευκότων τὴν δια τῆς εὐσεβείας μόρφωσιν ἐπιτρέψας, τὸ συμβᾶν περὶ τὸν μακάριον υἱόν σου πάθος καὶ ἡμέτερον ἴδιον ἐλογισάμεθα καὶ ἐπεστενάξαμεν αὐτοῦ τῇ ἁωρία τοῦ χωρισμοῦ συμπιθόντες μάλιστα σοὶ καὶ ὑπολογισάμενοι ἡλικίᾳ ἐσται τῆς ὀδυνης τὸ βάρος πατρὶ τῷ κατὰ φύσιν, ὅπου γὰρ ἡμῖν τοῖς κατὰ τὴν ἐντολὴν ὀφειωμένοις τοσοῦτον τῆς καρδίας τὸ κατηφές ἐνεγένετο. Ἐπ' ἐκείνῳ μὲν γὰρ οὐδὲν ἔδει σκυθρωπὸν οὔτε παθεῖν οὔτε φθάγγεσθαι, ἐλεεινοὶ δὲ οἱ τῶν ἐπ' αὐτῷ ἐλπίδων διαμαρτύνοντες. Καὶ τῷ ὄντι.

19 ἐν ἀνδραπόδων ἀγορᾷ ἀνδραπόδων ἀγορᾷ L || 20 γραφῆσθαι ἀπογράφειν LC || 24 πάσης οἱ C || 25 δικαιουμένοις, δικαιουμένοις B || 27 σε οἱ L | ἡ εἰ L || 27 28 ὁ ἀλλοθι -ης L

CCC — Τίτλος πατρὸς σχολαστικοῦ παραμυθητικῆς παραμυθητικῆς πρὸς πατέρα σχολαστικοῦ ἡγουμένου V P B M

4 περὶ ἐπὶ LC || 5 ἴδιον εἶναι L ἴδιον εἶναι C || 6 συναθροίνοντες: συμπιθόντες VLC || 8 ἡμῖν καὶ ἡμῖν LC ὡφειμένοις υἱόν L || 9 ἐν γένει: ἰγνῆτο P.

πολλῶν δακρυῶν καὶ στεναγμῶν ἄξιον ἐκπέμψαντα παῖδα
 ἐν αὐτῷ τῷ ἄνθει τῆς ἡλικίας ἐπὶ λόγων δασκῶσιν ὅπο-
 δέξασθαι. σιωπῶντα τὴν μακρὰν ταυτην καὶ ἀπευκτὴν
 σιωπὴν Ἄλλα ταῦτα μὲν ὡς ἀνθρώπους ἡμᾶς εὐθὺς ἐκί- 15
 νησε καὶ δακρυὸν ἐξεχέαμεν προπετές καὶ στεναγμὸν ἀφή-
 καμεν ἐκ μέσης τῆς καρδίας ἀπαίδευστον τοῦ πάθους
 ἀθρόως οἷον τινος νεφέλης τὸν λογισμὸν ἡμῶν περισχόντος
 Ἐπεὶ δὲ ἡμῶν αὐτῶν ἐγενόμεθα καὶ διεβλέψαμεν τῷ τῆς
 ψυχῆς ὀφθαλμῷ πρὸς τὴν φύσιν τῶν ἀνθρωπίνων, τῷ μὲν 20
 Κυρίῳ ἀπελογησάμεθα ἐφ' οἷς κατὰ συναρπαγὴν ἡ ψυχὴ
 ἡμῶν διετέθη πρὸς τὸ συμβάν, ἑαυτοὺς δὲ ἐνουθετήσαμεν
 μετρίως φέρειν ταῦτα ἐκ τῆς παιδείας τοῦ Θεοῦ ἀποφά-
 σεως συγκληρωθέντα τῇ ζωῇ τῶν ἀνθρώπων. Οἴχεται παῖς
 αὐτὸ τῆς ἡλικίας ἄγων τὸ βίωσιμον διατρέπων ἐν χοροῖς 25
 ὁμηλικῶν ποθεινὸς διδασκάλοις ἀπὸ ψιλῆς τῆς ἐντευξέως
 εἰς εὐνοϊαν δυνάμενος καὶ τὸν ἀγριώτατον ἐπισπάσασθαι,
 δέξῃς ἐν μαθήμασι, πρῶτος τὸ ἥθος ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν κατε-
 σταλμένος, καὶ πλείω τούτων εἰπων ἐλάττω ἂν τις εἴποι
 τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὅμως ἀνθρώπος παρ' ἀνθρώπου γεννη- 30
 θείς. Τί τοίνυν λογιζέσθαι τὸν πατέρα τοῦ τοιοῦτου προσ-
 ἦκε, τί ἄλλο γε ἢ ἀναμνησθῆναι τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς ὅτι
 τέθνηκε, τί αὖν θαυμαστὸν ἐκ θνητοῦ γεννηθέντα θνητοῦ
 γενέσθαι πατέρα, τὸ δὲ πρὸ ὄρας καὶ πρὶν κορεσθῆναι τοῦ
 βίου καὶ πρὶν εἰς μέτρον ἡλικίας ἐλθεῖν καὶ φανεῖν τοῖς 35
 ἀνθρώποις καὶ διαδοχὴν τοῦ γένους καταλίπειν, ταῦτα οὐκ
 αὐξήσεις τοῦ πάθους, ὡς ἑμαυτὸν πείθω, ἀλλὰ παραμυθία
 τοῦ γεγονότος ἐστίν. Εὐχαριστεῖσθαι ὀφείλει τοῦ Θεοῦ ἡ
 διάταξις, ὅτι μὴ κατέλιπεν ἐπὶ γῆς ὀρφανὰ τέκνα, ὅτι μὴ

12 ἄξιον: ἄξιοι LC ἐκπέμψαντα — τις LC 14 ἀπευκτὴν
 ἀπεικταῖαν LC 15 σιωπὴν σγγ. L εὐθ., οἷα L οὐ-το εὐθ.,
 ἡμᾶς C 18 ἀθρόως ἀθροαν L 21 ἀπελογησάμεθα ἀπελογισα-
 μεθα M 28-29 κατεσταλμένος καθεσταλμένος, (sic) B καθεσταμένος
 M 30-31 γεννηθεὶς γεννημένος LC 34-35 κατ' βίου οἷα P
 add. P² 39 κατέλ-τιν. κατέλιπεν PB — π' ὑπὲρ LC.

ἵνα καὶ χηρὰν θλιψέι μακρὰ ἔκδοτον ἀφῆκεν ἡ ἀνδρὶ ἐτέρῳ
 συνοικῆσουσαν καὶ τῶν προτέρων γάμων καταμελήσουσαν
 Τὸ δὲ ὅτι οὐ παρετάθη τῷ βίῳ τουτῷ ἡ ζωὴ τοῦ παιδός, τις
 οἴτως ἀγνωρῶν ὥς μὴ τὸ μέγιστον τῶν ἀγαθῶν τοῦτο νομί-
 ζειν εἶναι; Ἡ γάρ ἐπὶ πλεῖον ἐνταῦθα διατριβὴ τελειῶνων
 κακῶν ἐστὶν ἀφορμή. Οὐκ ἐποίησε κακόν οὐκ ἔραψε δόλον
 τῷ πλησίον οὐκ εἰς ἀνάγκην ἦλθε πατρίαις μιγῆναι πονη-
 ρευομένων, οὐκ ἐνεπλάκη τοῖς κατ' ἀγορὰν κακοῖς οὐχ
 ὑπέμεινεν ἀνάγκην ἀμαρτημάτων οὐ ψευδὸς οὐκ ἀγνωμο-
 σύνην, οὐ πλεονεξίαν, οὐ φιληδονίαν, οὐ τὰ τῆς σαρκὸς
 πάθη, ὅσα ταῖς ἀναγωγαῖς ψυχαῖς ἐγγινεσθαι πέφυκεν
 οὐδὲ μὲν τοῦτων κηλίδι τὴν ψυχὴν ἀπηλθε κατεστυγμένος
 ἀλλὰ καθηρὸς ἀνεχώρησε πρὸς τὴν ἀμείνω λήξιν. Οὐ γὰρ
 κατέκρυψε τὸν ἀγαπητόν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο. Θεὸς δ'
 τὰ ἡμέτερα οἰκονομῶν ὁ τὰς τῶν χρόνων ὁροθεσίας ἐκάστη
 νομοθετῶν, ὁ ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην αὐτὸς καὶ
 μετέστησεν. Ἐχομεν διδασκαλεῖον ἐν ταῖς ὑπερβολαῖς τῶν
 συμφορῶν τὴν περιδότητον ἐκείνην φωνὴν τοῦ μεγάλου Ἰωβ
 «Ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο ὥς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν,
 οὐτῶ καὶ ἐγένετο. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου ἐδόξημένον εἰς τοὺς
 αἰῶνας.»

80

CCCI

ΠΑΡΑΜΥΘΗΤΙΚΗ

Ὅπως διετέθημεν ἐπὶ τῇ ἁκοῇ τοῦ πάθους οὐδαὶς ἐν
 ἡμῖν λόγος εἰς παράστασιν τῆς ἐναργείας ἀρκέσεια, νῦν μὲν
 τὴν ζημίαν λογιζομένοις ἦν τὸ κοινὸν τῶν πόλασθων ἐζη-

41 συνοικῆσουσαν· συνοικοῦσαν L || γάμων· τέκνων LC || κατα-
 μελήσουσαν καταμελοῦσαν L || 44 πλεῖον· πλείων C || 46 μιγῆναι
 καταμιγῆναι LC || 56 διδασκαλεῖον διδασκαλίον VLC || 58 ἀφείλετο
 ἀφελατο B, 59-60 εἴη αἰῶνας om LC.

CCCI — Non exstat in B. Titulus παραμυθητική: παραμυθη-
 τική ἀνθρί LC.

2 ἐναργείας ἐνεργείας MLC | 3 λογιζομένοις -νοι LP^a

μίωθι τὴν προστατὴν τοῦ καθ' αὐτὴν ταγματος ἀπολέσαν,
 νῦν δὲ τὴν φαιδρότητα τῆς σῆς σεμνότητος εἰς οἶον μετέ-
 πεσε κατῆφειαν ἐννοοῦντες, οἶκον τοῖς πᾶσι μακαριστὸν εἰς
 γόνυ κλιθέντα καὶ συμβίωσιν διὰ τῆς ἄκρας ἁρμονίας συμ-
 πεφυκυῶν ὀνείρου θάττον διαλυθεῖσαν βλέποντες τῇ δια-
 νοίᾳ Πῶς οὐκ ἂν καὶ εἰ ἀδαμάντινοι ἦμεν τὰς ψυχὰς
 κατκράμφθημεν. Ἡμῖν δὲ καὶ ἐκ τῆς πρώτης ὀμιλίας 10
 οἰκειότης τις ἐγένετο πρὸς τὴν σὴν σεμνοπρέπειαν, καὶ
 τοσοῦτόν σου τῇ ἀρετῇ προσετέθημεν ὥστε ἐπὶ πάσης ὥρας
 διὰ γλώττης ἔχειν τὰ σά Ὅτε δὲ καὶ τῆς μακαρίας ψυχῆς
 ἐκείνης ἐγενόμεθα ἐν συνηθείᾳ, ὥτως ἐπεισθημεν τὸν τῆς
 Παροιμίας λόγον ἐφ' ὧμιν βεβαιούμενον, ὅτι παρὰ Θεοῦ 15
 ἀρμόζεται γυνὴ ἀνδρί. Οὕτω πρὸς τρόπον ἀλλήλοις ἦτε
 ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ ἕκαστος τὸ τοῦ ἑτέρου ἥθος ἐν αὐτῷ
 προεδείκνυ. Καὶ πολλὰ ἂν εἶπων τις οὐδὲ πολλαστοῦ μέρους
 τῆς ἀξίας ἐφίκοιτο. Ἀλλὰ τί δεῖ παθεῖν πρὸς νόμον Θεοῦ
 πάλαι κεκρατηκότα τὸν ἐλθόντα εἰς γένεσιν τοῖς καθήκουσε 20
 χρόνοις πάλιν ὑπαξελθεῖν καὶ ψυχὴν ἑκάστην λειτουργήσα-
 σαν τῷ βίῳ τὰ ἀναγκαῖα εἶτα τῶν δεσμῶν τοῦ σώματος
 ἀπολύεσθαι, Οὕτε πρῶτοι πεπόνθαμεν, δὲ θαυμάσιε, οὔτε
 μόνοι ἀλλ' ὧν γονεῖς πιπεῖραντα, καὶ πάπποι καὶ οἱ ἄνω
 τοῦ γένους ἅπαντες, τούτων καὶ ἡμεῖς ἐν πείρᾳ γεγόναμεν. 25
 Καὶ πλήρης ὁ παρὼν βίος τῶν τοιούτων παραδειγμάτων.
 Σε δὲ τοσοῦτον τῇ ἀρετῇ τῶν λοιπῶν διαφέροντα καὶ ἐν
 μέσοις τοῖς πάθεσι προσήκε τὸ τῆς σῆς ψυχῆς μεγαλοφυῆς
 ἀταπεινώτου διασῶσαι μὴ τὴν νῦν ζῆμιαν δυσχεραίνοντα,

4 προστατὴν προσέστην M προστασίαν L αὐτὴν αὐτούς L |
 8 ὀνείρου ὀνειράτος LC || 9 καὶ εἰ εἰ καὶ LC || 10 πρώτης: πρώτης
 μὲν LCV³ || 13-14 ordo τῆς ψυχῆς LC || 14 ἐγενόμεθα τὴν
 L || 16 ordo ἀνδρὶ γυνὴ L || 17 ἑκάστος ἑκάτερος LC ||
 τοῦ om. M || 18 προεδείκνυ: προδεικνύς LCP¹ ||
 19 ἐφίκοιτο ἐφικέτο P | δεῖ χρῆ VLC || 22 τῶν δεσμῶν: τὸν
 δεσμον C || 28 σῆς om. LC | 29 διασῶσαι: διασωζειν LC
 τὴν ζῆμιαν τῇ . . ζῆμει LC.

ἀλλὰ τῆς ἐξ ἀρχῆς δωρεᾶς χάριν εἰδότα τῷ δευτέρῳ. Τὸ 3.
 μὲν γὰρ ἀποθανεῖν κοινὸν τῶν τῆς αὐτῆς μετεσχηκότων
 φύσεως, τὸ δὲ ἀγαθὴ συνοικῆσαι, ὀλίγοις τοῖς κατὰ Θεὸν
 μακαρισθεῖσιν ὑπῆρξεν ἡποι καὶ αὐτὸ τὸ λυπηρῶς ἐνεγκεῖν
 τὴν διάλευξιν ἐν ἑστὶ τῶν ἐκ Θεοῦ δωρεῶν τοῖς εὐγνωμό-
 νως λογιζομένοις. Πολλοὺς γὰρ ἔγνωμεν ὥσπερ βάρους 35
 ἀπόθεσιν τὴν διάλυσιν τῆς ἀκαταλλήλου συνοικήσεως δεχο-
 μένους Ἀπόβλεψον εἰς τὸν οὐρανὸν τοῦτον καὶ τὸν ἥλιον
 καὶ πῶσαν περίσκεψαι τὴν κτίσιν ἐν κυκλῷ ὅτι ταῦτα μὲν
 τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ὄντα μικρὸν ὕστερον οὐ φανήσεται.
 ἐκ πάντων τούτων συνάγαγε ἐκεῖνο ὅτι μέρος ὄντες τῆς 40
 ἀποθνήσκουσης κτίσεως τὸ ἐκ τῆς κοινῆς φύσεως ἐπιβάλλον
 ἡμῖν ὑπεδεξάμεθα, ἔπει καὶ ὁ γάμος αὐτὸς τοῦ ἀποθνήσκειν
 ἐστὶ παραμυθία. Διότι γὰρ εἰς τὸ παντελὲς παραμένειν οὐκ
 ἐνῆν, τῇ διαδοχῇ τοῦ γένους τὸ πρὸς τὸν βίον διαρκὲς ὁ
 Δημιουργὸς ἐμηχανήσατο. Εἰ δὲ ὅτι θάπτον προαπῆρξεν 45
 ἡμῶν ἀνιωμεθα, μὴ βασκαίνωμεν τῇ μὴ ἐπὶ πολλῶν ὀχλη-
 ρῶν τοῦ βίου ἀναπληρωθῆσθαι ἀλλὰ κατὰ τὴν χάριν τὴν τῶν
 ἀνθῶν ἔτι ποθοῦντας ἡμῶς ἀπολείπουσιν Πρὸ πάντων δε σε
 τὸ τῆς ἀναστάσεως δόγμα ψυχαγωγησάτω χριστιανὸν ὄντα
 καὶ ἐπ' ἄλπιδι τῶν μελλόντων ἀγαθῶν τὴν ζωὴν διεξάγοντα. 50
 Οὕτως οὖν διανοεῖσθαι προσήκεν ὡς δῶδν τινα παρελθούσης
 ἦν καὶ ἡμῶς δεήσει πορευεσθαι. Εἰ δὲ ὅτι πρὸ ἡμῶν, οὐκ
 ὀδυρμῶν τοῦτο ἄξιον. Μικρὸν γὰρ ὕστερον τυχόν τὸ ἡμέτε-
 ρον ἐλαυνότερον, εἰ ἐπὶ πλεῖστον παραταθέντες πλειοσι

32 θεον ταν βον L 33 ἡπου ἡπου VP ὅπου L λυπηρῶς
 μὴ λυπηρῶς L 34 ἐν οὐ μῆρον LC 36 ἀκαταλλήλου κατ'αλλη-
 λου L || 35-36 ordo τὴν διάλυσιν τῆς ἀκαταλλήλου κατ'αλληλου L
 συνοικήσεως ὥσπερ βάρους ἀποθεσιν LC 36-37 δεχομένου, διε-
 μένους LC 37 εἰς προ; LC 38 καὶ πῶσαν κυκλῷ om L
 κτίσιν κτῆσιν MC || 39 ordo ὄντα καὶ τηλικαῦτα LC 40 .x καὶ
 ex LC || ordo ἐκεῖνο συνάγαγε LC 41 φύσεως κτίσεως L 43 γαρ
 om L εἰς ἵνα εἰς L 48 ἀνθῶν ἀνθῶν C ἀπολείπουσιν
 ἀπολείπουσιν V ἐπιλείπουσιν LC || 51 παρελθούσης, παρελθούσης; L
 54 παραταθέντες παρατιθέντες M.

γενοίμεθα τιμωρίαις υπόχρεοι. Ἄλλα τῆς λύτης τὸ βάρος 55
ὁ λογισμὸς ἡμῶν ἀποσεισάμενος τὴν περὶ τοῦ πῶς ἡμᾶς
προσῆκε πρὸς τὸ ἐφεξῆς εὐαρεστεῖν τῷ Κυρίῳ φροντίδα
μεταλαμβάνει.

CCIII

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΜΟΖΥΓΟΝ ΒΡΙΣΩΝΟΣ
ΠΑΡΑΜΥΘΗΤΙΚΗ

Ὅσον μὲν ἐστεναξάμεν ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ πάθους τοῦ
κατὰ τὸν ἄριστον τῶν ἀνδρῶν Βρίσωνα τι χρὴ καὶ λέγειν,
Πάντως γὰρ οὐδεὶς οὕτως ἔχων τὴν καρδίαν λιθινὴν ὥς εἰς
πεῖραν ἀφ' ὁρέμενος τοῦ ἀνδρός ἐκείνου εἴτ' ἀκουσας αὐτὸν
ἀθρόως ἐξ ἀνθρώπων ἀνηρπασμένον οὐχὶ ὡς κοινὴν ζημίαν 5
τοῦ βίου τὴν τοῦ ἀνδρός στέρησιν ἐλογισατο Ἡμῶν δὲ
εὐθύς τὴν λύπην ἣ ἐπὶ σοὶ φροντίς διεδέξατο λογιζομένων
ὅτι, εἰ τοῖς πύρρῳ τῆς οἰκειότητος οὕτω βαρὺ καὶ δυσφορὸν
τὸ συμβᾶν, πῶς εἰκός ὑπὸ τοῦ πάθους τὴν σὴν διατεθῆναι
ψυχὴν οὕτω μὲν φύσει χρηστὴν οὖσαν καὶ πρὸς τὰς συμπα 10
θείας εὐκόλῳ διὰ τὴν τοῦ τρόπου ἡμεροτητα οὕτω δὲ
ὑποκειμένην τῷ πάθει ὥστε οἰονεὶ διχοτομίας τινὸς αἰσθά-
νεσθαι ἐν τῷ χωρισμῷ τοῦ ὁμόζυγος. Καὶ γὰρ εἰ τῷ ὅντι
κατὰ τὸν τοῦ Κυρίου λόγον οὐκέτι εἰς δύο ἀλλὰ σὰρξ μία,
δηλονότι οὐχ ἥτιόν ἐστιν ἀλγεινὴ ἢ τοιαύτη διαζευξίς ἢ εἰ 15
τὸ ἥμισυ ἡμῶν τοῦ σώματος ἀπερρήγνυτο Ἄλλα τὰ μὲν
λύπηρά τοιαῦτα καὶ μέλλω τούτων, ἣ δὲ ἐπὶ τοῖς συμβῆαι

55 τιμωρ α, L υπομίστω MN 57 -σοτήρι εἰσιστη
P^o: προσήγηται P

CCCH — Non existat in C In titulo ομοζυγον ομοζυγα L
βρισωνος βρισωνος μετασχησεν M ταραχῇ, ἀλ' οὐ P^B

1 ὅσον ὅσα L 3 οὐδὲς οὐδέ, οὐ I, ὅτι οὐ, ὅτι οὐ I
τὴν καρδίαν L 5 ἀνηρπασμένον ἀναρπασθέντα L αὐτὸν οὐ I
9 διατεθῆναι θείνα M 17 -σοτήρι -σοτήρι I

παραμυθία τις· Πρῶτον μὲν ἡ ἐξ ἀρχῆς κεκρατηκυῖα τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν νομοθεσία τὸ χρῆναι πάντως τὸν εἰς γένεσιν
 παρελθόντα τοῖς καθήκουσι χρόνοις ἀπιέναι τοῦ βίου. Εἰ 30
 οὖν οὕτως ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρις ἡμῶν τὰ ἀνθρώπινα διατέτακ-
 ται, μὴ ἀγανακτῶμεν ἐπὶ τοῖς κοινοῖς τῆς φύσεως νόμοις,
 ἀλλὰ καταδεχώμεθα τὴν ἐφ' ἡμῖν τοῦ Θεοῦ οἰκονομίαν, ὃς
 ἐκέλευσεν ἐκείνην τὴν γενναίαν ψυχὴν καὶ ἀήττητον μὴ
 νόσῳ δαπανηθέντος τοῦ σώματος μηδὲ χρόνῳ καταμαραν- 35
 θέντος ἀναχωρῆσαι τοῦ βίου, ἀλλ' ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας καὶ
 ἐν τῇ λαμπρότητι τῶν κατὰ πόλεμον κατορθωμάτων τὴν
 ζωὴν καταλῦσαι. Ὡστε οὐχ ὅτι ἐχωρισθῆμεν ἀνδρὸς τρισύ-
 του δυσχεραίνειν ὀφειλομέν, ἀλλ' ὅτι τῆς πρὸς τὸν τριούτον
 ἄνδρα συνοικίσεως κατηξιώθημεν εὐχαριστήσωμεν τῷ 30
 Κυρίῳ, ὃς πᾶσα σχεδὸν ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἀρχὴ τῆς ζημίας
 ἐπήσθετο, ὃν καὶ Βασιλεὺς ἀνεκαλέσατο καὶ στρατιῶται
 ὀδύραντο καὶ οἱ ἐπὶ τῶν μεγίστων ἀξιωματίων ὡς γνήσιον
 υἱὸν κατεπένθησαν. Ἐπεὶ οὖν κατέλιπέ σοι τὴν μνήμην
 τῆς οἰκείας αὐτοῦ ἀρετῆς, ἀρκοῦσαν νόμιζε ἔχειν παραμυ- 35
 θίαν τοῦ πάθους. Ἐπειτα καὶ ἐκεῖνο εἰδέναι σε βούλομαι,
 ὅτι ὁ μὴ ὀποπεσὼν ταῖς θλίψεσιν, ἀλλὰ διὰ τῆς πρὸς Θεὸν
 ἐλπίδος τῆς λύτης τὸ βάρος ἐνεγκὼν μεγάλην ἔχει παρὰ τῷ
 Θεῷ τῆς ὀπομονῆς τὴν ἀντίδοσιν. Οὐδὲ γάρ ἴσα τοῖς
 ἔξωθεν ἐπιετράπημεν λυπεῖσθαι ἐπὶ τοῖς κεκοιμημένοις 40
 παρὰ τῆς νομοθεσίας τοῦ Ἀποστόλου Ἔστωσαν καὶ οἱ
 παῖδες σου ὡς περ εἰκόνας ἐμψυχοὶ τὴν ἀπουσίαν τοῦ ποθευ-
 μένου παραμυθούμενοι. Ὡστε ἡ περὶ τὴν τεκνοτροφίαν
 ἀσχολία ἀπαγέτω σου τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν λυπηρῶν, καὶ
 μεριμνῶσα περὶ τοῦ πῶς εὐαρέστως τῷ Κυρίῳ τὸν λειπώ- 45
 μενον αὐτῆς χρόνον διενέγκῃς καλὴν ἀσχολίαν ἐπινοήσεις

22 φύσις· φύσις ἡμῶν L || νομοί· παθήμασιν L || 23 θεοῦ· θεοῦ
 ἡμῶν L || 27 κατορθωμάτων· ἀνδραγαθημάτων L || 28-29 τριού-
 του... τὸν οὐκ B, 34 κατέλιπέ· λειπέν PB || 35 αὐτοῦ, αὐτοῦ L ||
 36 καὶ ἐκεῖνο· αὐτοῦ L || 38 ἐνεγκὼν· ἐπιενγκὼν LP⁶ || τῷ οὐκ L ||
 45 μεριμνῶσα· μεριμνῶσα δι L || 45-46 λειο-μενον· λειόμενον M.

λογισμοῖς Ἡ γὰρ ἑτοιμασία τῆς ἐπι. τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπολογίας καὶ ἡ σπουδὴ τοῦ εὑρεθῆναι
 ἡμῶς ἐναριθμίους τοῖς ἀγαπίουσιν αὐτὸν ἱκανὴ ἐστὶν ἐπισκο-
 τῆσαι τῇ λύτῃ ὥστε μὴ καταποθῆναι ἡμῶς ὑπὸ αὐτῆς. 50
 Παράσχοι δὲ Κύριος τῇ καρδίᾳ σου τὴν ἐκ τοῦ Πνεύματος
 αὐτοῦ παρακλήσιν τοῦ ἀγαθοῦ, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἀκούσαντες
 τὰ περὶ σοῦ ἀνεθώμεν καὶ πάσαις ταῖς καθ' ἡλικίαν σοι
 ὁμοτίμοις ὑπόδειγμα ᾗς ἀγαθὸν τοῦ κατ' ἀρετὴν βίου

CCCIII

ΚΟΜΗΤΙ ΠΡΙΒΑΤΩΝ

Οἱ τοῦ χωρίου τοῦδε ἐκ διαβολῆς, οἷμαί ψευδοὺς ἐπεισαν
 τὴν τιμιότητά σου φοράδων τέλεσμα τοιοῦδε ἐπαγαγεῖν.
 Ἐπεὶ οὖν καὶ τὸ γινόμενον ἴδικον καὶ διὰ τοῦτο ἀπαρκεῖν
 ὀφείλον τῇ τιμιότητι σου καὶ ἡμῖν λυπηρὸν διὰ τὴν πρὸς
 τοὺς ἡδικομένους ἡμῖν ὑπάρχουσαν οἰκειότητα. ἔσπεύσαμεν 5
 παρακαλέσαι τὴν χρηστότητά σου μὴ ἐᾶσαι προβῆναι τοῖς
 ἀδικεῖν ἐπιχειροῦσι τὴν ἀπὸ τῆς αἰτίας.

CCCIV

ΑΣΟΥΡΓΙΩ

Οὗτός ἐστιν ὑπὲρ οὗ καὶ πρότερον διελέχθην σοι διὰ τοῦ
 διακόνου. Ἐπειδὴ οὖν ἔχων ἤκα τὴν ἐπιστολὴν παρ' ἡμῶν,
 ἀπέλθοι ἔχων ἃ βούλεται παρὰ σοῦ.

49-50 ἐπισκοτῆσαι· ἐπισκοπῆσαι B ἐπισκοτίσαι L 50 τῇ λύτῃ·
 τὴν λύτην L 1 51 κύριος· ο κύριος LP⁸ || 52 τοῦ ἀγαθοῦ etiam P⁸
 ἀγαθοῦ P 53 σοι· σου L 1 54 ὁμοτίμοις· καὶ ὁμοτίμοις L.

CCCIII. — Exstat tantum in VLC.

CCCIV. — Titulus ἀσουργίω· τῷ αὐτῷ VPBM.

CCCV

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙ ΕΝΑΡΕΤΟΙΣ ΑΝΔΡΑΣΙΝ

Ἡδὴ γνώριμος ὑμῖν ἐστὶν ὁ δεῖνα ὡς αὐτὰ δηλοῖ τὰ
 διηγήματα τοῦ ἀνδρός· Ἐπὶ πάσης γάρ ὁμῳς προφάσεως
 ἔχει ἡ γλῶττα αὐτοῦ ἐν ὀρθοδόξων μνήμῃ ἐν ἀσκητῶν
 φιλοξενίᾳ ἐν πάσῃ ἀρετῇ πρωτοὺς ὁμῳς ὁ ἀνὴρ ἄγει. Κἂν
 διδασκάλων τις μνησθῇ οὐκ ἀνάχεται προβαίνει ὁμῶν ἐτέ- 5
 ρους· ἐὰν ἀγωνιστὰς τῆς εὐσεβείας καὶ ἱκανοὺς τὸ πιθανόν
 τῆς αἵρέσεως διελέγξαι, οὐκ ἂν ἔλοιτο ἕτερον πρὸ ὁμῶν
 ἀριθμῆσαι, πρὸς πάντα ἄμαχον ὑμῖν καὶ ἀνανταγώνιστον
 τὴν ἀρετὴν μαρτυρῶν. Καὶ οὐ πολὺς αὐτῷ πόνος πείσαι
 ταῦτα λέγοντι. Διηγείται γάρ ἄκοαίς μείζονα ἐπισταμένων 10
 ἀνθρώπων ἢ ὧν ἂν τις νομισθεῖν μεθ' ὑπερβολῆς ἀπαγγέ-
 λειν. Οὗτος τοίνυν ἐπανιών πρὸς ὑμῶς γράμματα ἤτησεν,
 οὐχ ἵνα ἑαυτὸν ὑμῖν οἰκειώσῃ δι' ἡμῶν, ἀλλ' ἵνα ἐμὲ εὐερ-
 γετήσῃ τοῦ προσφθεγξασθαι τοῖς ἀγαπητοῖς μου ἀφορμῇ
 παρασχόμενος. ὃν ἀμειψεται ὁ Κύριος τῆς ἀγαθῆς προαιρέ- 15
 σεως. Καὶ ὑμεῖς δὲ αὐτῷ εὐχαῖς καὶ τῇ ἀγαθῇ ὁμῶν περὶ
 πάντας προαιρέσιν τὴν κατὰ δύναμιν χάριν διανείματε.
 Σημάνετε δὲ τὸν καὶ τὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ὅπως ἔχει.

CCCVI

ΗΓΕΜΟΝΙ ΣΕΒΑΣΤΕΙΑΣ

Αισθάνομαι τῆς τιμιότητός σου ἡδέως τὰς ἐπιστολάς
 ἡμῶν προσιεμένης καὶ τὴν αἰτίαν γνωρίζω. Φιλάγαθος γάρ
 ὢν καὶ πρὸς εὐπορίας πρόχειρος, ἐπειδὴ τίνα ἀκώστοτε

CCCV. — Exstat tantum in VLC.

3 ὀρθοδόξων - φω LG || 8 ἀνανταγώνιστον· ἀνταγωνιστον L || 15
 ἀμειψεται, -φατο V³ || 18 σημάνετε δὲ σημαίνει LC.

CCCVI. — Exstat tantum in VLC.

ἔλην παρεχόμενά σοι ἱκανὴν δεξασθαι σου τῆς προαιρέσεως
 τὸ μεγαλοφυὲς προστρέχεις ἡμῶν ταῖς ἐπιστολαῖς ὡς 5
 ἔργων ἀγαθῶν ὑποθέσεις ἔχουσας Ἦκει τοίνυν καὶ ἑλλή
 ὑπόθεσις δυναμένη δεξασθαι τῆς σῆς περὶ πάντα δεξιότη-
 τος τοὺς χαρακτηρὰς ὁμοῦ καὶ κήρυκα τῶν σῶν ἀγαθῶν
 ἐπαγομένη. Ἄνδρες γὰρ ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας κινήσαντες
 καθηκόντως ἔνεκεν ἀναγκαιου καὶ κοινῶς πάσῃ τῇ φύσει 10
 τῶν ἀνθρώπων τοῖς ἀπελθοῦσιν ὀφειλομένου δεόνται τῆς
 παρὰ σοῦ προστασίας ὥστε κελευσθαι αὐτοῖς σῶμα οἰκείου
 ἀνδρὸς κατὰ τὴν ἐπιδημίαν τοῦ στρατοπέδου τελευτήσαντος
 τὸν βίον ἐν τῇ Σεβαστείᾳ προστάγματι δημοσίῳ συγχωρη-
 θῆναι κινήσαι ἔπειτα μέντοι καὶ τὴν δυνατὴν αὐτοῖς παρα- 5
 σχεθῆναι βοήθειαν ἐκ τοῦ δημοσίου δρόμου, ὥστε εὐρέσθαι
 τινὰ τῆς μακρᾶς πλάνης διὰ τῆς σῆς μεγαλοφυίας παραμυ-
 θίαν. Ταῦτα δὲ ὅτι μέχρι τῆς μεγάλης διαβήσεται Ἀλεξαν-
 δρείας καὶ τοῖς ἐκεῖ διακουήσῃ τὸ θαῦμα τῆς σῆς τιμότη-
 τος φανερὸν τῇ συνέσει σου, κἂν ἐγὼ μὴ λέγω. Ἡμεῖς τε 10
 πρὸς πολλοῖς οἷς εἰλήφαμεν ἤδη καὶ ταύτην τὴν χάριν
 ἐναριθμήσομεν.

CCCVII

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ

Διωθόνται πολλάκις καὶ τὰς χρηστὰς διανοίας αἱ φιλό-
 νεικοι φύσεις καὶ κρίνουσι καλὸν καὶ χρήσιμον οὐ τὸ πᾶσι
 τοῖς ἄλλοις δοκοῦν, κἂν ἢ λυσιτελές, ἀλλὰ τὸ μόνοις αὐτοῖς
 ἀρέσκον, κἂν ἐπιζήμιον ἢ. Τὸ δὲ αἴτιον ἀνοικα καὶ σκαιότης

6 ὑποθέσις· ὑποσχέσις L | ἔχουσας sm. VL | 11 ordo ὀφειλο-
 μένου τοῖς ἀπελθοῦσι C | δέονται· διομαι L | 17 μακρᾶς· μικρᾶς
 V | 19 θαῦμα· θαῦμα V | 20 κἂν καὶ L.

CCCVII — Titulus ἀνεπιγραφος ἀνεπιγραφος παραθετική περὶ
 τοῦ συμβιβάζει τινὰ πρὸς ἑτερον ἔχοντα διην φησὶν γὰρ ὅτι αἱ παρὰ
 ἄρχουσιν κρίσεις οὐδὲ τὴν νίκην ἐζήμιον φέρουσιν M ἀνεπιγραφος ἐπὶ
 ἰκκαλύφει κρόσσων LC.

3-4 λυσιτελές ... ἢ sm. L.

τρόπων οὐ προσέχουσα ταῖς παρ' ἑτέρων συμβαίλαις
μόναις δὲ πιστευούσα γνώμαις οἰκταῖς καὶ τοῖς ὑποτί-
πτουσι λογισμοῖς Ὑποτίπτουσι δὲ οἷς χαίρουσι, χαίρουσι δὲ
οἷς βούλονται. Ὁ δὲ ἂν βουλευταὶ νομιζῶν λυσitelῆ οὐκ ἔστιν
ἀσφαλὴς τοῦ δικαίου κριτὴς ἀλλ' ἔοικε τυφλοῖς ὑπὸ τυφλῶν
δδηγούμενοις Ἐντεῦθεν καὶ προσπιταίει ζημίαις εὐκόλως ο
καὶ τοῦ συμφέροντος διδάσκαλον ἔχει τὴν πείραν. Τοῦτο
τοίνυν ὑπομένει τὸ πάθος ὃ τῷ παρόντι συνελευγμένος
ἀνδρὶ Δέον γάρ τὴν κρίσιν ἐπιτρεψαὶ φίλοις καινοῖς μᾶλλον
δὲ παρὰ πολλοῖς πολλακίς κριθεὶς οἷς ἔμελε τοῦ δικαίου καὶ
τῆς ἀληθείας, νῦν ἔδραμεν ἐπ' ἄρχοντας καὶ τὴν τῶν 10
δικαστηρίων κρίσιν καὶ αἰρεῖται πολλὰ ζημιωθείς ὀλίγα
κερδᾶναι. Αἱ δὲ παρὰ ἄρχουσι κρίσεις οὐδὲ τὴν νίκην ἀζή-
μιον φέρουσι. Γενοῦ δὴ βοηθός, ὃ φίλη κεφαλὴ μάλιστα
μὲν ἀμφοτέροις τοῖς κρινόμενοις εὐσεβας γὰρ κωλύων τὴν
εἴσοδον τὴν πρὸς τὸν ἄρχοντα καὶ γινόμενος αὐτοῖς ἀντ' 10
ἐκείνου δικαστής. Εἰ δὲ ἀπειθεὶ θάτερος καὶ μάχεται ταῖς
ψήφοις, συμπραξον τῷ ἀδικουμένῳ καὶ πρόσθεας τὴν παρὰ
σοῦ βροπὴν τῷ ζητοῦντι τυχεῖν τῶν δικαίων.

CCCVIII

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Καὶ παρούσης τῆς τιμιότητός σου τοῖς ἀδελφοῖς, τῶν
ἀπὸ τοῦ χωρίου Καπράλεως ἕνεκεν διελέχθην καὶ προσήγα-
γον αὐτοὺς τῇ ἡμερότητί σου παρακαλέσας σε ἔχοντα πρὸ
ὀφθαλμῶν τὴν παρὰ τοῦ Κυρίου μισθαποδοσίαν προϊστάσθαι
αὐτῶν ὡς πενήτων καὶ καταπινομένων ἐν ἀπασιν. Καὶ νῦν 5

5 τρόπων τροπον B || 12 τοίνυν · νῦν L | ordo το πάθος ὑπομένει
LC || 14 ἔμελε ἔμιλλε ML || 17 οὐδέ οὐ L || 18 δὴ om. M ||
21 θάτερος: -ον L.

CCCVIII. — Exstat tantum in C.

παλιν ὡς τοῦ γράμματος τὴν αὐτὴν ἀνακεοῦμαι· παράκλησιν
 εὐχόμενος τῷ ἁγίῳ Θεῷ καὶ τὴν ὑπαρχοῦσάν σοι περιφά-
 νειαν καὶ λαμπρότητα τοῦ βίου συντηρηθῆναι καὶ ἐπὶ μεί-
 ζονα ἔλθειν, ἵνα ἀπὸ μείζονος δυνάμειος πολυτελέστερα
 ἡμῶς ἔχῃς εὐεργετεῖν. Ὅτι γὰρ μία ἡμῖν εὐχή ἡ παντός
 τοῦ οἴκου ὕμῶν σωτηρία ἡγοῦμαι πεπεισθαι σε.

CCCIX

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙ ΕΝΔΕΕΙ

Πάννυ κατέγνων τοῦ ἀδελφοῦ τοῦδε φροντίζοντος ἐπὶ τῇ
 ἀπογραφῇ τοῦ οἴκου ὅς γε προλαβὼν τὴν ἀναγκαίαν ἀτέ-
 λειαν ἔχει ἀπὸ τῆς πενίας. Ἀπὸ γὰρ βίου εὐπόρου οὕτω
 τοῦ Κυρίου ἐπὶ συμφέροντι τῆς ψυχῆς αὐτοῦ οἰκονομήσαν-
 τος νῦν εἰς τὴν ἐσχάτην πενίαν περιετράπη ὥς μόλις μὲν 5
 καὶ τῆς ἐφ' ἡμέραν τροφῆς εὐπορεῖν ἀνδραπόδου δέ μηδὲ
 ἐνός κατέρχειν ἀπὸ πολλῶν ὧν πρότερον εἶχεν ἐν τῇ
 ἑαυτοῦ δεσποτιεῖ. Ταῦτ' αὖ τὸ σῶμα περ λειπταὶ μόνον καὶ
 τοῦτο ἀσθενές καὶ γηραιόν, ὥς καὶ αὐτός ὄρεος, καὶ παῖδες
 τρεῖς, προσθήκη φροντιδῶν ἀνδρὶ πένητι. Ὅτι μὲν οὖν 10
 οὐδὲν ἔδεικτο τῆς ἡμετέρας πρεσβείας ἱκανὴν ἔχων τὴν
 πενίαν δυσωπήσαι διὰ τὸ φιλόανθρωπον τοῦ τρόπου ἀκριδῶς
 ἡπιστάμεν. Ἐπεὶ δὲ δυσάρεστοι οἱ αἰτοῦντες, ἐφοβήθην
 μήποτε ἐλλιμπάνῃ τι τῶν εἰς αὐτὸν ὀφειλομένων καὶ ἐπέ-
 στείλα εἰδῶς ὅτι ἡ ἡμέρα αὐτῷ ἐν ᾗ ἂν πρῶτον ἴδῃ σου τὴν 15
 σεμνότητα ἀρχὴ εὐθύμου βίου πρὸς τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον
 γενήσεται καὶ δώσει τινὰ βελτίονα τῶν πραγμάτων αὐτοῦ
 μεταβολήν.

CCCIX — Exstat tantum in VLC. In titulo ἀνεπίγραφος οἰκ.
 V || ἐνδεής: ἐνδεός C.

2 ὅς Maur ὁ VLC || 2-3 ἀτέλειαν οἰκ. V ' 6-7 μηδὲ ἑνός:
 μηδενος VL, 13 δυσάρεστοι: δυσχερεστεροι L, 14 ἐλλιμπάνῃ: -νιν L.

CCCX

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΥΠΕΡ ΣΥΓΓΕΝΩΝ

Αὐτῷ μοι περισπούδαστον ἦν συντυχεῖν σου τῇ λογίᾳ, πολλῶν ἕνεκεν· πρῶτον μὲν ὥστε ἀπολαῦσαι τῶν ἐν σοὶ καλῶν διὰ πολλοῦ τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ χρόνου, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ τῶν κατὰ Ἀριαραθικῶν ἀνθρώπων παρακαλέσαι σε, οἷς ἐκ παλαιοῦ θλιβομένοις ἔδωκεν ὁ Κύριος ἀξίαν παραμυθίαν ⁵ τῆς σῆς ὁρθότητος τὴν ἐπιστάσιαν αὐτοῖς χαρισάμενος. Ἔστι δὲ τι καὶ ἕτερον τῶν συγγενῶν τῶν ἐμῶν πάνυ βεβαρημένον καὶ σχεδὸν τὸ καιριώτατον τῆς Ἀριαραθικῆς ἀπορίας ὑπάρχον, ὃ καὶ παρακαλῶ κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον ἱατρῶθῃναι παρὰ τῆς σῆς χρηστότητος, ὥστε φορητὸν τοῦ λοιποῦ ¹⁰ γενέσθαι τοῖς κεκτημένοις.

CCCXI

ΠΡΩΤΕΥΟΝΤΙ

Πολλὰς ἡμῖν ποιοῦσι τὰς ἐπιστολάς πρὸς τὴν σὴν τιμιότητα οἱ ταῖς διαβεβαιώσεσιν ἡμῶν μὴ προσέχοντες, ἀλλ' ἰδίῳν τι καὶ ἐξαιρετὸν ἐν τοῖς ἐαυτῶν ἐπιζητοῦντες. Πάσαι γάρ ἡμεῖς αὐτοῖς διεμαρτυράμεθα ὅτι οὕτως ἔση κοινὸς καὶ ἴσος τῶν δικαίων ἡμῖν φύλαξ, ὥστε μηδένα πλεον ἐπιζητη- ⁵ σαί τι τῶν εἰς φιλανθρωπίαν, ἐὰν μὴ που ὑπερβάλῃ τῇ

CCCX. — Exstat tantum in VLC. In titulo ἀνεγράφος om. V.

1 αὐτῷ; αὐτῷ V § 9 ὃ καὶ: ὃ VL.

CCCXI. — Exstat tantum in VLC.

5 ἴσος ἴσως L.

ἀπληστία. Ὅμως δὲ πληροφοροῦντες τόνδε ἔδωκαμεν αὐτῷ τὴν ἐπιστολὴν συνιστῶντές σοι τὸν ἄνδρα καὶ παρακαλοῦν-
τας καλῶς τε αὐτὸν ἰδεῖν καὶ διὰ τὸ χρόνον κεκμηκέναι
αὐτοῦ τὸν οἶκον ἐπὶ ταῖς λειτουργίαις τῆς ἐνδεχομένης 10
αὐτοῦ παρακλήσεως ἀξιῶσαι.

CCCXII ΚΗΝΣΙΤΟΡΙ

Οἶδας τὰς ἐκ τῶν κήσων καὶ ὠφελείας καὶ βλάβας τὰς
γινόμενας τοῖς ἄνθρωποις. Ὡστε σύγγνωθι τῷδε πολλὴν
ποιησαμένῳ σπουδῇ μηδεμίαν ὑπομεῖναι βλάβην καὶ συνά-
ρασθαι αὐτῷ κατὰ δύναμιν πρὸς τὸ δίκαιον προθυμήθητι.

CCCXIII ΚΗΝΣΙΤΟΡΙ

Οὐκ ἔστι πόρρωθεν ἰδεῖν τὰς οἰκονομίας τὰς τοῦ Θεοῦ
ἀλλ' ὑπὸ μικροψυχίας οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὸ ἐν ποσὶν ἀπο-
βλέπομεν καὶ πολλάκις ἐπὶ ἀγαθὸν παρὰς ἀγόμενοι δυσχε-
ραίνομεν, ἀνεχομένου ἡμῶν τῆς ἀμαθίας τοῦ πάντα ἐν τῇ
ἐαυτοῦ σοφίᾳ διοικοῦντος Δεσπότου. Μέμνησαι γὰρ δὴ που 5
ὅσον ἐδυσχεραίνομεν τότε πρὸς τὴν ἐπιτεθεῖσαν ἡμῖν φρον-
τίδα ὅσους παρελάβομεν τῶν φίλων εἰς τὸ δι' αὐτῶν ἀπώ-
σασθαι τὴν ἐπήρεια. Οὕτω γὰρ ὠνομάζομεν τὸ πρᾶγμα.
Ἀλλὰ νῦν ὁρᾷς ὅποια τὰ παρόντα. Παρέσχε γὰρ σοι ὁ Θεὸς
ἀφορμὴν τοῦ τὴν καλοκάγαθιαν τῶν τρόπων εἰς φανερόν 10

9 τῷ: τῷ L.

CCCXII — Exstat tantum in VLC. Titulus ἀπληστία τῷ
αὐτῷ LC.

1 βλάβας βλαβης C | posterius τας om. V.

CLXIII — Titulus κήσων: οὐκ Μαυρ τῷ αὐτῷ VPBMLC

1 παρὰς τοῦ τοῦ BLC. 6 ἐδυσχερα νομὲν ἐδυσχεραναμεν LC

8 ὠνομάζομεν: ἐνομάζομεν LC.

ἀγαγεῖν καὶ παντὶ τῷ ἐφεξῆς βίῳ ἀγαθῆς μνήμης ἀφορμὰς
 ἐναφεῖναι. Ὅποιαί γάρ ἂν ᾖσιν αἱ ἀποτιμήσεις αὐταί,
 τοιαύτη καὶ ἡ ἐπ' αὐταῖς μνήμη παρὰ τῶν ἐπιγινομένων
 διασώζεσθαι πέφυκεν, ἐπεὶ δὲ οὐδὲ εὐχομένοις Γαλάταις
 ὑπῆρξεν ἂν φιλανθρωποτέρου ἤθους ἐπιτυχεῖν, ἀκριβῶς 15
 ἔγω πέπεισμαι. Ἐχὼ δὲ οὐ Γαλάτας μακαρίζειν τῆς σῆς
 ἐπιστάσις μόνον ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν. Ἔστι γὰρ κάμοι
 οἶκος ἐν Γαλατίᾳ καὶ οἶκον γε ὁ λαμπρότατος συν Θεῷ, εἰς
 οὗ εἰ τυχοῖμι παρὰ σοῦ τινος βοηθείας τεύξεσθαι δὲ ἕως ἂν
 φιλία τὴν οἰκίαν ἰσχυρὴν ἔχῃ, μεγάλην εἶσομαι τῷ Θεῷ τὴν 20
 χάριν. Εἰ οὖν τις λόγος παρὰ τῇ σῇ τιμότητι τῆς ἐμῆς
 φιλίας, ὁμολογουμένην τινὰ ὠφέλειαν παρασχέσθαι τῷ οἴκῳ
 τοῦ θαυμασιωτάτου ἄρχοντος Οὐλτικίου ἡμῶν ἔνεκεν παρα-
 κλήθητι, ὥστε ὠφελεῖν τι τῆς νῦν οὔσης ἀπογραφῆς μάλιστα 25
 μὲν ἀξιόλογον καὶ τῆς σῆς μεγαλονοίας ἄξιον, προσθήσω
 δὲ ὅτι καὶ τῆς ἡμετέρας πρεσβείας τῶν ἀγαπῶντων σε. Εἰ
 δὲ μὴ ἀλλ' ὅσον οἱ τε καιροὶ συγχωροῦσι καὶ ἡ τῶν πραγ-
 μάτων ἐπιδέχεται φύσις πάντως δὲ ὠφελεῖν καὶ μὴ ἔδῃσαι
 ἐπὶ τῆς ταύτοτης, ὥστε ἡμεῖς μυρίων ὧν ἔχομεν παρὰ
 τοῦ ἀγαθοῦ ἄρχοντος εὐεργεσιῶν μιαν χάριν ταύτην διὰ τῆς 30
 σῆς σεμνότητος ἀντεκτίσῃ.

CCCXIV

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙ ΙΚΕΤῆ

Καὶ πῶς ἐμελλον ἐγὼ γραμμάτων οἰκίαν ἀφορμὴν παρό-
 ψεσθαι καὶ προσκεῖν τὴν σὴν τιμότητα τοῦδε πρὸς ὑμῶς
 ἀφικνουμένου; Ὅς ἐξήρκει μὲν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ εἰπεῖν τὰ

13-14 τοιαύτη .. ἡ .. μνήμη ... πέφυκεν τοιαύται .. αἱ .. μνή-
 μαι . περύκασιν LC ὁμοίαις αὐτῆς P 17 ἑαυτον . ἑμμενον LC ;
 18 οἶκος ὁ οἶκος B | γαλατία : γαλατικα P | 20 φιλία . ἡ φιλία
 LC || 29 ὥστε : ὥς LC.

CCCXIV — Exstat tantum in VLC.

1 οἶκος . οἰκειων VL || 2 ὑμῶς : ἡμῶς C.

ἡμέτερα καὶ τὴν τῆς ἐπιστολῆς πληρῶσαι χρειαὶν, ἡβουλῆθη
 δὲ καὶ γραμμάτων διάκονος γενέσθαι διὰ τὸ σφόδρα ἡμᾶς ⁵
 ἀγαπᾶν καὶ ἐξ ὅλης ψυχῆς προσκεῖσθαι. ἡμῖν Παντί τρόπῳ
 καὶ τὰ ὑμέτερα βήματα ἐπικομίζεσθαι βούλεται καὶ ὑμῖν
 διακονεῖσθαι. Ἐδώκαμεν οὖν αὐτῷ τὴν ἐπιστολὴν δι' ἧς
 πρῶτον μὲν ὑμῖν εὐχόμεθα πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ τε ὁ βίος
 οὗτος ἔχει καὶ ὅσα τῶν ἐν ταῖς ἐπαγγελίαις τὸν μακαρισμὸν ¹⁰
 ἀποκείμενον φυλάσσει, ἔπειτα καὶ δεόμεθα Θεοῦ τοῦ ἀγίου
 οἰκονομηθῆναι δευτέρου ἡμῖν τὴν συντυχίαν ὁμῶν ἕως
 ἑαμέν ὑπὲρ γῆς. Τὴν δὲ εἰς τὸν προειρημένον ἀδελφὸν
 ἀγάπην ὅτι πολυπλασιάζεις ἡμῶν ἔνεκεν οὐκ ἀμφιβαλλώ-
 "Ωστε παρακληθῆτι ἔργῳ αὐτῷ παρασχέσθαι τὴν πείραν ¹⁵

CCCXV

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΥΠΕΡ ΣΥΓΓΕΝΟΥΣ

Πάνυ πεπεισμένος μηδὲν διαμαρτῆσθαι περὶ τοῦ τοῦ
 μετὰ τοῦ δικαίου παρακαλέσω τὴν τιμιότητά σου, προθύμως
 ἦλθον ἐπὶ τὸ δοῦναι τὴν ἐπιστολὴν τῇ κοσμιωτάτῃ τῇδε
 ὀρφανῶν προστάτῳ καὶ οἰκίαν οἰκούσῃ ὁδρᾶς τινὸς πολυ-
 κεφάλου χαλεπωτέραν. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις ὑπάρχει ἡμῖν ⁵
 τὸ καὶ οἰκείως ἔχειν ἀλλήλοις κατὰ γένος. Διὸ παρακαλοῦ-
 μέν σου τὴν εὐγένειαν καὶ ἡμᾶς τιμῶντα καὶ τῷ πάππῳ
 τῶν ὀρφανῶν τὴν σφαιλωμένην ἀποσώζοντα τιμὴν παρ-
 σχέσθαι τινὰ βοήθειαν, ὥστε φορητὴν τοῦ λοιποῦ τὴν
 κτήσιν αὐτοῖς καταστήσαι. 10

4 πληρῶσαι ἀποπληρῶσαι C 10 τῶν τον C 1 τον om C 11
 11 ἀποκείμενον. -να C 12 οὐδὲ τοῦ αγ.ον θεοῦ C 14 ἡμῶν
 ὁμῶν L.

CCCXV. — Exstat tantum in VLC. In titulo ἀνεπίγραφος
 om. V.

CCCXVI

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΥΠΕΡ ΚΑΤΑΠΟΝΟΥΜΕΝΟΥ

Πάνυ πεπεισμένος μηδὲν δείσθαι γραμμάτων τοὺς πρὸς τὴν σὴν χρηστότητα ἀφικομένους διὰ τὸ πλείον ποιεῖν ἐκ τῆς τοῦ τρόπου καλοκάγαθίας ἣ ὅσον ἂν τις παρακαλέσας προτρέψαιτό σε πρὸς τὸ ἀγαθόν. ὅμως διὰ τὸ καβ' ὑπερβολὴν φροντίζειν τοῦ υἱοῦ τοῦδε ἐπιστεῖλαι τῇ καθαρᾷ σου καὶ ὁ ἀδελφ. ψυχῇ προήχθην συνιστῶν σοι τὸν ἄνδρα καὶ παρακαλῶν, ἂν οἷς ἂν ἢ δυνατόν παρασχέσθαι αὐτῷ εἰς τὰ προκείμενα τὴν κατὰ δύναμίν σοι ἐπικουρίαν. Ὅτι δὲ οὐδενὸς ἑτέρου δεηθήσεται προστάτου, σοῦ καταξιωσαντος πάσῃ δυνάμει ἣν ἔδωκέ σοι ὁ Κύριος χρήσασθαι εἰς τὴν ὁπέρ τοῦ αὐτοῦ προστασίαν, ἀκριβῶς ἐπιστάμαι.

CCCXVII

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΥΠΕΡ ΕΝΔΕΟΥΣ

Σπανίας ἡμῖν τὰς πρὸς τὴν σὴν τιμιότητα κατασκευάζει. ἐπιστολάς τὸ σπάνιον τῶν αὐτόθι ἀποκρισεων. Δεῖγμα γὰρ ποιούμεθα ὅχλον ἡμῶν τὸ γράμμα φέρειν τῇ τιμιότητι σου τὸ μὴ δέχεσθαι ἐφ' οἷς ἂν ἐκάστοτε γράφωμεν τὰς ἀποκρι-

CCCXVI — Exstat tantum in VLC. In titulo ἀνεπιγραφος οἰμ. V.

ἡ προτρέψαιτο· -ζητα V ὁ προήχθην -θημεν V

CCCXVII. — Exstat tantum in VLC. In titulo ἀνεπιγραφος οἰμ. V.

ἡ τὸ μὴ etiam V^o τῷ μὴ V || γράφωμεν γράσμεν C

5
 Πάλιν δὲ εἰς ἑτέραν μεθίστησι διά-ο-αν ἡ ἔννοια τοῦ
 πλήθους τῶν περὶ σὲ πραγμάτων καὶ συγγνώμην ἔχομεν τῷ
 τοσαῦτα διὰ χειρὸς ἔχοντι ἐπιλανθανομένῳ ἡμῶν ὧν οὐδὲ
 εἰ πᾶσα ἦν σχολή καὶ ἡσυχία διὰ τὸ ταπεινὸν τοῦ βίου
 μεμνησθαι βόδιον. Σὲ μὲν οὖν ὁ Ἅγιος καὶ ἐπὶ μεζονα τῆς
 10
 περιφανείας ἀγάγοι καὶ τῇ παρουσίᾳ λαμπρότητι συντηρήσοι
 τῇ ἑαυτοῦ χάριτι. Ἡμεῖς δὲ πᾶσαν πρόφασιν ἀμειβομένη
 γράμμασιν, οὐχ ἥκιστα δὲ τὴν παρούσαν διὰ τόνδε δὴ καὶ
 παρακατατιθέμεθά σοι καὶ ἀξιούμεν λαβεῖν τινα αὐτὸν τῆς
 τῶν γραμμάτων ἡμῶν διακονίας αἰσθήσιν.

CCCXVIII

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΕΩΤΟΥ

Τούς ἐκ τῆς πατρίδος ἡμῶν ἀφικομένους συνίστησί σοι
 αὐτὸ τὸ τῆς πατρίδος δίκαιον εἰ καὶ ὅτι τῇ τοῦ τρόπου
 χρηστότητι πάντας ὑπὸ τὴν ἑαυτοῦ ἀγίης πρόνοιαν τούς
 θηπσοῦν θεομένους τινὸς ἀντιλήψεως. Καὶ τὸν ἀγχειρίζοντα
 ταῖνυν τὴν ἐπιστολὴν τῇ κοσμιότητι σου, τὸν υἱὸν τοῦδε
 5
 δέξαι καὶ ὡς πατρώτην καὶ ὡς θεόμενον ἀντιλήψεως καὶ
 ὡς παρ' ἡμῶν συνιστάμενόν σοι, καὶ ἐκ πάντων τούτων ἐν
 αὐτῷ ὑπαρξάτω, τυχεῖν τῆς ἐνδεχομένης παρὰ σοῦ βοηθείας
 εἰς τὰ προκείμενα. Δῆλον δὲ ὅτι ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἔργοις αἱ
 ἀνταποδόσεις οὐ παρ' ἡμῶν τῶν μικρῶν, ἀλλὰ παρὰ τοῦ
 10
 Κυρίου τοῦ τὰς ἀγαθὰς προαιρέσεις ἀμειβομένου.

9 ἄγιος ἄγιος θεός V μεζονα μεζον V | 14 ἡμῶν .
 ἡμῶν C.

CCCXVIII. — Exstat tantum in VLC. In titulo ἀνεπίγραφος
 om. V.

1 τῆς om. V | 2-3 ordo χρηστότητι τοῦ τρόπου V | 3 ἑαυτοῦ :
 αὐτοῦ V , 7 ordo τοῦτων πάντων V.

CCCXIX

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΥΠΕΡ ΞΕΝΟΥ

Κατὰ πόδας τῆς ἀναχωρήσεως σου ἐπέστη ἡμῖν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ τὴν ἐπιστολὴν σοι ταύτην ἀποδίδους χρειαὶ ἔχων ὡς ἀνὴρ ἐν ἀλλοδαπῇ διάγων πάσης τῆς παρὰ τῶν χριστιανῶν ὀφειλομένης τοῖς ξένοις παραμυθίας. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον οὗτός σοι ἐναργέστερον διηγήσεται τὴν δὲ βοήθειαν 5 αὐτὸς παρέξεις τὴν σοι κατὰ δύναμιν καὶ ἀναγκαίαν τοῖς προκειμένοις. Ἐάν μὲν οὖν παρῇ ὁ ἡγεμὼν, αὐτὸς ξαναγῆσκει πρὸς αὐτὸν δηλονότι. Ἐπεὶ διὰ τῶν πολιτευομένων παρέξεις αὐτῷ τὰ σπουδαζόμενα. Οὐ γὰρ μικρῶς μοι μέλει τὸ πάντα αὐτὸν κατὰ γνώμην πράξαντα ἐπανελθεῖν. 10

CCCXX

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙ ΠΡΟΣΗΓΟΡΙΑ

Διὰ μακροῦ ἡμῖν ὑπῆρξε προσκεπεῖν τὴν τιμιότητά σου τῷ τὸν ἀνακομίζοντα τὰς ἀποκρίσεις πολὺν χρόνον ἐνδιαιτρίψαι. τῇ ἡμετέρᾳ καὶ ἀνδράσι καὶ ἡράγμασι δυσχερεστέροις περιπεσεῖν. Ἐνιαυτὸν γὰρ ὅλον ἀπεξενώθη τῆς ἐνεγκούσης Ἀπάταις ἀνθρωπῶν καὶ διαλύσεσιν ὑπαχθεῖς εἰ τῆς παρούσης 5 αὐτῷ κακουργίας κρατήσῃ, τοῦ παντὸς περιέσεσθαι, ἀπὸ τοῦ κεφαλαίου τῆς ζημίας ἐπήσθετο ἐν τῇ κατὰ μικρὸν ἀπάτῃ τῆς αἰσθήσεως κλεπτομένης. Ἐπεὶ οὖν ἐπάνεισι τῶν τε τοῦ ἄερος ὀχληρῶν καὶ τῆς τῶν ἀνδρῶν μοχθηρίας ἀπαλλαγείς, ἀσπαζόμεθά σε δι' αὐτοῦ παρακαλοῦντες. 10

CCCXIX. — Exstat tantum in VLC. In titulo ἀνεπιγραφος οπι V.

1 ἐπιστὴν ἐρίστηκεν V || 9 το τοῦ V | 10 αὐτὸν. αὐτῷ V.

CCCXX. — Exstat tantum in VLC.

5 διαλύσεσιν. δεικνύμασιν V || εἰ εἰ δὲ V.

μεσσησθαι ἡμῶν ἐπὶ τῶν προσευχῶν πολλῆς γὰρ τῆς ἐκ τῶν
 εὐχῶν βοηθείας δεόμεθα καὶ ἅμα σημειούμεν ὅτι οἱ ὕπερ
 θυνοὶ καταλειφθέντες πρὸς τὴν τοῦ θφλήματος ἐκτίσιν παρὰ
 τοῦ μακαρίου ἐπισκόπου ἐπιμνησθέντος ἐν ταῖς διαθήκαις
 αὐτοῦ τε τοῦ χρέους καὶ ὅθεν προσήκεν ἐκτισθῆναι καὶ διὰ
 τίνων, ὑπεριδόντες τῶν φιλικῶν ὑπομνήσεων τὰς ἐκ τῶν
 δικαστηρίων ἀνάγκας ἐκδέχονται. Διὸ ἀπρακτος ἐπανήλθεν
 ὁ ἐταῖρος ἡμῶν καὶ ταῦτα αὐτὰ ἤξιωσεν αὐτὸν παρ' ἡμῶν
 μαρτυρηθῆναι. ὥς μὴ ἀργίας μηδὲ βαθυμίας ἐγκλημα σκεῖν
 παρὰ τῇ τιμωρίᾳ σου. Ταῦτα μὲν εἰς τοσοῦτον. Τὰ δὲ τῶν
 Ἑκκλησιῶν ὅπως ἔχει, εἴτε συγκεχωρηται, μάνειν ἐπὶ τῆς
 ὁμοιότητος, εἴτε καὶ πρὸς τὸ χεῖρον ἐκπέπτωκεν ἢ τινα
 ἄλπιδα τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον ἔχει μεταβολῆς γνωρίσαι ἡμῖν
 διὰ τίνος τῶν γυναικῶν ἀδελφῶν καταξίωσον.

CCCXXI

ΘΕΚΛΗ

Τὸ περιπεθεῖσαν ἔτος κρυμὸς γεγέννηται τῇ πατρίδι βαρὺς
 καὶ τῶν ἀμπέλων τὰς βλεφαρίδας πρὸς ὠδίνας λυσμένας
 ἀνέκοψεν· αἱ δὲ ἀπομείναισαι στείραι αὐχμηράς ἡμῶν καὶ
 ἀδρόχους τὰς φιάλας εἰργάσαντο. Τί δὴ ποτ' οὖν σοι τῶν
 φυτῶν τὴν ἀκαρπλίαν ἐτραγωδῶ; Ἵνα ἡμῖν, κατὰ τὸν
 Σολομῶντα, αὐτὴ γένῃ ἀμπέλως κυπριζούσα καὶ κατὰκαρπος

18 αὐτὸν om V | 22 ἡ εἰ L | 23-24 ordo διὰ τίνος γνωρίσαι
 ἡμῖν L.

CCCXXI. — Non exstat in P e mutilatione manuscripti.

1 γιγίνεσθαι γέγονε LC | 2 τῶν ἀμπέλων τῆς ἀμπέλου L
 ordo τὰς βλεφαρίδας τῶν ἀμπέλων [τῆς ἀμπέλου L] LC | πρὸς τὰς
 ἡδὴ πρὸς LC | ὠδίνας ὠδῖνα L | 3 ἡμῶν ἡμῶν L | 3-4 ordo καὶ
 ἀδρόχους τὰς φιάλας ἡμῶν [ἡμῖν L] LC | 4 εἰργάσαντο εἰσεργάσαντο
 LC | 4-5 ordo τὴν τῶν φυτῶν LC | 5 ἐτραγωδῶ ἐτραγωδήσας
 προσήχθημεν LC | 5-6 γένεθ loc. post fva LC | 6 σολομῶντα σολο-
 μωντα VB „ αὐτὴ καὶ αὐτὴ LC.

κληματις οὐ βότρυν ἐξανθήσασα, ἀλλὰ τῶν βοτρυῶν ἐξοινώσασα τοῖς πόνοις τὴν δρόσον. Εἰσὶ τινες παρ' ἡμῖν ἄνδρες οἱ τὸν περιβολὸν τῆς συνόδου τειχιζούτες. Τοῦτους ὀρεῖν φρεθύσματι. ποτίζειν οὐκ ἔχων ἐγὼ ἐπὶ τὴν πολυστάφυλόν σου κεχωρηκὰ δεξιάν· ἵν' ἡμῖν ἐκ ποταμίας τοὺς τῶν σῶν κελεύσης ἐπιρρεῦσαι κρουνοὺς. Τοῦτο γὰρ ποιήσασα τάχος πολλῶν μὲν ἀναπαύσεις ψυχάς, εὐφρανεῖς δὲ ὥς ἐν μάλιστα καὶ τὸν ἀττικιστὴν ἐπαίτην ἐμέ.

CCCXXII

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙ ΦΙΛΩ ΣΥΜΠΑΣΧΑΣΑΙ

Διξάμενος τὰ γράμματα τῆς σῆς τιμιότητος ἦσθην, ὡς εἰκός, καὶ εὐχαρίστησα τῷ Κυρίῳ καὶ προθύμως εἶχον ἀντιφθέγξασθαι· ἐάν τις κατὰ καιρὸν περὶ ἀντιγράφων ὑπέμνησε. Τὸ γὰρ πρᾶγμα ὑπὲρ οὗ ἐπέταξας ἡμῖν χρόνῳ ἐλάμβανε τὴν κατάστασιν. Οὐκ ἐνῆν δὲ πρὸ τοῦ πέρατος ὁ ἀσφαλὲς οὐδὲν ἀποκρίνασθαι. Αὕτη ἡ αἰτία τῆς σιωπῆς ἡμῶν· οὐ γάρ δὴ βραθυμία οὐδὲ ἀγνοία τοῦ προσήκοντος. Εἰ γάρ καὶ ὅλως βραθυμοί, ἐσπουδάσαμεν πάντως ἐπὶ τῆς σῆς τιμιότητος συσκιάσαι ἡμῶν τὰ ἐλαττώματα. Νῦν δὲ οὐκ ἔστιν ἡμῶν ἐπιλαθεσθαι σου οὐδὲ τὸ βραχύτατον (ἢ πρότερον ἢν τις ἑαυτὸν ἀγνοήσειεν), ἀλλὰ, κἂν ἐπιστέλλωμεν κἂν μὴ, ἐνιδρυμένον σε ταῖς καρδίαις ἑαυτῶν περιφέρομεν

7-8 ἐξοινώσασα: ἐκθλίψασα LC — 8 πόνοις: διψῶσι LC — εἰσὶ τινες παρ' ἡμῖν ἄνδρες — νες δι' εἶσιν οἱ διψῶντες LC — 9 τοὺτους: τοῦτοις MC — 11 ποταμίας: ποταμίας ποταμηδόν LC — 12 τῶν σῶν σούς LC — 12 σὺν τῷ γόῳ ποιήσασα LC — 13 ἀναπαύσεις ψυχάς: στοματὰ ξηρὰ θεραπεύσεις LC — δε: δι' πρῶτον LC — 14 ἐπὶ τὴν ἐπαίτην MC.

CCCXXII — Exstat tantum in VLC. In titulo ἀνεπιγραφος σπ. V.

6 σὺν οὐδὲν ἀσφαλὲς V — 7 βραθυμία: ἀγνοία — α — —ίς V — 10 ἡμῶν: ἡμῖν V.

καὶ πρὸς τὴν μακρὰν ἀπόληψιν τοῦ χειμῶνος οὕτω δυσκόλως
 ἔχομεν ὥστε εὐχεσθαι, εἰ μὴ αὐτῷ σοι δυνατόν διὰ τὰς
 ἀκουσμένας ἀσχολίας καταλιπεῖν τοὺς ἀγροίκους ἡμῖν 5
 ἐγγενέσθαι πρόφασιν ἐπιστῆναι τοῖς τόποις καὶ τῆς ἀλη-
 θινῆς εὐσταθείας τῶν σὺν τρόπων καὶ τῆς κοσμιότητος
 ἀπολαῦσαι. Πάντως δὲ τὴν σωτήριον ἡμέραν τοῦ Πάσχα
 μεθ' ἡμῶν ποιῆσαι προθυμηθήσῃ μετὰ τῆς κοσμιωτάτης
 συμβίου σου, ἣν καὶ προσαγορευομεν διὰ σοῦ καὶ παρακα- 10
 λουμεν συμπράξαι ἡμῖν εἰς τὸ ἐπείξαι σε πρὸς ἡμᾶς.

CCCXXIII

ΦΙΛΑΓΡΙΩ ΑΡΧΗΝΩ

Χάρις τῷ ἁγίῳ Θεῷ· οὐ γὰρ ἂν εἴποιμι χάριν ἔχειν τοῖς
 ἡδικοῦσίν σε. ὅτι μοι γεγονάσι γραμμάτων ὑπόθεσις. Ἄλλ'
 ὃ πανταχόθεν εὐεργετῶν ἡμᾶς Κύριος οἶδε καὶ διὰ τῶν
 λυπηρῶν πληροῦν πολλὰς τὰς παρακλήσεις. Ὅθεν καὶ
 ἡμῖν τὴν σκαιότητα τῶν ἀποδράντων σε εὐφροσύνης 5
 ἐποίησεν ἀφορμήν. Ἀλλὰ γράφεις ἡμῖν διὰ πάσης προφά-
 σεως, τοιαῦτα γράφων οὕτω μὲν ἀπὸ χρηστῆς γνώμης οὕτω
 δὲ ἀπὸ γλυττῆς κεκαθαρμένης. Καὶ γὰρ εἰ μὴ φαμεν προσ-
 ποιεῖσθαι τὸ ἐν τῇ λέξει τερπνόν, ἀλλ' οὖν φυσικῶς πως
 κατακηλούμεθα παρ' αὐτοῦ καὶ ἄγετε ἡμᾶς οἱ τὸν λόγον 10
 χαριέντες, ὥσπερ οἱ τὰς μελισσῶν διὰ τῶν κρουμάτων.
 Πολλὰς γὰρ οὖν πέμπει τὰς ἐπιστολάς καὶ μακράς ὥς ἐνι
 μάλιστα· οὐ γὰρ δὴ ἀρετὴ ἐπιστολῆς ἢ βραχύτης οὐ μᾶλλον
 γὰρ ἢ ἀνθρώπου. Γράφε δὲ ἡμῖν τὰ τε κατὰ τὸν οἶκον ὅπως

13 ἀποληψιν ἀπολειψιν C 16 ἐγγενέσθαι. etiam V¹, γενισθαι V
 CCCXXIII — 2 ὑποθεσις -σεις M 3 καὶ σπ L 5 σκα-σσητα
 εἰκασσητα VBMC || ἀποδράντων ἀποδρασάντων M || 10 τὸν λαγὺν
 τῶν λόγων L || 11 μελισσῶν μελιστῶν C || κρουμάτων. κρουσμάτων
 BM || 14 γράμ: γράμματα P.

διάκειται· και αὐτό σοι τὸ σῶμα ὅπως ὕγιαιος ἔχει, καὶ εἰ
 τὰ τῶν Ἑκκλησιῶν ἡσυχάζει. Μέλει γάρ σοι καὶ τούτων
 καλῶς ποιοῦντι. Καὶ μέντοι καὶ εἰ τις δυνάμεις συμπονεῖν
 τῇ εἰρήνῃ καὶ τῇ ἑνώσει τῶν διεσθηκῶτων μὴ παραίτου· Ὁ
 δὲ χρηστὸς Κυριακὸς ἤψατο πρότερον τῆς σπουδῆς καὶ
 τότε ἡμῖν ἀπέδωκε τὴν ἐπιστολήν, ἐπὶ δὲ τὰ λειψανά τοῦ
 πράγματος ἔσχε συναιρομένους τὰ ἡμῖν δυνατά. Ἐπειτεὶ
 λαμβάνει γὰρ τῷ χωρεπισκόπῳ τῶν τόπων, ὃς ἂν ποιῇ τὴν
 τῶν προστεταγμένων αὐτῷ γνωρίσει τὰ πράγματα.

CCCXIV

ΠΑΣΙΝΙΚΩ ΙΑΤΡΩ

Δείγμα τοῦ μὴ παύργως ἔχειν περὶ ἡμῶς τὸ εὐθύς ἀπὸ
 αὐτῶν, ὡς εἰπεῖν, τῶν θυρῶν τῆς εἰσόδου προσφθέγγεσθαι
 ἡμᾶς. Ἔστι μὲν οὖν καὶ αὐτὸ σπουδῆς ἀξίον τὸ ἐντυχεῖν
 γράμμασι φιλικῶς· ἂν δὲ καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς μεγίστοις χρεῖαν
 ἀνύῃ τὰ γραφόμενα, πολλῷ πλείονος ἀξία γίνεται δηλονότι,
 Ἐθ' τοίνυν ἴσθι ὅτι ὁ πάντα ἀριστος ἀνὴρ Πατρικίος τοσαυ-
 τὰ ἐπὶ τῶν χειλέων αὐτοῦ τῆς πειθοῦς φέρει τὰ φάρμακα
 ὥστε μὴ ὅτι σὺ ἐπέστειλας, ἀλλὰ ἂν Σαυρομέτην τινὰ ἢ
 Σκύθην λάβῃ, πείσῃ ἂν ῥαδίως περὶ ὧν ἐβαλήσῃεν. Οὐ μὴν
 ἀπὸ καρδίας ἐστὶ τὰ τῆς εὐφροσύνης ἐκεῖνα ῥήματα. Πάλαι
 γὰρ ἐπιτετῆδευται τὸ σχῆμα τοῦτο· μέχρι φωνῆς εἶναι

15 διάκειται· διδάχεται P || ἔχει ἔχει PBM || 21 συναιρομένους·
 συναϊρομένους PBL || 23 γνωρίσει· -ση M

CCCXIV — 1 δείγμα· δείγμα μεγίστον M || ἔχειν οἱ ἔχειν
 LC || περὶ· πρὸς LC || 2 εἰσόδου Maur· οδοῦ VPBMLC || προσφθίγ-
 γεσθαι· προσφθίγασθαι C || 4-5 ἰαν· ἀνύῃ εἰσiam M^a· ἂν· ἀνύει
 M· εἰ ἀνύει LC || 6 εὖ· σὺ L || ὅτι· ὡς LC || πάντα· τὰ πάντα LC ||
 7 τὰ οἰα· LC || 8 μὴ· μὴδ' L || ὅτι· ὅτι οὖν L || σὺ οἰα· L ||
 9 πείσῃ· πείσει LC || μὴν· μὴ L || 11 εἶναι· οἰα LC.

χρηστούς καὶ ἀπειροκάλους δῆθεν καὶ ἔτι μᾶλλον εἶναι ἐπι-
τρέπτειν παντὶ δεικαστηρίῳ τὰ καθ' ἑαυτοὺς ἐπειδὴν δὲ ἐπὶ
αὐτῶν γένωνται τῶν πραγμάτων μὴ συγέκεῖ τυχούς Ἀλλὰ
ταῦτα μὲν μοι πρὸς σέ εἰρήσθω ἵν' αὐτός τε εἰδῆς καὶ τὸν 5
δυνάρα οὐτε ἄλλως δύνα εὐπαράγωγον ἔτι καὶ παρὰ σεαυτοῦ
πεισθῆς μὴ τῇ τῶν βημάτων προσέχειν εὐπρεπείῳ ἀλλὰ
τούς ἐκ τῶν πραγμάτων ἀναμένειν ἐλέγχους

CCCXXV

ΜΑΓΝΙΝΙΑΝΩ

Ἐξήρκει καὶ τὸ γράμμα τῆς σεμνότητός σου πᾶσαν ἡμῖν
ἐξεργάσασθαι εὐφροσύνην Nunī δὲ καὶ ἡ κοσμιωτάτη γυναι-
κῶν Εἰκέλιον, ἡ κοινὴ θυγάτηρ ἡμῶν τὴν ἐπιστολὴν ἀπο-
δοῦσα πλέον ἢ εἰς τὸ διπλάσιον τὴν εὐφροσύνην ἐπιυξήσεν 5
οὐ μόνον τῷ ἔμφυχος εἰκὼν εἶναι τῆς ὁμετέρας καλοκάγα-
θίας, ἀλλὰ καὶ τῷ παρ' ἑαυτῆς ἐπιδεικνύναι πᾶσαν ἀρετῆς
ἐπιμέλειαν Ὡστε πρότερον αὐτὴν ἀσμένως δεξάμενοι διὰ
σέ, ὕστερον ἀναστρέψαντες ἐμακαρίσαμεν σε δι' αὐτὴν, ὅτι
τοιαύτης τεκνοτροφίας μισθοὶ σε μένουσι παρὰ τοῦ Δεσπό-
του Θεοῦ, Ἀλλ' ἴδοιμὲν ποτε καὶ αὐτὸν σέ καὶ τῶν ἐν σοὶ 10
καλῶν ἀπολαύσαιμεν μήτε ἀρρωστίας μήτε ἐτέρας κινδύ-
ου συσχερίας ἐμποδιζούσης ἡμῶν τῇ συντυχίᾳ.

13 καθ' ἑαυτοὺς κατ' αὐτοὺς LC 14 καὶ τοιοῦτος L 15 μὲν
om. LC 16 εἰδῆς εἰδῆς LC 16 εὐπαράγωγον οὐ παράγωγον B 17
πεισθῆς πεισθῆς L

CCCXXV. Non exstat in B. Titulus μαγνινιανῶ. μαγνη-
μιανῶ LC.

1 ἐξήρκει ἐξερκεῖ C 2 ἐξεργάσασθαι ἐπεξεργάσασθαι M 3
εἰκέλιον ἐκέλιον LC 5 τῷ το P 6 ὁμετέρας σῆς IC 6 τῷ το
P 7 ἐπιδεικνύναι δευνύναι LC ordo πᾶσαν δευνύναι LC 10 Θεοῦ·
χριστοῦ LC.

CCCXXVI

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙ ΝΟΥΘΕΣΙΑ

Ἐδωκεν ἡμῖν ὁ ἅγιος Θεὸς οικειοτάτην γραμμάτων ὑπό-
 θεσιν τὸν ἀδελφὸν τόνδε γνωρίσας ἡμῖν τὸν ἄνδρα ὃ κατὰ
 τὴν ἐπάνοδον τὴν πρὸς τὴν σὴν τιμιότητα ἐχρησάμεθα τῆς
 ἐγγράφου ταύτης ὁμιλίας ἡμῶν διακόνῳ εὐχόμενοι τῷ Θεῷ
 ἐπὶ μείζον σε περιφανείας καὶ δόξης προιόντα κοσμεῖν καὶ 5
 ἡμᾶς καὶ τὴν πατριδα πάσαν τῇ οικείᾳ σεαυτοῦ ἀρετῇ
 Παρακαλοῦμεν δέ σε παρὰ πάντα τὸν βίον μεμνησθαι τοῦ
 ἐτίσαντός σε Θεοῦ καὶ τιμήσαντός ἵνα πρὸς τῇ τοῦ βίου
 τούτου λαμπρότητι ἔτι καὶ τῆς οὐρανίου δόξης ἀξιωθῇς ἣς
 ἐνεκεν πάντα ποιητέον ἡμῖν τοῖς πρὸς τὴν μακαρίαν ἐλπί- 10
 δα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἀπευθυνουσιν

CCCXXVII

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙ

Ὑπὲρ ὧν παρόντας ἡμᾶς ἐτίμησας καὶ ἀπόντας μεμνη-
 σθαι καταξιούς· ἴλθε γάρ ὡς ἡμᾶς ἡ ἀκοή· παρὰ τοῦ ἀγαθοῦ
 Δεσπότου γένοιτό σοι ἀντίδοσις καὶ σε ἴδοιμεν ἐν τῇ
 μεγάλῃ ἡμέρᾳ τῆς δικαιοκρισίας τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ ἔργοις
 ἀγαθοῖς εὐδόκιμον, ἵνα, ὥσπερ τῆς ἐνταῦθα περιφανείας 5

CCCXXVI — Exstat tantum in VLC

1 γραμμάτων nos — γραμμάτων VLC — 6 πᾶσαν ἀρετῇ om C
 9 ἔτι om. C.

CCCXXVII. — Exstat tantum in VLC In titulo ἀνεπίγραφος
 om V

1 ἀπόντας — των C — 2 ὡς εἰς C — ἡ om V — 3 ἴδοιμεν ἴδω-
 μεν C.

ἡξίωσαι, οὕτω καὶ παρὰ τῷ οὐρανίῳ Βασιλεῖ σεμνότητος ἀπολαύσης. Παρακαλοῦμεν οὖν προηγουμένως τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ διαρκῆ παρασχεῖσθαι τὴν σπουδὴν. ἔπειτα καὶ τὸ εἰς ἡμᾶς εὐμενὲς ἐπαυξῆσαι μνήμης τε πάσης καὶ προστάσεως ἡμᾶς ἀξιούντα, σεμνῶναι δὲ ἡμᾶς καὶ γράμμασιν, 10 ὥστε ἀπόδειξιν ἡμᾶς ἔχοντας ὅτι οὐ βαρυνῇ ἡμᾶς ἐπιστέλλοντας συνεχέστερόν σου τῇ μεγαλοσίᾳ καταβαρρῆσαι.

CCCXXVIII

ΥΠΕΡΕΧΙΩ

Καὶ προσαγορεύω τὴν τιμιότητά σου καὶ εὐχομαί σοι τὰ ἀγαθὰ, ἑμαυτὸν δὲ καταρηνῶ σπουδῇν ἔχοντι πάντως εἰδέναι τὰ καθ' ἡμᾶς μηδὲν ἔμκινον τῆς συνηθείας πράττοντα. Τῶν γὰρ δυσφημοτέρων φαιδομαι, ὥς ἂν μὴ πᾶν λυποῖην τὸν τὰ βέλτιστα ἡμῖν συνευχόμενον. 5

CCCXXIX

ΦΑΛΕΡΙΩ

Πάνυ ἡδέως ἐτέρφθην τοῖς ποταμίοις ἰχθύσι μνησικακήσας αὐτῶν τὴν φυγὴν ἣν ἔφυγον ὑποδραμόντες τὴν σκάπην τὴν ἐκ τοῦ κρύους. Ἰχθύων δὲ ἡμῖν τιμωτέρῳ σου τὰ γράμματα. Ὡστε ἐπιστέλλε μᾶλλον ἢ ἀπόστέλλε. Εἰ δὲ ἡδὶόν σοι σιωπᾶν, σὺ δὲ ἀλλ' εὐχόμενος ὑπὲρ ἡμῶν μὴ διαλείπης. 5

6 ἡξίωσαι ἡξίωσιν L | 7 τῇ ἐκκλησίᾳ τὴν ἐκκλησίαν L | 10 εἰς om C | οὕτω καὶ γράμμασιν ἡμᾶς L | 11 prius ἡμᾶς om. V | βαρυνῇ -ναι L | 11 12 ἐπιστέλλοντας ἐπιστέλλοντα, σοι C.

CCCXXVIII. — 1 σοι: σοο L.

CCXXIX. — 1 ἐτέρφθην -θης C | 1-2 μνησικακήσας· μὴ μνησικακήσα, L | 3 ἀκέρως C | 5 διαλείπης· διαλείπεις M | διαλείπεις L.

CCCXXX

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ

“Οτι σε φιλω, οἷς ἐπιστέλλω μάθε. “Οτι με μισεῖς, οἷς σιωπῆς ἔγνω. Γράφε δὲ καὶ τοῦ λοιποῦ, καλὰ μὲν καὶ μέλανι καὶ βραχεὶ χάρτη φιλοῦντας φιλῶν.

CCCXXCI

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ

Μάταιόν ἐστι δις περὶ τῶν αὐτῶν ἐπιστέλλειν. Ἡ γὰρ φύσιν οὐκ ἔχει διορθώσεως τὸ πρᾶγμα καὶ μάτην ἡμῖν ἐνοχλοῦσιν οἱ προσιόντες, ἢ οἱ δεχόμενοι τὰς ἐπιστολάς παρορῶσιν ἡμῶν καὶ οὕτω ματαιοφρονοῦμεν τοῖς καταφρονηταῖς ἐπιστέλλοντες. Ἐπεὶ οὖν ἤδη περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδέξω γράμ- 5 ματα, ἠναγκάσθημεν δὲ καὶ δευτερον ἐπιστεῦλαι, ἢ διορθώσαι, εἰ σοὶ δύναιμι, ἢ γνῶρισον ἡμῖν τὴν αἰτίαν δι’ ἣν πάλαι οὐ γέγονε τὰ προστεταγμένα.

CCCXXXII

ἌΛΛΗ ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ

“Εν γνῶρισμα τοῦ ζῆν ὁ λόγος. Πῶς γὰρ σὺ ὑπὲρ γῆς εἶναι νομισθείης μηδέποτε φθεγξάμενος; Ἄλλ’ ἄπωσαι τὴν σιωπὴν σου γράψας ἡμῖν καὶ ἐμφανίσας σεαυτὸν ὅτι περ ζῆς.

CCCXXX — Titulus ἀνεπίγραφος ἀνεπίγραφος προτραπτική πρὸς τὸ ἐπιστέλλειν M.

CCCXXCI — Exstat tantum in VLC. Titulus ἀνεπίγραφος Maut τῷ αὐτῷ VL ἀνεπίγραφος τῷ αὐτῷ C

2 ἡμῖν ἔμιν LC 2-3 ἐνοχλοῦσιν διοχλοῦσιν LC

CCCXXXII — Titulus ἄλλη ἀνεπίγραφος ἄλλη ἀνεπίγραφος ὁμοίᾳ M ἄλλη L.

1 γὰρ δε C, | γῆς. γῆν LC || 2 φθεγξάμενος. φθεγγομενος LC || 3 ὅτι περ ὅτι LC.

CCCXXXIII

ΝΟΤΑΡΙΩ

Οἱ λόγοι τὴν φύσιν ὑπόπτερον ἔχουσι διὰ τοῦτο σημειῶν
 χρῆζουσιν, ἵνα ἱπταμένων αὐτῶν λαβῇ τὸ τάχος ὃ γράφων
 Σὺ οὖν, ὦ παῖ, τὰ χαράγματα τέλεια ποίει καὶ τοὺς τόπους
 ἀκολουθῶς κατὰστίζε. Ἐν γὰρ μικρᾷ πλάνῃ πολὺς ἡμάρτη-
 ται λόγος, τῇ δὲ ἐπιμελείᾳ τοῦ γράφοντος κατορθοῦται τὸ
 λεγόμενον.

CCCXXXIV

ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΟΝ

Ὅρθα γράφε καὶ χρῶ τοῖς στίχοις ὁρθῶς καὶ μῆτε
 ἐωρείσθω πρὸς ὕψος ἢ χεῖρ μῆτε φερέσθω κατὰ κρημνῶν
 Μηδὲ βιάζου τὸν κάλαμον λοξὰ βαδίζειν ὥσπερ τὸν παρ'
 Αἰσώπῳ καρκίνον ἀλλ' ἐὸθ' ὁρᾷ χώρει ὥσπερ ἐπὶ στάθμῃς
 βεβύλων τεκτονικῆς ἢ πανταχοῦ φυλάττει τὸ ἴσον καὶ πᾶν
 ἀνακρεῖ τὸ ἀνώμαλον. Τὸ γὰρ λοξὸν ἀπρεπές τὸ δὲ ἐὸθ'
 τερπνὸν τοῖς ὁρῶσιν οὐκ εἶναι ἀνανεύειν καὶ κατανεύειν,
 ὥσπερ τὰ κηλωνεῖα τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀναγινωσκόντων,
 ὁποῖόν τι κάμοι συμβέβηκε τοῖς γράμμασιν ἐντυχάντι τοῖς
 σοῖς. Τῶν γὰρ στίχων κειμένων κλιμακῆδόν ἥνικα ἔδει
 μεταβαίνειν ἀφ' ἑτέρου ἀφ' ἑτέρου, ἀνάγκη ἦν ἐξορθεῖν
 πρὸς τὸ τέλος τοῦ προσιόντος. Ἐν δὲ μηδαμοῦ φαινομένης
 τῆς ἀκολουθίας ἀνατρέχειν ἔδει πάλιν καὶ τὴν τάξιν ἐπι-
 ζητεῖν ἀναποδίζοντα καὶ παρεπόμενον τῷ αὐλακι, καθάπερ

CCCXXXIII. — Exstat tantum in VL. Titulus νοταριῶ-
 νικταριῶ L.

1 σημείων: σημείον L.

CCCXXXIV. 2 ἐωρείσθω αἰωρείσθω VLCP²M² 10 κει-
 νων: ἱχευμένων C.

τὸν Θησέα τῷ μιτῶ τῆς Ἀριάδνης φασί Γράφε . . . ἐν
δρῶδι καὶ μὴ πλάνηα τὸν νοῦν τῷ πλάγιῳ καὶ λοξῷ τῶν
γραφομένων.

CCCXXXV

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΒΑΝΙΩ

Αισχύνομαι καθ' ἓνα σοι προσάγων τοὺς Κατπαδόκας
ἀλλὰ μὴ πάντας τοὺς ἐν ἡλικίᾳ πείθων λόγων καὶ παιδευ-
σεως ἀντιποιεῖσθαι καὶ σοι κεχρησθαι τῆς ἀσκήσεως διδάσ-
κάλῳ Ἀλλ' ἐπειδὴ πάντων εἰσάπαξ ἐπιτυχεῖν τὰ προσή-
κοντα σφίσιν αὐτοῖς αἰρουμένων οὐχ οἷόν τε τοὺς ἐκάστοτε 5
πείθωμένους παρατρέμωμαι σοι τοσοῦτον αὐτοῖς χαριζόμε-
νος ὅσον καὶ οἱ τοῖς διψῶσι καθηγουμένοι τάς πηγάς Ὁ δὲ
νῦν προσῶν μ. κρὸν ὅστερον ἑαυτοῦ ἔνεκεν σπουδασθήσεται
ἐπειδὴ σοι συγγένηται Νῦν δὲ ἀπὸ πατρός ἐστι γνῶριμος
μέγα ἐπὶ δρθότητι βίου καὶ δυνάμει πολιτικῇ παρ' ἡμῖν 11
λαβόντος ὄνομα, ὅς καὶ ἔμοι εἰς τὴν ἄκραν φύλιαν ἤρμυσται
ἦς ἀμειδόμενος αὐτὸν τῷ παιδί ταυτην τὴν χάριν δίδωμι
σοι ποιῶν αὐτὸν γνῶριμον πρῶγμα μεγίστης εὐχῆς δέξιν
τοῖς ἀρετὴν ἀνδρὸς κρίνειν ἐπισταμένοις

CCCXXXVI

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

Ι Διὰ χρόνου πρὸς ἡμᾶς Κατπαδόκης ἦκει νέος Ἐν
τοῦτο κέρδος ὅτι Κατπαδόκης Ἀλλὰ καὶ τοῦ πρώτου γένους
οὕτως ὁ Κατπαδόκης Δεύτερον τοῦτο κέρδος Ἀλλὰ καὶ

CCCXXXV — Non exstat in B. Titulus βασιλεῖος λιβανῶ
λιβανῶ σφιστῇ VPM

6 παρατρέμωμαι σμιν LC 6-7 χαριζόμενος -σι LC 8 εἰσ-
τοῦ αὐτοῦ V 11 καὶ ἐμὲ, κάμοι LC 1 ἄκραν ἄκραν καὶ μεγάλην
L || 13 ordo δέξιν εὐχῆς L.

CCCXXXVI. — Non exstat in B.

γράμμα τοῦ θαυμαστοῦ Βασιλείου κομίζων ἡμῖν. Τοῦτι μὲν
 ἔστου τις εἴποι μείζων. Ἐγὼ γὰρ οὐκ ἐπιλελήσθαι σου νομί- 5
 ζεις, καὶ πάλαι νέον οὐκ ἠδοῦμην σωφροσύνη τε πρὸς
 τοὺς γέροντας ἀμιλλώμενον ὄρων καὶ ταῦτα ἐν ἐκείνῃ τῇ
 πόλει τῇ ταῖς ἡδοναῖς βρυσσῇ) καὶ λόγων ἤδη μοῖραν
 κεκτημένον μεγάλην. Ἐπειδὴ δὲ φήθης δεῖν καὶ τὰς Ἀθή- 10
 νας ἰδεῖν καὶ τὸν Κέλσον ἐπειθεὶς συνέχαιρον τῷ Κέλσῳ τῆς
 σῆς ἐξηρητημένῳ ψυχῆς. Ἐπανήκοντος δὲ σου καὶ ἔχοντος
 τὴν πατρίδα ἔλεγον πρὸς ἑμαυτὸν «Τί νῦν ἡμῖν ὁ Βασι-
 λεῖος ὄρθῃ καὶ πρὸς τίνα βίον ὠρμηκεν, Ἄρ' ἐν δικαστηρίοις
 τρέπεται τοὺς παλαιούς ῥήτορας ζηλῶν. ἢ ῥήτορας εὐδαι- 15
 μόνων πατέρων ἀπεργάζεταί, παῖδας;» Ὡς δὲ ἤκόν τινες 15
 ἀπαγγέλλοντες ἀμείνω σε πολλῷ τουτωνι τῶν ὁδῶν πορεύ-
 εσθαι καὶ σκοπεῖν ὅπως ἂν γένοιο Θεῷ μᾶλλον φίλος ἢ
 συλλέξεις χρυσίον, εὐδαιμόνισά σε τε καὶ Καππαδόκας σέ
 μὲν τοιοῦτον βουλόμενον εἶναι, ἐκείνους δὲ τοιοῦτον δυνα- 20
 μένους δεικνύουσι πολίτην. 20

2 Φίρμος δὲ ἐκεῖνος ὡς πανταχοῦ διετέλεσε κρατῶν εὖ
 οἶδα· ἐνταῦθεν γὰρ αὐτῷ τῶν λόγων ἡ δύναμις. Πολλῶν δὲ
 ἐπαινῶν ἀπολαύσας, οὐκ οἶδα ὅτι πώποτε τηλικούτων ἡλι-
 κων νῦν ἐν τοῖς σοῖς ἀκήκοα γράμμασι. Τὸ γὰρ μηδένα ἂν 5
 τὴν ἐκείνου δόξαν ὑπερβαλέσθαι σε τὸν λέγοντα εἶναι πόσον 5
 τι χρὴ νομίζειν ἐκείνῳ, Δοκεῖς δὲ μοι καὶ τούτους ἀπес-
 ταλέναι πρὶν ἢ τὸν Φιρμῖνον ἰδεῖν. Ἥ γὰρ ἂν αὐτὸν οὐκ
 εἶχε τὰ γράμματα, Καὶ νῦν τί ποιεῖ ἢ τί μέλλει Φιρμίτιος;
 Ἔτ' ἔστιν ἐν τοῖς τῶν γάμων πότοις ἢ ἐκεῖνα μὲν παλαι- 10
 πέπαιται βαρεῖα δὲ ἡ βουλή καὶ πῶσα ἀνάγκη μένειν, ἢ 10
 τίνες εἰσὶν ἐλπίδες ὡς αὖθις ἔσται Λόγων κοινωνός; Ἀπο-
 κρινάσθω τι ἡμῖν καὶ εἴη μὲν τι χρηστόν. Εἰ δ' οὐκ τι καὶ

1 5 ἔστου δεῖ L 16 πολὺ πολλῶν M || 18 συλλέξεις -ξῆς L
 εὐδαμόνισα εὐδαμόνητα PMLC

2 5 ὑπερβαλέσθαι ὑπερβαλλέσθαι VM || 7 φιρμῖνον φρμον L²
 ἢ ἡ LC || ἐν οὐκ MC || 8 φρμινος φρμνιο, V φρμο, L³ ||
 10 βαρεῖα βαρεῖ M .. ἢ εἰ L || 11 τίνες τίνος V

λυπήσει τοῦ βλέπειν γε ἡμᾶς πρὸς τὰς πόλεις ἀπαλλάξει.
 Εἰ δὲ Ἀθήνησι νῦν ὁ Φιρμῖνος ἐτυχανεν ὧν τί ἂν ἔδρων
 οἱ βουλευοντες παρ' ὑμῖν, ἢ τὴν Σαλαμινίαν ἐπεμpton ἂν
 ἐπ' αὐτόν, Ὅρθς ὅτι καὶ μόνον ὑπὸ τῶν σῶν ὕβριζομαι
 πολιτῶν. Οὐ μὴν ἐγώ γε τοῦ φιλεῖν καὶ ἐπαινεῖν Καππαδό-
 κας παύσομαι. Ἀλλ' εὐχομαι μὲν αὐτοὺς ἀμείνους γενέσθαι
 περὶ ἐμέ, μένοντας δὲ ἐπὶ τῶν αὐτῶν οἴσω. Φιρμῖνος δὲ
 μῆνας ἡμῖν συνεγένετο τέτταρας. ἡμέραν δὲ ἡργησεν οὐδε-
 μίαν. Τὸ δὲ συναλεχθένον ὅσον ἐστίν αὐτός, εἴση καὶ ἴσως
 οὐ μέμψῃ. Πρὸς δὲ τὸ πάλιν αὐτόν, δεῦρα δυνηθῆναι, ἐλθεῖν
 τίνα χρή προσπαρακαλεῖν σύμμαχον, Εἴπερ γὰρ εὖ φρονου-
 σιν οἱ βουλευοντες, πρέπτο, δ' ἂν ἀνθρώποις πεπαιδευμέ-
 νοις, τιμήσουσι τοῖς δευτέροις, ἐπειδὴ τοῖς πρώτοις ἐλῶ-
 πησαν.

CCXXXVII

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΒΑΝΙΩ

Ἰδοὺ σοὶ καὶ ἕτερος ἔκει Καππαδόκης υἱὸς ἐμὸς καὶ
 αὐτὰς πάντας γὰρ ἡμῖν εἰσποιεῖ τὸ σχῆμα τοῦτο ἐν ᾧ νῦν
 ἔσμεν. Ὡστε κατὰ γε τοῦτο ἀδελφὸς ἂν εἴη τοῦ προλαβόν-
 τος καὶ τῆς αὐτῆς σπουδῆς ἕξιος ἐμοὶ τε τῷ πατρὶ καὶ σοὶ
 τῷ διδασκάλῳ. εἴπερ τι πλέον ὅλως δυνατὸν ἔχειν τοὺς παρ'
 ἡμῶν ἐρχομένους. Τοῦτο δὲ λέγω οὐχ ὥς οὐκ ἂν τῆς σῆς
 λογιότητος πλέον τι τοῖς παλαιοῖς τῶν ἐταίρων χαριζο-
 μένης, ἀλλ' ὥς ἀφθάνου πᾶσι τῆς ὀφελείας σου προκει-
 μένης. Ἀρκοῦν δ' ἂν εἴη τῷ νεανίσκῳ πρὸ τῆς ἐκ τοῦ

13 τοῦ τῷ V | 14 φιρμῖνος φορμῖνος V φορμος L³ | 15 σαλα-
 μινίαν σαλαμίνα L | 16 μόνον μόνον αὐχ V | 19 φιρμῖνος φορμῖ-
 νος V φορμος L³ | 22 μέμψῃ μέμψι P | 25 τιμήσουσι τιμήσουσι
 σε LC

CCXXXVII Non exstat in B

2 αὐτός οὗτος LC | ἡμῖν ἡμᾶς LC | 5 οὐδ' ὅλως πλέον LC
 7 πλέον πλείον LC | ἐταίρων ἐτερων VPM | 8 πᾶσι πάσης L.

χρόνου πειρας ἐν τοῖς οἰκείοις τετάχθαι ὃν ἀποπέμψαι
 ἡμῖν ἄξιον τῶν τε ἡμετέρων εὐχῶν καὶ τῆς σαυτοῦ δόξης
 ἣν ἔχεις ἐν τοῖς λόγοις Ἐπάγεται δὲ καὶ ἡλικιωτὴν τὴν
 ἴσῃν ἔχοντα περὶ τοὺς λόγους σπουδὴν εὐπατριδὴν καὶ
 αὐτὸν καὶ ἡμῖν οἰκεῖον ὃν μηδὲν ἔλαττον ἔχειν πιστευομεν,
 κἂν πλείστον τῶν ἄλλων τοῖς χρήμασιν ἀπολείποιτο, 15

CCCXXXVIII

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

Οἶδα ὅτι τοῦτο πολλάκις γράψεις τῷ εἰδού σοι καὶ ἕτερος
 ἦκει Καππιαδόκης. Πολλοὺς γάρ, σῖμαι, πέμψεις ἀεὶ μὲν
 καὶ πανταχοῦ τοῖς κατ' ἐμοῦ χρόνους ἐγκωμίοις τούτῳ τε
 αὐτῷ καὶ πατέρας κινῶν καὶ παῖδας Ἀλλ' ὅγε ἐγένετο περὶ
 τὴν ἐπιστολὴν σου τὴν καλὴν οὐ καλὸν σιωπήσαι. Παρακά- 4
 θητό μοι τῶν ἐν ἀρχῇ γεγεννημένων ἄλλοι τε οὐκ ὀλίγοι καὶ
 ὁ πάντα ἄριστος Ἀλύπιος Ἰεροκλέους ἀνεψιὸς ἐκείνου.
 Ὡς οὖν ἔδοσαν οἱ φέροντες τὴν ἐπιστολὴν, σιγῇ διαπάσης
 ἔλθων, νενικήμεθα, ἔφην μειδῶν ἅμα καὶ χαίρων Καὶ τίνα
 σὺ νενίκησαι νικῆν ἤρουντο, καὶ πῶς οὐκ ἄλγεις νενικημέ- 10
 νος, Ἐν κάλλει μὲν, ἔφην, ἐπιστολῶν, νενίκημα. Βασίλειος
 δὲ κεκράτηκε Φίλος δὲ ὁ ἀνὴρ καὶ διὰ τοῦτο εὐφραίνομαι.
 Ταῦτα κίπνοντος ἐμοῦ παρ' αὐτῶν μαθεῖν ἡδουλήθησαν τῶν
 γραμμάτων τὴν νίκην Καὶ ἀνεγίνωσκε μὲν ὁ Ἀλύπιος,

11 σαυτοῦ αὐτοῦ L 12 τὴν om P 14 καὶ om VPM
 μηδὲν οὐδεν LC

CCCXXXVIII — Non exstat in B Titulus λιβάνιος βασιλείω
 λιβάνιος πρὸς ταῦτα LC.

1 ordo πολλάκις τοῦτο LC 3 ordo ἐγκωμίοις τοῖς κατ' ἐμοῦ χρό-
 νους LC ἐγκωμίοις τοῖς ἐγκωμίοις LC τε δι LC 4 ordo
 κινῶν καὶ παῖδας καὶ πατέρας L κινῶν καὶ πατέρας καὶ παῖδας C 1
 9 ἅμα τε ἅμα LCP² 11 νενίκημαί. ἤτηται LC 13 ἡδουλήθη-
 σαν 16- LCV²P²

ἤκουον δὲ οἱ παρόντες ψήφος δὲ ἠνέχθη μηδὲν με ἐψεύσαι. Καὶ τὰ γράμματα ἔχων ὁ ἀναγνούς ἐξήκει δεξιῶν οἶμαι καὶ ἄλλοις καὶ μόλις ἀπέδωκε. Γράφε τοιουν παραπλήσια καὶ νίκα. Ταυτί γάρ ἐστιν ἐμὲ νικᾶν. Καλῶς δὲ κάκεινο εἰκάζεις ὡς οὐ χρήμασι πράττεται, τὰ παρ' ἡμῶν ἀλλ' ἄρκει τῷ μὴ δυναμένῳ δοῦναι, τὸ βουλευθῆναι λαβεῖν. Κἂν γὰρ αἰσθῶμαι 20 τινα ἐν πένις λόγων ἐρῶντα πρὸ τῶν πλουτούντων οὕτως. Καίτοι οὐ τοιούτων πεπειράμεθα διδασκάλων ἀλλ' οὐδὲν κωλύει ταύτη γε εἶναι, βελτιόνας. Μηδεὶς οὖν πνευὸς δυνεῖτω δεῦρο βαδίζειν, εἰ ἐν ἐκείνῳ κέκτηται μόνον τὸ ἐπιστάσθαι πνεῖν.

21

CCCCXXXIX

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΒΑΝΙΩ

Τί οὐκ ἂν εἴποι σοφιστὴς ἀνὴρ καὶ σοφιστὴς τοιοῦτος, ὅ γε ἴδιον εἶναι τῆς τέχνης ὁμολογεῖται καὶ τὰ μεγάλα μικρὰ ποικίλιν, ὅποτε βούλεται, καὶ τοῖς μικροῖς περιτιθένα, μέγεθος; Ὅποιον δὴ τι καὶ περὶ ἡμᾶς ἐπέδειξω. Τὴν γὰρ ἐπιστολὴν ἐκείνην τὴν ρυτίωσαν, ὡς ἂν ὁμείς οἱ τὰ περὶ τοὺς 3 λόγους τρυφῶντες εἴποιτε, οὐδὲν οὐσαν τῆς ἐν ταῖς χερσὶ σου ταύτης ἀνεκτοτέραν, τοσοῦτον ἥρας τῷ λόγῳ ὡς ἡττηθῆναι δῆθεν αὐτῆς καὶ ἡμῖν τῶν πρωτείων τοῦ γράφειν παραχωρεῖν, ὅμοιον ποιῶν ταῖς τῶν πατέρων παιδιαῖς, ὅταν ταῖς παρ' αὐτῶν νίκαις παρέχωσι τοῖς παισὶν ἐναθρύνουσιν 40

15 ψῆφος ἢ ψῆφος, LC 19 πρᾶττεται μετρεῖται: LI. | 20 κἂν αἰσθῶμαι καὶ αἰσθῶμαι L 21 παραπλήσια P¹ προ, P 1 23 κωλύει, κωλύει LC βελτιόνας -ους M -ους LC 23-24 οὐδὲν δεῦρο σκνεῖτω VPM 24 κίεττα κίεττα C

CCCCXXXIX — Non exstat in B In titulo λθανω τῷ αὐτῷ C.

2 ὁμολογεῖται ὁμολογεῖται MLC καὶ τα τὰ LC 3 ὅποτε ὅτε LC 5 τα om LC 6 ταῖς om C 7 ταύτης ταύτην L 10 παρέχωσι παραχωρῶσι LCP²

θαι οὔτε ἑαυτοὺς τι ζημιοντες καὶ τῶν παίδων τρέφοντες
 τὸ φιλότιμον Τῷ οὗτι δὲ καὶ ἀμυθητον ὄσσην ἡδονὴν εἶχεν ὁ
 λόγος ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς παιδείᾳ οἷον Πολυδάμαντός τινος ἢ
 Μιλωνος παγκρατιου ἢ πάλης ἀγωνίαν παραιτουμένου τὴν
 πρὸς ἐμὲ αὐτόν· πολλὰ γὰρ περισκεψάμενος οὐδὲν εὖρον
 εὐσθενείας ὑπόδειγμα, ὥστε τοὺς τὰς ὑπερβολὰς τῶν λόγων
 ἐπιζητοῦντας ἐνταῦθά σε μᾶλλον ἀγασθαι τῆς δυνάμεως
 οὕτω δυνηθέντα ταῖς παιδῶν πρὸς ἡμᾶς καταβῆναι. ἢ εἰ
 τὸν βάρβαρον ἤγες ὑπὲρ τὸν Ἄθω πλέοντα Ἄλλ' ἡμεῖς
 μὲν ὧ θαυμάσιε, Μωσεῖ καὶ Ἡλίᾳ καὶ τοῖς οὕτω μακαρίοις
 ἀνδράσι συνεσμεν ἐκ τῆς βαρβάρου φωνῆς διαλεγόμενοις
 ἡμῖν τὰ ἑαυτῶν καὶ τὰ παρ' ἐκείνων φεγγόρομα νοῦν μὲν
 ἀληθεῖ, λέξιν δὲ ἀμαθεῖ ὥς αὐτὰ ταῦτα δηλοῖ. Εἰ γάρ τι καὶ
 ἤμεν παρ' ὁμῶν διδασθέντες ὑπὸ τοῦ χρόνου ἀπελαθόμεθα,
 Αὐτὸς δὲ ἐπιστελλε ἡμῖν ἄλλας ὑποθέσεις ἐπιστολῶν ποιοῦ-
 μενος, αἱ καὶ σὲ δείξουσι καὶ ἡμᾶς οὐκ ἐλέγξουσιν. Τὸν υἱὸν
 Ἀνυσίου ἤδη σοι προσήγαγον ὥς ἑμαυτοῦ υἱόν. Εἰ δὲ ἐμὸς
 ἐστὶ παῖς τοῦ πατρός ἐστὶ τὸ παιδίον, πάνης ἐκ πάνητος
 Γνωριμον δὲ τὸ λεγόμενον ἀνδρὶ σοφῷ καὶ σοφιστῇ.

CCCXL

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

Εἰ πᾶν πολὺν χρόνον ἐσκόπεις πῶς ἂν ἄριστα συνείποις
 τοῖς περὶ τῶν σῶν γραμμάτων ἡμετέροις γράμμασιν, οὐκ ἂν

11 παίδων γη... L. 15 εἰς αὐτὸν εἰσὶν P¹ εἰσαγόν VPM
 ἑαυτὸν C 16 εὐσθενεῖας ἀσθενεῖς, VM 17 ὑποδείγμα οὗτι M 18
 19 ἤγες εἶγες L 20 μωσεῖ μωσῇ M 21 ὧ καὶ σε L 22
 27 ἀνυσίου Ἀνυσίου VPM 28 καὶ L 29 καὶ L 30

(CCCXL). — Noni exstat in B T talis libani, exstat in libani
 νιος πρὸς τὰς L.

ἀμεινον τοῦτό μοι ποιῆσαι ἐδόκει· ἢ τοιαῦτα γράφων, ὅτι
 νῦν ἔγραψας. Καλεῖς μὲν γὰρ με σοφιστὴν τοῦ δὲ τοιοῦτου
 εἶναι φῆς τὸ δύνασθαι τὰ μικρὰ μεγάλα ποιεῖν τὰ δ' αὖ
 5 μεγάλα μικρὰ. Καὶ δὴ τὴν ἐμὴν ἐπιστολὴν βεβουλήσθαι, φῆς
 δεῖξαι τὴν σὴν καλὴν οὐκ οὖσαν καλὴν εἶναι τε οὐδὲν ἦς
 νῦν ἔπεμψας βελτίω, ὅπως τε οὐδεμίαν εἶναι παρὰ σοι λόγων
 δύναμιν τῶν μὲν νῦν ὄντων ἐν χερσὶ βιβλίων τοῦτο οὐ ποι-
 ούντων, ὧν δὲ εἶχες πρότερον λόγων ἐξερρηκόντων. Καὶ
 10 ταῦτα πείθειν ἐπιχειρῶν οὕτω καλὴν καὶ ταύτην ἦν λέγεις
 κακῶς εἰργάσω τὴν ἐπιστολὴν ὥσθ' οἱ παρόντες οὐκ εἶχον
 μὴ πηδᾶν ἀναγινωσκομένης. Ἐθαύμασε οὖν, ὅτι ταύτη τὴν
 προτέραν καθελεῖν ἐπιχειρήσας τῷ φάναι εἰκέναι ταύτη
 τὴν προτέραν ἐκόσμησας. Ἐχρῆν δὲ ἄρα τὸν τοῦτο βουλό-
 15 μενον ἀφορμὴν ποιῆσαι ταύτην ἐπὶ διαβολῇ τῆς πρόσθεν.
 Ἄλλ' οὐκ ἦν, οἶμαι, σὺν ἀδικῆσαι τὴν ἀληθεῖαν. Ἠδίκητο δ'
 ἂν γράφωντος ἐξεπίτηδες φαυλότερα καὶ οὐ χρωμένου τοῖς
 οὔσι. Τοῦ αὐτοῦ τοίνυν ἂν εἴη τὸ μήτε ψεῖγειν δὲ δίκαιον
 20 ἐπαινεῖν, ἵνα μὴ σε τὸ πρᾶγμα φέρων εἰς σοφιστὰς ἐμβάλῃ
 πειρώμενον ταπεινά τὰ μεγάλα ποιεῖν. Βιβλίων μὲν οὖν ὧν
 φῆς εἶναι, χερῶν μὲν τὴν λᾶξιν, ἀμείνω δὲ τὴν διάνοιαν,
 ἔχου καὶ οὐδαίς κωλύει. Τῶν δὲ ἡμετέρων μὲν αἶψα, σῶν
 δὲ πρότερον αἰ βίβλαι μένουσί τε καὶ μενοσιν ἕως ἂν
 25 ἦς καὶ οὐδαίς μήποτε αὐτὰς ἐκτέμῃ χρόνος, οὐδ' ἂν
 ἦκιστα ἄρδοις.

3 τοῦτο μοι τοῦτον LCP¹ | 4 μὲν οὐκ LC || ordo τοιοῦτου δι-
 LC || 5 εἶναι φῆς, λέγεις εἶναι LC || μικρὰ μικρὰ μὲν LC || ordo
 ποιεῖν μικρὰ μὲν τὰ μεγάλα LC || 7 π: π γὰρ LC || 8 οὐδεμίαν
 μηδεμίαν LC || 12 κακῶς καλῶς LP² || παρόντες παρόντες ἡμῖν
 LCP² || 13 μὴ οὐκ LC add L¹ || 14 φάναι: φάναι ταύτη [ταύτην C]
 τὴν -προτέραν LC || εἰκέναι: καθελεῖν L || 15 ἐχρῆν χρῆν VMLC ||
 16 ἀφορμὴν χερῶν LCP² || 17 ἡδίκητο ἡδικεῖτο LC || 18 χρωμέ-
 τον -νῳ C || 19 ψεῖγειν λέγειν V || 23 κωλύει: κωλύει C κωλύσει
 V² || 25 ἐκτέμῃ: -μῃ LC || 26 ἄρδοις: ἄρδῃς L.

CCCXLI

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

Οὕτω μοι τῆς λύτης ὤφηκας ὥστε με μεταξὺ γράφοντα
τρέμειν Εἰ μὲν οὖν ὤφηκας τι οὐκ ἐπιστέλλεις ὦ ἄριστε,
Εἰ δὲ κατέχεις ἔτι ὁ πάσης λογίας ψυχῆς καὶ τῆς σῆς
ἀλλότριον, ὁ κηρυττων μεχρὶ δυσμῶν ἡλίου μὴ χρῆναι
φυλάττειν λύτην ἐν πολλοῖς ἡλίοις ἐφύλαξας Ἡ τάχα
τιμωρεῖσθαι με βούλει τῆς μελιχρῆς σου φωνῆς ἀποστερῶν,
Μὴ σὺ γε, ὦ γενναῖε, ἀλλὰ γενοῦ πρῶτος καὶ ὁδὸς ἀπολαύσαι
τῆς παγχρύσου σου γλώττης.

CCCXLII

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΒΑΝΙΩ

Οἱ πρὸς τὸ ῥόδον ἔχοντες, ὡς τοὺς φιλοκάλους εἰκός,
οὐδὲ τὰς ἀκάνθας ὧν τὸ ἄνθος ἐκφυεῖται δυαχεραίνουσα. Καί
τινος ἤκουσα τοιοῦτόν τι περὶ αὐτῶν παίζοντος ἡ τάχα πον
καὶ σπουδάζοντος, ὅτι καθάπερ κνίσματα τοῖς ἐρασταῖς τοῦ
ἄνθους ἡ φύσις τὰς λεπτὰς ἐκείνας ἀκάνθας προσέφυσε.

CCCXLI. — Non exstat in B.

1 με om P add P² || 1-2 γρασοντα τρέμειν τρέμοντα γράφειν
LC || 2 εἰ μὲν οὖν ἀλλ' εἰ μὲν LC || ὤφηκας, ἀφῆκας I || 3 οὕτω ἔτι
κατα/ει, LC || πάσης λογίας περλογας, LC || ἀλλότριον ἐστιν
ἀλλοτριον LC || ἀλλοτριον ἀλλοτριον τῶς ἄλλου, LCP² || ο om
LCP² || 4-5 οὐδὲ μὴ τιμῶναι μέγρ δυσμῶν ἡλίου λύτην φυλάττειν
LC || 5 ἐν αὐτοῖς ἐν LC || 6 τιμωρεῖσθαι ζημιῶσαι LC || βούλει
προεἶλου LC || σου om L || ordo αποστειρων φωνης LC

CCCXLII. — Non exstat in B.

2 οὐδὲ οὐδὲ πρὸς αὐτά, LCP² || 3 ordo ταχα ἡ LC || πον om
LC || 4 καθάπερ καθάπερ ἱρωτικά τινα LCP² || κνίσματα κνήσματα
MLCP² || 4-5 τοῦ ἄνθους om LCP² || 5 ordo α, λεπτὰς ἐκείνας
ἀκίνθας ἡ φύσις LCP² || προσέφυσε τῷ ἄνθῳ προσέφυσε LCP² || προσ-
έφυσε προσέφυσε πρὸς μεζῶνα τοῦτον τοῖς ἀπληχταῖς [ἀπλησταῖς C]
κεντραῖς τοὺς δρεπομένους περιθρῶσσα LCP²

Τι μοι δὴ βουλεται τοῖς γράμμασι τὸ ρόδον ἐπεισαγόμενον,
 Πάντως οὐδεν σε χρή διδαχθῆναι τῆς ἐπιστολῆς μεμνη-
 μενον τῆς σῆς ἢ τὸ μὲν ἄνθος ἡμῖν ἔφερε τοῦ ρόδου τῆς
 εὐλογίας τὸ ἔαρ μέμψει δὲ τισι καὶ ἐγκλήμασι καθ'
 ἡμῶν ἐξηκάνθωτο Ἄλλ' ἐμοὶ τῶν σῶν ρόδων καθ' ἡδονὴν
 ἔστι καὶ ἡ ἄκανθα εἰς μείζονα πόθον τῆς φιλικῆς ἐκκαίουσα

CCCXLIII

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

Εἰ ταῦτα γλωττῆς ἀργότερας τις ἐν εἰς αὐτὴν ἀκουῶν,
 Σοὶ μὲν γὰρ ἐν τῷ στόματι λόγων αἰκοῦσι πηγαὶ κρεσσάνους
 ναμάτων ἐπιρροῆς ἡμεῖς δὲ, εἰ μὴ καθ' ἡμέραν ἀρδοίμεθα,
 λείπεται τὸ σιγῆν.

CCCXLIV

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΒΑΝΙΩ

Τὸ μὴ συνεχῶς με γράφειν πρὸς τὴν σὴν παίδευσιν πεί-
 θουσι τὸ τε δέος καὶ ἡ ἀμαθία τὸ δὲ σε καρτερικώτατα
 σιωπῆν τί τῆς μέμψεως ἐξαίρησεται, Εἰ δὲ τις λογιῖται

6 μοι δὴ βουλεται βουλεται μοι LC οὐλο ἡ ροδὸν το, γραμμασι
 LC 7 σε γρη δι' σε LC 8 ἡ ἐν εἰς τοῦ ρόδου, γε το ρόδου
 ἔλον ἡμῖν LCP² 8 9 ἡ, εὐλογίᾳ, ο ἔαρ το ἔαρ τῇ εὐλογίᾳ
 LCP² 9 μέμψει διαπετάσασα μέμψει LCP² 10 ρόδων λαγόν
 LCP² 11 εἰς πρὸς LC

CCCXLIII - Titulus λιβάνιος βασιλεῖω λιβανω βασιλειος L
 2 σο σου BC α. I, τῷ om V 3 ἐπιρροῆς om L add L²,
 σρδω μεθα ἀρδοίμεθα VM 4 το om BCP²

CCCXLIV - Titulus βασιλειος λιβανιῷ λιβανω σοφιστῇ VPBM
 3 εξαίρησεται om, P add P².

τὸ καὶ ἐν λόγοις σε βιοῦντα δυνεῖν ἐπιστέλλειν καταψη-
φιεῖται σου λήθην τὴν πρὸς ἡμᾶς "Ὡ γὰρ τὸ λέγειν πρόχει- 5
ρον καὶ τὸ ἐπιστέλλειν οὐκ ἀνέτοιμον "Ὁ δὲ ταῦτα κεκτη-
μένος, εἰτὰ σιγῶν εὐθὺς ὥς ὑπεροψία ἢ λήθη τοῦτο
ποιεῖ "Εγὼ δὲ σου τὴν σιωπὴν ἀμειψομαι προσρήσει Χαῖρε
τοῖνον, Τιμιώτατε, ἐπὶ γράφε εἰ βούλοιο καὶ μὴ γράφε εἰ
τοῦτό σοι προσφιλές. 10

CCCXLV

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

Μᾶλλον ὅτι μὴ πάλαι σοι γράφειν ἡρξάμην οἶμαι μοι δεῖν
ἀπαλογία, ἢ νῦν παραιτήσεως ὅτι τοῦτο ποιεῖν ἡρξάμην.
"Εγὼ γὰρ ἐκεῖνος ὁ προσθέων, ὅποτε φανείης, καὶ ὡς ἡδιστα
ὑπάρχων τὰ διὰ τῷ βεύματι τῆς γλώττης καὶ λέγοντος
εὐφραινόμενος καὶ μόλις ἀπαλλαττόμενος καὶ πρὸς τοὺς 5
ἐταίρους λέγων ὡς "Ὁστος ἀνὴρ τοσούτῳ καλλίων τῶν
"Αχελφού θυγατέρων ὅσῳ θέλγει μὲν ἥπερ ἐκεῖναι, βλάπτει
δὲ οὐχ ὥσπερ ἐκεῖναι. Καὶ μικρὸν γε τὸ μὴ βλάπτειν, ἀλλ'
ὅτι τὰ τοῦδε μέλη κέρδος τῷ δεξαμένῳ. " Τὸν οὖν οὕτως
ἔχοντα μὲν γνώμης, νομίζοντα δὲ καὶ φιλεῖσθαι, λέγειν δὲ 10
δοκοῦντα μὴ τολμᾶν ἐπιστέλλειν ἐσχάτης ἀργίας καὶ τοῦτ'
ἂν εἴη ὅμα ζημιούντος αὐτόν. Δῆλον γὰρ ὡς ἀμειψοι μου
τὴν ἐπιστολὴν τὴν μικράν καὶ φαύλην καλῇ γε καὶ μεγάλῃ
καὶ φυλάξει δῆπου μὴ με καὶ δεῦτερον ἀδικῆς. Οἶμαι γάρ

4 λόγοις: τοῖς λόγοις C || 4-6 καταψηφιεῖται ἐπιστέλλειν om
L add. L²

CCCXLV — 3 προσθέων πρὸς θεῶν ὧν C || φανείης φανείσης
B || 5 ἀπαλλαττόμενος ἀπαλαττομένο, LC || 6 ἐταίρους ἐτέρους
P || 7-8 βλάπτει δὲ οὐχ ὥσπερ ἐκεῖναι om C || 10 μὲν με
VBMLC || 11 οὐδὲ ἀργίας ἐσχάτη, L || 12 ἐμψίψαι -ψη VLC ||
13 γε: τε C || 14 φυλάξει: -ξῃ VLCP².

πολλούς βοήσασα πρὸς τὸ βῆμα καὶ περιστήσασθαι
 τὰ πράγματα κεκρατότας « Βασίλειος ἡδίκηκε τι κἂν σμι-
 κρόν, Οὐκοῦν καὶ Αἰακὸς καὶ Μινῶς καὶ ὁ τοῦτου δὲ
 ἀδελφός » Ἐγὼ δὲ σε τῇ μὲν ἄλλῃ νενικηκέναι συγχωρῶ
 Τίς δε ἰδὼν τε σέ καὶ οὐ φθονῶν, Ἐν δέ τι σοὶ ἡμαρτήσθαι
 πρὸς ἡμᾶς κἂν σε τοῦτ' ἀναμνήσω πείθετο εἰ ἀγανακτοῦν-
 τας μὴ βοᾷν Οὐδεὶς σοὶ προσελθὼν καὶ χάριν ἐπαγγελίας
 ἦν δοῦναι βῆστον ἀτυχῆς ἀπήλθεν Εἰμι το νυν τῶν χάριν
 αἰτησάντων μὲν οὐ λαθόντων δέ Τι οὖν ἔχουν Πολλάκις
 ἐν Στρατηγίου σοὶ συγγενόμενος ἡβουλήθην διὰ τῆς σῆς
 σοφίας εἰς τὸ βάθος τῆς Ομήρου μανίας εἰσελθεῖν « Εἰ δέ
 τὸ πᾶν οὐ δυνατόν σου δὲ ἀλλ' εἰς μέρος ἡμᾶς εἰσαγάγε τοῦ
 κλήρου » Μέρους δὲ ἐπιθυμοῦν ἐν ᾧ τῶν Ἑλλήνων κακῶς
 πεπραχότων ὃν ὑβρίζειν Ἀγαμέμνων θεραπευεῖ ὥροις
 Ταῦτ' ἐμοῦ λέγοντος ἐγέλας ἀρνεῖσθαι μὲν οὐκ ἔχων ὥς οὐκ
 ἂν δύναίω βουληθεὶς ὠρησασθαι δὲ οὐκ ἐθέλων Ἄρα σοὶ
 καὶ τοῖς ἀγανακτοῦσιν ὅτι σε ἔφην ἀδικεῖν ἡδικῆσθαι δοκῶ;

CCCXLVI

ΑΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

Εἰ μὲν τι περὶ τοὺς λόγους τοῖς νέοις οἷς ἔπεμψας
 προσεθήκαμεν αὐτὸς κρινεῖς Ἐλπίζω δὲ αὐτό, κἂν μικρὸν
 ἢ, μέγαλον λήψεσθαι δόξαν διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς φιλίαν. Ὁ
 δὲ πρὸ τῶν λόγων ἐπαινεῖς τὴν σωφροσύνην καὶ τὸ μὴ

18 τῇ ... ἄλλῃ τὴν ἄλλην B 24 ἡβουλήθην 16- MV^a
 25 βάθος βάρος L 28 οὐ οὐ V^a B^a C^a θεραπεύει θεραπεύων
 V^a B^a C^a || οὐδὲ ὥροις θεραπεύων C 31 ἡδικῆσθαι ἀδικεῖσθαι
 LC.

CCCXLVI = 3 μετέωρο -ας L | λήψεσθαι λήφεται B οὐδὲ
 δόξαν λήψεσθαι C || 4 δὲ δὲ VC.

παραδοῦναι τὰς ψυχὰς ταῖς οὐ καλὰς ἡδονὰς τὰς
 του πεποινηται πρόνοιαν καὶ διηγαγόν· ὡς εἰκὸς ἦν τοῦ
 πέμψαντος μενημενοῖ. Δέχου δὲ τὰ σεαυτοῦ καὶ ἐπαίνει
 τοὺς σέ τε καὶ ἐμὲ τῷ τρόπῳ κεκουμηκότας. Παρακαλεῖν δέ
 σε πρὸς τὸ βοηθεῖν ὅμοιον ἦν τῷ πατέρα παισὶ παρακαλεῖν
 βοηθεῖν.

10

CCCXLVII

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

Πᾶς μὲν ἐπισκοπος πρᾶγμα δυσγρίπιστον· σὺ δὲ δοῦ
 τοὺς ἄλλους παρελήλυθας λογιότητι, τοσούτῳ μοι καὶ φόβον
 παρέχεις μὴ πως ἔξαρνος σῆς πρὸς τὴν αἴτησιν, κάπειδὴ
 στρωτήρων δέσμαι, κάρακας δ' ἂν ἢ χάρακας ἄλλος εἶπε
 σοφιστῆς οὐ χρήζων, ἀλλὰ τοῖς βηματίοις ἐγκαλλωπιζό-
 μενος ἢ τῆς χρείας γινόμενος. Ἐγὼ δέ, εἰ μὴ σὺ παράσχοιο,
 ὕπαιθρος διαχειμᾶσω.

CCCXLVIII

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΒΑΝΙΩ

Εἰ τὸ κερδαίνειν τοῦτο γριπίζειν λέγεται καὶ ταύτην ἔχει
 τὴν σημασίαν ἡ λέξις ἦν ἐκ τῶν Πλάτωνος ἀδύτων ἢ σοφισ-
 τικῇ σου ἡμῖν προαχειρίσατο, σκόπησον, ὦ βαυμάσια, τίς

6 πεποινηται πρόνοιαν τιποχεται πρόνοια I, 7 μενημενοῖ -νον
 L -νον, C || δὲ δὲ BL τὰ σεαυτοῦ τοὺς ἑαυτοῦ V¹ 9 τῷ το LC
 CCCXLVII — Titulus λιβάνιος βασιλ· ὡς Μαντ· βασιλεῖω λιβα-
 νιος VPBLC τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τοῦ πέμψθηνα· αὐτῷ
 στρωτήρα· M.

1 δυσγρίπιστον· δυσγρηπιστον C 2 σὺ καὶ φόβον μοι V || 4 ἂν
 om. B || 6 δ: om. B || παρασχοιο παράσχοις V

CCCXLVIII. — Titulus βασιλεῖος λιβαν· Μαντ· λιβανιῷ βασι-
 λιος VPBLC βασιλεῖα σου πρὸς, λιβάνιον ἀποθεῖα M

1 γριπίζειν: γρηπίζειν C || 3 προαχειρίσατο προαχειρήσατο B.

μᾶλλον ἔστι δυσγρήπιστος ἡμεῖς οἱ οὕτω δι' ἐπιστολίμαϊσι
 δυνάμεως ἀποχαραινόμενοι ἢ τὸ τῶν συμφιστῶν γένος οἷς
 τέχνη τὸ τελωνεῖν τοὺς λόγους ἔστι. Τίς τῶν ἐπισκόπων
 τοὺς λόγους ἐφοροθέτησε, Τίς τοὺς μαθητευομένους μισθο-
 φόρους κατέστησεν, Ὑμεῖς οἱ προτιθέντες τοὺς λόγους
 ὦνα ὅσπερ οἱ τοῦ μέλιτος ἔφηται, τὰ μελιπηκτα Ὅρθως ὡς
 καὶ τὸν γέροντα ὑποσκριτῶν παρεκίνησας, Ἐγὼ δέ σοι τῷ
 ταῖς μελέταις ἐμπομπέοντι ἰσαριθμούς τοῖς ἐν Θερμο-
 πύλαις ἀγωνιζομένοις στρατιώταις στρωτήρας χρρησθῆναι
 προσέταξα ἅπαντας εὐμήκεις κατὰ τὸν σὸν Ὅμηρον δολι-
 χασκίους, οὐχ Ὅμηρος δ' ἀποκαταστήσειν κατεπηγγεῖλατο

CCCXLIX

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

Ὁ δὲ παύση, Βασίλειε, τὸν ἱερὸν τοῦτον τῶν Μουσῶν
 σηκὸν μεστὸν παιδῶν Καππαδοκῶν καὶ ταῦτα ἀποζόντων
 γριτῆς καὶ χιόνος καὶ τῶν ἐκείθεν καλῶν, Μικροῦ δέ με καὶ
 Καππαδόκην ἔβηκαν Δεῖ μοι τὸ «προσκυνῶ σε» προσφδον-
 τες Δεῖ δὲ ὁμῶς ἀνέχεσθαι Βασιλεῖου κελεύοντος Ἴσθι
 τοῖνυν ὡς τῆς μὲν χώρας τοὺς τρόπους ἐξακριβάζω, τὴν δὲ
 εὐγένειαν καὶ τὸ ἐμμελὲς τῆς ἐμῆς Καλλιόπης μεταμφιάσω
 τοὺς ἄνδρας, ἵν' ἀφθεῖν ὑμῖν ἀντὶ φασσῶν περισσότεραι.

4 δυσγρήπιστος δυσγρήπιστος C | 9 ἔφηται ἔλκεται M | 10 σοι
 σε C | 11 τοῖς B | 11 12 τοῖς ἀγωνιζομένοις τοὺς ἀγνο-
 νιζομένους C | 14 οὐχ, οὐς PLC | ὁμηρος ο ἱεροί, LCP^a δ'
 om. P.

CCCXLIX — Titulus λιβανίου βασιλεῖαι Μακρ βασιλεῖαι λιβα-
 νιος VPHIC λιβανίου πατρὸς βασιλεῖαν νεύουσιν αὐτῷ συστήσαντα M

1 παύση παύσει BL | 6 ἐξακριβάζω -ζων P¹ L¹ | 8 ὑμῖν
 ἡμῖν C.

CCCL

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΒΑΝΙΩ

Λέλυται σοι τὸ δυσθυμον. Τοῦτο γὰρ ἔστω τῆς ἐπιστολῆς
τὸ προοίμιον. Σὺ δὲ σκῶπτε καὶ διάσουρε τὰ ἡμέτερα εἴτε
γελῶν εἴτε σπουδάζων. Τι δὲ χιόνος ἡ γριτῆς ἐμνημόνευσας,
παρὸν ἐντρυφᾶν ἡμῶν τοῖς σκώμμασιν, Ἐγὼ δὲ ὦ Λιβάνιε,
ἵνα σοι καὶ πλατύνῃ κινήσω τὸν γέλωτα ὑπὸ παραπιετάσματι.
καλυπτόμενος χιόνος τὴν ἐπιστολὴν ἔγραψα. Ἦν δεξιόμενος
ψαύων χερσὶ γινώσκει ὡς κρυερά τις αὐτὴ καὶ τὸν περψαντα
χαρακτηρίζει ἐμφωλευοντα καὶ μὴ δυνάμενον ἔξω τῶν
δωματίων προκύπτειν. Τάφους γὰρ τοὺς οἴκους κεκτῆμεθα,
μέχρις ἐπιλαβοι. τὸ ἔαρ καὶ νεκροὺς ἡμῶς οὕτως πρὸς ζωῆν
ἐπανάξει πάλιν τὸ εἶναι ὥσπερ φυτοῖς χαρμζόμενον.

CCCLI

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΒΑΝΙΩ

Πολλοὶ περὶτυχόντες ἡμῖν τῶν αὐτόθι ἐθαύμασάν σου τὴν
ἐν τοῖς λόγοις ἀρετὴν. Ἔλεγον γὰρ ἐπιδειξὶν τινα γεγενῆσθαι
λαμπρὰν ἀγαν, καὶ ἀγὼν ἦν, ὡς ἔφασκον, μέγιστος ὡς
πάντας μὲν συνδραμεῖν καὶ μηδὲνα ἕτερον ἐν τῇ πόλει
φανῆναι ἢ μόνον Λιβάνιον ἀγωνιζόμενον καὶ πάσαν ἡλικίαν
ἀκρωμένην. Οὐ γὰρ ἡξίου τις ἔξω τῶν ἀγώνων γενέσθαι,
οὐκ ἀξιωματος ὅγκῳ συνων, οὐ στρατιωτικοῖς καταλόγοις
ἐμπρέπων, οὐ βαναύσοις τέχναις σχολάζων. Ἥδη δὲ καὶ

CCCL — Titulus βασιλεως λιβανω Μαιη λιβανω βασιλειο,
VPBLC βασιλειω προς λιβανον φιλημητα τιμος καθ'ος M

1 σοι σου ML 2-5 Ιστα LC 3 σοι σου M¹ 7 γνωσει
γνωση VLCP²M¹ 8-9 τῶν δωματίων τοῦ δωματιου L 10
μέχρις μέχρι ὅν M 11 ἐπαναξει ξη L

CCCLI — Titulus βασιλεω λιβανω Μαιη λιβανω βασιλειο,
VPBLC τὸ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν ὡς περὶ τὸν τοῦ
δυσκολω λογον ὅν περὶ ξη M

γυναῖκες παρῆναι κατηπειγοντο τοῖς ἀγῶσι. Τίς δὲ ὁ ἀγων
 Τίς δὲ ὁ λόγος ὁ τὴν πάνδημον συναγείρας πανήγυριν. Καὶ
 δὴ καὶ ἡγγεῖλαν δυσκόλου τρόπον ἀνδρὸς τὸν λόγον ἐυστή-
 σασθαί. Ὅν οὕτω θαυμασθέντα μὴ κατόκνει μοι πέμπαι,
 ἵνα καὶ γὼ τῶν λόγων ἐπαινέτης εἶην τῶν σῶν. Ὁ γὰρ Λιβάν-
 νιον ἐπαινῶν καὶ τῶν ἔργων ἐκτὸς τίς ἂν γένωμαι νῦν
 ὑπόθεσιν ἐπαινῶν ἐδράμενος

15

CCCLII

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

Ἰδοὺ πέπομφα τὸν λόγον ἰδρωτὶ περιρρεόμενος. Πῶς γὰρ
 οὐκ ἔμελλον ἀνδρὶ τοιοῦτῳ πέμπων τὸν λόγον. ὅς ἱκανός
 ἐστὶ τὴν Πλάτωνος σοφίαν καὶ Δημοσθένους δεινότητα τῇ
 περὶ τοὺς λόγους εὐμαθείᾳ δεῖξαι, θρυλουμένας μάτην. Τὸ
 δὲ ἐμὸν τοιοῦτον οἶον κῶνωψ ἐλέφαντι παραθαλλόμενος.
 Ὅθεν πέφρικα καὶ τρέμω τὴν ἡμέραν λογιζόμενος καθ' ἣν
 ἐπισκέψῃ τοὺς λόγους μικροῦ δὲ καὶ τῶν φρενῶν ἐκπέ-
 πτωκα

CCCLIII

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΒΑΝΙΩ

Ἀνέγνων τὸν λόγον, σοφώτατε, καὶ ὑπερτεθαύμακα.
 ὦ Μοῦσαι καὶ Λόγοι καὶ Ἀθῆναι, οἷα τοῖς ἐρασταῖς
 δωρεῖσθε. Οἷους κομίζονται τοὺς καρπούς οἱ βραχύνεινα

15 ἐδράμενος εὐρόμενος VBM⁹

CCCLII — Titulus λιβάνιος βασιλείω Μαυρ· βασιλεῖω λιβανιος
 VPBLC λιβανου προς βασιλειον α. ι. 52 α. M

4 εὐμαθείᾳ - θ α M || θρυλουμένας, θρυλ- M || 7 δι' οἱ M

CCCLIII — Titulus βασιλειος λιβανω Μαυρ· λιβανω βασιλειος
 VPBLC βασιλεος ου προς λιβανιον Ιπαινος ἐπὶ τῷ αὐτῷ λογιῶ πάνυ
 ὠραῖα M.

1 λόγον: λόγον σου M

ὅμιν συγγινόμενοι. Ὡς πηγῆς πολυχευμονος, οἶους
 ἔδειξε τοὺς ἀρυσμένους. Αὐτὸν γὰρ ἔδοκουν ὄρᾱν ἐν τῷ
 λόγῳ λάλῳ συνόντα γυναιῷ. Ἐμπνουν γὰρ λόγον ἐπὶ χθονὸς
 Λιβάνιος ἔγραψεν, ὃς μόνος τοῖς λόγοις ψυχὴν ἐχαρίσατο.

CCCLIV

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

ΝΟὺν ἔγνων εἶναι ὃ λέγομαι. Βασιλείου γὰρ με ἐπαινέσαν-
 τος κατὰ πάντων ἔχω τὰ νικητήρια. Καὶ τὴν ψῆφον δεξά-
 μενος τὴν σὴν ἔπεσσι μοι βαδίζειν μετὰ σοβαροῦ τοῦ βαδισ-
 ματος οἷά τις ἀλαζὼν τοὺς πάντας περιφρονῶν. Ἐπει. οὖν
 καὶ σοὶ κατὰ μάθης λόγος πεποιηται, βουλόμεθα τούτῳ
 περιτυχεῖν. Ἀλλὰ κομφὸν μὲν τι λέγειν οὐκ ἐβάλλω, ὃ δὲ
 λόγος ὀφθεῖς διδάξει με τὴν τοῦ λέγειν τέχνην.

CCCLV

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

*Ἄρα Βασίλειε μὴ τὰς Ἀθήνας οἰκείας καὶ λέληθας
 σεαυτὸν. Οὐ γὰρ τῶν Καισαρέων οἱ παῖδες ταῦτα ἀκούειν
 ἠδύναντο. Ἡ γλῶττα γὰρ μοι τούτων ἐθὰς οὐκ ἦν, ἀλλ'

CCCLIV — Titulus Λιβάνιος βασιλεῖω Μαυρ. βασιλεῖω Λιβάνιος
 VPBLC Λιβάνιον πρὸς βασιλεῖον ὥστε τῶν καταμεθυσόντων λόγον
 ἀποσταλῆναι αὐτῷ M.

2-3 διδάσκωντες - νῦν VBM 4 του, πάντας τῶν πάντων LP¹ „
 5 παρὰ καὶ πεποιηται LC οἷοι πεποιηται λόγος L

CCCLV — Titulus Λιβάνιος, βασιλεῖω Μαυρ. βασιλεῖω Λιβάνιος
 VPBLC τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν Ἰππῶνος ἐπὶ τῷ αὐτῷ λόγῳ M.

3 ἠδύναντα: 18- V¹.

ὥσπερ τινα κρημνὸν διοδεύοντος πληγεῖσα τῇ τῶν ὀνομα-
των καινοτομίᾳ ἐμοὶ τε τῷ πατρὶ ἔλεγε « Πάτερ οὐκ ἔδιδας 5
Ξας Ὅμηρος οὗτος ἀνὴρ ἀλλὰ Πλάτων ἀλλ' Ἀριστοτέλης,
ἀλλὰ Σουσαρίων ὁ τὰ πάντα ἐπιστάμενος » Καὶ ταῦτα μὲν
ἡ γλῶττα σε δὲ εἰη Βασιλεῖα τοιαῦτα ἡμᾶς ἐπαινεῖν

CCCLVI

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΒΑΝΙΩ

Δεχομένοις μὲν ἡμῖν ἡ γράφεις χαρά, ἀπαυτουμένοις δὲ
πρὸς ἡ γράφεις ἀντεπιστέλλειν ἄγων Τί γάρ ἂν εἴποιμεν
πρὸς οὕτως ἀττικίζουσαν γλῶσσαν, πλὴν ὅτι ἀλιέων εἰμι
μαθητῆς, ὁμολογῶ καὶ φυλάττω.

CCCLVII

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

Τί παθὼν Βασίλειος ἐδυσχέρανεν τὸ γράμμα, τῆς φιλοσο-
φίας τὸ γνωρίσμα Παιδεῖν παρ' ὁμῶν ἐδιδάχθημεν ἀλλ'
ὅμως τὰ παιγνία σεμνὰ καὶ οἶονε πολὺ πρέποντα Ἄλλα
πρὸς τῆς φιλίας αὐτῆς καὶ τῶν κοινῶν διατριβῶν λυσιδὸν μοι
τὴν ἀθυρίαν ἣν μοι ἔτεκεν ἡ ἐπιστολή
οὐδὲν διαφέρουσα.

6 ἀλλ' om B | 8 γλῶττα γλῶσσα C

CCCLVI — Exstat neque in P, neque in M Titulus βασιλείος
λίβαν· προς ταῦτα βασιλῆος V.

1 μὲν om B || 3 ἀττικίζουσαν· ζυνταξ II

CCCLVII — Exstat in nullo codd. scriptoribus quae S Basilii
epistolae continent Textus a Bezae editionis eandem tantam trans-
criptus est a nobis.

CCCLVIII

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

Ὡ χρόνων ἐκείνων ἐν οἷς τὰ πάντα ἤμεν ἀλλήλοις ΝΟΝ
 διακρίμεθα πικρῶς ὅμε'ς μὲν ἔχοντες ἀλλήλους, ἐγὼ δὲ
 ἀνθ' ὁμῶν οἶομαι ὅτι οὐδὲνα Τὸν δὲ Ἀλκιμον ἀκούω τὰ
 νέων ἐν γῆρα τολμᾶν καὶ πρὸς τὴν Ῥώμην πέντεσθαι περι-
 θέντα σοι τὸν τοῦ συνεῖναι τοῖς παιδαριοῖς πόνον Σὺ δὲ τὰ 5
 τε ἄλλα πρὸς τις καὶ τοῦτο οἶσθαι οὐ χαλεπῶς, ἐπεὶ καὶ
 ἡμῖν τοῦ γράψαι πρότερον οὐκ ἔσχεας χαλεπῶς.

CCCLIX

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΒΑΝΙΩ

Σὺ μὲν δὴν τὴν τῶν παλαιῶν τέχνην ἐν τῇ σουτοῦ κατα-
 κλείσας διανοία τοσοῦτον σιγῆς ὥς μὴδ' ἐν ἐπιστολαῖς ἡμῖν
 διδόναι, τι κερδαίνειν. Ἐγὼ δὲ, εἴπερ ἦν ἀσφαλὲς ἡ τοῦ
 Δαιδαλοῦ τέχνη, ἦλθον ἂν παρὰ σοι ποιησάμενος Ἰκάρου
 πτερόν. Ἀλλ' ὁμῶς ἐπειδὴ οὐκ ἔστι πιστεῦσαι ἡλιφ' κηρόν, 5
 ἀντὶ τῶν Ἰκάρου πτερῶν ἐπιτελλῶ σοι λόγους δεικνύντας
 τὴν ἡμετέραν φιλίαν. Φύσις δὲ λόγων μηνύουσα τοὺς κατὰ
 ψυχὴν ἔρωτας. Καὶ ταῦτα μὲν οἱ λόγοι. Σὺ δὲ αὐτοὺς ἄγεις
 ὅπου βούλει καὶ τηλικούτου κράτος κεκτημένος σιωπῆς.
 Ἀλλὰ μετὰστησον καὶ ἐφ' ἡμᾶς τὰς ἀπὸ τοῦ στόματός σου 10
 τῶν λόγων πηγὰς.

CCCLX

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ
ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ ΤΟΝ ΠΑΡΑΒΑΤΗΝ

Κατὰ τὴν θεόθεν ἐπικεκληρωμένην ἡμῖν ἀνάγκητον πιστὴν
τῶν χριστιανῶν ὁμολογῶ καὶ συντίθην· πιστεῦειν εἰς ἓνα
Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, Θεὸν τὸν Πατέρα Θεὸν τὸν
Υἱὸν Θεὸν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἓνα Θεόν τὰ τρία προσ-
κυνῶ καὶ δοξάζω· Ὁμολογῶ δὲ καὶ τὴν τοῦ Υἱοῦ ἑνσαρκον
οἰκονομίαν καὶ Θεοτόκον τὴν κατὰ σάρκα τεκοῦσαν αὐτὸν
ἁγίαν Μαρίαν· Δέχομαι δὲ καὶ τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους
προφῆτας καὶ μάρτυρας, καὶ εἰς τὴν πρὸς Θεὸν ἰκεσίαν
ταυτοὺς ἐπικαλοῦμαι, τοῦ δι' αὐτῶν, ἡγουν διὰ τῆς μεσι-
τείας αὐτῶν, ἵλῃαι μοι γενέσθαι τὸν φιланθρωπον Θεὸν καὶ
λυτрон μοι τῶν πταισμάτων γενέσθαι καὶ δοθῆναι ὅθεν καὶ
τοὺς χαρακτηρὰς τῶν εἰκόνων αὐτῶν τιμῶ καὶ προσκυνῶ
κατ' ἐξαιρετικὸν ταύτων παραδεδομένων, ἐκ τῶν ἁγίων Ἀπο-
στόλων καὶ οὐκ ἀπηγορευμένων, ἀλλ' ἐν πάσαις ταῖς
ἐκκλησίαις ἡμῶν τούτων ἀνιστορουμένων.

CCCLXI

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΩ

Τῷ δεσπότῃ μου τῷ αἰδεσιμωτάτῳ Ἀπολινάριῳ Βασι-
λεῖος· Πρότερον μὲν σοι περὶ τῶν ἐν ταῖς Γραφαῖς ἀσφαλῶν
ἐπιστελλόμεν καὶ ἡόφφαινόμεθα οἷς τε ἐπεμψας καὶ οἷς.

CCCLX. — Exstat in nullo manuscriptorum quae S. Basili.
epistolas continent. Textus a Benedictinis editus tantum trans-
criptus est a nobis.

CCCLXI. — Exstat tantum in Parisino Suppl. gr. 1020 = H

ὑποσχνοῖ. Νυν δὲ μεζῶν ἡμῖν ὑπὲρ μεζόνων ἡ φροντίς
 προσελήλυθεν εἰς ἡν οὐδένα ἕτερον ἔχομεν ἐν τοῖς νυν
 ἀνθρώποις τοιοῦτον κοινωνῶν καὶ προστάτην ἐπικαλέσασθαι.
 ἀποῖόν σε καὶ ἐν γνώσει καὶ ἐν λόγῳ ἀκριβῆ τε ὁμοῦ καὶ
 εὐπρόσβιτον ὁ Θεὸς ἡμῖν ἐδωρήσατο. Ἐπεὶ οὖν οἱ πάντα
 φυροντες καὶ λόγων καὶ ζητημάτων τὴν οἰκουμένην ἐμπλή-
 σαντες τοῦ τῆς οὐσίας ὄνομα ὡς ἀλλότριον τῶν θεῶν λογίων
 ἐξέβαλον καταξίωσον ἡμῖν σημᾶναι ὅπως τε οἱ Πατέρες
 αὐτῷ ἐχρήσαντο καὶ εἰ μηδὲμα εὖρες ἐν τῇ Γραφῇ κείμε-
 νον. Τὸν γὰρ ἐπισυσιν ἄρτον καὶ τὸν λαὸν τὸν περισυσιν
 καὶ εἴ τι τοιοῦτον ὡς οὐδὲν ἔχοντα κοινὸν διαπισυσιν.
 Ἐπειτα μέντοι καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ ὁμοουσίου (οὗ ἔνεκεν
 ἡγοῦμαι ταῦτα κατασκευάζειν αὐτοὺς βαθεῶς τὴν οὐσίαν
 διαβάλλοντας ὑπὲρ τοῦ μηδεμίαν χωρὰν τῷ ὁμοουσίῳ κατα-
 λιπεῖν) διαλαβεῖν ἡμῖν πλατύτερον βουλήθητι τίνα τὴν
 διάνοιαν ἔχει καὶ πῶς θν ὀγιῶς λέγοιτο ἐφ' ὧν οὐτὲ γένος
 κοινὸν ὑπερκειμενον θεωρεῖται οὔτε ὀλικὸν ὑποκεῖται οὐ
 προϋπάρχον οὐκ ἀπομερισμὸς τοῦ προτέρου εἰς τὸ δευτε-
 ρον. Πῶς οὖν χρή λέγειν ὁμοουσιον τὸν Υἱὸν τῷ Πατρὶ εἰς
 μηδεμίαν ἔννοιαν τῶν εἰρημένων καταπίπτοντας θελήσιν
 ἡμῖν πλατύτερον διαρθρῶσαι. Ἡμεῖς μὲν γὰρ ὑπειλήφαμεν
 ὑπὲρ ἂν εἶναι καθ' ὑπόθεσιν ἢ τοῦ Πατρὸς οὐσία ληφθῇ. 15
 τοῦτο εἶναι παντὶ ἀναγκαῖον καὶ τὴν τοῦ Υἱοῦ λαμβάνεσ-
 θαι. Ὡστε εἰ φῶς νοητὸν ἀίδιον ἀγεννητον τὴν τοῦ
 Πατρὸς οὐσίαν τις λέγοι φῶς νοητὸν, ἀίδιον, γεννητὸν καὶ
 τὴν τοῦ Μονογενοῦς οὐσίαν ἔρει. Πρὸς δὲ τὴν τοιαυτὴν
 ἔννοιαν δοκεῖ μοι ἢ τοῦ ἀπαρallάκτως ὁμοίου φωνὴ μᾶλλον 20
 ἢ ὑπὲρ ἢ τοῦ ὁμοουσίου ἀρμόττειν. Φῶς γὰρ φωτὶ μηδεμίαν
 ἐν τῷ μᾶλλον καὶ ἥττον τὴν διαφορὰν ἔχον ταῦτόν μὲν οὐκ
 εἶναι, διότι ἐν ἰδίᾳ περιγραφῇ τῆς οὐσίας ἐστὶν ἑκάτερον,
 ὁμοιον δὲ κατ' οὐσίαν ἀκριβῶς καὶ ἀπαρallάκτως ὁρθῶς θν
 οἶμαι λεγεσθαι. Εἴτε οὖν ταύτας χρή διαλέγεσθαι τὰς 35

ἐννοίας εἴτε ἐτέρας μελούς ἀντιλαβεῖν ὡς σοφὸς ἰατρός (καὶ γὰρ ἐξεφῆναμέν σοι τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ) τὸ μὲν ἀρρωστοῦν ἴασαι, τὸ δὲ σαθρὸν ὑποστήρξαι παντὶ δὲ τρόπῳ βεβαιώσαν ἡμᾶς. Τους μετὰ τῆς εὐλαβείας σου ἀδελφούς ἀσπάζομαι καὶ ἄξιόν μετὰ σοῦ εὐχεσθαι ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα σωθῶμεν. 40 Ὁ ἑταῖρος Γρηγόριος τὸν μετὰ τῶν γονέων ἐλόμενος βίον αὐτοῖς σὺνεστιν Ὑγιαίνων ἐπὶ πλείστον φυλαχθείης ἡμῖν ὀφελῶν ἡμᾶς καὶ ταῖς εὐχαῖς καὶ τῇ γυνάκει.

CCCLXII

ΒΑΣΙΛΕΙΩ ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΣ

Φιλοθέως πιστεύεις καὶ φιλολόγως ζητεῖς, καὶ παρ' ἡμῶν τὸ πρόθυμον ὀφειλεται διὰ τὴν ἀγάπην εἰ καὶ τὸ ἱκανὸν τῷ λόγῳ μὴ ἔποιτο διὰ τε τὸ ἡμέτερον ἐνδεές καὶ τὸ τοῦ πράγματος ὑπερφυές. Οὐσία μία οὐκ ἀριθμῶ μόνον λέγεται, ὡς περ λέγεις, καὶ τὸ ἐν μίᾳ περιγραφῇ ἀλλὰ καὶ ἰδίως ἁνθρωπῶν δύο καὶ ἄλλου ὁποῦσιν τῶν κατὰ γένος ἐνιζομένων ὥστε ταυτὴ γε καὶ δύο καὶ πλείονα ταῦτόν εἶναι κατὰ τὴν οὐσίαν καθὰ καὶ πάντες ἄνθρωποι Ἀδὰμ ἔσμεν εἰς ὄντες καὶ Δαβὶδ ὁ τοῦ Δαβὶδ υἱὸς ὡς ταῦτόν ὦν ἐκεῖνῳ καθὰ καὶ τὸν Υἱὸν λέγεις καλῶς τοῦτο εἶναι κατὰ τὴν οὐσίαν ὅπερ ὁ Πατὴρ. Οὐδὲ γὰρ ἑτέρως ἂν ἦν Θεὸς ὁ Υἱός, ἐνὸς ὁμολογουμένου καὶ μόνου Θεοῦ τοῦ Πατρὸς ὡς πῶς καὶ εἰς Ἀδὰμ ὁ ἀνθρωπῶν γενναρχὴς καὶ εἰς Δαβὶδ ὁ τοῦ βασιλείου γένους ἀρχηγέτης. Ταύτη γε τοι καὶ εἶναι γένος ὑπερκειμενὸν ἢ μίαν ἑλὴν ὑποκειμένην ἐπὶ Πατρός καὶ Υἱοῦ περιαιρεθῆσεται τῶν ὑπονοειῶν ὅταν τὴν γενναρχικὴν παραλάβωμεν ἰδιότητα τῆς ἀνωτατῆς ἀρχῆς καὶ τὰ ἐκ τῶν γενάρχων γένη πρὸς τὸ ἐκ τῆς μιᾶς ἀρχῆς μονογενές.

γεννημα. Μετρίως γάρ τὰ τοιαῦτα εἰς ὁμοιωσιν ἔρχεται. Καθὸ μὴδὲ τοῦ Ἀδάμ ὡς θεοπλάστου καὶ ἡμῶν ὡς ἀνθρωπογεννημάτων ἐν ὑπέρκειται γένος ἀλλ' αὐτὸς ἀνθρωπῶν ἀρχή· μήτε εἴη κοινὴ αὐτοῦ τε καὶ ἡμῶν, ἀλλ' αὐτὸς ἡ πάντων ἀνθρωπῶν ὑπόθεσις. Μήτε μὴν τοῦ Δαβὶδ καὶ τοῦ γένους τοῦ ἐκ Δαβὶδ προεπινοεῖται καθὸ Δαβὶδ ἐπειπερ ἡ τοῦ Δαβὶδ ιδιότης ἀπὸ τοῦ Δαβὶδ ἀρχεται καὶ ἡ ὑπόθεσις τῶν ἐξ αὐτοῦ πάντων αὐτός, ἀλλ' ἐπεὶ δὴ ταῦτα ἀπολείπεται καθὸ εἰσὶν ἕτεραι κοινότητες ἀνθρώπων ὑπάντων πρὸς ἀλλήλους οἷα. ἂν ἀδελφῶν ἐπὶ δὲ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ τοιοῦτον οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τὸ ὅλον Πατὴρ ἀρχή καὶ Υἱὸς ἐκ τῆς ἀρχῆς. Οὐκοῦν οὐδὲ ἀπομερισμὸς τοῦ προτέρου εἰς τὸ δευτέρον ὥστερ ἐπὶ σωμάτων ἀλλ' ἀπογεννησις. Οὐδὲ γὰρ ἡ Πατὴρ ιδιότης καθάπερ εἰς Υἱὸν ἀπομεμέριται ἀλλ' ἡ τοῦ Υἱοῦ ἐκ τῆς τοῦ Πατρὸς ἐκπέφηκε ταύτῃ ἐν ἑτερότητι καὶ ἕτερον ἐν ταυτότητι καθὸ λέγεται. Πατέρα εἶναι ἐν Υἱῷ καὶ Υἱὸν ἐν Πατρὶ. Οὕτε γὰρ ἡ ἑτερότης ἀπλῶς φυλάξει τὴν ἀλήθειαν τῆς υἰότητος οὔτε ἡ ταυτότης αὐτὸ τὸ ἀμέριστον τῆς ὑποστάσεως, ἀλλ' ἑκάτερον συμπλοκὸν καὶ ἐνοειδὲς ταύτῃ ἐτέρως καὶ ἕτερον ὡσαυτως ἵνα τις τὰ ῥήματα, μὴ ἐφικνόμενα τῆς δηλώσεως, ἐκβιάσῃται βεβαιοῦντος ἡμῖν τοῦ Κυρίου τὴν ἐννοίαν καὶ ἐν τῷ μελῶν μὲν ἰσότητι παρ- στάναι τὸν Πατέρα τὸν δὲ Υἱὸν ἐν ὑποβάσει τὸ ἴσον ἔχοντα ὅπερ ἐδίδαξεν ἐν ὁμοειδεῖ μὲν ὀφειμένῳ δὲ φωτὶ νοεῖν τὸν Υἱὸν μὴ τὴν οὐσίαν ἐξαλλάττοντας ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπερβεβληκὸς καὶ ἐν ὑφέσει θεωροῦντας. Οἱ μὲν γὰρ τὴν οὐσίαν ἐν οὐδεμιᾷ ταυτότητι παραδεξάμενοι τὴν ὁμοιωσιν ἐξῴθεν φέροντες τῷ Υἱῷ προστιθεασιν ὃ δὴ καὶ ἔως ἀνθρωπῶν διαβαίνει τῶν ὁμοιοῦμενων τῷ Θεῷ. Οἱ δὲ τὴν ὁμοιωσιν

τοὺς ποιήμας ῥητοῦσαν εἰδοτες ἐν ταύτῳ, μὲν τῶν
 Υἱὸν συνάπτουσι. Πατρὶ ὑφειμένη δὲ τῇ ταύτῳ, ἵνα μὴ
 αὐτὸς ὁ Πατὴρ ἢ μέρος Πατρός, ἀδυνατῶς παριστάται τῷ ὄντι
 ἄλλος Υἱός, οὕτω Θεός, οὐχ ὡς ἐκεῖνος ἀλλ' ὡς ἐξ ἐκεί-
 νου, οὐ τὸ πρωτότυπον ἀλλ' εἰκὼν. Οὗτος βασιλεὺς ἐξηγη-
 μένως παρὰ πάντα καὶ ἰσαζόντως, οὐχ ὡς τὰ ὁμογενῆ, οὐχ
 ὡς τὰ ἀπομεριζόμενα ἀλλ' ὡς ἐκ τοῦ ἑνὸς γένους καὶ
 εἰδους τῆς θεότητος ἐν καὶ μόνον ἀπογεννημα ἀδιαίρετα
 καὶ ἀσώματω προσδῶ καθ' ἣν μένον τὸ γεννῶν ἐν τῇ γεννη-
 τικῇ ἰδιότητι προῆλθεν εἰς τὴν γεννητικὴν ἰδιότητα.

CCCLXIII

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΩ

Τῷ δεσπότη μου τῷ αἰδουσιμωτάτῳ ἀδελφῷ Ἀπολιναρίῳ
 Βασιλεῖος. Δημάρτομεν τῶν προφάσεων δι' ὧν ἐνῆν προσ-
 εῖπειν σου τὴν εὐλάβειαν, καίτοιγε ἡδέως ἂν ἐπὶ τοῖς
 γράμμασιν ἐκείνοις ἐπιστείλαντες. Σε γὰρ ἐν σιωπῇ κατέ-
 χειν τὴν ἡδονὴν ἐπ' ἐκείνοις ἡσθημεν. Ὅντως γὰρ ἡμῖν
 ἔδοξας οἷος πεπνυσθαι, τῶν ἐρμηνεύοντων δὲ σκιοὶ ἀίσου-
 σιν οὕτως ἐπ' ἀσφαλοῦς τῆς διανοίας τὴν ἐξήγησιν ὄγων
 Καὶ νῦν δὴ πλέον ὁ ἔρως τῆς γνώσεως τῶν θείων λογίων
 ὁπτεται τῆς ψυχῆς μου. Προβαλεῖν μὲν οὖν σοι τῶν ἀπο-
 ρουμένων τινα ἀποκνῶ, μὴ δόξω πέρα τοῦ μέτρου ἐμφορεῖ-
 σθαι τῆς παρρησίας. Σιωπῶν δὲ πάλιν οὐ καρτερῶ ὠδίνων
 καὶ ἐτι προσλαβεῖν ἐπιθέμενος. Ἀριστον οὖν μοι κατεφάνη
 τιθεῖσθαι σου πότερον ἐφίης ἡμῖν, ὃ θαυμάσια, ἐρωτᾶν τι
 τῶν ἀπορουμένων ἢ χρῆ τὴν ἡσυχίαν ἄγειν. Ὅπότερον δ'
 ἂν ἀποκρινῇ, τοῦτο φυλάξομεν τοῦ λοιποῦ. Ἐρρώμενον τε
 καὶ εὐθυμον καὶ ὑπερευχόμενον ἔχοιμὲν σε διὰ παντός.

CCCLXIV

ΒΑΣΙΛΕΙΩ ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΣ

Τῷ δεσπότη μοι τῷ ποθεινοτάτῳ ἀδελφῷ Βασιλεῖω Ἀπο-
 λινάριος ἐν Κυρίῳ χαιρεῖν Ποῦ μὲν μὲν αὐτός δεσποτα-
 ποῦ δὲ ἡ ποθε νοτατῇ φωνῇ καὶ γράμμα τὸ συνηθες, Τ δὲ
 οὐ παρῶν ἀμύνεις ἢ καὶ ἀπὼν παρακελεύεις πολέμου τοσού-
 του κατὰ τῆς εὐσεβείας ἐργωγότες καὶ ἡμῶν οἷον ἐν μέσῃ
 παρατάξει βοωντῶν πρὸς τοὺς ἐταίρους διὰ τὴν ἐκ τῶν
 πολεμίων βίαν Σε δὲ οὐδ' ὅπως ἀνζητήσωμεν ἔχομεν,
 ἐπεὶ μηδὲ οὐ τυγχάνεις διατριβῶν εὐρίσκομεν Ἀλλ' ἐζη-
 τησα μὲν ἐν τῇ Καππαδοκίᾳ, ἐπεὶ καὶ οὕτως ἡγγέλλον οἱ
 ἐν Πόντῳ σαι περὶ τυγχόντες ἐπηγγέλθαι σε βᾶττον ἐπανήξειν, 10
 οὐχ εὐθὺς δὲ ἔνθα ἡλιπίζον Νῦν δὲ ἔτι σε κατὰ τὴν αὐτὴν
 διαύγοντα χώραν ἀκουσας εὐθύς τῷ μηνυτῇ καὶ τὸ γράμμα
 ἐνεχειρίσα Ὅπερ δεξάμενος μὴ καὶ τοῦ ἀντιγράψαι ἀπὸ
 σῆς ὥς καὶ τοῦτου συναποδημοῦντος Ἰοθι δὲ ὥς ἐν τῷ
 μεταξὺ γέγονεν ἐπισκόπων ἐπιδημία τῶν ἀπ' Αἰγυπτου καὶ 15
 γράμματα διεδόθη σύμφωνα παλαιοῖς γράμμασιν τοῖς τε
 θεοῖς αὐτοῖς καὶ τοῖς καθ' ὁμοφωνίαν τῶν θεῶν ἐν Νικαίᾳ
 γραφεῖσιν, Ἀναγκαῖα δὲ ἦν ἢ μετ' ἐξηγήσεως τῶν αὐτῶν
 ἐπανάληψις, διὰ τὴν οὐχ ὀλίγη τῶν κειμένων παρεξήγησιν
 ἣν εἰσήγον οἱ πάλαι μὲν ἀντικρυς ἀντιλέγοντες, νῦν δὲ τὴν 20
 ἀντιλογίαν ἐξηγήσεως σχήματι μεθοδεύσαντες ἔνθα ἦν ἢ
 τοῦ ὁμοουσίου κακοῦργος ἀναίρεσις ὥς οὐκ ἀφελόντος νοεῖ-
 σθαι κατ' οὐδεμίαν ἄρνησιν Ἑλληνικὴν ἀντεισαγωγή δὲ τοῦ
 ὁμοουσίου τὸ ὅμοιον κατ' οὐσίαν, ὅπερ ἐπετηδεύθη χυδαίως
 ὀνομασθέν καὶ κακοῦθως νοηθέν ἐπειδὴ ἡ ὁμοιότης τῶν ἐν 25
 οὐσίᾳ ἐστίν, οὐ τῶν οὐσιωδῶν, ἵνα δὴ οὕτως ὁμοιωμένη

οὐσία νοῆται, οἷος ἂν εἴη καὶ ἀνδριάς πρὸς Βασιλέα, Πρὸς
 ἅπερ ἀντεγράφῃ τὸ ὑπὸ τῶν εὐσεβεῖν εἰδόντων καὶ βουλο-
 μένων, ὅτι οὐχ ὁμοῖον Θεῷ, ἀλλὰ Θεὸν δηλοῖ τὸ ὁμοούσιον,
 ὡς ἂν γέννημα γνήσιον καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας τῷ γεγεννη- 30
 κότι. Συνεισῆγето δὲ καὶ τὸ περὶ Πνεύματος ὡς ὑπὸ τῶν
 Πατέρων· ἐν τῇ αὐτῇ πίστει τῷ Θεῷ καὶ τῷ Υἱῷ κειμένου,
 ὅτι ἐστὶν ἐν τῇ αὐτῇ θεότητι. Τὴν οὖν τῆς εὐσεβείας ταύ-
 τῆς πρεσβείαν τίνα εἰκὸς ἦν οὕτω μετεῖναι ὡς τὸν σπου-
 δαιότατον ἄμα τῷ δεσπότῃ μου Γρηγορίῳ, ὃς οὐδ' αὐτὸς 33
 οὐδαμῶθεν γράφει οὐδὲ σημαίνει καθάπαξ, οὐδέν· Ἐρρωσο,
 δέσποτα ποθεῖνόντατε.

CCCLXV

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΒΑΣΙΛΕΙ ΘΕΟΔΟΣΙῷ

Πάθος ἀπῆντησε τῇ καθ' ἡμῶς χώρᾳ οὐκ ἐκ σωματικῆς
 περιπετείας, ἀλλ' ἐξ ὁδάτων ἐπιρρύσεως. Πόθεν δὲ τοῦτο
 δηλώσω. Γέγονε καταβολὴ χιόνος πολλή τῃ καθ' ἡμῶς λίμνῃ.
 Μήπω δὲ αὐτῆς κρυστάλλῳ παγέσης ἐπιγίνεται πνεῦμα
 θερμὸν καὶ ὁμβρὸς νότιος συμπίπτει αὐτῇ. Ἀθρόας οὖν 3
 γενομένης τῆς τήξεως ἀνείκαστα ἐκινήθη βέεματα ἀενάφ
 ποταμῷ συνεπιμιγνύμενα, τῷ ἅλτι ἐναύλῳ τε ὄντι ὑπερβάλ-
 λοντα γλώσση καὶ ὀφθαλμῷ. Οὗτος ὁ λαχὼν ἡμῖν γείτων
 ποταμός· ἐκβλύζων μὲν ἐκ τῆς τῶν Ἀρμενίων, ἐμβιβαζόμε-
 νος δὲ ἐν τῇ ἱερωτάτῃ λίμνῃ τῶν Σεβαστηνῶν, εἰς ἣν οἱ 10
 φερώνυμοι καὶ γενναῖοι τεσσαράκοντα τοῦ Χριστοῦ στρα-
 τιῶται βορέου δεινοῦ ἐπιπνεύσαντος ἐνεπάρησαν. Κάκειθεν
 (δέξαι με τὸ ἀληθὲς λέγοντα, κράτιστε) οὗτος ὁ περικυκλῶν

CCCLXV. — Exstat tantum in VL. Titulus βασιλείος τῷ
 μεγάλῳ βασιλεῖ θεοδοσίῳ Maur: βασιλεῖ μεγάλῳ VL.

3 καταβολή: -λή L || χιόνος: χιόνων L || 7-8 ὑπερβαλλόντα:
 ὑπερβαίνοντα L.

ἡμᾶς ὥσπερ ἔθνος πολέμιον τῶν φοβερῶν οὐ μικρῶς ἡμᾶς
 ἐκφοβεῖ. Ποσὶ γάρ μηδέπω περῶμενος κατὰ τινα τρόπον ἢ 15
 χρόνον τὰς ἀναγκαίας ἡμῖν καὶ λυσιτελεῖς πατρίδας οὐ
 συγχωρεῖ διακομίζειν τὰ ἐμπορευόμενα ἐπιτήδεια. Λέγω δὲ
 τῶν Γαλατῶν καὶ Παφλαγόνων καὶ Ἑλληνοποντίων, δι' ὧν
 καὶ ἐξ ὧν τὰ ἀναγκαῖα ἡμῖν πρόσσεστι, μάλιστα ἢ τοῦ ἄρτου
 θαψιλλεία, κρυμῶδους οὐσης τῆς περικύκλω γῆς καὶ ἐκ τοῦ 20
 περιέχοντος αἱέρος, ἐκ τῆς ἀστραποβροντοχαλαζορειβροδα-
 μάστου ὀργῆς δεσμουμένης. Οὐ μικρῶς δὲ ἀπειλεῖ καὶ ἡ τοῦ
 πατρίου ἄλγους Ἀργεοῦ ὑπεροψία. Σὺ οὖν ἐκδυσωπηθεῖς,
 κράτιστε, φιλοτιμεισθαι θέλησον τὴν ὑπόφορόν σου γῆν, ἵν'
 οὕτω τούτῳ ἐν ἀφθονίᾳ γεφύρας περαιουσθαι ἐφαρμοσά- 25
 μενος δείξης αὐτὸν νέαν Ἑρυθρὰν ὁδοιπόριστον. Καὶ γάρ
 τὸν πολυστένακτον βίον τῶν Ἰουδαίων στυλαγχνισθεῖς ὁ
 Κύριος τούτους ἀδρόχοις ποσὶ βαδίζειν εὐδόκησεν ὥς διὰ
 ξηρᾶς ἐν τῇ Ἑρυθρᾷ δεδωκώς αὐτοῖς προηγῆτορα τὸν
 Μωσέα. Πολὺς ἦν ἡμῖν ὁ τοῦ ποταμοῦ τρόπος· ἀνθρώποις 30
 μὲν γέγονεν ὁλεβρος, ἄνω δὲ πελαγίζοντος αὐτοῦ καὶ πᾶσαν
 χλοηφόρον γῆν ἐκθλίβοντος καὶ ἐκ τῆς ἰλύος σκεπομένης
 τῆς ἀρούρας ἀνάγκη λιμώττειν τὸν ἀροτῆρα βοῦν καὶ πάντα
 τὰ ὑποζύγια τῆς περικύκλω γῆς. Καὶ εἰ μὲν ἦν ἄνθρωπος
 ἄνθρωπον ἀδικῶν, οὐκ ἂν ἐπαυσάμεθα τοῖς δικαστηρίοις 35
 χρώμενοι. Τὸν δὲ νόμοις μὴ πειθόμενον μέγιστον ποταμὸν
 τί ἂν ἦρα δέοι τις ἐφαρμόσασθαι; Σοὶ οὖν εὐχεσθαι δεῖ,
 κράτιστε, τῷ ἐν μιᾷ καιροῦ βοπῇ ἀναστεῖλαι δυναμένῳ τὸν
 τῶν ὁδοιπόρων κίνδυνον.

15 μηδέπω: μηδέποτε L || τρόπον om. L || 15-16 ordo χρόνον ἢ
 L || 17 δι: δι L || 20 θαψιλλεία: -ας L || 28 τούτους: τούτοις L.

CCCLXVI

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΡΟΣ ΟΥΡΒΙΚΙΟΝ
ΜΟΝΑΖΟΝΤΑ ΠΕΡΙ ΕΓΚΡΑΤΕΙΑΣ

Καλῶς ποιεῖς θρους ἡμῖν εὐθεῖς ὀρίζων, ἵνα μὴ μόνον
ἐγκράτειαν ἴδωμεν, ἀλλὰ καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἔστιν οὖν
ὁ καρπὸς αὐτῆς Θεοῦ μετουσία. Τὸ γὰρ μὴ φθεῖρεσθαι Θεοῦ
μετέχειν ἐστίν, ὥσπερ τὸ φθεῖρεσθαι βίου μετουσία. Ἐγκρά-
τεια γάρ ἐστιν σώματος ἄρνησις καὶ ὁμολογία πρὸς Θεόν. 5
Ἀποβαίνει τοῦ θνητοῦ παντός, ὥσπερ σῶμα ἔχουσα τοῦ
Θεοῦ τὸ Πνεῦμα, καὶ Θεῷ μίσησθαι ποιεῖ οὕτε Ζῆλον
ἔχουσα οὕτε φθόνον. Ὁ γὰρ ἐρῶν σώματος ἐτέρῳ διαφθο-
νεῖται· ὁ δὲ μὴ κομισάμενος εἰς καρδίαν τῆς φθορᾶς τὴν
νόσον ἔρρωται λοιπὸν πόνῳ παντί, καὶ περ ἀποθανὼν μὲν τῷ 10
σώματι, ζῶν δὲ τῇ ἀφθαρσίᾳ. Καὶ μοι τελείως καταμανθά-
νουντι ἐγκράτεια δοκεῖ ὁ Θεὸς εἶναι, ὅτι μηδενὸς ἐπιθυμεῖ,
ἀλλὰ πάντα ἔχει ἐν ἑαυτῷ, καὶ οὐδενὸς ὀρέγεται οὐδὲ ἔχει
πάθος περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐδὲ περὶ τὰ ὦτα, ἀλλὰ ἀκνευδεῖς
ὦν πλήρης δι' ὅλου ἐστίν. Ἐπιθυμία νόσος ἐστὶ ψυχῆς, ὕγεια 15
δὲ ἐγκράτεια. Οὐ μόνον δὲ περὶ ἐν εἶδος τὴν ἐγκράτειαν δεῖ
δρᾶν οἷον ἔνεκεν ἀφροδισίων, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰ ἄλλα ὅσα
ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ κακῶς οὐκ ἀρκουμένη τοῖς ἀναγκαίοις·
γίνεται φθόνος διὰ χρυσοῦ καὶ ἀδικήματα μυρία δι' ἐτέρας
ἐπιθυμίας. Καὶ τὸ μὴ μεθύειν ἐγκράτεια ἐστὶν καὶ τὸ μὴ 20
διαρρηγνυσθαι ὑπερεμπιμπλάμενον. Καὶ τὸ κρατεῖν τοῦ
σώματος ἐγκράτεια ἐστὶν καὶ τὸ κυριεύειν λογισμῶν πονη-
ρῶν. Ποσάκις ἐτάραξεν ψυχὴν ἔννοια οὐκ ἀγαθὴ οὐσα οὕτε

CCCLXVI. — Exstat tantum in PM. Titulus βασιλεῖος πρὸς
οὐρβίκιον μονάζοντα περὶ ἐγκρατείας· πρὸς οὐρβίκιον περὶ ἐγκρα-
τείας P.

1 εὐθεῖς· καλοῦς P || 2 καὶ τὸν οἶον. P || 2-3 ἔστιν ... αὐτῆς οἶον.
P || 3 μετουσία· -ίαν P || 11 καὶ μοι· κάμοι P || 13 οὐδὲ ἔχει
πάντα P || 22-23 λογισμῶν πονηρῶν· πονηρῶν λογισμῶν πάντως P.

αληθῆς καὶ καρδίαν ἐμέρισεν εἰς πολλὰ φροντίζειν κενῶς;
 Πάντως ἐλευθεροὶ ἢ ἐγκράτεια ἅμα θεραπεύουσα καὶ δύνα- 25
 μιν οὔσα· οὐ γὰρ διδάσκει σωφροσύνην, ἀλλὰ παρέχει. Χάρις
 ἐστὶν Θεοῦ ἐγκράτεια. Ἰησοῦς ἐγκράτεια ἐφάνη καὶ γῇ καὶ
 θαλάσῃ κοῦφος γενόμενος. Οὐτε γὰρ γῇ ἐδάστασεν αὐτὸν
 οὔτε πελάγη, ἀλλ' ὥσπερ ἐπάτησεν θάλασσαν, οὕτως οὐκ
 ἐδάρησεν τὴν γῆν. Εἰ γὰρ ἐκ τοῦ φθειρεσθαι τὸ ἀποθανεῖν, 30
 ἐκ δὲ τοῦ φθαρᾶν μὴ ἔχειν τὸ μὴ ἀποθανεῖν, θεότητα δ'
 Ἰησοῦς εἰργάζετο, οὐ θνητότητα. Ἦσθιεν καὶ ἔπιενεν ἰδίως
 οὐκ ἀποδιδούς τὰ βρώματα· τοσαύτη ἐν αὐτῷ ἡ ἐγκράτεια
 δύναμις ἦν ὥστε μὴ φθαρῆναι τὴν τροφήν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ τὸ
 φθειρεσθαι αὐτὸς οὐκ εἶχεν. Ὀλίγον τι ἐν ἡμῖν ἴδαν ἢ ἐγκρά- 35
 τεια, ἀνώτεροι ἀπάντων ἐσμέν. Καὶ γὰρ ἀγγέλους ἠκούσαμεν
 ἀκρατεῖς γενομένους κατασπασθέντας οὐρανοῦ δι' ἐπιθυμίαν.
 Ἐάλωσαν γάρ, οὐχὶ κατέβησαν· τί γὰρ ἔπραττεν ἐκεῖ αὐτὴ
 ἡ νόσος, εἰ μὴ τις ἐκεῖ τοιοῦτος ὀφθαλμὸς ἦν; Διὰ τοῦτο
 ἔφην· Ὀλίγον ἐγκράτειαν ἴδαν ἔχωμεν καὶ τοῦ βίου μὴ 40
 ἐρασθῶμεν, ἀλλ' αἰώνων τῶν ἀνωτέρων, ἐκεῖ ἐδραθησόμεθα
 ὅπου ἀναπέμπομεν τὸν νοῦν. Δοκεῖ γὰρ ὀφθαλμὸν εἶναι
 τοῦτον τὸν τὰ ἀφανῆ ἰδεῖν δυνάμενον. Καὶ γὰρ λέγεται·
 Νοῦς ὁρᾷ καὶ νοῦς ἀκούει. Ταυτὰ σοι ὀλίγα δοκοῦντα πολλὰ
 γέγραφα, ὅτι ἐκάστη λέξις νοῦς ἐστίν, καὶ οἶδα ὅτι ἀνα- 45
 γνῶς αἰσθηθῆσθαι.

24 καρδίαν: καρδίας M || 25 πάντως: πάντων P || 27 ordo θεοῦ
 ἵστιν P || ἐγκράτεια Ἰησοῦς sunt ultima verba in P. Reliqua desunt.